

Rozhovor č. 1: Adam

Mohl bys na začátek říct, co vlastně zveřejňuješ na svém profilu?

Zveřejňuju především fotky, které jsem vyfotil, protože mám k fotografii docela blízký vztah, studoval jsem ji určitou dobu, tak víceméně zveřejňuji to, co se mi líbí, s čím jsem spokojený, jako z těch fotek. Především to jsou místa, které jsem navštívil a která se mi líbí.

Proměnilo se nějak to, co zveřejňuješ?

Ani ne, já si myslím, že se to drží pořád takovým stejným směrem, kdy akorát občas je nějaký období, kdy se objeví nějaký člověk. Jinak většinou to jsou fakt jenom místa, krajiny, města, popřípadě nějaké detaily.

Používáš i stories?

Jo, používám.

Řekl bys, že se to nějak liší od toho, co dáváš do feedu?

Řekl bych, že tam je to takové osobnější. Takže tam občas dám nějakou fotku s kamarády, na které jsem třeba i já. Ale jinak jde vlastně tady vidět v těch náhledech, že to nejsou fotky, které by mě úplně nějak prozrazovaly. Jsou to spíš fakt takové momentky, ale zároveň momentky těch míst, které jsem zase navštívil, není to nic jako přímo o mně nebo to, kde bych byl já.

Má pro tebe nějaký význam to, že to ve stories zůstává kratší dobu?

To popravdě nijak ani neřeším, to je mi jedno. Tam spíš dávám jenom fotky, které mi přijdou hezký, ale nejsou tolik zajímavý jako ty, které mám v tom feedu.

Co všechno zvažuješ, než tam něco zveřejníš? Jsou nějaká kritéria, která musí ta fotka splňovat?

Jenom aby se mi to líbilo, to je jediné kritérium.

Jsou nějaká témata, která bys tam nikdy nedal?

Třeba fotky rodiny, to mi přijde hodně osobní. To si nechávám pro sebe. A taky třeba fotku kamarádů, se kterou by oni nesouhlasili nebo by nebyli rádi, kdyby byla uveřejněna.

Přijde ti téma rodiny osobní, protože ty si jej chceš nechat pro sebe, nebo je to spíše otázka nějaké ohleduplnosti vůči ostatním?

Já si to chci nechat sám pro sebe a zároveň to jde ruku v ruce s tou ohleduplností. Když oni o tom neví, že o nich něco zveřejňuju, tak bych to ani neměl dělat popravdě. A je to moje soukromí a úplně nechci všechno sdílet s ostatními lidmi.

Ty tu máš opravdu hodně přírodu a různá místa. Takže bych řekla, že je toho, co nesdílíš opravdu hodně.

Ale potom ten, kdo mě zná tak ví, že tam jsou některé fotky míst a věcí, který mě tak, dejme tomu, symbolizují. Nebo si pak o mě podle toho dokáže člověk udělat obrázek.

Takže je to vlastně osobní, jen to není poznat pro ty, kteří se na to podívají, ale neznají tě?

Ano.

Jak se třeba vyjadřuješ v popiscích? Nestává se, že bys tam něco poodhalil?

Ne, já nepoužívám popisky. A když, tak jenom heslovitě. Jako třeba název měsíce, ze kterého je nějaká selekce fotek, jako třeba tady. Ale jinak popisky nepoužívám.

Proč to tam nechceš více rozepsat nebo třeba poodhalit, co se za těmi fotkami skrývá?

Protože si na to každý musí udělat svůj názor a hlavní je ta fotka, ne ten popis. Proto se mi nechce přemýšlet nad popisem a trávit nad tím čas.

Promazával jsi někdy zpětně nějaké příspěvky?

Jo, promazával. Buď nějaký fotky, co se mi už nelíbily nebo fotky třeba z minulých vztahů.

A třeba ze stories, že by sis to rozmyslela ještě v těch 24 hodinách?

Málokdy.

Kdybys měl celkově vyhodnotit svůj profil z hlediska soukromí, kolik si myslíš, že o tobě odhalí?

Tak odhalí o mně to, že rád fotím, že trávím rád čas v přírodě, ať už je to u moře nebo v horách, a že mám rád architekturu a že jezdím na kole. A to je tak vše, co to může tomu člověku říct z těch fotek.

Dokázal bys vybrat nějaké příspěvky, kde bys řekl, že jsi odhalil víc?

Zkusím. Mně to nepříjde, že by to odhalovalo hodně na první pohled, ale třeba tento, kde na první fotce jde vidět, že je to z knihovny na FSS, to poznáš, to se mi hrozně líbí, že je to spirálovitě dolů a jak se tam přičí ty tvary hranatých schodů s tím kulatým patrem. Hory, hory, tady je právě kolo, moje oblíbený jídlo, tohle je jen stolec s kytkou, to se mi líbilo to světlo, moje oblíbená kavárna a oblíbený obraz od oblíbeného umělce. A potom možná tohle, ne, tady taky nic pořádně nemám, jen sestru vyfocenou. Tady kamaráda v oblíbeném podniku. A tady si budu protiřečit, protože tady jsou moji rodiče, ale zase na tom vůbec nejde poznat, že jsou to moji rodiče, protože to vypadá, jako by to byl jen někdo kolemjdoucí. Zároveň ten profil pro mě funguje i tak, jako by to byly nějaké vzpomínky částečně.

Proč máš nastavený profil jako soukromý?

To mám poslední dva roky zhruba. Předtím jsem to měl tak otevřený, občas zavřený. Předtím asi tak podle nálady a teď jsem si uvědomil, že bych chtěl mít kontrolu nad tím, kdo mě sleduje, takže to nepovolují úplně všem, ale jenom lidem, které znám nebo o kterých mám nějaké povědomí, že jsou z nějakého mého okruhu přátel.

Neděláš z toho výjimky, že bys to hodnotil třeba jen podle daného profilu?

Málokdy, ale většinou ne.

Proč vlastně chceš mít povědomí o tom, kdo tě sleduje, když ty příspěvky toho moc neodhalují?
Protože zároveň je to kus mne a nechci to sdílet úplně se všemi. Takže právě proto.

Můžeš to nějak rozvést?

Protože, i když to tak nevypadá, tak některé ty příspěvky jsou pro mě docela dost osobní. A stejně jako tam nedávám fotky rodiny z osobních důvodů, tak chci mít i z osobních důvodů přehled o tom, kdo to vidí.

Sleduješ potom i z těch lidí, kterým povolíš sledování, kdo na tvůj obsah nějak reaguje, kdo se například dívá na tvá stories?

Moc ne.

Musel sis někoho někdy i zablokovat?

Nemusel, maximálně nějaký fejkový profil, který mi tam naskákaly samy, když jsem to právě nekontroloval.

Takže to jsi vyřešil i tím, že to máš celkově uzavřený?

No právě.

Má to podle tebe i nějaké nevýhody, to, že máš profilu uzavřený?

To, že se některé ty hezké fotky nedostanou mezi širší okolí a tím pádem to může oslovit jenom užší kruh v okolí. Zároveň nepoužívám ani hashtagy a nic takového. Takže ani nevím, jak by se to do toho širšího okruhu dostalo. Takže v tom žádné negativum neshledávám.

Nemáš teda třeba motivaci sdílet nějaké fotky na jiném profilu, kde by to mohlo být přístupnější?

Já jsem měl jednu dobu tumblr, kde jsem to sdílel. I kvůli copyrightu. Ale to jsem zjistil, že to moc lidí nesledovalo, takže to pro mě nemělo moc význam. A že to nemělo ani žádný

sáhodlouhý dosah do nějakého širšího okruhu lidí, tak to jsem tam potom přestal dávat. On ten profil tam stále funguje, ale už jsem jej přestal nějak propagovat nebo tak.

Uvítal bys, pokud by Instagram nabízel třeba ještě nějaká nastavení, kterými bys mohl to své soukromí hlídat ještě lépe?

Ne, nic mě nenapadá upřímně. Myslím, že jsem s tím spokojený tak jak to je nastavené.

Už jsi částečně odpověděl, ale ti lidé, kteří nechceš, aby to viděli... Je kromě těch, které ty neznáš, ještě někdo, komu bys sledování nepovolil?

Ten, kdo mě nezná nebo ten, kdo je mi třeba nesympatický a nemám ho rád. A víceméně tohle jsou hlavně lidi, který fakt neznám a přijde mi zbytečný to sdílet s lidmi z druhého konce světa nebo i druhého konce republiky.

Vnímáš nějaká rizika toho, že jsi aktivní na Instagramu?

Rizika ani přímo ne, kromě toho, že někdo může vystopovat, kde jsem. Ale tím, že nedávám ani umístění, nic, tak je to málo pravděpodobné.

Možná by mohl někdo poznat to místo?

Jo anebo se mi taky stává, že mi kamarádi napíší, kde to je. Ale tím, že jsou to lidi, které znám, tak mi nedělá problém odepsat. A hlavně to místo není moje, je všech, takže ani nemám důvod si to nějak chránit pro sebe.

Pokud sdílíš fotku z nějakého místa, sdílíš ji třeba i později, aby nikdo nemohl poznat, kde jsi?

Až takhle si to nehlídám. Tím, že vím, kdo mě sleduje, tak si troufám to tam dát, aniž bych se bál, že mě někdo z mých přátel vykrade nebo něco takového nebo vystalkuje.

Napadá mě, že tam mohou být stále nějaká rizika z hlediska samotné té platformy, ukládání dat a podobně. Přemýšlíš třeba i nad tím?

To jo, přemýšlím, ale právě na druhou stranu to mám limitovaný tím, že tam nedávám ty osobní fotky. Takže si myslím, že tady ta digitální stopa je taková přijatelná a adekvátní a pro většinu lidí nic neříkající, prostě fotky.

Máš i sám nějakou negativní zkušenost s Instagramem, která by souvisela s narušením soukromí?

To úplně není negativní a nemám to přímo tak, že já bych v tom byl osobně. Ale kamarádce se třeba stalo, že jsme někdy byli spolu a přišla za ní nějaká kamarádka, se kterou se pohádaly a viděla na Instagramu, že ona je tam. Tak to mi přišlo jako narušení soukromí. protože kdyby se s ní chtěla potkat, tak se domluví, ne že ji ten člověk vystopuje na základě toho, kde se nachází.

Stalo se ti třeba to, že by někdo zveřejnil fotku s tebou, která by se ti nějakým způsobem nelíbila nebo ti nebylo příjemné to, že tam jsi?

Jo stalo, u kamarádů. Ale to jsem popravdě neřešil, protože máme takový odlišný okruh přátel a u těch lidí je mi to víceméně jedno. Navíc to označení se dá potom zrušit, takže ani nemusí nikdo vědět, kdo tam na té fotce je, a navíc to nebyly ani žádné hrozné fotky, to jsme byli někde v horách a byli jsme propocení.

Odhaluješ toho na nějaké sociální síti víc?

Ne, neodhaluju.

Co obsah dalších lidí, hodnotíš to někdy? Že by sis řekl, že toho někdo už odhalil příliš ze svého soukromí?

Občas mi to tak přijde, ale ve většině případů zase to jsou věci, které ty lidi nebo kamarádi prožívají a jsou součástí jich samých. A já si říkám, že bych to třeba nesdílel, ale zase pokud oni chtějí, tak je to jejich věc a jejich soukromí.

Napadá tě k tématu ještě něco?

Já jsem předtím měl ještě jeden profil, když mi bylo tak 13-14 a tou dobou mě hrozně zajímala móda a podobně, takže jsem tam fotil to, a pak si o mě lidi dělali nějaký falešný obrázek. A bylo to veřejný a mělo to právě mnohem více followerů než tady ten profil, tím, že je tento soukromý, a hlavně pro kamarády. Ale když si o mě lidi dělali takový mylný představy, tak mi to vadilo, a tak jsem to smazal. A tohle jsem si založil zprvu jen kvůli fotkám, protože to mělo sloužit jako propagace toho tumbleru. Ale tím, že to nikam jako moc nešlo dál, tak jsem si řekl, že si tam budu dávat to, co se mi líbí, a bude to jen pro ty kamarády.

Na ten profil, kde jsi sdílel módu, jsi sdílel i více sám sebe?

Jojo, to jo.

Takže to bylo svým způsobem osobnější?

Jo. byl jsem tam i aktivnější než tady na tom profilu. Ale taky mi bylo fakt těch 13, 14, z toho už jsem vyrostl.

A

ty mylné domněnky měli i lidé, které ty znáš?

No, nebo potom to, že jsme se znali právě skrz Instagram a potom jsme se potkali a byli překvapení, že jsem vlastně úplně někdo jiný. A nad tím jsem se nijak nezamýšlel, to v podstatě udělal ten profil za mě.

Myslíš, že se k tomu někdy třeba vrátíš, že budeš sdílet zase veřejně?

Ne, nemyslím si. Já už ani mnohdy nemám moc motivaci sdílet fotky. To spíš jen občas na to mám náladu nebo vyfotím nějakou fotku a řeknu si, proč si to nechávat jen pro sebe. Ale že bych sdílel něco víc s veřejností nebo víc sebe, tak to ani náhodou.

Rozhovor č. 2: Adéla

Jak bys ty sama popsala obsah, který zveřejňuješ na Instagramu?

Snažím se zveřejňovat věci z každodenního života, který mi přijdou zajímavý, třeba vizuálně nebo obsahově. A je to něco, co prostě bych sdílela s širším okolím, jakože to není nic třeba úplně intimní obsahem i právě obrázkama.

Liší se třeba to, co zveřejňuješ teď, oproti tomu, co jsi zveřejňovala dřív?

Nemyslím si úplně. Myslím si, že furt zveřejňuju hodně podobný věci. Občas mám nějaký období, kdy zveřejňuju třeba víc storiček, kde něco popisuju a tak, ale pořád je to hodně, že si tam držím nějaký odstup. I když třeba mám soukromý Instagram, takže to nemám veřejný, ale třeba nesdílím třeba, přes dva roky už mě trápí atopický ekzém, ale to třeba nesdílím. Ví to prostě moji kamarádi blízcí, moje rodina, ale nesdílím to, nesdílela bych svou fotku s ekzémem. Občas už třeba se cítím na to dát nějakou jednu zmínku nebo tak, ale prostě snažím se si nestěžovat takhle. Ale reálně svým kamarádům si postěžuju, pobřečím, ale to bych neudělala na sociálních sítích.

Jsou další věci, které bys nesdílela?

Jo. Třeba nesdílím fotky holčičky od ségry, protože nechce, i když mám fakt soukromý ten Instagram, takže to nevidí cizí lidi, ale ona to nechce, tak to nesdílím. A pak bych nesdílela fotky... přemýšlím, kdy sdílet nového partnera a určitě jsou věci, který bych nesdílela, třeba nějaké vyzývavé fotky, asi záleží, třeba by někdo řekl, že sdílím vyzývavé fotky, nevím, ale to asi jako aspoň z mého pohledu ne. A pak nějaké osobní věci, že jsem se rozešla, že prostě procházím nějakou krizí a tak, to bych nesdílela.

Liší se nějak obsah, co sdílíš ve stories a který sdílíš přímo do feedu?

Jo, do storička třeba, mám půl roku přítele, a ve feedu ho nemám, ale mám ho ve stories. Ještě nepostoupil tak daleko, abych měla udělaný výběr ve stories. Jakože to беру ve stories, že to přijde, odejde, ale ten feed už беру jako takový trvalejší. Ale většinou to беру, že když se mi ta fotka hodně líbí, tak si ji dám do feedu, ale musí pro mě být něčím zajímavá.

Ještě nějaká další kritéria zvažuješ, než dáš něco do feedu?

Já třeba fakt hodně řeším to, že mě sledují lidi z práce. To teď fakt hodně řeším. Jakože co si můžu dovolit a co si nemůžu dovolit. Jako přemýšlím nad tím dost, co sdílím a co nesdílím. Jakože spíš, upřímně, to mám jako takovou svou sebe prezentaci, než že by to bylo úplně nějak..., ne že bych tam sdílela úplně nějaký fejkovej život, ale jako nevím no, tak prostě jestli to působí ta fotka, že je aspoň hezká.

Takže přemýšlíš, jaký to udělá na ostatní dojem.

Jojo, přesně.

Promazávala jsi někdy zpětně, co jsi zveřejnila?

Jo. Po rozchodu s přítelem, já jsem prvně nechtěla a jen jsem si prvně smazala výběry stories, ale nechávala jsem ho zpětně [ve feedu]. Ale pak on si mě zablokoval a všechno si smazal, a tak já jsem z toho byla taková, že jsem nevěděla. A pak když jsem třeba randila, tak já nemám těch fotek ve feedu tolik, takže to prostě bylo vidět na první dobrou, že tam je prostě nějaký borec, tak třeba už ho tam nemám na první dobrou, ale když se třeba podíváš, tak tady mám fotku z dovolené a tady ho třeba mám jako druhou fotku a beru to, jakože oukej. Nevím, jestli ho tady ještě někde mám, už asi ne. No tak třeba tak jsem ho nechala, protože to mi přijde prostě oukej. Ale jinak jako nejsem zastávce toho to promazávat zpětně. Ale já jsem ho tam měla asi na dvou fotkách vyloženě na tom profilu a říkala jsem si, že tím, že on si mě všude zablokoval a tak, že mu asi taky není příjemný, aby tam byl na těch fotkách.

Takže tohle je takový jeden příklad, výjimka? A zároveň se týká někoho jiného. Ale že bys mazala příspěvky, které byly o tobě a netýkaly se nikoho jiného, tak takovou tendenci nemáš?

Ne, to ne. Nevybavuju si to.

Když se podíváš na tvůj profil, mohla bys o některých příspěvcích říct, že odhalují více z tvého soukromí?

Ne no, nemyslím si. Všechny ukazují nějaké moje zážitky nebo tak. Ale třeba jedna trochu odhalující by se mohla zdát tady, když jsem odjela do Dubaje, tak tu mám takový delší popis, že jsem si byla léčit kůži a tak. Ale vlastně jsem to tam psala proto, že jsem věděla, že mě

sledují moje šéfky. A to bylo tak, že jsem dostala tu dovolenou, protože věděly, že je to ze zdravotních důvodů. Takže jsem třeba nesdílela ty fotky z Dubaje, jako storíčka a pak jsem to takhle popsala. Takže jsem to popsala jakoby kvůli tomu, ne že bych měla nějakou vnitřní potřebu to sdílet. Byl to takovej jako pragmatickej tah. Nebo třeba mám teďka jakoby na měsíc a půl dá se říct neplacený volno v práci s tím, že dělám nějaký projekty, protože mě ještě čeká operace a tak. A jak jsem byla teď v tom Řecku, tak jsem vybrala jen lidi, kteří chci, aby to sdíleli a dala jsem si je do blízkých přátel. Protože jsem nechtěla, aby to ty šéfky viděly, protože prostě bych to nezvládla sdílet jako fotky a snažit se být pozitivní, že jsem jako oukej, a zároveň aby to nevypadalo, že prostě jsem totální simulant vůči nim. Takže hodně nad tím přemýšlím, co sdílím.

A napadlo tě, že bys je mohla úplně zablokovat?

To jsem si tak říkala, měla jsem tu tendenci. Protože mě přišlo že tím, že mě sledují, i skrz tu Dubaj, tak že to není úplně ok. Ale nevím, jak bych to jako by udělala. Že bych před nimi skryla ta storíčka, to by asi šlo. Ale stejně bych ty věci nemohla dát do toho feedu, což jsem třeba teď nedala z toho Řecku, ale třeba je dám zpětně, uvidím, to si ještě rozmyslím.

Ještě mě zaujalo, když jsi říkala, že si tady u toho popisku odhalila trošku víc tím, že jsi to tam rozepsala. Vnímáš to tedy jinak, popisky a fotky?

Jo. Nemyslím si, že bych odhalovala něco nějakou fotkou, ale já nejsem úplně umělecky zaměřená, takže to ani podle mě moc nedokážu, zachytit třeba nějakou emoci nebo něco takového, takže já spíš se soustředím, protože to psaní je mi blízký, tak se soustředím spíše na to. Takže když chci něco odhalit, tak je to právě tím psáním, že dávám nějaký příspěvek třeba na stories nebo do toho feedu, ale to je fakt výjimka, že jsem tady měla nějaký delší popisek. Fakt většinou tam mám tady nějaký emoji, jako málo no. Nemyslím si, že tam mám vůbec někde, že bych tam byla rozepsaná, vůbec si to nevybavuju. Ani jako předtím u těch starších fotek.

Už jsi říkala, že máš profil nastavený jako soukromý. Co tě k tomu vedlo?

No to mám vlastně úplně od začátku. Nechtěla jsem, aby viděli moje fotky nějakí cizí lidi. A taky se snažím...já mám ráda, když mám nad věcmi kontrolu a tím, že to mám soukromý a

vidím, jaký přesně lidi mám mezi těma sledujícíma, tak nad tím mám kontrolu. A i když nad tím jako hodně přemýšlím, co sdílím, tak si myslím, že by to pro mě bylo ještě mnohem víc stresující, kdybych věděla, že se na to může podívat úplně kdokoliv. Třeba dám příklad. Mě chtěla sledovat moje švagrová a já jsem si jí zablokovala, protože vím, že by jako dělala strašný problémy skrz to, jestli víc sdílím třeba její dítě, nebo ségrino dítě, nebo že někde jsem a tak, takže... Ale kdybych to měla otevřený, tak vlastně nevím, jestli to vidí nebo ne.

Má to podle tebe i nějaké nevýhody?

Jo, že když označím nějaký podnik, tak mě nemůže přesídlit. A asi nevím no, třeba že se nemůžu seznamovat přes Instagram, protože mě nikdo neviděl ani nelajknul. Asi jo, no, že se nemůžu takhle seznámit.

Ale ono zase kdybys chtěla, aby nějaký podnik přesídlil nějaký tvůj příspěvek, tak by si s tím asi musela mít ty ambice, aby se k tobě dostali noví sledující.

To třeba jo, ale mně přijde, že se mi to prostě jako líbí. Já to asi nedokážu jako popsat. Já si to občas jako vypnu, abych byla soukromá, aby mi to přesdíleli, a pak si to zase zapnu. Takže stejně ti lidi na mě nemůžou kliknout, ale já nevím, mě se to nějak...[líbí]

A máš nějaký další důvod, proč bys to někdy takto zveřejnila, nebo to měníš pouze když sdílíš něco z podniků?

Ne, jenom když zveřejňuju něco z nějakého podniku.

Už jsi zmiňovala, že sis na dovolené nastavila okruh blízkých přátel. Využila jsi to i někdy předtím?

Jo, ale hodně to měním. Nejsou to vždy stejní blízcí přátelé. Záleží, co sdílím. Většinou to udělám tak, že si řeknu, že teď budu něco sdílet, a podle toho si vyberu, koho dám do blízkých přátel. Jako když je to víc holčičí věc, tak tam dám jako holky, když je to, nevím, třeba teďka, tak jsem tam měla i kluky a tak, prostě lidi, co jsem si řekla, že je to bude nějak zajímat. Blízký přátelé pro mě prostě nejsou blízcí přátelé dá se říct. Prostě lidi, kterým já nevím nějakým způsobem věřím nebo je tam mám v nějaké neutrální tabulce nebo něco takového. Že prostě

okruh těch opravdu blízkých přátel vnímám tak, že jim to posílám třeba přes messenger nebo tak.

Jak vlastně probíhá proces, když se rozhoduješ, jestli někomu přijmeš žádost o přátelství?

Tak to většinou jsou lidi, který znám, tak těm to přijímám. Pak když jsou to nějaký firmy a tak, tak to nepřijímám. Když jsou to nějakí kluci, tak to občas přijmu. Moc to jako neřeším. Upřímně, když je to úplně cizí člověk, tak mi to úplně nevadí, že mě sleduje. Já spíš nechci, aby mě sledovali lidi, který třeba znám, a nechci, aby něco věděli, jak jsem se to snažila vysvětlit.

To jsi říkala, že může být třeba problém skrz práci, ale můžeš třeba i nějak více popsat tu skupinku, kterou bys tam nechtěla mít?

No myslím si, že to může být jako problematický, a hodně lidí si to neuvědomuje, skrz tu práci. A já nevím, třeba potenciálně partnera, jako že už jsem taky zažila hádku s bývalým přítelem skrz to, co jsem sdílela na Instagramu a tak. Když jsem byla třeba na nějaké párty a tak. Nebo třeba i s kamarádkami teoreticky. Stalo se mi, že jsem sdílela třeba nějakou velkou věc, že jsem si pořídila psa, a ony na mě potom byly dotčený, že to nevěděly první. Tak to jsou věci, co bych si rozmyslela.

A to by sis nastavovala asi v rámci stories, ne že bys je vyhodila z celého profilu, že?

Ne, to ne. Spíš, že jsem jim to měla říct dřív, než bych to nastavila.

Napadá tě nějaká možnost nastavení, kterou ten Instagram nenabízí, ale kterou bys využila, aby sis to lépe nastavila?

No docela by se mi líbilo, kdybych mohla skrývat i ty fotky v tom feedu, abych to mohla nějak korigovat i tam.

Třeba vybírat určité skupinky, které to uvidí?

Jo. Nevím, jak by to jako fungovalo, ale přišlo by mi to jako dobrý.

Jak pečlivě sleduješ, kdo tvé příspěvky vidí? Zajímá tě například, kdo viděl příspěvky na stories z těch, co tě sledují?

No jenom u pár lidí, u kterých mě to zajímá, ale jinak většinou moc ne. Třeba u lidí si řeknu, jestli mi on na to zareaguje nebo ne, tak se pak třeba podívám, jestli už to storíčko viděli. Ale jinak to, že bych si to zpětně prohlížela, kdo se na to díval, tak to ne.

Měla jsi někdy nějakou špatnou zkušenost s tím, že by někdo narušil tvé soukromí na Instagramu?

Mě se stalo třeba to, že jsem odjela na dovolenou a s kamarádkou, která má hodně sledujících, jako tisíce. Ale s mým souhlasem, to nebylo, že by to bylo bez mého vědomí. A já jsem se třeba držela zpátky, že jsem toho nesdílela tolik. Ale můj tehdejší přítel skrz to, my jsme se hádali skrz to, co sdílela ona. Že chodím na párty, že si užívám, a tak protože my jsme měli nějakou krizi zrovna.

A něco skrz tu práci, že by se stala nějaká nepříjemná situace? Nebo si to hlídáš natolik, že jsi se tomu zatím vyhnula?

Nene, hlídám si to. Snažím se a myslím si, že jsem se tomu vyhnula. Ale když jsem byla v Dubaji, tak jsem sdílela nějaké fotky, ale jako úplně málo, ale myslím, že to nebylo úplně... třeba teď už bych to zpětně nesdílela, protože to nedošlo úplně takového pochopení, jak mělo. Ale třeba ještě jak jsi říkala, mně třeba vyhovuje to, že dejme tomu si mě nemůžou lustrvat třeba nějaké bývalé od mého současného přítele nebo někdo takovej, to mi vadí tady ten pocit, že by mi někdo narušil soukromí jako cizí člověk s ne úplně dobrejma úmyslami. Což jakoby je pochopitelný, protože já bych si třeba taky hledala ty lidi, tak to třeba jsem ráda, že to mám soukromý, tak si to můžu hlídat.

Napadá tě ještě nějaké riziko, co by se mohlo stát?

No jasně, tak může ti někdo psát, ale to už mi přijde v mém věku, že to už je docela jedno. Že prostě tak co, tak mi bude někdo psát, tak ho pošlu doháje. V tomhle třeba ty sociální sítě nevnímám vůbec nějak nebezpečně, i když asi když je člověk mladší nebo tak, ale v mém věku mi to přijde, že to je prostě úplně v pohodě. Jako jo, někdo mi může poslat nějaký fotky nebo tak, ale to asi není nic, co bych nezvládla nebo s čím bych se neporadila.

Přemýšlela jsi někdy nad tím, jaké může souviset nebezpečí s tím, že se ta data ukládají, nebo co se týče zneužití fotek třeba k účelům reklamy?

To jsem jako nad tím přemýšlela ale to si zase říkám, že tam snad nesdílím nic, co by mělo teoreticky vadit, že to někam unikne. Říkám, snažím se nesdílet žádný kontroverzní fotky, nic takového. Takže to asi jako v pohodě za mě. Toho se nebojím, to nějak neřeším.

Co ti přijde jako moc odhalující u ostatních?

Já moc nemám ráda, když z toho někdo dělá fakt osobní deníček. Jakože přesně to vidím ty lidi, že se něco stane, nějaká událost, a oni to vyblíjou na ten internet a nerozlišují. A tím, že mám jako mediální studia, tak to chápu tady ty fenomény, že ten člověk si myslí, že to sdílí třeba jako když my jsem teď v kavárně a mluvím s tebou a to že to tady může slyšet někdo jiný, tak to je vlastně jedna věc, ale že ten internet funguje prostě jinak. A ne že bych ty lidi jako odsuzovala, ale vždycky si říkám jako jo prostě ne, dej si den off. Ale na druhou stranu to pro někoho může být fajn sdílet ty věci a nestydí se za to. Ale já to vnímám asi trochu jinak ty sociální sítě a vnímám to možná trochu jako takovou slabost, že to ten člověk nedokáže jako rozlišit a fakt to tam háže do těch stories, jako třeba takové ty fotky, jak to vidíš, že tím míří na někoho konkrétního a čeká, až mu na to zareaguje a ty jsi vlastně ten pozorovatel, co to vidí z těch já nevím čtyři sta lidí a je to mířeno na toho jednoho konkrétního a ty to víš. Nebo třeba mě přijde hrozně, což bych třeba já neudělala, že někdo napíše něco jako „co s načatým večerem, nechce jít někdo ven?“ to mi přijde úplně divný, ale chápu, že někomu ne, ale já bych to neudělala, přijde mi to jako takový volání o pozornost.

A že bys tam sdílela něco se záměrem, aby to viděl konkrétní člověk, to někdy děláš?

Jo to dělám, to je jasný. Ale je to formou fotek jo. Že se mi třeba někdo líbí a vím, že je to fotka, na kterou mi ten člověk zareaguje. Je to fotka třeba v plavkách dejme tomu nebo něco. Ale rozhodně bych nenapsala nějaký příspěvek jako jsem sama doma, mám tady lahvinku vína, tak to ne, tohle bych neudělala a čekala, až se ten člověk chytne.

Jak si myslíš, že tvůj přístup k Instagramu ovlivnila právě mediální studia?

No myslím si, že asi až tak moc ne, protože jsem ten Instagram měla ještě předtím. Když jsem vlastně byla na žurně, tak tam se to moc neřešilo a pak až na těch medailkách, to už jsem to normálně používala. Ale tím, že já se tím neživím nebo nemám tu ambici sbírat třeba ty followery nebo tak, tak asi ne. Ale mám o tom nějaké znalosti, takže nebojím se toho dojem tomu. Ale to jsem se asi nebála ani předtím. Že mi napíše nějaký úchyl nebo tak. To se třeba nebojím. Když byl třeba ten film V síti, tak to jsem z toho nebyla nějaká jako ježišmarja.

Jasně, to prostě víš, že se děje.

Jojo. Nebo to dokážu zařadit do nějaké perspektivy. Víc se určitě bojím lidí offline než online.

Tak ono se to může někdy i tak provázat.

Jo, to určitě.

Napadá tě ještě něco, co bys chtěla zmínit?

Možná, když jsem se odhodlala někdy v lednu nebo možná ještě to bylo někdy v prosinci, tak jsem mezi nějaké blízké, co jsem si předtím nastavila, sdílela fotku s lékama z nemocnice a tak. A bylo docela hodně lidí, jako kluků, na můj vkus, co toho využili a začali mi psát, že se chtěli jakoby nějak sbližovat. Což rozhodně nebyl můj úmysl, protože by mě v životě nenapadlo lákat nějakého budoucího partnera nebo kohokoliv na svou nemoc. To jsem jako nechápala. Na to, že to bylo jako mezi méně lidmi, tak docela hodně kluků mi psalo, jako jo, jak se cítím a bla bla a pak se to nějak přelilo v nějaké zvaní na rande a pak byli ukřivdění, že jsem to odmítla. A to mě překvapilo, že to jako nebyl ten úmysl vůbec.

Přitom tam máš tu skupinu lidí nějakým způsobem moderovanou, takže je vůbec zajímavý, že se tam najde tolik lidí, co tě vlastně znají celou dobu, ale čekají na takový moment.

Ano ano, přesně. Protože mě to přišlo, že čekali na nějaký moment, že se toho asi chytli, že to byl nějaký způsob, jak začít tu konverzaci a hodně mě to překvapilo, že já bych si to třeba nevybrala takovou situaci.

Když jsi sdílela takto ty léky, bylo to pro tebe těžší to tam dát?

Jo určitě, to je pro mě velký výstup z komfortní zóny a furt s tím jako tak bojuju. Že dám třeba fotku z nemocnice, ale nedám fotku, jak já vypadám v nemocnici a tak. Teď tam asi zase dám fotku z nemocnice až tam půjdu. Už se to asi stalo nějak součástí toho mého života, tak to tam dávám, ale zároveň nechci vypadat jako chudinka, takže s tím docela bojuju, ale pak to zase zlehčuju a s tím pak bojuju zase v té práci. Tam se mi to jako bortí trochu. Protože já zase potřebuju, aby, jestli to dává smysl, že se jako snažím vypadat, že jsem oukej, že to není takový velký problém, ale pak zase nemůžu skrz nějaký ten stav pracovat, ale pak tam dávám na Instagram vtípečky haha. Musím to nějakým způsobem moderovat.

A zase nechceš asi, že bys třeba nesdílela v nemocnici nebo v takových situacích nic?

To mi přijde, že se zrovna dost nudím v té nemocnici, takže to беру i jako nějaký způsob... Třeba teď jak jsem byla i v tom Řecku, tak tím, že jsem tam byla sama, tak to pro mě bylo jako hrozně fajn, že jsem zase začala natáčet nějaký videa na tik tok a tak. Přišlo mi to jako super možnost, jak komunikovat s lidmi, protože mi to chybělo, jak jsem tam byla sama. Nebo v té nemocnici, tam jsem taky byla sama, takže jsem chtěla dávat ta storička. A zároveň mi to přijde něčím třeba možná zajímavý, že to není tady můj stereotypní život, že jdu tady na kafe nebo do práce.

Když bys porovнала, co sdílíš na jiných sítích, řekla bys, že někde odhaluješ soukromí víc?

Jo tak třeba teď jsem začala odhalovat víc na tik toku, tam jsem dala i video v plavkách. Na Facebook tam nedávám skoro nic, protože tam mám hodně lidí třeba ze základky a tak a příbuzný, tak tam se snažím nesdílet téměř nic, ani někdy nepovoluju fotky, co se mnou někdo sdílí. No a co mám dál, na Twitter tam nepíšu skoro nic, na LinkedIn taky ne. Asi nejvíc používám ten Instagram.

Sleduje tě někdo z rodiny na Instagramu?

Jenom sestřenice a bratranec. Naštěstí naši nemají facebook, takže to je fajn. A na Facebooku mám sestru, švagra, švagrovou a tak. Takže už skrz to musím ty věci tam moderovat. Když jsem byla třeba na střední, tak jsem tam dala nějaký příspěvek a oni z toho byli celí hotoví. Takže to je potřeba nějakým způsobem filtrovat. ... Ale ono je to smutný, protože já mám ráda, když lidi sdílí autentický věci a tak. A jako neříkám, že tam lžu, to ne, že bych dala fotku, že se

mám dobře, když ne, to ne, to bych neudělala, ale fakt si to rozmýšlím, co tam dám. Beru to spíš jako svoje self PR dejme tomu.

Ještě jsi říkala, že nemůžeš sdílet děti od sestry. Jak to řešíš, když sdílíš další lidi?

Vždycky se zeptám, jestli to prostě nevádí.

A ty jsi ráda, když se tě lidi ptají, nebo je ti to jedno?

No to беру jako automatický a přijde mi, že je to neslušný, když to někdo udělá. Ale vlastně nevím ani, že by se mi to někdy stalo, že by mi někdo sdílel fotku, kterou bych neodsouhlasila.

Rozhovor č. 3: Anna

Mohla bys popsat, co zveřejňuješ na svém osobním Instagramu?

No, to se docela změnilo. Já mám Instagram, svůj osobní profil, třeba tři roky. A ze začátku, to si můžeš přesně všimnout, že to bylo víc vzpomínek, víc výletů, fotek s kamarádkami nebo třeba z nějakého focení, co jsem prostě tak chtěla ukázat, že se mi líbilo. A brala jsem jako nějakou nástěnku, jak prostě ledničku, kam si fotíš fotky, tak tak jsem to měla ze začátku. A vím, že to byla taková směsice, takže tam bych ti moc neřekla. A kdybych měla říct za poslední rok, tak jsem to hodně změnila. A tím, že mě baví fotky, tak jsem si říkala, že nechci zakládat žádný další účet jako byznysovej, protože to nemám moc jako byznys, ale zároveň mě to baví, trošičku se tím uživím, takže jsem si říkala, že bych to do toho mohla zakomponovat. A říkala jsem si, že bych tam tu svoji jako kdyby práci dávat čím dál víc. Takže ten poslední rok se tam dost prolíná i tohle, takže zároveň už to trošku začíná být i byznysovej účet.

Toho jsem si také všimla. Dříve jsi tam měla různorodější věci i třeba více fotek s dalšími lidmi. Řekla bys, že se to posunulo nějak i z hlediska soukromí?

Určitě Já jsem taky hodněkrát dostala zpětnou vazbu od lidí. Když mě potkali pak v reálném životě, tak mi řekli, tyjo, to je úplně skvělý, jak si sedneme, to je nádherný, jaký jsi člověk nebo prostě je mi s tebou hrozně fajn. A nečekali to. Že třeba z Instagramu jim přišlo, že máme víc takovou uzavřenou skupinu, že jsme jenom my, taková uzavřená elita. A já nevím ani, proč si

to někdo myslí. Tak jsem si říkala, tyjo, já nechci už ukazovat nějaký svůj soukromej život, protože pak to na lidi působí tak, že jsem, já nevím, uzavřená, nebo že mám jenom ten svůj svět a tak. A právě proto si myslím, že ty květiny, který tam teď jsou, tak to je víc to, co chci ukázat ze mě, co ukážu ráda. Ale je to určitě i víc odosobněný.

Když ses o tom s lidmi takto bavila, víš, které příspěvky třeba ten dojem, že jsi uzavřená, způsobily?

To je takovej můj celkovej problém s Instagramem. Každý to máme, jakože tam ukazujeme jenom ty nádherný věci, nádherný lidi, nádherný oblečení. Prostě všechno je strašně krásný a žijeme v perfektním světě. A sama nemůžu říct, že to tak nemám, jako mám to tam úplně stejně a asi to byly prostě fotky přesně s mýma kamarádkami, jak jsme spolu, smějeme se, užíváme si, máme to hrozně krásný třeba nedej bože jsme hezky oblečený, protože nám na tom záleží a někdo z toho může mít takový jako... ta zpětná vazba potom byla fakt taková, že jsme moc uzavřený, že jsme takový jako paní dokonalý. Přitom to fakt není moc pravda, jo, ale asi to bylo to, co můj profil zobrazoval, což mě trošku mrzí.

Takže jsi vlastně zvolila tu cestu, že tam teď dáváš míň osobní věci. Nezvažovala jsi ale i tu cestu, že bys tam zároveň přidávala třeba i ty negativní věci nebo ty méně líbivé?

To jako by byl pro mě hrozně velký zásah do soukromí. Jakože třeba v současnosti bych si mohla říct, že nevím, kdo mě sleduje, kdo ten profil zná. A jsou to věci, o kterých mám třeba problém mluvit. Nemám problém o tom mluvit s někým, koho znám, nestydím se, všichni máme špatný věci, ale asi bych je nepotřebovala zobrazovat v tom, že bych nechtěla, aby tohle o mě všichni věděli. Nebo nemám tu potřebu, je to pro mě to moje, co nechci takto sdělovat. A možná bych měla.

Pokud víš, že by ti to nebylo příjemný, tak je to dobře, že si uvědomuješ, že to tam neuvidí jenom ti kamarádi.

A celkově, i když sleduju nějaký profily, co to tak mají, tak na jednu stranu to obdivuju, ale na druhou si říkám, proč to tady je jakože, jestli jim to pomáhá nebo jestli s tím naopak chtějí bojovat, že pojd'me sem dávat i to reálno, což úplně respektuju a chápu, ale. Zároveň mi přijde, že se třeba okrádají o to, že by to mohli třeba probírat s blízkými a s přáteli a teď to o nich

vlastně ví všichni a mně by to pak bylo strašně nepříjemný, kdyby za mnou pak někdo přišel a řekl mi, hele já vím, že to máš teďka strašně naprd, a já ok, co teda víš.

Takže bys o tom pak musela najednou mluvit i v tom reálném životě.

Jo, v nějaké situaci, kde na to možná nejsi vůbec připravená. Což třeba neumím, s tím mám velký problém.

Dokázala bys trochu specifikovat, které věci bys tam z tohoto důvodu nesdílela?

Já třeba i hodně řeším tu estetickou část toho Instagramu, protože to mám ráda a baví mě estetika a ráda fotím, takže vlastně ani nevím, jak bych tyhle věci, který popisuju, vyfotila. Tak to je jedna věc. A nechci říct, že můj život není hezký, ale asi bych tam nepotřebovala sdílet třeba můj pracovní život, něco, co se mi nepodařilo, jak se cítím, nepotřebuju tam psát o někom, kdo mi ublížil, tady ten kluk mi už nezavolala a tak a pak asi nějaký trápení psychický, který asi všichni máme, nějakou temnotu, kterou si řešíme každý po svém. Asi tam nepotřebuju ani sdílet svůj život s přítelem, to mi přijde jako hodně osobní.

Vůbec tam nemáš nějaké jeho fotky?

Vůbec. Nebo jako fotky s ním, možná nějaký storičko. Nemám tam taky určitě fotky z mého domu, jak to tam vypadá, jak jsme spolu. Nemám tu potřebu to někomu ukazovat. Je to něco mého, hezkého, něco soukromého, co nechci, aby všichni viděli.

Když jsi zmiňovala tu estetickou stránku, tak tomu rozumím tak, že je to něco, co zvažuješ, než tam něco dáš. Máš i další kritéria, která musí fotka splňovat, aby se tam dostala?

Musím říct, že můj způsob zveřejňování na mém osobním Instagramu je vlastně hrozně pocitový. Že třeba když to srovnám s tou prací, tak tam hrozně řeším, jak bude ten příspěvek vypadat, co tam bude napsaný, kdy ho zveřejním a tak. A vlastně na mém osobním Instagramu je to tak, že to postnu tak, jak to zrovna cítím, kdy si k tomu zvládnou sednout, jo, že nesu kytky ze zelňáku a líbí se mi to, tak to tam jako dám. Takže ten výběr tam ani nějak moc nemám.

Dáváš to tam tedy spontánně hned, jak to vyfotíš?

Jojo, spontánně, ale zároveň si chci najít čas. Mám tady třeba fotku, kde jsem kamarádce dala kytičku, tak jsem ji dala, byly jsme spolu a třeba ráno po té oslavě jsem seděla sama u stolu a říkala jsem si, jo, to je krásná fotka, je tam krásná holka, moje krásná kytka, chci jí ukázat. Ale rozhodně to nemám tak, že si plánuju, tak, tohle chci ukázat, tohle teď postnu. Je to hodně pocitový.

Kdybys porovnala feed a stories, sdílíš tam rozdílný obsah?

A to je třeba další věc, kterou už vůbec nedělám, storička. Dřív jsem je dělala hodně, jako nějaké zážitky, nějaká momentka, to jsem sdílela, takže to bylo takový, kdybych to měla říct, to storičko je pro mě taková nedokonalá, zachycení toho okamžiku, ten feed, to je už taková ta jako fotka. Takže takhle to rozlišuju. Ty stories teď už dělám úplně jinak a to tak, že sdílím jen věci, které mě zajímají a který mě baví a chtěla bych je někomu vlastně posunout dál a už hrozně málo sdílím nějaký momenty mého života. A hodně lidí mi to i řekne, že si toho jako všimnou.

Kde se odehrála ta změna, je to o tom, co jsi popisovala s tím feedem?

Asi bych řekla, že mě to začalo štít, že najednou se třeba potkám s člověkem a vím, že byl někde, protože to měl na storičku, a můžu se ho na to třeba zeptat. A přijde mi to nefér a vím, že to nechci ani ve svém životě a přijde mi, že to pak postrádá nějaký kouzlo osobní komunikace, takže si myslím, že v tomhle se to pro mě změnilo v nástroj. Že teď už stories беру spíš tak, že když máš nějakou pěknou věc, nějakou zajímavost, nebo krásnou architekturu, design nebo tvorbu někoho, tak to strašně ráda nasdílím. Ale už se ve mně hrozně změnilo, že nechci sledovat něčí život, protože pak mám pocit, že mi to pak vlastně neřekne on sám.

Takže ani moc neprocházíš cizí stories?

Jako hodně málo. Já totiž i hodně přemýšlím, že si ten osobní profil smažu, v tom, jak moc mě to štve. Zároveň ale mám podobný lidi i na našich pracovních profilech, takže ti nebudu lhát, že nekoukám na storička ostatních lidí, jako jo, koukám. Zároveň je to pro mě hrozně osvobozující, když se od druhého dozvím něco, co mi jako přišel říct on, a ne, že jsem to u něj viděla na instáči. Protože pak jako co, to ti třeba moc neřekne, jaký moment to byl.

Ještě k tomu obsahu se tě zeptám, jestli jsi něco z tvého profilu promazávala?

Asi ne, asi je tam fakt všechno, tady z mých mladých, zvláštních let na gymplu. Asi je tam fakt všechno.

Ani třeba v případě stories, že bys některá smazala, protože by sis to rozmyslela?

Hmm, možná někdy jo, Ale musím říct, že v momentě, kdy něco postnu, tak jsem rozhodnutá, jestli je to ok nebo ne. Že mi to nevadí, pokud to někdo uvidí. A zároveň to promazávání nemám ráda, nepotřebuji ten profil mít dokonalý a líbí se mi, když tam jde vidět ta transformace. Myslím si, že tou transformací procházíme úplně každý a nepotřebuju, aby si někdo myslela, že můj Instagram vypadal vždycky takhle. A mám i ráda se zasmát tomu, jak vypadaly ty příspěvky s milionem filtrů na tom gymplu. Nebo teď je to zajímavý, jak na to koukám. Tady jsem to i hrozně ladila, rámečky, filtry.

Když to takto procházíš, dokázala bys o některých příspěvcích říct, že jsi v nich toho odhalila více?

Já už třeba mám velký problém sdílet věci, který jsem pro někoho fotila. Dřív jsem třeba neměla problém to sdílet s tím, že je to jako hezká tvorba a teďka s tím mám strašně velký problém, protože mi přijde, že ukazuju něco strašně načančanýho, nereálnýho, co vlastně si z toho člověk může odnést? A možná na základě toho mě může ten člověk odsoudit. A určitě jsou to nějaké zážitky, dřív fotky z nějakých výletů. Já nevím, já tady mám jen fotky K a. Tady tuhle fotku už bych si tam nedala, to už bych neudělala, to už mi přijde jako hrozný srovnávání něčeho, co nepotřebuješ (ukazuje fotku, kde je s kamarádkou focená zezadu, polodetail zadků v levis džínách).

Máš tam třeba nějakou fotku, u které by ses více rozepsala? Kde bys vlastně i víc odhalila textem než fotkou?

Jo, mám tam příspěvek, když byl den matek a fotila jsem s mojí mámou před stopadesátí lety kolekci pro mou kamarádku, tak to mi přišlo hezký, mám ty fotky strašně ráda, jsou pro mě velkou památkou a jsou hodně osobní. A mám tam popisek (... cituje) A je to pro mě jako hodně hluboký, co je za tím. Ale jinak jsem se tam o pocitech asi nikdy moc nerozepisovala. Jako neříkám, že to nedělám, ale nedělám to veřejně. Přijde mi to jako strašně vyřčený a já bych

chtěla, aby mi nějaký myšlenky zůstaly buď v deníku nebo v telefonu. Jako nepotřebuju je psát na Instagram. Mám s tím dost problém, docela to i soudím, když to vidím, tak si říkám, nechceš si to jako nechat pro sebe, vždyť to ti mnohem víc pomůže. A třeba ne, třeba tam potom přijde obrovský sdílení s někým, ale nikdy jsem tak nad tím nepřemýšlela.

Máš profil nastavený jako veřejný?

Jo. A dlouhou dobu jsem ho měla nastavený jako soukromý. A teďka jsem to změnila kvůli těm kytkám, takže teď už je veřejnej.

Takže tvá motivace bylo to, aby to více lidí vidělo?

Mně třeba osobně můžu říct to hrozně pomáhá získat tu práci. Poslední rok, jak jsem sdílela mnohem víc toho, co jsem udělala, tak mi strašně moc lidí napsalo, hele, to je nádherný, udělala bys mi kytičku pro maminku, nechtěla bys nám udělat svatbu... Jako to mi hodně pomohlo, vím, že mi to otevřelo hodně dveří, kam bych se asi, aniž bych to někde sdílela, nedostala. Takže v tomto vnímám obrovské přínos toho, jak může být Instagram používanej. Třeba alespoň pro mě. Nepotřebuješ žádný drahý web, může to tam prostě dát. A to teda dělám i hodně storíčka s kytkami, to jsem zapomněla.

Když jsi předtím nastavovala profil jako soukromý, to bylo ze stejných důvodů, jaké jsi popisovala, nebo jsi měla i nějaký jiný?

Ten primární důvod bylo asi to, že se toho bojím. Jakože já si fakt myslím, že sociální sítě jsou zlo a vzniká tam strašně moc zla. Vůbec nevíme, jak fungují všechny algoritmy a co všechno o nás na základě toho, co sdílíme někdo tam nahoře ví. A mám s tím jako problém doteď. Takže pro mě to jako znamenalo, že jsem udělala aspoň trochu krok k tomu, aby mě nemohli vidět všichni a vlastně je to prostě docela vtipný, po tom, co popisuju, že teď je to veřejný a fotky jsou tam stejný.

Ale i nad těmi fotkami hodně přemýšlíš.

Jo. Asi mi to ale přišlo, že jsem měla větší pocit bezpečí, když jsem to měla soukromý. Že jsem pro to alespoň něco udělala, aby to nebylo veřejný a všichni mě mohli sledovat. Já to úplně nechápu, nechápu influencery, jak to dělají.

Ano, oni musí odhalit soukromí, aby to někoho zaujalo.

A jak jako potom žiješ, žiješ na telefonu, kde něco ukazuješ a seš tam hodně. Což je taky můj problém, prostě proč, nechci tam trávit tolik času.

Vnímáš více rizika spojená s tím, že tvůj obsah uvidí další uživatelé nebo to, co jsi popsala, kdy se ukládají data a podobně?

Jako myslím, že je obrovský riziko to, a všichni to víme, že ty fotky se dají zneužít jako na cokoliv. A úplně jakýkoliv, aniž bys tam sdílel nahotu, tak vlastně už ty fotky jsou někde v éteru a někde tam lítají. Ale přemýšlím, co je vlastně to větší zlo, ale asi ti můžu říct, že se bojím víc té strany Facebooku, Instagramu, Zuckerberga. Myslím si, že je to mnohem větší zlo, do kterého nevidíme a vůbec nevíme, co se tam jako děje, jsme úplně malí mravenečci a vůbec netušíme, co za tím všechno je.

Mohla bys to trochu konkretizovat?

Tak konkrétně jako nevím, jestli s mým profilem, ale celkově mě tak jako štvete kontrola, kterou nad sebou nevědomky máme a obrovská zneužitelnost toho všeho. Jakoby fakt podle mě nevíme, jak moc nás to ovlivňuje, jak moc jsou nám nějaké věci podsouvány, co je nám dáváno do podvědomí. A tohle vnímám jako obrovskou hrozbu a bojím se toho. A to možná i na základě těch fotek, že když bych to měla tak blbě říct, tak sdílíš nějakou fotku na kole, máš na sobě dres a už je to natolik chytrý to médium, že si z toho umí vybrat, aha, tak slečna jezdí na kole, tak jí tam teď dáme hromadu reklam na dresy na kolo. A to je crazy, to je fakt jako šílený

A ze strany těch druhých uživatelů? Ty už jsi vlastně zmiňovala třeba to, že ti není příjemné, že by tě třeba někdo odsoudil na základě toho, co tam dáš. Napadají tě ještě nějaká další rizika?

Hele tohle je asi fakt největší, že vlastně o tobě má někdo nějakou představu, předsudek, něco si o tobě myslí na základě toho, co ty postuješ a je to pro mě vlastně hrozně zajímavý, jak

k tomu přistupujeme, tak, že na základě tohoto tě poznám a soudím, kdo jsi. To je přece úplně nesmysl. Nebo možná tam i kus pravdy je, protože ukazuješ něco ze svého života, ale je to jen jedno procento toho, co dáváš ven. Nebo já to tak aspoň mám. Protože já se hodně bojím toho jugmentu, soudu a vnímám to kolem sebe fakt jako hodně. Že mi to teď třeba popisovala kamarádka, že se s někým o nás bavila a že udělali takový to tyjo, ty se s nimi bavíš, tak to jsi fakt hustá, a ona jako co, vždyť jsou úplně normální holky. A já jsem se toho jako třeba lekla, že jsou to třeba úplně cizí lidi a mají mě zafixovanou jako někoho a prostě třeba by mě ani neoslovili, protože jim přijdu moc uzavřená nebo moc hustá na to, aby se se mnou bavili, nebo moc třeba namyšlená, to jako tak může... Z toho mám strach.

Zároveň si myslím, že jsme v tom trochu ovce. Jak to, že si můžeme sami v sobě myslet, že tady ta to má dokonalý. Jako nemá, nikdo z nás to nemá dokonalý, že jo. Jenom prostě spousta lidí je tím hrozně ovlivněných a pak si říkají, ty jo, takhle já bych chtěl žít, to je strašně skvělý a pak mají pocit, že ten člověk nic neřeší jenom proto, že to tam nedává. A to je úplně šílený.

Stává se ti někdy, že bys to tak měla? Že bys viděla někoho na Instagramu a řekla si, že musí mít vše dokonalý nebo si to prostě natolik uvědomuješ, že se ti to nestává?

Jo, určitě, mám to u některých lidí, co sleduju, co se mi třeba líbí, co dělají, kam jezdí, co tvoří. Jsou to třeba většinou designéři. Že je to pro mě něco, co se mi líbí, co obdivuju a pak když je to ještě ukázaný v nějakým světle samozřejmě, tak to si řeknu wow, ty jsou úžasní. Ale rozhodně tam nemám a je to i v nějakým mým nastavení, že fakt vím, že to tak všichni v sobě máme, že něco nechme ukázat a neberu to tak, že když to tam nemaj, tak jsou pan a paní dokonalovi. A zároveň jsem se naučila, že hodně je to i nějaký pocit sebevědomí. Že když máš nějakou k sobě úctu a sebelásku, tak na základě toho tak moc nezávidíš, nebo si na základě toho tolik nepřírovnáváš, že ach jo, já bych chtěla taky, protože máš to už nastavený tak, že jak to mám já, tak je to taky dobrý, není to vždycky tak skvělý, jako na těch fotkách, ale je to ok. A mám v sobě takový pocit, že není řešení sdělovat to špatný, ale sdělovat spíš to reálný, to, jak vypadáme normálně, to, jak se oblíkáme normálně, to, že vlastně nejsou všichni číslo xs, takovou tu diverzitu, ale nemyslím si, že je úplně nutný zasahovat do těch pro někoho hodně soukromých záležitostí.

Setkala ses někdy s něčím, co bys mohla označit jako narušení tvého soukromí?

Asi to byly nějaké zprávy, který mi přišly a vůbec jsem nechápala, co to je. A ani nevím, od koho byly. To je další věc, že sociální sítě jsou a budou anonymní, takže si tam lidi dovolí víc, než by si kdokoliv dovolil tady na ulici.

A jak jsi to řešila?

Smazala jsem to. A většinou nějakým zablokováním toho člověka nebo tak. A přemýšlím no, to byl asi takový největší zásah, že ti tam někdo napíše něco zlého, něco sexistického, protože vlastně může, protože je to telefon, je to profil.

Zablokovala sis někdy někoho i z jiného důvodu?

Jak se to najde? To totiž nevím nebo si to nepamatuju. Hele tak asi nějaký spamy jenom, nejsou to nějaký lidi, který znám. Jsou to přesně profily, jak jsem popisovala před chvílkou.

Skrývala jsi někdy stories před někým?

Ano, mám někdy takový tendence mít mood jenom blízký přátelé. Je to přesně o tom, co jsem popisovala a dělám to jenom teď, dřív jsem to nedělala, to jsem měla víc představu o tom, kdo mě sleduje. Teď, když to mám veřejný, tak to dělám tak, že to nastavím jenom pro okruh lidí, u kterých vím, že mi nevadí, že to uvidí. A dělám to dost často, fakt jako.

Kdo všechno tam spadá?

Jsou to mí přátelé. Jsou to určitě nejbližší a i lidi, u kterých vím, že mi třeba za krátkou dobu hrozně přirostli a nevadí mi, že mě sledují, protože vím, že třeba tu věc, kterou sdílím, jim třeba udělá radost nebo ji pochopí.

Máš nějakou skupinku lidí nebo konkrétní jedince, u kterých bys nechtěla, aby to viděli?

Já si myslím, že žiju v hrozný bublině lidí. A hrozně mi to vyhovuje na jednu stranu. Víím, že je to hrozně hnusný to říct, ale víím, že jsem v nějaký skupině lidí, se kterými je mi hrozně dobře, se kterou mám společný názory, společnou estetiku, společný zájmy, společný zážitky a pak je tady další šíleně moc dalších velkých bublin, kam se nesnažím vůbec zapadnout, nebaví

mě jejich názory. Takže asi někdo, kdo to nepochopí nebo nevím, co by si z toho ten člověk vzal. A zároveň jo, třeba by si z toho něco vzal, že si má dát třeba vánočku s máslem.

A to je to, že pokud mám říct, co je pro mě Instagram, tak je to obrovská dávka inspirace. Když si někdo něco vyrobí, tak si řeknu, tyjo, to je super, mohla bych si to taky vyrobit nebo prostě vidím třeba nějaký grafiky, tak mě to potom hrozně baví používat třeba i ve své práci. Takže to je to, jak bychom podle mě mohli to médium používat, sdílet nějaké věci a inspirovat se navzájem.

Mohla bys mi říct něco i o dalších profilech, těch pracovních?

Mám dva, na kterých jsem teď já správce.

Cítíš u některého z nich nějakou spojitost s tvým soukromím?

Hele je to asi to, že tam vnímám obrovské zásah do toho... Abych to upřesnila, jsou firemní profily, je to nějaká služba, kterou ty těm lidem nabízíš a já jsem konkrétně ten člověk, který to spravuje, kterej tam tvoří ten obsah, který komunikuje s lidma, kterej tam sdílí všechny ty fotky, storíčka a bla bla bla. A myslím, že je to pro ty lidi, kteří sledují ty firemní profily, tak jsi pro ně brána ta služba a myslím, že tam vůbec nevidí toho člověka, co tam za tím profilem sedí a odpovídá a vidí to. Takže pak vnímám to, že třeba já bych si fakt nedovolila napsat s nějakou otázkou na nějakou službu po jedenácté večer, jakože si prostě fakt myslím, že si někdy říkám, mají ty lidi nějakou soudnost? A já jsem se setkala i s tím, že nejen, že ti ten člověk napíše v jedenáct večer, ale ještě ti pak přijde druhá zpráva typu třeba ráno v sedm ještě jste mi neodpověděl, tak já se ptám, jak to teda je. A já jsem taky jen člověk, který potřebuje nějaký volno, má nějakou pracovní dobu a tak.

Takže v tom se ti bortí ta hranice práce a osobní život?

Jo. To je fakt šílený. A to si fakt říkáš, že to je jako největší zásah do toho soukromí. A to samozřejmě pak jako na těch byznysových účtech si nenastavuješ, že jsi soukromý, může tě sledovat kdokoliv, hrozně moc komentářů mažu, protože jsou to buď nějaký trolly nebo nějaký hejtrí a nechci říct, že když mi někdo napíše nějakou kritiku tak jí smažu, ale jsou to nějaký třeba v tom jógovým prostředí nám hrozně často chodí takový věci jako joga je zlo, obraťte se na Ježíše. Fakt strašně moc. To mi přijde třeba čtyřikrát do měsíce. Zároveň ti okomentují třeba

pět příspěvků za sebou, okomentují to dlouze, třeba několika zprávami, takže ti to pak zabere spoustu času, aby to tam nebylo, protože to tam jako nepotřebuješ, nechceš, ani nevíš, co tam ten komentář udělá.

Stalo se ti někdy, že by některý komentář směřoval přímo na tebe, protože by někdo věděl, že ty jsi za tím?

Jo, jako nebyly ty komentáře špatný, ale tím, že nejsme v tak velkém městě, tak mi hodně lidí píše, A. jak máte tohle, A. co tohle, ... Myslím si, že je to tím, že to o mně jako ví, že jsem za tou službou já, takže se pak třeba obrací přímo na mě.

Funguje to i tak, že ti pak někdo píše na tvůj osobní profil, ale kvůli pracovním věcem?

Jo to určitě, a to je docela zajímavý, že pak prostě samozřejmě, že těm lidem chceš pomoci, ale už jsi strávil tolik času tím, že jsi to sdílel na těch pracovních profilech, odpověděl jsi na těch pracovních profilech a někdo se tě jako neustále ptá na nějakou věc o práci. A asi to k tomu prostě patří. Já zase vnímám to, že je to o moc osobnější, že když se k nám třeba někdo bojí přijít, tak se mě třeba ptá, jak to tam funguje a je to pro něj takový, že píše přímo mně a je to pak mnohem příjemnější, než když by psali někam, kde neví, kdo jim bude odpovídat. Takže to mi nevadí, ale je to zajímavý.

Pro ty lidi je to navíc jen jedna zpráva, ale ty jich pak dostáváš několik.

No je to pak ta práce. Já teď mám i to, že momentálně, kdy jsem si přivzala to, že dělám ještě sociální sítě pro další podnik a mám pak pocit, že už ani nechodím na ty své sociální sítě, protože pak už mám pocit, že jsem tomu věnovala tolik času, že jako nechci. A pak toho postuju oproti té periodě, co jsem postovala dřív, hrozně málo. A lidi se mě pak ptají, A. jsi v pohodě? A já, jo, proč ne.

Když sdílíš fotku s někým dalším, jak postupuješ? Je to tak, že se vždycky třeba nějak domluvíte?

Jako jsou to určitě lidé, kteří vím, že na té fotce chtějí být. A vždycky se jich na to zeptám předem, jestli tam chtějí být. Ale vím, že jsem to vždy nedělala, že tam mám fotku třeba své

ségry, o které vím, že by tam určitě nechtěla být. Ani nevím, proč tam furt je, mohla bych jí smazat, ale je to tím, že nemažu ty věci, tak tam je.

A reagovala na to nějak?

Ona nemá Instagram, takže o tom podle mě neví. A je to hrozně dlouho, je to tady někde prostě na gymplu. A ta otázka byla, jestli se těch lidí ptám. Hele víš, na co se ptám? Když třeba sdílím věci, co jsem fotila pro někoho, tak se strašně moc ptám, jestli to můžu dát ven. Je to totiž docela zajímavý, ale už se mi párkrát stalo, že jsem tu fotku postla ven a bylo to jako hele super, a teď nechci, aby to bylo, že jsem modelka, protože fotím věci jen pro své kamarády, a oni mi pak napíší, hele, ještě to nemělo být venku nebo ještě chvilku. To jsou pak třeba ty věci, co mi u toho nedocházely, a teď už jako určitě se ptám. Hele já tady mám fakt jen čtyři lidi stále dokola (prochází feed), kterým to neva.

Takže to už máte tak nějak vyřešené dlouhodobě?

Jojo, tam je to v poho.

Já si projdu otázky a ty se klidně zamysli, zda bys chtěla něco dodat.

Co bych třeba chtěla říct a je to jako takový zajímavý téma pro mě poslední dobou a to to, že mám třeba úžasnou kamarádku, která je naprosto nádhernej člověk, hrozně vtipnej, nádhernej. Ale má a vím to z toho, jaký máme třeba mi ostatní instagramy, komplex. A říká mi třeba, tady na té fotce ti to hrozně sluší, takhle bych nikdy nevypadala, ty jsi fotila tohle, ty jsi udělala tak krásnou kytku. A mě to tak hrozně bolí nebo vlastně mě to mrzí, že to ten člověk tak má, že jsem se poslední dobou přistihla, že hodně zvažuju, co tam chci dávat. A máme to mi všichni, že se neustále hrozně srovnáváme a prostě nevěříme si a pak to jako může dopadnout tak, že ani nechceš a pak z tebe, a je to kravina, třeba tady jsem fotila s kamarádkou a je to fotka, kde je hezký světlo, mám tam hezkou pleť a ona je pak třeba smutná z toho, že takovou pleť nemá nebo něco takovýho. A je už toho fakt smutná a zároveň je to člověk, který mi to umí říct, takže to mě třeba hodně mrzí a kvůli tomuhle nenávidím Instagram a vím, že bychom to vůbec neměli dělat, ale všichni to děláme.

To je zajímavý, že ona tě navíc zná i osobně, takže ví, že nemáš vždy dokonalou pleť nebo že jsou i věci, co tě trápí. A má to vlastně z první ruky, pokud jste blízké kamarádky.

Určitě, určitě. No, takže vím, že tohle byl pro mě, a byla jsem i ráda, že ti to pak třeba někdo i řekne nebo tě s tím konfrontuje, protože pak nad tím taky začneš jinak přemítat. A myslím, že hodně věcí si z toho člověk může vzít úplně sám a ty nikdy nevíš, co si z toho vezme, ale čím dál tím víc přemýšlím na tím, jestli chci zrovna tohle ukázat, aby si to někdo nepřebral špatně. Asi dobrý příklad je tohle (portrétová fotka). Nebo pak je tam třeba fotka, kde jsem fotila nějakou kolekci, kde jsem se v ten moment měla strašně na hovno, vůbec jsem nebyla zdravá a třeba tam mám nějakou hubenější nohu a člověk si z toho vezme, tak ona určitě strašně cvičí, ona je tak hubená a prostě akorát to tam není napsané a někdo si to tak přebere vlastně úplně špatně, nebo ne špatně, ale prostě takto si to přebere.

Takže tvé nesdílení je i tak trochu péče o ostatní.

Tak zase nesdílení, určitě tady mám 150 příspěvků, takže to není tak, že bych to nesdílela, ale určitě je to pro mě něco, nad čím hodně přemýšlím poslední dobou. A fakt si myslím, že je to tím, že někdy tam člověk dá tu fotku toho perfektního já a vlastně to tak ani nemyslí a pak to někdo vidí a má z toho ten pocit, že on tak perfektní není, a tak si myslím, že by to být nemělo a možná s tím budu i já víc pracovat. A pak třeba vím, a už to tak nemám, ale když jsem fakt nebyla moc v pohodě a třeba jsem měla nějaký osobní těžkosti, který jsem si řešila a bylo to pro mě třeba to, že jsem hodně spala a pak jsem otevřela Instagram a bylo tam milion příspěvků toho, co lidi všechno stihli a já jsem z toho byla úplně jako, tak teď jsem úplně příšerný člověk, protože já jsem spala a nic jsem neudělala. A taky už si teď říkám, na co jsem jako myslela, ale taky to v tobě je. A to děláme hrozně moc, že se pořád srovnáváme a nedělejme to, moje message.

Rozhovor č. 4: Daniel

Jak bys sám popsal obsah, který zveřejňuješ?

Co se týká obsahu tak asi většinou tam sdílím sportovní záležitosti ať už ski alpy, lezení, turistika, cyklistika a výlety a potom volný čas, takže pivo s kamarády, festivaly a tak dále. To je asi primárně obsah, který já sdílím. Ještě nějakou chvíli, kdy jsem pracoval ve sportovním

obchodě, tak dost často jsem dělal recenze, ale nebyla to vysloveně moje náplň práce, dělal jsem to dobrovolně, protože jsme tam mohli testovat produkty. A hodně často jsem to využíval a hodně často jsem šel do takových extrémnějších situacích, kdy jsem mohl ty produkty otestovat a napsat na to recenzi a dost často mi na to i přišla odezva, že pět až deset lidí si na základě mé recenze ten produkt koupilo. Takže ještě tak jsem to využíval, co už ale teď nedělám.

Proměnilo se ještě nějak to, co zveřejňuješ?

Tak když jsem začínal, tak jsem absolutně netušil, jak se to používá. Ale asi se to moc nezměnilo, ani jsem neměl možnost využít Instagram nějak komerčněji, prostě tam sdílím svoje zážitky a беру to jako takové externí úložiště, které můžu sdílet se svými kamarády.

Liší se obsah, který sdílíš na profilu a který sdílíš ve stories?

Ani ne, ale storíčka dávám mnohem častěji než příspěvky, protože se mi nechce u příspěvků hashtagovat a označovat, vypisovat to tam, upravovat to. Do storíčka to tam hodím a neřeším to. Ale nějak se to moc neliší, jen ta storíčka jsou taková, že postuju tam ten den dejme tomu a ten příspěvek to už je pak ta nejhezčí fotka z celého toho dne, kde se rozepíšu, kde jsme byli, co jsme dělali a tak podobně.

Podle čeho vybíráš, co zveřejníš? Musí to splňovat nějaká kritéria?

Hlavně se to musí líbit mně, co se týká vizuality, nemůže to být úplně nějaká random fotka, musí to mít aspoň trochu hlavu a patu, aby z toho člověk pochopil, o co se jedná. A v podstatě já spíš sdílím to, co se líbí mně, ne to, co by se mohlo líbit ostatním.

Zmínil jsi, že vybereš do feedu tu nejhezčí fotku. Řekl bys, že jsi tedy vůči příspěvkům na profilu náročnější?

To, co mi zůstává na profilu delší dobu, co je tam viditelné dlouho, na to jsem určitě náročnější na ten výběr. Tam si už opravdu vyberu fotku, která vystihuje daný den, daný výlet, danou akci, tam se rozpíšem. Do těch storíček nahážu i to, co nemusí být úplně takové úžasné. Ale nad tím feedem víc přemýšlím, tam už dám něco, co má hlavu a patu.

Jak bys sám posoudil množství osobních informací, které sdílíš na Instagramu?

Co se týká osobních údajů nebo informací, v podstatě tam sdílím to, co mě baví. Nesdílím tam extra své soukromí, nesdílím tam vyloženě své pocity, nad čím se zamýšlím a tak podobně. Ale většinou tam sdílím fakt spíše své aktivity a podobně. Takže moc tam netlačím úplně své plné soukromí, ale zase s tím nemám absolutně problém.

Když se podíváš na ten profil, dokážeš říct, jaké příspěvky jsou ty osobnější:

Tento. To je fotka mého brášku, který před dvěma měsíci zemřel. A to je asi nejsoukromější a neosobnější fotka, co na Instagramu mám.

Jaká byla tvá motivace to sdílet? Zvažoval jsi to třeba více, jestli to tam dát?

Absolutně jsem nad tím nepřemýšlel. Protože hodně mých kamarádů ho zná a nemuseli o tom vědět a tak dále. Je to věc, která si myslím, že patřila a patří ke mně, je to prostě můj brácha a toho jsme tam prostě chtěl mít. Nemám tam s ním moc fotek, protože už spolu dlouho nebydlíme, takže tohle byla ta jedna věc, kterou jsem si tam chtěl uchovat jako takovou vzpomínku na něj.

Je naopak něco, co bys tam nesdílel?

Určitě bych tam nesdílel já nevím například fotku mojí rodiny, když bych věděl, že s tím nesouhlasí, že si nepřejí, aby se to zveřejnilo například z nějaké oslavy, kde by to mohlo vyznít, že třeba mamka pije alkohol nebo něco podobného. A vím, co si můžu dovolit a co by se například rodičům nelíbilo, co by se nelíbilo kamarádům. Samozřejmě v příspěvku bych si z kamaráda třeba srandu neudělal, z nějaké vtipné fotky nebo z nějaké vtipné situace, ale ve storíčku bych to udělal i kdyby se mu to nelíbilo, bohužel, udělal si to, tak ať si to vyžere. Ale asi bych tam nesdílel takové vyloženě soukromé věci, jako že jsem se pohádal s rodiči nebo že toho člověka nemám rád nebo takové nějaké haty a vysloveně soukromé věci, které bych si měl řešit sám nebo s daným člověkem. Fakt to spíš využívám na to projevení sebe samého ne na to, abych tam popisoval někoho jiného.

Ale máš tam nějaké fotky s kamarády, i když ne moc.

Mám tam fotky s kámošema v takovém stylu, že je to kamarád, se kterým jezdím na kole, udělal jsem mu nějakou hezkou fotku a s jeho svolením, ale prostě někde dřív i byla fotka, kde jsme byli ještě jako malí dvanáctiletí kluci skejtovali u nás na Slovensku, se ségrou nějaké fotky, ale lidi, kteří jsou v mém feedu, o tom ví a nikdy to nebylo něco takového, u čeho by se na mě zlobili, že by to narušilo jejich soukromí.

Máš profil nastavený jako soukromý nebo veřejný?

Veřejný.

A proč?

Jistou dobu jsem ho měl i soukromý, ale vzhledem k tomu, že používám Instagram na to, abych sdílel, co se mi líbí a že jsem s tím mohl, když jsem sdílel ty recenze a tak dále, mohl jsem s tím někomu pomoci nebo ať už nějakým výletem nějakým trailem, tak člověk si všimne, aha on má video z této lokality, tam se dá jet na kolo, absolutně mě nemusí znát, jenom natrefí na můj profil, na můj příspěvek a najednou zjistí, že tam je pěkně, tam můžu jet. Takže i to je jeden z důvodů, proč mám ten profil veřejný. A soukromý ho nechci mít, protože to by se mi nechtělo potvrdovat ty lidi a tak.

A proč jsi ho měl dříve nějakou dobu soukromý?

To jsem chtěl vědět, jestli se změní nějaká nastavení nebo něco, spíš tak ze zajímavosti jsem si ho přepnul na soukromý, ne že by to bylo něco kvůli něčemu, jen ze zvědavosti.

Má to podle tebe nějaké nevýhody, mít profil veřejný?

Vzhledem k tomu, jaký sdílím obsah, tak v tom nevidím žádné nevýhody. Není to nic takového, co by mohl někdo proti mně použít nebo že bych já na někoho útočil, takže si myslím, že nějaké nevýhody to nemá.

Přemýšlel jsi někdy na nějakými dalšími funkcemi, které by ti pomohly si soukromí nějak lépe nastavit?

V podstatě mi to stačí. Nějak jsem se nad tím do hloubky nepřemýšlel. Možná kdybych byl nějaký podnikatel nebo něco, kdybych tam prezentoval svoji práci, nějaké své nápady, které by mi mohl někdo ukradnout, tak bych se samozřejmě k tomu soukromí choval jinak. Ale vzhledem k tomu, že tam fakt sdílím svoje zážitky, tak nemám potřebu nějak to soukromí tam řešit.

A používáš na stories close friends?

Vím o tom, že to funguje, ale podle mě jsem to ještě nepoužil, přijde mi to zbytečné. Když už tam něco sdílím, tak prostě to sdílím, protože to chci sdílet, a když tam něco nechci sdílet, tak to tam nedám. A už kdybych chtěl něco poslat nějaké užší skupince, tak to prostě pošlu samostatně přes direct nebo na Facebooku do nějakého skupinového chatu nebo tak. Ale abych si ještě tvořil nějaké užší skupinky na to, abych mohl sdílet, tak to se mi fakt nechce.

Promazával jsi někdy příspěvky?

Ano. Jednu dobu jsem promazával ty, které měli jeden, dva nebo tři lajky, ale to byly moje začátky s Instagarmem a ty příspěvky neměly nějakou výpovědní hodnotu, to byla random fotka, která ani pro mě nic neznamenalala. Takže to jsem z toho vymazal. Pak jsem smazal fotky já nevím, s bývalkou a tak dále, že to se možná už po nějakém čase nehodí, abych na jednom profile měl fotky z před dvou pěti letech s pěti bývalkami, to asi není nejvhodnější. A to si myslím, že je i respektování soukromí té druhé osoby, myslím, že i jí by se to také nemuselo líbit, že je se mnou na mém profile.

Nezvažoval jsi po této zkušenosti, že bys tam vztahy nesdílel?

Asi jsem nad tím takto nepřemýšlel, protože se to dá vždycky vymazat a v tom daném momentě se mi to zdálo vždy v pohodě.

Přemýšlíš někdy nad tím, kdo ty příspěvky vlastně vidí?

V podstatě se mohou dostat úplně ke komukoliv. Ano, přemýšlím nad tím, ale budu se opakovat, tím že můj obsah je takový, jaký je, tak i kdyby se to dostalo úplně ke komukoliv, tak mi s tím nemá, kdo jak ublížit ani nic podobného.

Jak si představuješ tu skupinku lidí, kteří to tak nejčastěji vidí?

Nejčastěji jsou to moji kamarádi ať už že zakládaly, ze střední, partička ze Slovenska, kámoši z bývalé práce, z Brna, partička tu z Brna, lidi, se kterými se setkáváme na sportovních akcích, na kolech. V podstatě já sleduju jen takové lidi, které chci sledovat, není to tak, že bych sledovat pět tisíc lidí, které absolutně nepoznám a nic. Mám tam primárně své kamarády a pak sportovce.

Takže to bereš tak, že koho sleduješ ty, tak je to vzájemné a podobná skupina sleduje tebe?

V podstatě ano.

Setkal ses někdy s něčím, co by se dalo popsat jako nějaké narušení tvého soukromí?

Asi jednou, když mě vystalkovala jedna baba podle storička, že jsem v té konkrétní hospodě a přišla.

Tak to mi můžeš popsat víc.

To bylo docela vtipné, protože to byla nějaká holčička tu z Brna, která jsem si všimnul, že jsem měl od ní každou fotku lajknutou ve feedu, na každé storičko se podívala, občas i nějak reagovala na storička, na příspěvky. A byli jsme s klukama v městě a já jsem sdílel fotku z daného podniku, že tam jsme a prostě jsem si všimnul, že tam prochází a dívá se na náš stůl. Já nevím, bylo to divné, ale bylo mi to tak nějak jedno.

Ani tě neoslovila?

Nenene. Byli jsme tam šest kluků u stolu a asi se bála, že kdyby tam přišla, tak by se to mohlo zvrtnout, že by se jí někdo vysmál. Já teda ne, já nejsem takový, že bych někomu dělal naschvál zle takto před jinými lidmi nebo co. Tím, že to i všichni chalani věděli, tak se na ní všichni dívali a pak zdrhla pryč.

Premýšlíš nad tím od té doby více, když něco přidáváš třeba i s označením?

Vůbec. Vůbec to nezměnilo můj přístup. Já jsem poměrně otevřený s tím, co tam přidávám. A pokud mě někdo chce vyhledat, tak ať mě vyhledá.

Co kdyby tě začal někdo opravdu stalkovat?

Tak to mě může pronásledovat i bez toho, abych měl Instagram. Jestli mě někdo bude chtít pronásledovat, tak mě bude pronásledovat ať už mám Facebook nebo nemám Facebook, ať mám Instagram nebo nemám.

To ano. Ale takto tomu můžeš pomoci, když zveřejníš, kde jsi.

Asi se toho nějak neobávám, že by to zašlo až to takového extrému. A pokud se to stane, tak si znovu sedneme a řeknu ti o tom.

A co třeba rizika ukládání dat, toho, jak s tím nakládá Instagram a podobně?

Vím o tom, že cokoliv, co tam dám, Instagram s tím v podstatě může nakládat, jak se mu zachce. Sice je to nepříjemné, ale nějak mě to neovlivňuje, v tom, co tam přidávám, i když vím, že to tak je. Přijde mi to takové, že jsem si založil Instagram s tím, že vím, že to tak je, kdyby mi to teď mělo teď najednou vadit, tak bych byl trošku, s prominutím, bych si s* do huby.

Všímáš si někdy u ostatních lidí, že sdílí příliš soukromé věci?

Já jsem asi typ člověka, co nehodnotí, co dělají ostatní lidi, protože každý na to má svůj názor, já na to mám svůj názor. Jako ok, když tam baba postuje svoje fotky a storička, kde má jen překleslené bradavky, tak ok, já bych to třeba, kdybych byl baba, nevím, asi bych to neudělal. Ale pokud ona to tak cítí, že to tak chce, tak proč ne. Já jsem na takové věci strašně otevřený a nepozastavuju se nad tím, co tam kdo přidává. Strašně nerad sleduju nějaké politické věci, protože tam se pravdu nedozvíš, na Instagramu, a je ti z toho akorát zle, když si celý den něco čteš. Ale nevím, že by mě něco zarazilo, že někdo dokáže něco sdílet, ... asi prostě to neřeším, je to každého soukromá věc, co tam sdílí. A já mám tu svobodu volby, zda toho člověka budu

sledovat, protože se mi líbí, co sdílí, nebo prostě toho člověka nesleduju, protože tam dává buď totální bullshit, nebo je to nezajímavé, nebo to není to, co já chci vidět na Instagramu.

Napadá tě k tématu ještě něco?

Možná ještě jedna věc, co mě zaráží a co bych asi na Instagramu nedělal, jsou ty mladé maminky, které tam v podstatě sdílí od první minuty to své děcko a je tam nonstop. Jako věřím, že jsou hrdé, že jsou šťastné, ale myslím, že by více toho času mohly věnovat tomu dítěti než tomu, aby daly dvacet příspěvků a pět set storíček o tom, co dělají s dítětem.

To asi souvisí s tím, že jsi říkal, že ty tam nechceš sdílet moc rodinu. A to dítě vůbec nemůže říct, já tam nechci být.

Jasně, to je pravda. Teď se vykaká, teď jsme se koupaly. Kdybych žil v této době jako dítě a pak bych si o dvacet let později našel mámy instagramový profil a zjistím, že tam má moje polonahé fotky, jak jsem mimino nebo něco, tak bych se na ní podíval, zda je v pohodě.

Takže to je něco, co bys ani ty jako otec nesdílel?

No jasně. Jako určitě nějaká fotka, jak ho mám na ramenou a jsme někde na horách, ok. Asi bych sdílel to, co bych naznal, že mě by nevadilo, kdyby se ke mně dostalo za dvacet roků. Ale nebyly by to žádné věci z bazénu nebo nevím kde. Nějaký pěkný výlet nebo tak, tak to si myslím, že je v rámci normy. Ale že bych byl otec a sdílel tam každou sekundu... Ale nevím, nejsem otec, může se to změnit, to je těžké říct, co by se stalo, kdyby nastala taková situace.

Ale máš předpoklad, že nad tím budeš přemýšlet.

Budu nad tím určitě přemýšlet. Může to být tak nebo tak.

Jediné, co mě pak, ne jako štvalo, ale že si lidi hodně všimají, kolik ty máš sledujících. A já jsem se jednou úplně náhodou dal ukecat kámoškou, jak jsou ty akce follow za follow a tam bylo asi 600 lidí, co se začaly sledovat všichni navzájem. A od toho momentu, kdy já jsem překročil nějakou hranici asi pěti tisíc followerů, tak mi tři až čtyřikrát za den přišly zprávy od různých lidí na spolupráci, či nechci prezentovat jejich produkt a něco o nich psát. A to mě fakt

nebavilo, takže jsem to pak promazával, abych se dostal zase na nějaké minimální číslo. Jsem nevěděl, že se dají rušit i ti lidi, kteří tebe followují.

A ty jsi promazával takové profily, které ti připadaly jako právě ty, co ti něco budou vnucovat?

Já jsem promazal, dal jsem si s tím fakt práci, prohlédl jsem si zběžně každý z těch profilů, a ty, co by mi nedávaly absolutně nic a nic bych tam zajímavého nenašel, ty jsem všechny promazal. Bylo tam pár profilů, které byly, já nevím, 200 fotografií, co fotili přírodu, fotili architekturu a podobné věci, tak ty jsem si tam nechal. Protože většinou, když se oni podívají na moje stories, tak to vidím a občas se prokliknu zase já na nich, i když je nesleduju, tak se zase dostanu já k nim a najdu tam něco nového. A já jsem prostě promazal ty lidi, co jsem, ne že nechtěl, aby mě sledovali, ale v podstatě máš asi pravdu, že takové lidi, co by mi mohli přes direct nabízet, abych já něco recenzoval pro ně a tak dále.

Teď jsi nakouzl, že pozoruješ, kdo viděl tvé stories. Díváš se na to vždy?

Vždycky ani ne. Prostě se podívám, když se nudím, dejme tomu. Mám tam nějakých z celého dne patnáct storiček, co jsme byli někde na výletě nebo na kole, potom jsme byli opíkat, potom jsme byli v hospodě večer a když přijdu domů a ještě se mi nechce spát, tak se podívám, kdo to všechno viděl.

Stává se někdy, že tě překvapí, kdo to viděl?

Právě že většinou to vidí z 90 % to stejné publikum, které sleduju i já. Sledují to ti, co mi zůstali ve sledujících a tím, že to publikum, které sleduje mě, moje příspěvky, moje storička, tak fakt je z 90 % to stejné, jako sleduju já, jsou to moji blízcí, moji kámoši, lidi, se kterými trávím svůj volný čas.

Z hlediska těch zpráv, které ti dříve chodily, setkal ses kromě nabídek spolupráce i s další nevyžádanou komunikací?

To chodí velmi často. Ale ono to automaticky spadne to ho spamu a ty to musíš přijmout. Ale to chodí každému, to jsou buď boti, kteří byli vygenerovaní kvůli tomuto, nebo jsou to reálně prostě ženské, které si založí na nějaké stránce svůj účet, kde mají své fotky a videa a vydělávají

si tím. Já mám nevím, možná 150 takových zpráv ve spamu, že na ně, když kliknu, tak mám 10 virů a neuvidím nic.

Takže tohle nijak neřešíš?

Ne. Já to občas promažu, všechny nevyžádané zprávy, ale... Tehdy jich bylo hodně. Ale to bylo vtipné, to mi přišlo třeba deset zpráv klikni na moje video, klikni na moje video...

A stalo se ti, že by tě třeba někdo označil na fotce a ty bys s tím nebyl úplně spokojený?

Vím, že na Facebooku to mám zablokované, že musím já potvrdit, abych tam figuroval na té fotce reálně já. Ale na Instagramu se to dá? Jako občas se mi stává, že mě někdo označil v komentáři u příspěvku, kde označil milion lidí, co mu to vygenerovalo při zadání jednoho písmenka, ale to jsou věci, co mě v žádném případě neovlivní. Borec, co vyhraje nějakou soutěž, že tam označil dvacet lidí, proč ne, to mi nějak žíly netrhá. A když už mě někdo označí v příspěvku, tak ty lidi, se kterými se já setkávám, kteří mají moje fotky z akcí, tak ty alespoň já považuju za dostatečně inteligentní na to, aby věděli, co já беру jako zásah do soukromí a co беру jako srandu. Častokrát mě někdo označil ve storičkách nebo feedu a ano, chlastali jsme, ožralí jsme byli nebo já nevím co, ale to mi přijde, to je prostě přirozená věc, i kdyby to viděl můj šéf, i kdyby to viděli moje rodiče, jsem dospělý člověk a asi by se člověk neměl stydět za to, co dělá. A asi i kdyby to viděly starší generace nebo ti rodiče, tak bohužel, tak takový jsem.

Když už se to stalo...

Jasně. Já to беру tak, holt všichni jsme udělali blbosti. Někdo se k tomu nepřizná, já v tom nevidím problém. I mamka, když si založila Instagram a projela si můj profil, tak ji tam nic nezaskočilo, i když tam viděla fotky z nějakého podniku nebo festivalu s flaškou v ruce, s cigaretou v ruce, prostě to ví. Nemám v podstatě potřebu už od dvaceti před rodiči nic tajit. Takže i když mě mamka sleduje na Instagramu, tak nemám problém tam nasdílet kde jakou kravinu, protože mě zná a ví, že takový jsem. A tak stejně mě sleduje šéf a taky nemám absolutně problém tam dát, že jsem v neděli v půl druhé odpoledne už na pivě s kámoši.

Rozhovor č. 5: David

Moje první otázka je ta, jestli bys mohl popsat, co vlastně přidáváš na Instagram?

Z velké části tam dávám jenom svoje fotky, rád fotím hezké domy, architekturu, tak to tam docela často bývá. Když si to tady projedu, tak občas selfička nebo nějaký vtipný fotky nebo prostě něco co se mi líbí, teď tady mám docela nějaký fotky piv, co jsem byl s kamarády na pivu. Jsou to z 95 % fotky z mého soukromého života nebo fotky který nafotím třeba při práci, ale nepostuju je tam jako že jsou to pracovní fotky, že by to měl mít něco společného s mou prací novinářskou.

A řekl bys, že se to nějak vyvinulo od začátku tvého používání Instagramu?

Přemýšlím. Myslím si že ne, že vždycky jsem to tak měl nastavený, že prostě chci fotit nějaké zajímavosti a nejsem moc zdatnej fotograf. Tam jenom záleží, jaký mobil mám v ruce, jaký má foťák, jestli ta fotka je hezká nebo ne. A kdybych si to úplně proskroloval dolů, tak si myslím, že to bude pořád stejný, že jsou to nějaké záběry, co se mi líbilo, co mi připadá hezký, ale neřekl bych, že jsem začal s Instagramem pracovat nějak jinak až možná na pár výjimek, když jsem si říkal, že tam zkusím dát nějakou věc pracovního rázu, ale asi na to nikdo nereagoval nebo asi nečekal, že ten můj profil bude pracovní, takže jsem to dal už nepoužíval.

Liší se to, co přidáváš do Stories a do feedu?

Jo. Do storíček přidávám věci, co třeba jednak nejsou tak hezky vyfoceny, a jsou to jenom takový krátký momenty ze života, něco, o čem bych si třeba na Facebooku napsal krátký status, tak to dám třeba jako fotku do stories, která jako vyvolá pár reakci mezi s těma lidma, ale říkám si, že nemá moc smysl, aby to někdy viselo dlouhodobě, aby se k tomu tak někdo vracel, nemá to nějakou extra hodnotu, kterou bych se chtěl pochlubit třeba.

Máš nějaká kritéria, která zvažuješ, než zveřejníš fotku?

Přemýšlím. Asi ne. Jenom jediný, nechci, aby ta fotka někoho urážela, nechci, aby to bylo vnímaný nějak urážlivě, uvědomuji si, že když jsem novinář, tak jako nemůžu a ani nejsem takové povahy a ani bych to nedělal, abych jako sdílel nějaký příliš věci, který by mohli někomu vadit nebo někoho urážet. Takže to neřeším, je to takový můj osobní život, ale zase nějak extra hluboce se nad tím nezamýšlím.

Kdybys to měl posoudit právě z toho úhlu soukromí, řekl bys, že toho odhaluješ hodně o sobě a o svém životě?

Myslím si, že bych toho asi mohl odhalovat víc. Ale nemám pocit že to až tolik. Asi na tom, co odhaluju ze svého života asi nejvíc je to, že žiju s partnerem, a když tam dávám fotky, když jsme spolu, nebo fotky s našimi kamarády, ale to jako málokdy, spíš fotím věci kolem sebe, kde jsem byl. Tak je to spíš takový jako lexikon toho, který jsem se všude nacházel, co jsem tam jako vyfotil. A myslím si, jediný, co ze soukromí odhaluje je to, s kým žiju doma.

Pokud bychom se podívali na konkrétní fotky, označil bys tedy jako soukromé ty, kde jsi s partnerem a kamarády?

Většinou jo. S kamarády nebo jsem se tedy vyfotil v plavkách, tlustej, u Sofie a vyfotil jsem se, jak tam ležím, tak to bych řekl že je velmi soukromá fotka. Takhle si jako většinou nebo skoro nikdy nefotím. Ale tohle mi přišlo, že je to vtipný a že by to mohlo někoho pobavit, tak jsem to tam na ten Instagram dal. Jo ale pak mi přijde že je tady spousta neutrálních fotek, tady jeden barák, metro, pohled na vinice, další barák, pak jsem tady já v plavkách, další barák, zámek, cedule, vyfocené pivo, možná z toho lze usoudit z mého soukromého života, že asi rád piju pivo, což je pravda. A tady jsem taky na pivě, tady je taky pivo, který jsou zase nějaký fotky z různých míst. A tady je třeba mezi nimi jedna, kterou jsem vyfotil, když jsem byl v práci, když jsem pracoval na jižní Moravě po tornádu, tak jsem tam jako vyfotil hromadu fotek a některé mi přišly zajímavý, tak jsem je zveřejnil na svém soukromém profilu, protože mi přišly hezký nebo zajímavé ty momenty, co tam jsou. Dál tam je zase pivo, baráky, kamarádi. Možná bych se měl zamyslet nad tím, jak často pijí pivo evidentně. Tohle asi byla po dlouhé době (27.3.) přiznaná fotka, že jsem řekl, že to bylo během natáčení, během práce, kde jsem o něčem natáčel reportáž a myslím že jsem tam dokonce psal, že si to lidi mohou někde pustit, ale že jsem tam prostě říkal, že tohle byla moje práce a u toho jsem vyfotil tyhle fotky.

Rozepisuješ se nikdy více? Protože vlastně i ten popisek může leccos odhalit, i když je ta fotka neutrální.

Myslím si, že z toho, co tam vidím, že spíš mám velice krátké popisky, většinou dvě až tři slova. A málokdy tam píšu něco delšího. Většinou jsou to fakt dvě tři slova nebo krátké věty, který

nějakým způsobem vyobrazují to, co na té fotce je, nebo komentují, co na té fotce je nebo kde jsem.

Jsou pro tebe nějaká témata, která bys tam nesdílel, protože jsou pro tebe hodně osobní?

Nevím. Rozhodně nějaký osobní zneužitelné údaje, to je takový nějaký normální pud sebezáchovy lidský.

To by bylo podle tebe co?

Třeba nějaké doklady nebo že si někdo vyfotí kus své platební karty, sice není třeba vidět celá, ale mně to přijde jako úplně idiotský. Nepřijde mi to úplně normální. Nebo něco se svým podpisem, to bych tam asi nevyfotil, vědomě bych to tam nedal. Nebo fotky, který by moje kamarády nebo moje příbuzné odhalovaly v nějakém blbém světle nebo že by je pak mohl někdo použít proti nim, že by to mohl někdo někdy vytáhnout, tak to by mi asi taky vadilo.

Když tam sdílíš fotky právě třeba s přáteli nebo s rodinou, ptáš se jich na svolení?

Většinou jo. Že jim ukážu tu fotku, jestli je to dobrý. Jsou kamarádi, se kterými to jako úplně neřešíme, protože to nějak jako nehrotí, prostě fotku tam jako dám a ještě se mi nestalo, že by mi řekli, ježíš, ty jsi pitomec, smaž to. Řeším to většinou, že jim ukážu tu fotku, řeknu a hele, dám to na Instagram, v poho? - jasně v poho. Vlastně většinou se jich fakt ptám, v 99 procentech případů se toho dalšího člověka zeptám, jestli to nevádí, že tam bude. Když si s někým fotím selfie, tak si řekneme, hele vyfotíme si selfie na instáč, tak se s tím tak nějak počítá, na tom Instagramu bude.

Jsi ty sám rád, když se tě někdo prvně zeptá, než fotku s tebou zveřejní?

Mně to asi nevádí. Když jsem tam vyobrazený i mně nějaký i kdyby vtipný póze, tak mi to až tak nevádí. Asi jsem nebyl dost dlouho vyfocený, já nevím, jak bych někdy zvracel na večírku, nějaká taková fakt blbá fotka, to by mi asi vadilo, kdyby mě někdo takhle vyfotil na Instagram a dál to tam do feedu. Kdyby to dal někdo do storíčka, tak si řeknu, tak jsem debil, dobře mi tak. Ale když tam dá někdo nějakou vtipnou fotku se mnou tak mi to asi nevádí. Záleží

samozřejmě od koho by to bylo. Myslím si, z mí přátelé dovedou odhadnout, jak bych reagoval. Ale ono se to skoro nestává, že by mě někdo fotil a označovalo mě tam. Není to až tak často. Nemám s tím ani žádnou špatnou zkušenost. Jako na nějakých fotkách určitě označený jsem, ale spíš to bylo tak, že jsme si s někým fotili selfičko a to jsem jako tušil, že to tam bude ta fotka.

Vracel ses někdy ke svým příspěvkům, že bys je třeba mazal?

Ne ne, tak to jsem nikdy nemazal, na Instagramu ne.

Máš profil nastavený jako veřejný nebo soukromý?

Je to veřejný profil. Beru ho, jako že to může vidět každý, ale je to můj osobní profil a zatím tam je sdílím nic takového, že bych měl pocit, je to musí být jako soukromý. Takže je to veřejný.

Má to podle tebe nějaké nevýhody?

Asi jo. Asi kdyby měl někdo potřebu mě při práci nebo při čemkoliv, nevím, nechce se mi říct úplně diskreditovat, ale představuji si to souvislosti s tou mojí prací, kdybych třeba o někom napsal něco velmi kritického a on by mě chtěl teda jako shodit, že tady jako píše člověk, který něco dělá, kritizuje tady člověk, co tady má každou sedmou fotku, jak je někde na pivě, no, takže asi je to alkoholik, nebo nevím, teď jako přeháním samozřejmě. Tak možná z tohoto hlediska by tam někdo mohl najít nějakou věc, kterou by mi mohl vpálit do obličeje, ale nemyslím si, že tam dávám něco tak závadného, že by se dalo cokoliv říct, že by mě mohl někdo jako popotahovat, nemyslím si to. Nějak extra názorově vyhraněnej tam nejsem, nic takového tam nepíšu. Ale to je asi taková jediná věc, že je to jako veřejný pro každého. Kdo si mě chce najít, jsi mě prostě nejde. Mohl by ty fotky někdo vzít a někde je sdílet s nějakým negativním komentářem, to se asi stát může, tak to prostě je asi riziko těch sociálních sítí, to tak asi беру, je to tak prostě být může.

Měnil jsi to nastavení někdy?

Ne, mám to veřejné pořád.

Když už jsi trošku nakousnul, že to může vidět kdokoliv, máš ty třeba nějakou představu, přemýšlíš nad tím, kdo to teda vlastně vidí?

Já bych řekl, že mě buď sledují nějaký boti nebo nějaký jako firmy jenom proto, aby někoho sledovali, aby sis zvyšovali svoje followery. Což vůbec neřeším, ať tam jsou, já na to nijak nereaguju. Jasně, při nějakých hashtezích se tam ihned objeví komentář botů nějaký firem, máte zájem o spolupráci, tak na to nereaguju většinou nebo to fakt nehrotím. A řekl bych, že většina těch sledujících, jsou fakt jako moji přátelé nebo dost často lidi, který znám. Takže to беру tak, že tam sdílím obsah pro ty přátelé, ne, jako nejsem žádný influencer, nefotím to tam pro širokou veřejnost, ať se na to všichni podívají, je to spíše pro ty kamarády, který to vidí. Takže to mám asi jenom takhle.

Nemyslíš, že je tvůj profil třeba i trochu viditelnější nebo sledovanější kvůli tomu, jaká je tvá práce?

Je to možný, že mě kvůli tomu bude tam někdo sledovat, ale vlastně se tam moc nedozví. Tím, že tam nedávám skoro nic pracovního, tak pak ti lidi budou asi zklamání, že se tam nic nedozví. Že mě možná chtějí sledovat kvůli té práci, ale mám kolegy novináře, kteří tam opravdu přidávají pracovní věci a osobní skoro minimálně a vlastně to mají použitý jako pracovní profil, kam sdílí svoje články, informace, novinky a tak. A já to dělám úplně minimálně. Takže pokud někomu stojím za to, aby viděl můj soukromý život a fotky baráků a kamarádům, tak asi ať se na to klidně dívá, ale já si nemyslím, že by to někomu cokoliv dávalo navíc, upřímně.

Napadá tě někdo, u koho bys nechtěl, aby tvé příspěvky viděl?

Jo, Je mi to fakt jedno. Jinak bych to neměl veřejně. Je mi to šumák, ať se na to dívá, kdo chce.

Tak to předpokládám, že ani na Stories nepoužíváš takovou tu užší skupinku Close Friends?

Jo, vím že to tam je, ale myslím, že jsem to nikdy nepoužil, protože jsem nikdy nesdílel něco takového, co bych chtěl sdílet jenom pro pár lidí. Takže to jsem ještě nikdy nepoužil.

Taky jsi zmínil, jak by se daly zneužít fotky. Napadají tě nějaká další rizika toho, že sdílíš nějaké osobní informace na Instagramu?

Ano, tak může to někdo zneužít v tom, že mě bude chtít někde zesměšňovat nebo nějak jako trolit. Nevím, nezažil jsem to, tak nevím, jak bych na to třeba reagoval. Třeba by mě to potom přimělo k tomu si ten profil zamčít. Mohl bys toho někdo ty fotky třeba krást, ale asi to nejsou kdovíjaké fotky. Jako napadá mě to riziko, že mi někdo bude ten obsah krást, ale asi tam nemám nic... Ať si to někdo vezme, když chce, to mi asi netrhá žíly úplně. A jiný riziko mě asi nenapadá, co by jako tak mohlo být. Netuším vlastně, když někdo hackuje cizí účty, aby si k nim dostal, tak si říkám, proč by to dělal u osobního účtu, kterej je zamčenej, když to nemá nějaký extra dosah, že by to možná jelo spíš u těch veřejných profilu, které mají více sledujících. Tak to je možná riziko. Ale vlastně nevím, jestli to takhle funguje, to mě teď tak napadlo.

To možná záleží, jaký je cíl toho hacku.

Jo, od tam vlastně jde. Možná tohle mě napadá, že tyhle profily budou náchylnější k tomu, že jim chce někdo prolomit to heslo a dostat se k nim.

Žádnou negativní zkušenost nemáš? Kdy by sis třeba řekl, že jsi něco neměl sdílet, protože to vedlo k nějaké nemilé situaci?

Ne ne. To se mi nestalo ještě.

Všímáš si třeba u ostatních, že sdílí moc osobní věci?

Jo to jo, že někdy tam dost často popisují nálady a nevím co všechno, aktuální stav, co je naštvalo, co je potěšilo. To asi jo. A to si myslím, že to až tak často nepoužívám, že bych tam já natáčel sám sebe s hlavou v dlaních, že ježíš, to byl dneska náročnej den v práci. Tohle jako řeknu doma, ale nedávám to na Instagram. Takže si myslím, že určitě jsou lidi, kteří používají ten Instagram ještě mnohem soukromější způsobem, dávají tam mnohem víc z toho svého života než já.

To je zajímavé, že jsi to teď tak spojil s těmi negativními a věcmi. Že pak to možná trošku svádí k tomu, že sdílíš jen to hezké.

Jo možná jo, no určitě. Tak jako hnusnou fotku tam sdílet nechci, protože bude hnusná a nebude jako v ničem zajímavá. A já mám pocit, že když už moje frustrace nebo naštvaný dosáhne to,

že jsem fakt jako smutnej nebo naštvanej, tak to hodím na Facebook do statusu a nedám to na Instagram na fotku. To asi tak primární síť, a kde řeším nějaký takový věci, je pro mě Facebook spíš, který mám i částečně soukromý, takže tam může komunikovat jenom s těmi přáteli. Tam to používám mnohem víc, tenhle filtr, ale Instagram tak nepoužívám.

Jsi aktivní ještě na nějaké další síti, se kterou bys to porovnal?

Kromě Facebooku jsem ještě na Twitteru. Ten zase používám skoro výhradně pracovně, tam jako soukromé věci nedám skoro vůbec nebo když je dávám, tak jsou to nějaký neutrální věci, žádný názorový, ale to teda taky souvisí s tím, kde pracuju. Ale to беру teda tak, že na takový vyblití se z něčeho nebo na vtípky a fotečky mám Facebook, který používám jak pro přátele, tak pro veřejnost. Tam si to docela hlídám, co sdílím soukromě, a co veřejně.

Že si to nastavuješ u konkrétních příspěvků?

Jo, u konkrétních příspěvků. Něco jsou věci s mými přáteli, co nechci, aby viděli lidi, to se na můj profil podívají veřejně. Ale u některých mi to nevadí, takže to zase sdílím pro všechny. A o Instagramu to tak nemám. A u Twitteru jsou to pracovní věci, kde to neřeším. Ještě přemýšlím, jestli používám ještě něco, tak se podívám. Ale asi nic jiného nepoužívám. LinkedIn, který jsem nezapnul asi tak rok, možná díky tomu že mám práci, tak tam nechodím. Nevím, linkedin jsem nikdy nepochopil. YouTube, ale tam si pouštím videa a písničky, nic tam sám netvořím, neberu to jako sociální síť vůbec. Tak to je asi všechno.

Kdyby sis právě i u Instagramu mohl nastavit u konkrétních příspěvků soukromí, myslíš, že by to změnilo tvůj obsah?

Možná by to změnilo to chování, že bych si říkal, že tam budu dávat i soukromější věci, protože to neuvidíš všichni. Ale na druhou stranu, vždycky to může někdo vyprintscreensovat a poslat to někam, ono je to asi jako jedno. Přijde mi to jako zajímavý nápad teď když se o tom bavíme, a nikdy mi to nenapadlo, to takhle jako používat Instagram. Prostě buď bych ho měl úplně zamknutý, nebo úplně veřejné. Fakt jsem nad tím takhle nepřemýšlel.

Rozhovor č. 6: Dita

Co vlastně přidáváš na Instagram?

No já si myslím, že se to hodně proměnilo v průběhu času, protože já ten Instagram mám hrozně dlouho. Já ho mám tak, nevím, od patnácti, takže deset let, od začátku Instagramu. A dřív jsem tam přispívala víc všechno možný a pak jsem tam začala přidávat svoje fotky, který fotím, jako svou práci nebo koníček. Z toho osobního, jako když jsem někde, kde se mi to líbí, tak odtud dávám fotky. Ale to беру spíš tak, že jsem tím místem nějak zaujatá, že mě to baví. Pak jsem začala přidávat tady ty fotky, jako nechci říct umělecký, ale portfolio a prostě jsem je začala dávat ven, protože jsem je začala produkovat. Pak se to nějak zlomilo, že už jsem si říkala, že to nechci mít tak zahlučený tady tím, tak jsem si vytvořila speciální účet na to. Takže tady ten jsem si nechala jako takový ten můj a tamten na to, čím se chci prezentovat v rámci těch fotek. Protože ne všechny moje kámoše zajímají fotky a ne všechny, které zajímají fotky, zajímají nějaké moje osobní, dejme tomu, věci. Takže jsem si to oddělila. A když na to tak kouknu, tak nejvíc tam přidávám fotky z dovolený nebo když jsem někde pryč. Ale myslím si, že to je i tím, že tady někde v té době (ukazuje na feed) začaly fungovat stories. Ale když půjdu tady dál, tak tam teda taky bylo spoustu příspěvků, který mám zaarchivovaný, který už tam ani nejsou, ale jako tady s děčkama někde, mám tady kytku, psa, ... to jsou fakt už starý věci. Že jsem tam dřív dávala i víc těch každodenních věcí, já nevím, tady tohle, že máme nový byt. To už bych tam dneska nedala. Takže bych řekla, že na tom, co sdílím teď, se odrazilo to, že jsou ty insta story, kam člověk může dát tady ty každodenní věci. Ale ne že bych tam byla nějak mega aktivní, já si dám storičko dvě týdne. Já to vlastně až tolik nepoužívám a dávám tam tady ty hezký věci. Pro mě je to vlastně takový, nechci říct zápisník, ale takový jako deníček, že si tam schovám ty hezký, pěkný věci, co se mi staly. Především pěkný věci, protože špatný věci nikdo nechce, žejo, takže ty tam nedávám.

A do těch stories?

To je zvláštní no, to nevím. Tam většinou dám něco, co chci dát na Instagram, ale nechci si to dát do toho feedu, protože mi to nepříjde... No, buď tam dávám nějakou úplně blbost, že mě to někde zaujme, že mě to pobaví, teď jsem tam dávala tu značku na autě, že Tesla měla tesličku na značce, tak to byl takový vtípek. A já si pak některý ty věci pak ukládám, což je vlastně zajímavý, že já si tady v těch výběrech vytvářím další zdi a ukládám si tam vlastně věci, co

bych mohla mít i na tom feedu. (prochází výběry) tak tady třeba vtípek, tady se mi narodilo děcko, nebo teda ne mně, ale neteři, psa, nějaký výlety, i nějaký věci z práce občas tam dávám, ale to výjimečně, když mě něco tak zaujme, tak to tam dávám, pak třeba něco takovýho, nevím, jak to popsat, tady jsou třeba nějaké fotky ze svateb, kde jsme byli. Já většinou vlastně spíš předsílím ty storička, kde mě někdo označí. Když někdo dá někde fotku mě, tak já si jí předsílím. Tady dávala E., tady brácha. Já bych to tam asi sama ani nedala, ale oni to udělají za mě, tak já si to předsílím. A tady zase nějaká práce, nějaká sranda. Ale zase až tolik tam toho nedávám.

Když jsi zmiňovala tu fotku s klíči, když jste se přestěhovali. Dala bys to teď do stories nebo ani tam ne?

Asi ne. Už asi... Jako asi bych nedala ten fakt, že jsem se přestěhovala. Ale teď počítám vlastně s tím, že se budeme stěhovat, tak pokud se třeba nezabijeme při rekonstrukci a třeba se povede kuchyň, tak si ji třeba vyfotím a dám si to tam. Ale není to o tom, že bych potřebovala všem oznámit, že jsem se přestěhovala, spíš že budu mít radost, že se mi zase něco povedlo a budu si to tam chtít zvěčnit. A pokud to bude hnusný... No je to tak, je to ten Instagram.

Taky si zmínila, že tam nedáváš moc práce. Z jakého důvodu?

Já nevím, já prostě v práci pracuju a nemám čas na storička. Mě vlastně v práci ani nenapadne nebo možná tam na to nemám čas si jako zaznamenávat, že pracuju. To spíš, když fotím, tak to si dám ale na ten už na ten druhý profil, že vyfotím, že pracuju, že se něco děje. Ale to beru jako fakt formu nějakého spíš marketingu, sebe prezentace. Že dáš o sobě vědět, že jsi jako ještě neumřel, že se něco děje. A nevím jako jinak tu práci, teď jsem tam dávala, jak mě dali do televize na žlutou, na 24, to byl takovej velký výstup z komfortní zóny pro mě, že jsem si to zase chtěla uchovat. Je fakt, že když tam dávám něco z práce, tak je to že to je něco pro mě neobvyklého v práci, že to není tak, že bych si fotila, že piju kafe nebo něco, ale vím, že tam mám třeba storičko, že dne, kdy bylo to tornádo, že byla celá redakce plná lidí. Tak to zase nevím, jestli mi nepřišlo takový dokumentační, že se mi to líbilo jako zdokumentovat, že se něco děje.

Když bys to měla posoudit z hlediska soukromí, nakolik na svém profilu soukromí odhaluješ?

Já si myslím, že ten profil odráží mě. Jako že to jsem já. Ale... Jako jo, mám tady třeba fotku s přítelem a nechci říct, že to není soukromá věc, ale my jsme spolu už osm let, takže mi to přijde takový, že to není, že bych s někým chodila týden a už si to tam dala, to bych neudělala, takže takhle si to soukromí hlídám. Jako ono záleží, co všechno bereš jako soukromí. Jako nějaké soukromé věci, co bych řekla já, že je to nějaká moje soukromá věc, kterou bych třeba neřekla cizím lidem, aniž by to třeba byli moji blízcí přátelé, třeba tady těm všem, co mě sledují nebo který já sleduju, že to jsou třeba nějaký známí, že jsem se s nimi třeba viděla dvakrát v životě, s některými vůbec, tak sdílím takový věci, který mi nevadí, když oni budou vědět. Ale nejsou to věci, který sdělím pár lidem, co jsou úzko okolo mě. Myslím, že se to i trošku zlomilo, když mě začali sledovat moji rodiče. Ještě v pubertě, to oni neměli Instagram, takže jsem tam dávala třeba ještě jiný věci, který bych tam dneska nedala. Ale to si myslím, že je i tím věkem. A pak ještě jako další věc, což nevím, jestli ti v tom neudělám bordel. Ale já tím, co dělám, tak tam nemůžu napsat úplně cokoli. Já skrz to, co dělám, nemůžu projevovat třeba politický názory. Jako já tam ještě tak můžu dát nějaký vtípek, ale já prostě nemůžu napsat, že Babiš je p* a Zeman je zombík, i když si to prostě myslím, tak prostě nemůžu. Takže v tomhle mám třeba takový omezení. Ale to je jen ta politika. Že tam teda vím, že bych neměla se vyjadřovat a nepsat to tam, takže to já nedělám na sociálních sítích, ani na Instagramu, ani na Facebooku. A nedávám tam věci který, nechci říct, že by je někdo mohl použít proti mně, protože si nemyslím, že bych dělala něco, co by někdo mohl použít proti mně, ale asi tam prostě nedávám věci, co by mi vadilo, kdyby věděli to široký publikum. Nedám tam to, co chci, aby viděli jen moji blízcí.

Řekla bys, že mimo tu politiku, tě ta práce ovlivňuje trochu i v jiném obsahu, co tam dáváš nebo nedáváš?

Myslím si, že jako ani ne. To si zase nemyslím. Jako klidně tam dám i nějakou kravinu, blbinu, vtípeček. Šéf se na to sice může kouknout, ale ať se kouká, na co chce. Ale to si už nemyslím, že by mě to nějak ovlivnilo. Ale mě zase paradoxně, a to nevím, jestli souvisí se soukromím, ale já hrozně obdivuju, neobdivuju takový ty holky, co se vyfotí v bikinách někde na pláži a dají si to tam, tohle já bych prostě neudělala, ale nevím, jestli je to ještě soukromí nebo nějaká... jako já si nemyslím, že se stydím za svoje tělo, já si na pláži klidně sundám vršek a půjdu se ve spodku vykoupat, jsem s tím ok, ale vůbec mě nenapadne se v tom vyfotit a dát si to tam a vystavit se takhle celému světu. Ale to nevím, jestli je vlastně soukromí to spíš mi přijde, že je to takovej divnej trend, že se lidi fotí v takových divných, já nevím, prostě nahatí.

Já si myslím, že by to mohlo být ovlivněno soukromím, pokud by šlo o nějaký fajn moment, který bys v případě, že bys byla oblečená tam dát chtěla, ale tohle by tě od toho odradilo.

To by mi asi nevadilo ale. Ale jako když by to bylo fakt zachycení nějakého momentu a bylo by to reálný a nebylo by to instalovaný a hraný. Jako že bych seděla někde na pláži, žrala meloun a někdo mě u toho vyfotil, tak to zase jo, to bych si tam klidně dala. Ale myslela jsem spíš takový to, že lidi fakt jdou a vystaví se a napíšu o tom ještě nějaký příběh. Ale na druhou stranu já vlastně nejsem vůbec proti tomu, když se lidi otevrou v textu. Sama sleduju i lidi, který nechci říct, že si řeší svoje traumata, ale fakt lidi, co řeší třeba nějaký problém a fakt to veřejně říkají a já jsem s tím okay. Ale já sama asi nemám tu potřebu. Ale to si myslím, že to mám i v povaze. Že to není jen o tom, co používám a co dělám s těma sociálníma sítěma, ale já nepotřebuju všem všechno říkat.

Rozepíšeš se někdy v popiscích, nebo je pro tebe stěžejní ta fotka?

Jako někdy jo, ale jak kdy, musím na to mít náladu. Vím, že tady na nový rok nebo kdy to bylo, já už tady možná ani nemám tu fotku... tady jsem třeba napsala takové přáníčko do nového roku. Tady jsem se zase rozepsala o tom, jak mě pes budí z postele. Tady jsme teda měli výročí myslím, takže tady jsem k tomu něco napsala. Jako jo, občas.

A uvedla jsi to tam přímo, že jste měli výročí?

Jo, napsala jsem to tam. Ono se to tak sešlo, že jsme měli pět let výročí a já jsem dodělala školu ten den. Takže jsem jako mu poděkovala, že to se mnou vydržel, když jsem měla nervy. No, to je fakt, to jsem tam asi fakt chtěla něco nasdílet, protože ta fotka je starší, ta nebyl ani z toho dne, protože tady píšu, že ani nemáme žádný selfička spolu. A pak vlastně tady popisuju vlastně Budapešť, která byla super. Pak tady jsem napsala o sobě, jak miluju chodit lidem do bytu, to bylo nějaké airbnbíčko. Ale to jsem chtěla spíše tady vyfotit, to se mi hrozně líbil ten interiér, takže jsem to spíš tak zachytila. Tady nic. Tady jsem napsala příběh o tom, jak pán lezl na most a chtěl tam asi skočit, nějaký sebevrah, tak to byl takový zážitek. Tady taky nic. Tady jsem hledala, kam pojedu na dovolenou, tady jsem zase na dovče. Někdy tam napíšu jen hashtag, někdy tam nenapíšu zase nic. Fakt záleží. Asi nemám ani takový pravidlo, že bych nemohla dát fotku jen tak bez ničeho. Tady třeba nemám nic. Asi záleží, co na tom je. Ale když tam dám

třeba nějakou kravinu, nebo prostě fotku kytky, tak co k tomu mám říct, ale když tam dám něco, že vyprávím něco, chci se nějak vyjádřit, tak to tam napíšu. Tady jsem třeba dostala cenu za bakalářku, tak to jsem se pochlubila.

Když jsi to tak procházela, řekla bys o některých příspěvcích, že jsou osobnější?

Určo, ale to jsou podle mě ty, co se vážou... Tak jako jestli se počítá to, že si dáváme pusy, ale mě to vlastně nepřijde moc osobní. Tady tenhle je hodně osobní, tohle je můj děda, co umřel, tak ten měl výročí, co umřel, ale to mě trochu svedla babička, protože mi to připomněla. A my jsme právě asi půl roku předtím dělali tatkově album k naročkám a já jsem skenovala asi tři sta takových těch diapozitivů, a právě tam bylo i spousta fotek s dědou, tak jsem věděla, že je mám i přefocené v mobilu, tak jsem si na to tak vzpomněla. Protože babička pořád říká, že jsem po dědovi, já jsem totiž celej děda, jestli jsem po někom z rodiny, tak je to právě děda, takže mi v tomhle docela chybí. Tady jsme zajeli s babičkou na výlet, tak to je takový jako... Ale jako jestli osobní ve smyslu té fotky s tím textem, tak možná tohle. Ale kdyby to mělo být osobní ve smyslu, že by mě mohl skrz to někdo poznat, tak by to byly tady ty. Pak třeba tady jak jsem dostala tu cenu, protože tady vlastně ukazuju, co dělám a nějak to vysvětluju. Tady jsem měla vernisáž, tak to je taková děkovačka, ale taky to může být. A asi ty, kde jsou lidi. Tady ty s holkama, kde sedíme, tak je to vlastně o ničem, ale pro mě to má vlastně něco. Selfička ty moc ne, u těch ni moc nepíšu. Ale nejvíc osobní bude asi tady ten s dědou, ale jinak tam vlastně není pro mě nic nějak jako je to osobní, ale zároveň to není příliš nějak odhalující.

Jsou nějaké věci, které bys tam nikdy nedala, protože by ti právě přišly příliš osobní?

To takhle nevím. Asi kromě nahatých fotek mě nic nenapadá. Jako já bych tam asi, když by se mi narodilo děcko, tak já bych tam nedala to děcko, to se mi ani moc nelíbí, že spousta lidí dělá, ale to už je spíš, že to soukromí není moje, to už je jako někoho jinýho. Takže bych asi nechtěla zveřejnit něco, co by mohlo poškodit někoho jinýho tím, že ho třeba ukazuju. Ale jako takhle z mého života asi ne, nebo aspoň mě nenapadá, já tam dám asi cokoliv.

Když tam dávaš další lidi, tak to s nimi nějak řešíš?

Já bych řekla, že jo, většinou. T. se teda nějak neptám, ten tam taky občas mě dá na storíčka, tak přijdu a říkám, můžeš to dát pryč, protože on mě vždycky fotí nějak, že mi neumí udělat ani

jednu hezkou fotku, ale to je jiná věc. A nevím, většinou, když jsem tady třeba s kámoškou, tak to se zeptám. Ale jinak tam zase až tolik lidí vlastně není, ale jinak se asi zeptám. Nebo většinou aspoň ví, že ty fotky jsou a jsou s tím ok. Třeba se sestřenicemi jsme se vyfotily, řekly jsme si, že jo, to je hezká fotka a všechny jsme si ji přeposlaly a já jsem ji tam pak třeba dala. Ale nebylo by to tak, že bych tam asi dala něco takového...

A kromě toho, že tvůj přítel sdílí takový fotky, že s tím nejsi úplně spokojená, máš další nějakou takovou zkušenost?

Asi ani ne. On mě vždycky vyfotí pomalu když sedím na záchodě a pak to tam chce dát, tak mu říkám ať si ze mě nedělá srandu. Ještě mě štve, když moje mamka dává na facebook fotky. To mě štve.

A dává nějaké aktuální nebo nějaké z dětství?

Jo, aktuální. Ale to je spíš tak, že třeba jsme byli na svatbě a ona mi řekne, ať jí pošlu nějaké fotky, tak já jich mám spoustu a prostě jí něco pošlu. A teď naposledy, to teda nebylo na Instagramu ale na facebooku, tak chtěla nějakou fotku a my jsme na to zapomněli, tak mi pak volá, jestli jsme se vyfotili a já říkám ne, nevyfotili, tak jsem jí poslala takový jako slow motion video a je to asi ve 4 ráno, když jsme jako ožralí a natáčí to brácha a já za ním tak stojím a on si tak dá brýle nahoru, takhle ukáže jako fakáče, usměje se a je to takový zpomalený. No a mamka si to dá jako na Facebook a napíše k tomu, jo, po kom ty děti jsou. Takže to mě štve, ale to mě spíš štve, že se chce chlubit, že má nás, nebo nevím. Ona tam má strašně moc kravin. Jako mě tohle vlastně ani nevadí tady ta, ale já nevím, já jsem v televizi a ona posli mi to video, já si to tam potřebuju dát a já říkám ne, to já nechci. Ale jo, je to její zábava, tak ať si to tam dá. Ale někdy vím, že chce jen nějakou fotku, aby si to tam mohla dát.

A musela jsi jí někdy říct, aby nějakou fotku smazala?

Asi spíš ne, že by mi vadilo, že je tam nějaká konkrétní fotka, to asi ne už něco osobnějšího, že mi máme hodně jiný názory všeobecně. A my se pak třeba někdy jako chytáme a já jí pak řeknu, ať mezi ty sračky, co dává na facebook ať tam nedává moje fotky, že tam nechci být. Tak to jí spíš takhle řeknu.

Jako v té hádce?

Jo. Jako já jsem její dcera, tak to tam teda má, ale když někdy vidím ten ostatní její obsah, tak jí říkám, ať to smaže, že tam nechci být, ale asi mi nevadí ty jednotlivý fotky.

Když se vrátíme k tomu tvému obsahu na Instagramu, ty jsi říkala, že máš některé fotky i archivované. Které to třeba jsou?

To jsou fotky, který jsou hodně starý, který se třeba právě už neslučují s tím, co dělám. Že tam mám fotku třeba jak někde hulíme jointa s děčkama a dala jsem si to tam, tak to už vlastně i kvůli práci není úplně, už bych to tam nedala, žejo. Nebo tam pak mám třeba nějaký fakt jako z nějakých partošek s kámošema nebo s lidma, který mi byli blízký, je to třeba nějakých deset patnáct let. Já ty fotky nechci smazat, protože je třeba jinde nemám a nechci si je složitě nějak ukládat, ale zároveň to tam už mít nechci. Nebo jsou to fakt jako kraviny, který mi jako připomenou tu dobu, já vím, že tam mám, když jsem dostala první auto a mám tam fotku, jak stojí před barákem úplně zasněžený, tak jsem si to vyfotila a vím, že jsem z toho měla hroznou radost. A tak to už tam nemám, ale to je spíš, že tam nechci mít tři tisíce fotek o ničem. Nebo tam mám fotku s knížkou na posteli ještě s takovýma těma prvníma insta filtrama a tak. Takže nějaký takový věci. Můžu se vlastně podívat. Já jsem těch fotek spoustu smazala. Tady jsem (ukazuje sekci archivu na svém ig) si dala pryč spoustu těch fotek, který jsem si dala na ten druhý profil, pak jsem smazala strašně moc mých selfiček, paradoxně, protože já si už selfička moc nefotím. Vidíš, já nemám problém se vyfotit nahá, tady jsem byla na festivalu. A to jsou takový už starý fotky, tady jsou děcka z gymplu, tady nějaký selfička, to už si prostě takhle teď nevyfotím, tady jsme s klukama na párty, tady fest'áky, tady to je ještě můj bývalej nejlepší kámoš, se kterým už se nebavím třeba tak deset let. Ale já na to vzpomínám v dobrým, takže pro mě to má nějakou vzpomínkovou hodnotu, ale už to tam nechci mít přímo na tom profilu. Bylo to dřív takový osobnější, vím, že to poznám, že dřív byl ten Instagram takový, že jsem tam dávala víc lidí, ale to jsem taky žila trochu pestřejší sociální život.

A teď se se ti někdy stává, že bys něco sdílela a pak si to třeba rozmyslela a šla to smazat?

To asi ani nedělám.

Jak se vlastně rozhoduješ, jestli tam něco dáš nebo ne?

No, mě to vlastně moc nebaví. Jako když se podíváš na moje časový ty, tak já vždycky mám třeba týden, měsíc v roce, kdy tam toho přidám víc a pak zase dlouho nic nepřidám. Tady to mám teď třeba s tou dovčou, protože to bylo krásný. Tady třeba ty fotky z té dovči, já tam mám asi další tři, který jsem si po té dovči řekla, že si je tam dám a pak najednou jsem skončila tady u té a už se mi to ani nechce tam dávat, i když třeba někdy si je tam ještě dám. Ale vím, že jsem si vybrala ještě další tři nebo čtyři, že jsem si říkala, že bych je tam chtěla mít a pak si řeknu, že se mi nechce. Jo ale dneska jsem si říkala, že bych tam dala fotky, protože mi kámoška posílala fotky od fotografa ze svatby, tak jsem taky na několika byla a přišly mi docela vtipný, tak jsem si říkala, že je tam potom taky dám.

Když se ještě pobavíme trochu o tom nastavení profilu, máš profil nastavený jako soukromý nebo veřejný?

Mám ho veřejnej.

A měla jsi to tak vždycky?

Od začátku jo, pak jsem ho měla jeden čas soukromý a pak jsem si řekla, že je mi to jedno, tak jsem si ho dala jako veřejnej.

Pamatuješ si, co tě tehdy vedlo k tomu, že sis to dala jako soukromý?

No mě totiž vadilo, že mě to pořád žádalo, jestli mě může někdo sledovat nebo ne. Protože tam musíš vždycky potvrdit ten profil a mě to nějak hrozně vadilo.

Takže kvůli tomu sis to dala zase znovu veřejný. A soukromý?

To si myslím, že bylo zase spíš třeba kvůli práci. Já vlastně dřív jsem si tam začala něco postupně promazávat, potom jsem ho měla soukromej. Když jsem ho měla soukromej, tak jsem tam zaarchivovala nějaký ty starší fotky, že jsem si říkala, že nevím, já si nemyslím, že by se mi můj šéf díval na Instagram, to si fakt nemyslím, ale jakože kolegy v práci nebo to, že se se mnou někdo potká v práci a já to jméno nemám takový, že by zapadlo, takže kdyby mě chtěl někdo vyhledat, tak si mě docela lehko najde, tak jsem si říkala, že nemusí všichni vědět, co jsem dělala v šestnácti letech. Ono jako by trvalo chvilku proskrolovat se až dolů. Takže jsem

si to nějak promazala a pak jsem to zase po čase nastavila jako veřejné, ale neměla jsem to tak nějak dlouho.

Vidíš v tom nějaké nevýhody, mít to veřejně?

Asi jako nevím, maximálně, kdyby mě někdo začal stalkovat. No, mám jednoho takového ctitele, ten mi tam píše něco do zpráv, ale už jako dobrý, už přestal. Jinak asi ne.

Máš někoho zablokovaného?

Ne, to asi fakt jako nemám. Možná akorát takový to, když teď hodně chodí takový ty hromadný zprávy, tak to vždycky dám zablokovat, odstranit, ale nemám to tak, že bych nechtěla, aby někdo konkrétní neviděl, co tam mám. Paradoxně už i můj taťka mě sleduje na Instagramu, kterej o mě skoro nic neví, nebo ví málo, protože jsou naši rozvedení, takže teď už může vidět všechno na Instagramu.

Máš celkově přehled o tom, kdo tě sleduje?

Já bych řekla, že docela jo. Nebo alespoň co se týče těch lidí, kteří mě jakoby aktivně sledují. Třeba když tam dám fotku, tak ti, co to olajkují. Počkej, já se podívám. Tak třeba tady když jdu od shora, tak to jsou lidi, který fakt znám, lidi, se kterýma se vídám a který já sama sleduju. Pak tady z těch, co já sama nesleduju, tak je taky znám. Jako já ty lidi třeba nesleduju, ale znám. Protože já jsem si spoustu lidí oddělala. Já je znám, ale to neznamená, že mě zajímají jejich feedy. Tuhle a tuhle neznám, nebo možná jo, ale nevybavím si (dál ukazuje, koho nezná). No já bych řekla, že i tak půlku z těch lidí, který nesleduju, a který mi na to reagují, tak znám. Takže to nejsou nějakí mega cizí lidi. A možná proto mě sledují, že tam dávám, co tam dávám. Nebím, co chci vlastně říct. ... Já bych řekla, že jsou to lidi, který já znám osobně nebo buďto že je znám, nechci říct virtuálně nebo z práce, ale že už se prostě známe dýl. Nemyslím si, že mě sleduju úplně nějakí vzdálené, no name lidi. A to tak je i když mi třeba lidi reagují na ty storíčka a tak, to jsou ti, co znám.

Sleduješ, kdo se podíval na stories?

Spíš asi ne. Jako občas, když to tam dám, tak se kouknu, ale to spíš jen že to tak projedu. Ale jako že bych tam hledala něco konkrétního, jestli mě někdo sleduje, to ne. To spíš že má člověk v ruce ten mobil a pořád do něj něco šmatlá, tak se kouknu jo. A řeknu si třeba jo, viděla to moje mamka nebo tak. Ale že bych se dívala, jestli mě někdo kontroluje, co tam dávám, tak to ne, to asi neřeším.

Je někdo, kdo bys nechtěla, aby tě sledoval?

Asi ne, asi je mi to fakt jedno. Přemýšlím, kdo bych nechtěla, aby mě sledoval. No, moje babička, ale ona je psychopat, ona by mě pořád pak otravovala. To je jak ta mamka. Ale ne, jinak lidi ze školy, z práce, odkudkoliv je mi to vlastně jedno. To nějak neřeším, ať si mě sleduje, kdo chce. Protože si tak stojím za tím, co tam dávám, že je mi to jedno. A když se to někomu nelíbí, ať se na to nedívá.

Používáš někdy ve stories možnost nastavení užší skupinky lidí, kterým se to potom zobrazí?

To jsem nikdy nepoužila, ne.

A nemáš to v plánu?

Ne, to fakt ne. To jsem fakt nepoužila. Nebo možná jednou, to jsem na to asi omylem klikla. Ale jako mám kámoše, kteří to používají.

Vnímáš možnosti nějakých rizik, která se mohou pojít s tím, že jsi aktivní na Instagramu?

Jako asi ani ne. I když samozřejmě vím, že se vždycky může něco stát. Třeba vím, ale to jsem spíš někde četla, než že bych si to sama nějak vydedukovala, že třeba fakt jsou lidi, že tě najdou začne někdo stalkovat a začne tě podle toho fakt jako sledovat. Ale já si nemyslím, že jsem až tak zajímavěj člověk, i když to člověk nemusí být asi extra zajímavěj. Ale asi tohle no, ale nemyslím si, že je to riziko, který vyplývá z Instagramu. Myslím, že to může být stejnej problém jako když chodím každý den tady na Špilas, že si mě může někdo vyčihnout, že chodím stejný trasy. Ale nemyslím si, že je tohle problém Instagramu.

Tak možná je to další ze způsobů.

No a taky to, že já si stojím za tím obsahem, kterej tam dávám, tak si nemyslím, že tam dávám něco, co by mohlo být použito proti mně. Třeba to z těch pártošek, co mám skrytý, tak to už tam nedám, žejo. Jako jo, můžu dát, že někde chlastáme, ale to už není nic, co by jako někdo měl proti mně nějak využít. Asi kdybych byla třeba milionářka nebo Orlando Bloom, co si tam fotí svého psa, tak bych se bála, že mi ho někdo ukradne a bude chtít výkupný, ale tady tu starou fenu, tu nebude nikdo chtít, žejo. Hlavně jako asi nejsem člověk, na koho bude někdo cílit, že by mě pak vydírali o nějaký miliony.

Tak to by ti mohli ukradnout fenu jen tak pro zábavu.

Ano, tak jako mohli by mě naštvat, já bych dvacet tisíc jim dala. Jako já si myslím, že já jsem obyčejnej člověk, ale když má člověk 50, 100 tisíc followerů, tak já bych se tam bála víc než rizik, který jdou jakoby z té sítě, tak bych se bála, co já tam můžu udělat, když tam budu dávat nějaký blbý ať už, nevím, nechci říct blbej názor, názor může být blbej každej pro každého, ale já nevím, že tam prostě seš dokonalá fit modelka, která bude vykládat o tom, že drží přerušovaný půst a sleduje ji několik tisíc lidí, tak ona už může způsobit někomu nebo ho podpořit v jeho cestě třeba k nějaké anorexii nebo tak. Ale myslím, že takový zásah já nemám a nemám nějak zaměřený profil, když mluvím tady o tom osobním, takže si myslím, že to nemá takovej dopad na ty lidi. Takže si myslím, že nemám takovou obří odpovědnost, že ovlivňuju masy nebo prostě desítky lidí, to si myslím, že ne.

Mohla bys třeba někoho ovlivnit v tom, aby více cestoval.

Jo, to jo. Ještě jsem tam jednu dobu dávala, co čtu, tak to bych mohla. Tak to jsem tam měla ve storičkách, ale to je podle mě pozitivní vliv, knihou nikdy nikoho nezabiješ.

Napadá tebe ještě něco, co jsme neprobraly?

Tady mám... (kouká do výběrů) nějakou práci, nějaký věci doma, nějaký vtipy, asi to nedokážu moc popsat. Já tam dávám hlavně ten obsah, ten hezký, pro mě je to něco, co si chci zapamatovat. Možná bych i řekla ten select z té miliardy fotek, co mám v mobilu. Z těch hezkých, který chci, aby někde byly, abych o ně třeba nepřišla. On vlastně Instagram měl takový být, být taková galerie života. Ale vlastně nevím, jestli bych dokázala říct, že se tím snažím ovlivnit nějaký lidi, jako cit'te se blbě, že nejste taky někde na výletě, protože to tak nemusí být,

protože já tam taky jedu jednou ročně, zas tak často tam nejsem, že bych každých čtrnáct dní někde byla, chápu, že když se to tak sejde, tak to může být bolestivý.

Hledíš třeba na to, kolik lidí ti dává lajk?

Jako počet asi ne, ale mám radost a potěší mě, když jsou to lidi, který znám, moji blízcí, když mi dají lajk. Jakože když tam budu mít fotku, která má 15 lajků, ale budou od těch lidí, od kterých si toho vážím nebo mě to těší, že se známe, nebo když jich tam bude sto a bude tam mezi nimi těch stejných patnáct tak já budu úplně stejně spokojená, že jsou to ti lidi, od kterých si vážím toho lajku. Pro mě fakt ten lajk od lidí, který neznám, tak jo, vypadá to hezky, ale až tolik mi na tom nezáleží. Protože třeba tahle fotka je fakt super a až tolik lajků nemá. Tady zas třeba jak jsme s Tomem, tak já myslím, že když se podívám, kdo to olajkoval, tak jsou to všechno lidi, který znám.

Rozhovor č. 7: Ema

Jak bys popsala obsah, který zveřejňuješ na Instagramu?

Tak ja by som to popisala asi tak, že raz za čas tam zverejním nejakú fotku na feede, ktorá je buď z nejakého fotenia s mojou kamarátkou, alebo to môže byť nejaký príspevok ktorý je z nejakého super miesta ktoré som navštívila, alebo to môže byť príspevok ktorý je úplne random proste fotený pred bielou stenou niekde doma v obývačke napríklad. A je to taký fakt akože feed, ktorí v podstate nemá akože žiadnu nejakú logiku, nemá žiadny nejaký koncept, proste keď sa mi nejaká fotka zapáči čo sa veľmi často cez rok nestáva, tak ju tam postnem, ale nemá to akože pre mňa nejaký taký hlbší význam, že by som v tom proste videla niečo viacej. Takže skôr akože taký nejaký osobný profil, ale nie to zase neviem čo, proste nemá to žiadnu akože takú nejakú hĺbku keď to tak mám nazvať. Skôr sledujem sa na sebe že mám radšej asi využívať storička a buď tam zdieľať akože nejaké príspevky z iných účtov, ktoré sa mi páčia a to už je proste jedno asi v akom smere sú tie príspevky. No, takže asi by som to tak nijak zhrnula, že keď tak tak raz za čas niečo, ale asi skoršie tie stories.

Jsou ještě nějaké další věci, které ve stories sdílíš a do feedu ne?

No myslím že keď to nie sú tie také prezdieľané nejaké príspevky, tak potom ešte sú to možno nejaké akože také momentky nazvime to, akože časť nejakého môjho dňa raz za čas. Ale nie je to až tak často, skôr by som povedal že sa fakt akože odvážim, alebo ne odvážim, ale že si tam proste zazdielam niečo z nejakého úplne proste cudzieho účtu a už keď sa tam proste pridajú nejaké také akože moje osobné stories ktoré presne sú nejaký nejaký úryvok proste môjho dňa alebo tak, tak mám strašne rada fotiť červánky, tak sa mi strašne akože páči proste raz za čas akože ukázať nejaké také zaujímavé miesto kde je napríklad obloha alebo tak ale no to je asi tak všetko. Kedysi bol ten taký trend, alebo stále je, toho keď si všetci fotili jedlo, ale registrujem že už proste to nie vo storičkách akože taká vec, ktorá proste bola vedľa neviem akože top 3 vecami ktoré ľudia zdieľajú. Ale takisto aj mňa toto niekedy strašne bavilo, že proste si proste fotíš ja neviem kávičku alebo bola si niekde na obed kamarátkou a tak. Takže kedysi keď to tak porovnáam tak to bolo toto, ale teraz je to vyslovene akože tak random.

Zmenilo se ještě v něčem to, co sdílíš?

Myslím, že asi nie, že u mňa sa to asi nejak tak radikálne nejakako nezmenilo. Že vlastne myslím že Instagram mám asi nejakých 4 alebo možno už 5 rokov a vždy to bolo také, že v tom nebola absolútne žiadna logika a nebol tam žiadny jeden nejaký smer, ktorému by som akože vyslovene ten feed venovala.

Musí ta fotka splňovat nějaká kritéria, abys ji tam zveřejnila?

Pre mňa osobne asi musí vyžarovať taká nejaká dobrá energia, že ja osobne by som chcela aby nielen v mojom feede, ale aj aj všetky ostatné sa vlastne čo najviac približovali tej realite a akože čo najviac odrážali osobnosť toho daného človeka, ktorý tam vždy da tie veci. Lebo vieme, že je to dosť akože taká veľká problematika toho, že presne sa zdieľa na tých sociálnych sítiah a je to akože úplne iné od reality a presne potom ti sledovatelia nevedia si rozlíšiť akože kde je tá čiara medzi tým, čo je proste naozaj, aký je ten človek naozaj, a proste ako sa potom úplne inak správa na tých socialných sítiah, takže sa to potom cele zlieva dokopy a vlastne aj ja s tým mám občas problém, že si myslím, že ty ľudia majú taký ten život na tom obláčiku, ktorý prezentujú na Instagrame a že nemajú žiadne akože ja neviem nejaké negatíva v živote alebo osobné problémy a tak, lebo všetko vyzerá strašne ružovo. Takže nehovorím zase že by som akože zverejňovala ja nejaké svoje negatívne akože skúsenosti alebo zážitky alebo tak, ale že keď tam už nejakú fotku dám, tak akože som rada, keď to proste nejak tak akože

odzrkadľuje moju osobnosť, a že je to troška akože také, pozrieš sa na tú fotku a je taká, že ten človek možno že je akože naozaj veselý, ale že to neskresľuje proste tú realitu.

Kdybys měla celkově svůj Instagram vyhodnotit z hlediska soukromí a toho, kolik tam toho o sobě sdílíš, jak bys to popsala?

Myslím si, že asi stále si väčšinovo držím to súkromie a že ak nejaký úplne cudzí človek ma začne sledovať, tak asi úplne nevie vyhodnotiť že aká úplne som. Môžeš si presne utvoriť akože nejaký obraz, môžeš si robiť nejakú skladačku proste jednak z toho feedu alebo keď ma proste dlhšie sleduje z tých stoličiek, ale myslím si, že asi stále je to také, že pre mňa je veľmi dôležitý ten osobný kontakt mimo sociálnych sietí a to, aby sa ľudia proste spoznávali v tej realite, takže tam až tak veľmi veľa o sebe o mojom osobnom živote alebo čisto len o mne nezdieľam. Takže áno, myslím, že moje sociálne siete o mne vypovedajú možno tak o nejakých 10, 15 percent keď to dáme na percenta.

Myslíš si, že keď bys tam byla trošku otvorenější, že by to pak narušilo ty osobní kontakty v tom reálném životě?

Myslím si, že by to asi záležalo na tom v čom by som sa rozhodla viacej otvoriť tomu obecnstvu. Ale ja osobne nemám nejakú akože takú tu potrebu proste ísť s kožou na trh, keď to mám akože takto nejakú opísať. Že viem že ľudia, i ktorých mám okolo seba, že ty vyslovene majú akože taký entuziazmus toho akože zdieľať tie veci na sociálnych sieťach a príde im to proste ako súčasť ich života, čo je samozrejme úplne v pohode, je to každého vec, ale mne príde že nejak nemám to také nutkanie vôbec akože to robiť. Takže nejak to tak zatiaľ akože necítim zdieľať ako niečo viacej a ani neregistrujem na sebe že by sa to za ten čas, čo Instagram mám, akože nejak tak zmenilo, myslím si že so svojou povahou asi to aj tak zostane naďalej, ale nikdy nehovor nikdy.

Když se podíváš na svůj feed, jsou tu nějaké příspěvky, které by byly osobnější?

Myslím si že asi úplne nie. Aspoň z toho mám taký pocit, že asi úplne nie, keď sa pozrieš aj na ten vlastne background hej tých fotiek, to prostredie, v ktorom akože sa to odohráva, tak vždycky je to v podstate niekde vonku, čo som si inak uvedomila až teraz jak sa na to pozerám, že vlastne tak akurát tá posledná fotka, to je fotené pred stenou jak som vrela ale zase ani tam

akože nevidíš nič proste z môjho domáceho prostredia. Takže tie fotky sa odohrávajú vonku, čo vlastne som sa nad tým nikdy nezamýšľala a asi to tak nejako prirodzene vyplynulo. A myslím si že to troška samozrejme aj tie fotky samy osebe aj v tom exteriéri asi majú nejakú výpovednú hodnotu, že človek z toho môže niečo usúdiť, ale asi nie sú až tak úplne nejako veľavravné v zmysle toho osobného života.

A čo treba v popisoch? Není treba takový príklad toho, kde by ses rozepsala a týmto spôsobom toho odhalila viac?

Ak si spravno pamätám, tak myslím že asi nie. Ja mám takú tendenciu akože presne pretože ja sa necítim úplne akože v rozpisovaní tých popisov k tomu, tak tam dávam vždycky len nejakú emoji. Proste áno, veď si všimneš, tak akože je tam stále len nejaká ako taká ikonka, že ma to proste nebaví, sa veľmi rozpisovať.

Řekla bys, že na stories odhaluješ súkromí víc?

Možnože asi áno. Ale zase nie je to úplne nejaké asi percentuálne nejaké veľké zastúpenie napríklad tu zazdieľam občas akože nejakú fotku ako sme mali Vianoce s kamarátkami v decembri hej tak jedna z nich presne dala na svojej storičko, jak sme sedeli proste v takom akože domacom setupe a ako to tu všetko vyzeralo. Takže niekedy to buď prezdieľam presne od niekoho iného, keď spolu zdieľame s kamarátmi nejaký čas, alebo niekedy to aj ja iniciujem, že aj ja sama niečo také dám. Ale nemyslím si, že je až tak nejak veľá, ale určite to je spôsob, ktorým tým sledovateľom akože dávam väčšiu možnosť na to, aby videli to moje súkromie.

Která témata jsou pro tebe hodně osobní?

Určite rodina, potom kamaráti. Ale pre mne osobne prídu takmer v podstate všetky záležitosti alebo úkony môjho života ako veľmi osobná záležitosť. A ja sa teda pokladám za introverta, ale niektorí o mňa poslednú dobu začali hovoriť, že ma skôr vidia ako introvertného extroverta a ja mám strašne rada tú takú, ako to nazvať, nechcem úplne povedať anonymitu, ale tú takú jedinečnosť toho momentu vlastne akéhokoľvek, a to aký zmysel pre teba vlastne tá aktivita naberá, keď o nej nevedia ostatní. Ja si myslím, a čím som staršia, tak tým viac to ako na sebe vidím, že viacej si viem užiť čokoľvek, čím menej ľudí o tom vie. Takže asi preto ani nemám to nutkanie ako to tam nejako zazdieľať. Takže rozhodne je asi viacero takých vecí, ktoré

pokladom za za osobné, ale toto by som asi tak najviac zdôraznila, že fakt ako že s rodinou veľmi nie, nepridávam nič, ako na Instagram, s kamarátmi presne občas ako sme sa bavili. Ale potom fakt akože tie také moje nejaké osobné úplne rôzneho druhu aktivity asi úplne tiež nemusím.

Máš profil nastavený jako soukromý nebo veřejný?

Mám ho nastavený ako verejný.

A měla jsi to tak vždycky?

Mela som to tak vždycky, nemala som ho nastavený ako súkromný.

Jaké to má podle tebe výhody a nevýhody?

Nevýhody to má rozhodne také, že vlastne ten profil je úplne na dosah vlastne hocikomu. A keď si, presne tým že vlastne nie súkromia nežiadajú si ty iní užívatelia sledovanie mňa, tak môžu sledovať aj keď ma nesledujú, čo je svojím spôsobom akože také creepy situácia a je to troška alarmujúce. Takže si myslím, že toto je také nevýhoda, že vlastne si ten človek ve verejnom profile, ktorý nemá nastavený ako súkromný, tak proste nevie ako keby odkontrolovať toho každého jedného človeka, ktorý prejde tým profilom. Na druhej strane si myslím, že ja nie som žiadna celebrita, za ďalšom si nemyslím, že by som bola až tak akože zaujímavý človek, že by sa na môj profil potreboval pozerat' neviem kto. Takže si myslím, že ak že zostane verejný, tak to nie je nejaká vec, ktorá by mi mohla nejakú veľmi uškodiť. A samozrejme teraz za posledný polrok sa vytvárajú všelijaké proste fajkové, erotické účty, ktoré ta potrebujú sledovať, takže nikdy som nemala také to nutkanie napríklad blokovat' ľudí, ktorí ma začali sledovať, aj keď to boli cudzia ľudia a niekedy som ich nevidia. Ale vlastne teraz za posledný polrok nič iného ja nerobím, iba proste blokujem tieto účty. Začalo aj na Instagrame akože označovanie vo všelijakých súťažiach od ľudí, ktorí absolútne nepoznáš, akože totálne random, takže mám pocit, že najväčšia moje aktivita teraz na Instagrame je blokovať akože tieto účty a je to strašne otravné. No a nezvažovala som teda akože zatiaľ si ten profil prepnúť na súkromný. Možno že sa to niekedy stane ale akože zatiaľ nemám až takú veľkú potrebu. A myslím si, že to asi súvisí s tým, že aké mám nejaké také osobné nastavenie, že tam až tak veľa vecí nezdievam, takže vlastne nepríde mi to až také možnože potrebné.

Máš i nejaké dôvody, prečo to máš verejný, alebo skôr len nemáš ty, prečo si to nastaviť inak?

Asi nemám žiadne nejaké také špecifické odôvodnenie na to. Proste keď som si ho založila tak som si ho nechala, akože rovno som ho zakladala teda s tým, že bude verejný, a nejak som nad tým asi ani nerozmýšľala, nelámala som si nad tým akože nejakú hlavu. Viem, že proste, a mám presne okolo seba ľudí, ktorí si ty Instagramy buď hneď zakladajú s tým, že je to súkromný profil, alebo dôjdu do štádia, že si ho prestavia na súkromný, alebo ho majú len dočasne nastavený na súkromný. Takže si myslím, že sa to asi tak mení buď fakt akože s tým osobným nastavením, proste že hneď to takto chcem, alebo je asi nejaké obdobie, kedy človek chce akože byť viac v súkromí a byť viac odprostený od všetkých cudzích sledovateľov, alebo si to viac odkontrolovať presne že kto má dosah na ten účet. Takže rozhodne chápem aj takéto nastavenie, ale fakt toto je záležitosť, nad ktorú som si veľmi nelámala hlavu a proste som tak išla s flow a vybavené.

Jak si predstavuješ publikum, ktoré ťe tam sleduje?

Takto, myslím si, že to publikum je asi rozmanité, z toho, čo ako vidím, vnímam, že ma sleduje. Takže sú to určite rôzne vekové kategórie, sú to všetko vlastne úplne rôzni ľudia, pretože každý z nás je iný. Takže tých 600 sledovateľov určite každý z nich je úplne iný, takže si myslím, že ani sa to asi nejak tak nedá úplne odhadnúť alebo zovšeobecňovať, že či si viem akože nejak tak predstaviť, aké to publikum asi je. A si myslím že je rôznorodé a presne že vlastne nie som žiaden influencer, ale som v podstate taká akože súkromná osoba, ktorá má verejný profil na Instagrame, tak nie asi dôvod, aby to publikum malo nejakú takú akože špecifickú charakteristiku. Takže si myslím, že je to rôznorodé, ale tým, že je to väčšina sledovateľov buď moji kamaráti, známi alebo je to rodina, tak vlastne akože fakt je to také všeličo, zmes všeličoho. No, takže asi si úplne nepredstavujem nejakú svoje publikum, myslím si, že ešte stále ho viem tak akože nejak priamo charakterizovať, tak ako je, ale je proste rôznorodé, že to nie je jedna skupina.

A je to niečo, čo ťe zaujíma? Niečo, čo bys sledovala? Pretože treba na stories to vidieť. Na feedu to samozrejme nie je možné úplne vysledovať. Ale je to vec, nad ktorou sa zamýšľáš, ktorá ťe zaujíma?

Z času na čas si presne pri tých storíčkách pozriem, že presne aké sú všelijaké tie akože čísla ohľadom toho príspevku, ale že by som v tom úplne akože nejako tak prirodzene rozmýšľala, asi nie. Kedysi ma zaujímali aj tie také štatistiky ohľadom toho profilu. Presne že či ťa sleduje viac mužov a žien, odkiaľ sú, kde všadiaľ zo sveta sa akože nachádzajú. Ale asi nie. Maximálne, keď existuje nejaké také jedno relevantné číslo, ktoré ma čas od času zaujíma, tak to je presne, že koľko ľudí si pozrelo moje storicko napríklad, alebo aký dosah mal môj príspevok na feede. Ale to je asi tak všetko a fakt to nie je vec, ktorá by bola pre mňa nejaká ako dôležitá. Nemám to pre mňa nejakú hodnotu.

Jak jsi zmiňovala tu možnosť, kedy ťe môže sledovať niekto, kto oficiálne viditeľne nesleduje tvój profil. Máš takovú zručnosť, že bys vedela o ľuďoch, ktorí ťe takovým spôsobom sledovali?

Nepamätám si žiaden taký prípad a ani som nepočula napríklad od mojich kamarátov, že by niekto povedal, že okej tak tam tá osoba ťa sleduje, ale nesleduje ťa oficiálne. Takže asi neviem o žiadnom takom prípade.

Blokovala sis niekedy niekoho kromě takových tých falešných a spam účtů?

Nezablokovala som niekoho iného. Čo je vlastne akože taká zaujímavá vec asi, pretože v podstate asi každý človek okolo mňa, kamarát, rodina alebo tak, tak vždycky som počula presne ten prípad, mám kamaráta, strašne ma nahneval a akože ja si ho bloknem teraz. Aj moja sestra je tiež strašne taký temperamentný človek a mali sme akože také chvíle keď presne som ju niečím vytočila, tak si ma blokla hej. Alebo sa mi presne vyhráža tým, že si ťa bloknem a budem mať od teba pokoj. Hovorím tak to urob, akože v pohode. Ale nikdy som to tak nemala. Viem, že ľudia majú aj vo zvyku napríklad bloknut si svojich bývalých partnerov a tak. Ale ja neviem, považujem to za taký spôsob malej otravnej pasívnej agresie, ktorá podľa mňa je akože absolútne nerelevantná. Jednoducho ty si s tým človekom nemusíš písať. Nikto nad tebou nikdy nestojí, že musíš odpísať danej osobe, alebo tak. Rozumiem úplne tomu, akože keď to zájde už do nejakých takých extrémov, že je to fakt akože otravné a nedá sa ta situácia už akože nejako inak zvládnuť, ale vyslovene ako z bezpečnostného hľadiska OK, ale výslovne akože také niečo, že proste kamarát ma nahneval tak teraz ho bloknem na týždeň, tak to nie, to sa mi nestalo.

Jsou nějakí lidé nebo obecně i nějaké skupiny lidí, o kterých víš, že by ti nebylo úplně příjemné, kdyby se dívali na tvůj profil?

Myslím si že by mi asi úplne nebolo príjemné, ak by som o tom vedela, a v podstate myslím si, že asi určite tam takýto ľudia sú, lebo tomu sa asi nedá zase v takomto verejnom priestore vyhnúť, ale vyslovene taký stolkeri a ktorí majú možno nejakú takú až úchylku alebo sú nejakým spôsobom prepnutý, keď mám to tak nejak nazvať. Že asi by mi nebolo úplne príjemné, presne keby som vedela, že OK tak niekde vonku je toto konkrétna osoba a si proste od rána do večera pozerá moje fotky a je mnou posadnutá. Alebo presne koľkokrát sa stane hej, že mi napíše proste nejaký týpok správu na Instagrame, ale presne tým, že sú to ľudia, ktorí ja nesledujem, tak ja automatické tú správu akože nevidím a môžem to v podstate odignorovať, ale keď sú to ľudia ktorí napríklad píšú opakovane a nerozumejú, nedokážu čítať medzi riadkami, že keď nenapíšem v priebehu troch rokov, tak už asi neodpíšem proste. Takže taká tá skupina tých ľudí ktorí, áno, jednak buď sú vlastne ako keby neviditeľný, že vlastne presne skôr taký sledovatelia, ktorý ťa oficiálne nesledujú a že vlastne môžem byť až objekt toho takého ich prepnutého záujmu, a potom teda ešte ti takí ľudia presne, ktorí potom ti už skáču do tých správ. A ja teda musím povedať, že akože fakt som nejakým zázrakom obišla situáciu proste dick pics. Akože netuším, ako sa mi to proste podarilo, ale doteraz som s tým nemala vlastne skúsenosť. Až myslím že to bolo presne na Silvestra, alebo prvého januára tento rok, kedy mi prvýkrát akože prišla správa takéhoto typu. A vlastne to sú veci, ktoré nedokážem pochopiť. Akože prečo.

Takže to byl někdo úplně cizí na Instagramu?

Áno niekto úplne cudzí a presne explicitne sa tam ukázal. Toto sú veci ktoré, ako snažím sa to samozrejme nejak tak proste filtrovať, nebudem sa nad tým až nejak tak neviem jak rozčuľovať pretože presne toto je situácia bloknem a vybavené, ale stále nerozumiem vlastne zmysľaniu tých ľudí, že prečo to proste potrebujú robiť a prečo potrebujú obťažovať vlastne takýmito vecami niekoho úplne cudzieho. Takže toto sú asi také dve skupiny ľudí čo nie som úplne z toho akože nadšená.

Máš nějakou negativní zkušenost, o které bys řekla, že nějakým způsobem souvisela se soukromím, například jeho narušením?

Myslím si že asi za mŕ takú históriu používania sociálnych sietí, ktoré už je vlastne celkom dlhá, lebo presne my sme tá generácia, ktorá akože s tým začala rásť relatívne akože skoro, takže ja neviem ešte kedy nebol Instagram a Facebook tak na Slovensku sme mali platformu, ktorá sa menovala Pokec. Ona vlastne stále funguje. Ale boli to akože také prvé sociálne siete, kde si mohli písať akože nie len kamaráti, ale aj s cudzími ľuďmi si si mohla písať a tak. Takže v podstate od toho momentu musím povedať, že asi som sa nikdy ja osobne nestretla s nejakou akože takou vyslovene negatívnou skúsenosťou, alebo že by to nejak negatívno ovplyvnilo moje súkromie, takže no, nespomínam si na nič také. Musím zaklopať, že som sa tomu nejak tak vyhla, až teda na tú novoročnú situáciu tento rok, ktorá ale zase akože nebolo to, že by to narušilo proste nejak moje súkromie, skôr ako je to situácie že ti sa ti zastaví mozog, že prečo to nekdo potrebuje robiť.

S tým stalkingem jsi trochu už načala téma nejakých rizik. Napadajú ťe nejaká ďalšia rizika, čo sa môže dít v návaznosti na tom, že sdíliš obsah na Instagramu?

No určite mi akože napadnú nejaké veci. Samozrejme človek do toho asi nechce zaberat', alebo si hovorím, že asi je lepšie do toho nezaberiat, nepredstavovat' si, čo všetko to môže so sebou prinášat', pretože potom človek sa môže asi zatvorit' len doma a to aj tak všetko vzhľadom na to, čo vlastne tie technológie dneska už dokážu a čo so sebou akože prinášajú. A presne, človek potom môže z toho vyzistiť, že asi nie možno bezpečne ani doma používat' notebook, pretože človek nikdy nevie, kto sa môže pozerat'. Takže, no, myslím si, že asi fakt vzhľadom na môjom Instagrame sa úplne nedá vyzistiť napríklad, kde sa konkrétne nachádzam. Respektíve je tam asi veľmi malá možnosť, kedy by to ľudia akože mohli zistiť, že kde úplne konkrétne, na akom meste sa nachádzam. Ale verím tomu, že niekto kto je sdíli tieto veci pravidelne na dennej báze a fakt akože konkrétne, tak by sa mohol presne stretnúť s tým, že vonku sú všelijakí ľudia a ak by niekto chcel tak presne do toho stalku sa to môže vyhrotiť až tak, že ten človek ide po stopách toho človeka, ktorého sleduje. Takže si viem predstaviť, že toto je asi dosť taká no záležitosť, ktorá je dosť riskantná a je proste rozhodne nebezpečná. V podstate potom možno nejaký úplne akože taký echt prepnutý ale zároveň šikovný stalker môže zneužiť proste tvoj profil, ja neviem dostane sa ti do neho a povystrája kadejaké veci. Takže myslím si, že tam existuje asi nespočetne veľa možností čoho by bol schopný človek, ktorý je nejakým spôsobom fascinovaný ako tou osobou, ktorú sleduje, ale akože až chorobne fascinovaný. Takže to tak mi napadlo že asi tieto dve veci. Ale no myslím že by sme si mohli sedieť kludne aj dva dni a vymysleli by sme fakt toľko vecí, že asi by sme zostali sedieť na tomto gauči lebo, a myslím že to poznáme

aj keď nejde o sociálne siete, že fakt ak Akože keď má niekto Ten taký iný extrémny stav, proste že vyslovene ide po nejakej osobe, tak je veľmi veľa možností a nepríjemností presne ako sa k tej osobe dostať.

Je třeba tohle něco, na co si dáváš hodně pozor, abys nesdílela svou polohu, označení míst, kde jsi?

Asi zase to je taká vec, že presne asi nad tým až tak veľmi nerozmýšľam. Ale fakt si myslím že to je tým, že pre mňa nie ten Instagram až taká alfa omega. Takže áno môže sa stať že raz za čas proste dám do storička, že presne som v takej a takej kaviarni tam a tam. Ale to nie je až tak veľa zase. A na feede keď mám príspevky, tak polohu tam teda zadávam, ale poväčšinou to je asi taká všeobecnejšia záležitosť, napríklad nachádzam sa v Košiciach, alebo sa nachádzam v Brne, alebo keď som bola na Novom Zélande, som na Novom Zélande, ale že to nie je až asi tak špecifikovateľné. A zase si myslím, že možno keby som bola aj konkrétnejšia v tých príspevkoch, tak že by to až tak asi nezavážilo. Lebo tech príspevku tam nie zas až tak veľa, takže si myslím, že z toho by to asi nebolo až tak čitateľné, nedalo by sa z toho určiť že ona se teď asi nachádza pol roka tu a tu, takže na ňu mám teď väčší dosah.

Používáš někdy na stories tu funkci, že to sdílíš pouze s close friends?

Áno mám takú funkciu nastavenú a z času na čas ju použijem. Ale popravde to je asi skôr na zazdieľanie presne nejakej akože iného príspevku z iného účtu a že viem, že presne ti moja close friends ako pochopia, o čo ide. Sú to väčšinou proste akože totálne nejaké nezmysly, proste srandičky a tak. A hovorím si, že to asi nepotrebuje vidieť úplne celé to publikum, ktoré ma sleduje, lebo aj tak to asi pochopia len taký akože najbližší, tých možno 20 alebo koľko ich tam mám. Takže používam aj close friends funkciu, ale asi to nie až tak brutálne vela.

Takže to chápu dobře, že to používáš spíše na to, abys zacílila obsah, než abys ho před někým skryla?

Ano, ano. Skôr tak, že zaceliť, ako schovávať.

Mazala jsi někdy nějaké příspěvky?

Asi som nemazala, mám ich teda dosť veľa zaarchivovaných, ale myslím, že asi som ich moc veľa nemazala. Mne sa akože páči dosť to, že presne človek si to môže zaarchivovať, takže vlastne ti to tam zostáva a je to nejaká akože taká fajn pamiatka, že vlastne stále to zostáva na tom účte a nemusíš sa úplne akože toho nejako zdať. Takže som to nemazala.

Jaké fotky jsi archivovala?

Skôr to bolo tak že už sa mi tá fotka na tom účte nepáčila, tak som si povedala že tak to zaarchívujem. A presne akože to pozitívom ešte ďalšie toho zaarchivovať tu fotku je, že keď by som si to zase rozmyslela, tak ju tam môžem vrátiť. A väčšinou to bolo teda kvôli tomu že sa mi to tam nepáčilo, alebo viem, že potom som tam mala napríklad ešte fotky v spodnom prádle. Prišlo na mňa akože takéto obdobie, že momentálne tieto fotky nechcem tam mať, že tam nechcem byť proste len v spodnom prádle, takže som to stadiaľ stiahla, dala som to do toho archívu. To sú asi také no dve veci kvôli ktorým som akože tie fotky sťahovala preč.

Stalo se ti někdy, že by někdo jiný s tebou sdílel příspěvek, který by tě nějak negativně překvapil?

Stalo sa mi, že nekdo napríklad dal príspevok na sociálnu sieť so mnou a bolo to teda akože nebol to nejaký brutálne, ja neviem, explicitný príspevok alebo nič akože fakt také, čo by zruinovalo moje súkromie alebo moju reputáciu alebo neviem čo. Ale bola to taká vec, že potom ako niekto z mojich kamarátov akože reagoval na tu vec, ktorú videli na sociálnej sieti a písali mi proste správu. A a bolo to také, že ja som sa dozvedela že ten príspevok na tej sociálnej sieti je, skrz tú správu až, ktorá vlastne bola reakcia na ten príspevok. A ja som vlastne nevedela, že o čom ten človek hovorí a skade tu informáciu má. Že vlastne som čumela na tu správu a si hovorím, odkiaľ to ten človek vie, však ja som nikomu to o tom nepovedala a to bola akože taká vec, ktorá sa mi nepáčila, lebo presne bola to jedna z tých takých vecí, ktoré ja pochádzam za svojej súkromnej a ktoré ja by som ju nezdieľala takým spôsobom vonku, z mojej iniciatívy určite nie. Takže to bolo niečo, čo sa mi akože fakt nepáčilo a nebolo to úplne super, že sa má tá osoba nespýtala, či to môže urobiť alebo nemôže urobiť. Takže toto bola určite jedna situácia, na ktorú si spomínam, ale myslím si, že asi odvtedy alebo predtým, že sa mi nič asi také podobné vlastne nestalo.

Rozhovor č. 8: Filip

Mohl by si na začátek popsat, co vlastně zveřejňuješ?

Zveřejňuju hlavně fotky z cest, to úplně nejvíc, co se týče toho feedu jako takovýho. Takže tam má hlavně to, když jsme byli někde na výletě, cestu do zahraničí. Dřív jsem to měl více namíchané, dával jsem tam všechno možný, ale pak jsem došel víc k tomu cestování, přijde mi to zajímavější. Mám hodně rád architekturu, přírodu, to jsou ty hlavní motivy, který tam mívám. To mám na feedu. A obecně v Instagram stories mám zase trošku jiný přístup. V tom feedu to mám takový vizuálně uhlazený, hezčí. V těch stories víc různé perličky ze života, bizáry a věci, co mi připadají zajímavé, vtipné až absurdní. Takže tam to mám posunutý trošku jiným směrem. Není to tolik uhlazený, ale je to zase takový více hravý, dalo by se říct. Takže mám takový dvojitý způsob zveřejňování a což vnímám u sebe tak trošku schizofrenicky, ale zároveň mě to baví. Takže takhle s tím pracuju.

V čem si myslíš že je ten rozdíl, proč do stories dáváš jiné věci?

Protože mě na tom baví to, že z principu toho formátu, toho, že to tam vydrží jen 24 hodin se nebojím víc experimentovat a dávám tam i víc osobní věci, víc ze života, protože vím, že to tam bude jen jeden den a pak to zmizí. A přijde mi, že když dám stories z cest, tak z toho dělám potom výběry, takže když už je tam něco takového, tak se to dostane i na ten profil a zapadá to nějak do konceptu toho profilu. Jinak obecně stories dělám jiný, protože vím, že to tam bude jen chvíli. A zase nechci, aby mi tam ty osobní věci visely dlouho, i když samozřejmě vím, že co se dá jednou na internet, tak už je to v uvozovkách veřejný. Nemám naivní představu o tom, že by si to někdo nemohl vyscreenshotovat nebo nahrát a uložit. Takže jsem si toho jako vědom, ale i tak je to pro mě lepší.

Jak se rozhoduješ, co zveřejníš? Máš nějaká kritéria při výběru konkrétních příspěvků?

No v tom feedu hlavně místa, která mi případnou vizuálně hezká, zajímavá nebo se mi k nim vážou hezký vzpomínky. Když třeba vím, že jsem byl na nějakým super výletě a chci dát jen nějaký highlight třeba z toho výletu, jedno místo, tak to dám do toho feedu. V poslední době to dost zanedbávám, takže někdy tam dávám fotky i zpětně. Nedávno jsem přidal třeba fotku z roku 2019 z podzimu, protože mám na to hezké vzpomínky a říkal jsem si, že je škoda, aby

mi ta fotka ležela někde bokem. Tady taky, to je fotka, kterou mám z USA a je to starý dva roky. Takže to, co dávám na feed, u mě není tolik aktuální. Teď jsem to teda hodně zanedbával, ale snažím se tam mít takový výběr toho, co mě baví a co se mi vizuálně líbí.

A na stories, tam to nějak filtruješ?

Na stories tam dávám věci takový, buď nějaké střípky, že ukážu, že žiju. Když jsem třeba dlouho nic nepřidal, tak tam pak dám nějakou věc, že si říkám, že třeba není až tak zajímavá, ale baví mě. A tím, že mám stories nastavené tak, aby se přesdílely i na facebook stories, tak se k tomu třeba dostanou i moji příbuzní, moje mamka, teta. Ti, co nemají vyloženě Instagram. Takže takovým způsobem se na to podívají i oni a vidí, co třeba dělám. Takže takto věci ze života a pak různé bizáry. Baví mě různé vizuální odpady, co mě zaujmou, tak ty fotím a dávám to tam taky. Když cestujeme, tak mě baví videa, protože je to vlastně i moje práce, tak dost často dělám nějaké různé kamerové záběry na hezkých místech a tak. Takže kombinuji tyhle obsahy.

Když jsi říkal, že jsi dříve sdílel i různorodější obsah ve feedu, nezměnilo se to, co ve feedu sdílíš, právě s příchodem stories?

Určitě, to je jedna věc, díky stories. A zároveň jde o to, že dříve jsem byl celkově více aktivní na Facebooku, ve formě psané, že jsem psal různé statusy a glosy a tak. A teďka jsem to dost utlumil, protože na to nemám tolik času a energie, takže v tom mě ta rychlost a krátkodobost a dalo by se říct i větší soukromnost stories baví víc než to dávat do toho feedu.

A rozepisuješ se někdy u fotek ve feedu, když jsi byl zvyklý tvořit psaný obsah na Facebook?

Jako mohl bych, to vím, ale vlastně to až tak moc nedělám. Spíš z toho důvodu, že jsem nejprve dával na Instagram popisky v angličtině, teď už to tak kombinuju a dávám občas v češtině. Nevím ani proč, důvod to nemá nijak konkrétní, prostě jsem to tak měl nastavený. A vlastně ty popisky vím, že tam můžu dávat, ale zdá se mi, že Instagram pořád komunikuje spíše tou vizuální formou a po delších popiscích sahám spíš na tom Facebooku. Jsem v tom možná trochu staromilec. Víم, že spousta lidí, jako Ladislav Zibura třeba, se vyjadřují skvěle v textu a víم, že to sdílí také na Instagramu, ale mě přijde stále na tento obsah Instagram takový nepřirozený. Víc se mi hodí na ten čistě vizuální obsah.

Kdybys mě sám vyhodnotit, kolik toho sdílíš ze svého soukromí, řekl bys, že toho odhaluješ hodně?

Jak v jaké oblasti. Občas toho odhaluju třeba víc, než moji vrstevníci nebo kamarádi. A v něčem zase zásadně míň, že se toho u mě v životě děje mnohem víc, než tam sdílím, to určitě, i než bych jakoby mohl sdílet. Vím o lidech, kteří toho odhalí mnohem víc. A vlastně věci, kteří oni dávají běžně, jsou pro mě už víc soukromé. Takže jak v jaké oblasti. Hlavně toho odhaluji víc z těch cest. A to jsem ještě nezmnínal, stories jsou pro mě zásadní v tom, že se na to díváme třeba s přítelkyní zpětně jako na vzpomínky a je fajn, že vidím ty vzpomínky zase jinou formou, takovou živější, aktuálnější z toho místa, je to takový reportážní způsob než u těch samotných fotek. Takže v tomhle jsou ty stories opravdu super.

Dokázal bys z profilu vypíchnout nějaké příspěvky, které jsou podle tebe více odhalující?

To se musím podívat, protože upřímně teďka... Asi obecně fotky, kde dávám přítelkyni. Třeba takovej, kde píšu, že jsme byli rok a půl spolu. To jsme byli na Zakynthosu v Řecku. Tak vlastně když dám něco takového osobnějšího, to jsem dřív nedával. Dřív jsem dával čistě reportážní typ fotek. Takže tohle je pro mě osobní, když tam dám někoho ze svého života. Jinak když tam dám přírodu, tak to až tak osobní není.

Sdílíš někdy fotky sám sebe? Žádnou tu nevidím.

Sdílím svůj obličej jen na stories. Mám k tomu takový přístup, že mě to moc nebaví, dávat tam fotky sám sebe. Maximálně teda, jasně, mám fotky, kde jsem tady zády. To je pravda, že tu mám taky čerstvě, to je pro mě teď taky soukromější a je to změna. To jsem teď dal čerstvě pár fotek, kde jsem takhle zezadu a nejsem tam moc vidět. Takže jinak sdílím své fotky jen ve stories. Taky to vnímám tak, že můj obličej úplně nezapadá do konceptu mého profilu. A zároveň mi to přijde možná i trochu osobnější a rozhodně jiný styl, než já preferuju.

Sdílíš někdy i další lidi kromě přítelkyně?

Úplně minimálně. Tady třeba z cest, co jsme tak byli, tak tady ten pán připravoval džus, někde téměř mimo civilizaci kousek od vodopádů. Bylo to fajn, zajímavé. A tím, že jsem to fotil na zrcadlovku, jsem si říkal, že to vypadá hezky, vizuálně zajímavě. Takže jsem zaexperimentoval a dal jsem tam i někoho jiného.

A co třeba kamarádi, rodina?

Ty já dávám takhle do feedu naprosto minimálně. Kamarády občas, rodinu taky občas. To je pro mě hodně osobní, moje rodina. A málokdy dám někam fotku s rodinou to už je věc, kterou si víc chráním.

Pokud přidáváš přece jen fotu s někým dalším, řešíš to s lidmi, chceš například prvně mít jejich souhlas?

Když dávám fotku s přítelkyní, kde jsme já a ona, nebo jenom ona. Tak ona už vlastně ví v tomhle, jak fungujeme. A víme vlastně oba, kde máme hranici ohledně sdílení vzájemných fotek, takže tam maximálně, když sdílím víc osobní fotku, třeba když si ji dám na Facebook, to je sice zase o jiné síti, ale tam si dám třeba naši společnou fotku, kde jsou naše obličejky, tak tam se s ní předem bavím, jestli by jí to nevadilo. Tam to s ní řeším, protože už je to osobnější. Ale když přidávám fotku na Instagram, kde jsme třeba takto vzadu, tak to už vím, že se jí ptát nemusím, že ty hranice máme stejný a je to v pohodě. A u ostatních lidí, ty nesdílím na sociálních sítích skoro vůbec, cizí lidi nebo lidi z rodiny. Občas jo teda, ale je to spíš takový, když vím, že je moc dobře znám a vím, že by jim to nevadilo. Nebo na ty stories, když vím, že ej to pro ně víc v pohodě a jsou si vědomi toho, že je fotím a říkám třeba, že to potom dám na Instagram a oni nejsou nijak proti, tak to pak dám do těch stories. Ale jinak málo kdy sdílím něco s dalšími lidmi.

Jaká jsou témata, která bys tam vůbec nesdílel?

Řekl bych, že jsem hodně zdrženlivý ohledně sdílení svých politických názorů I když teď jsem si nedávno dal na Facebook, koho budu volit. Ale to je jediná věc po fakt dlouhé době, jinak se většinou snažím držet dál od politiky. Snažím se držet se dál od témat, která jsou společensky citlivější, jako třeba genderu a podobně. To jsou témata, která vím, že jsou polarizující a mně se úplně nechce řešit pak nějaké reakce od mých kamarádů, když vím, že jsou také názorově na

různých pólech a myslím si, že bych se s nimi tolik neshodnul. U té politiky vím, že většina lidí, kteří sledují nebo sledují oni mě, tak jsme na tom názorově dost podobně, takže tam jsem se toho tolik nebál, ale jiná společenská témata, tam se tomu vyhýbám. Ale zároveň i nějaká další témata, co se týče třeba bližších informací o vztahu, tak mám tam nějaké hranice intuitivní, není to nic jasně daného, prostě to tak vycítím.

Máš nějakou negativní zkušenost v návaznosti na to, že bys dříve sdílel právě něco z toho, co jsi zmiňoval?

Asi ani ne. Možná, že když jsem tam dával nějaký příspěvek, který byl více masožroutský a reagovala mi na to veganka. Ale zase ne nějak pobouřeně. Jen si občas říkám, že jsou věci, které někomu můžou vadit. Tady to беру tak, že každý má na tu danou věc svůj názor. Jinak o ničem dalším nevím, že bych někoho jaksi pobouřil nebo vyprovokoval.

A nějaké další zkušenosti, které by souvisely s narušením tvého soukromí?

Osobně asi ne. Nebo si nevzpomínám na nic, co by stálo za řeč.

Vidím, že profil máš veřejný. – Ano, mám ho veřejný. – Bylo to tvoje vědomé rozhodnutí, mít ho nastavený jako veřejný, nebo jsi prostě zůstal u výchozího nastavení?

Nechal jsem si to, ale vědomě. Víím o tom, že si můžu profil nastavit jako skrytý. Ale nemám důvod. I když tam dávám do těch stories i do těch výběrů, které tam jdou i zpětně vidět, poměrně osobní věci, tak současně to vnímám jako jakousi svoji osobní sebe prezentaci. A jelikož pracuji na volné noze, tak to vnímám jako přínosné, když člověk není schovaný pod něčím neviditelným, ale jde trošku vidět, že má ten člověk osobní život a má nějaký způsob projevu. A více to zosobňuje. A není to jen kvůli tomuhle. Celkově mi to prostě nevádí.

Vidíš na tom i nějaká negativa?

Určitě. Minimálně v tom, že mám nějakou základní autocenzuru. Neodvážil bych se dát si tam něco více odvážného. V tomto mám nějakou základní hranici. Takže víím, že bych tam nedal něco, u čeho bych potom litoval, že to může být úplně veřejné.

Máš trošku povědomí o tom, kdo tě tam sleduje?

Částečně. Co se týče, těch příspěvků ve feedu, tam o něco méně. Respektive vím zhruba kdo mě sleduje podle toho, kdo mě reálně sleduje. Co se týče stories, tak jsem se občas díval zpětně, kdo ty příspěvky ve stories viděl. To mě dříve zajímalo, teď už se o to starám méně. Taky se občas podívám, ale zajímám se o to mnohem méně. A je vlastně pravda, to mi připomnělo jednu situaci, takový zásah možná už do toho soukromí. Že vlastně jsem měl takto špatnou zkušenost s tím, že jedna moje dřívější známost se dívala pak zpětně na stories, které jsem dával s mojí současnou přítelkyní. I když jsme spolu byli třeba už rok, tak ona se dívala cíleně na moje stories, i když mě nesledovala, a to i přes firemní profily, které spravovala. To bylo vynalézavé i trochu hloupé, protože vím, které profily spravuje a minimálně mám potom podezření, že sleduje moje stories, i když můj profil nesleduje. Ale to se dělo nějakou dobu, pak to ustalo. Ale přišlo mi to takové trošku divné z té druhé strany, že se moc nedokáže od toho oprostit a je to už trochu na hraně.

Když tedy tak přibližně víš, kdo tě sleduje, jaké tam máš lidi?

Mám tam svoje kamarády, sourozence, lidi, se kterými spolupracuji z branže, se kterými spolupracuji, ale jsou to i moji kamarádi, spolužáky ze střední i z vysoké. Ale i nějaké neznámé lidi, kteří mě začali sledovat jenom tak, že jsem je asi něčím zaujal, tak mě začali sledovat. Ale to minimálně, já asi nemám moc poutavý profil, jako nějak se o to nestarám, aby stálo lidem za to mě sledovat, i když mě neznají.

Dokážeš si představit někoho, kdo bys nechtěl, aby tvůj profil sledoval?

Asi ne. Pokud jde o nějaké ty dřívější známosti, trošku mi to vadilo ve chvíli, kdy se pak i ta osoba dívala i na stories mé přítelkyně, kterou osobně vůbec neznala. To už mi vadilo, když takhle vlastně zasahovala i do jejího soukromí, no zasahovala, ona to měla veřejný, takže je to složitý. Takže tohle mi vadilo. Ale u mě osobně, když mě sleduje, tak já nad tím mávnu rukou a říkám si, že když se nad to člověk nedokáže povznést, tak to není její chyba. A že to mám veřejně, tak mi to až tolik nevadí.

Napadají tě nějaká rizika, co by se mohlo stát v souvislosti s narušením soukromí?

Určitě jsou tady rizika, na která mě upozorňují moji kamarádi, že když dávám často stories z nějakých cest, tak to uvidí nějaký zloděj, který nás půjde vykrást, protože uvidí, že nejsme doma. Což jako ano, do extrému jo, na druhou stranu ty digitální stopy mohou být už na tolika sítích a natolik dohledatelné, že nějaké stories už to tolik neovlivní. Ano, je to dostupné všem, ale já osobně z toho nemám až takovou obavu.

Máš pravdu, že kdyby někdo hodně chtěl, tak by to zřejmě zjistil i jinak.

Určitě.

Sdílíš takto z cest fotky přímo v reálném čase?

Spíš ty stories. A fotky občas taky, ale ne úplně v reálném čase, spíš si k tomu večer třeba sednu a upravím nějakou fotku a dám ji do toho feedu, protože tu dovolenou chci víc prožívat a fotka mi zabere více času a já nechci někde na pláži dlouho koukat do mobilu a ladit tam nějakou fotku. Takže to spíš takhle zpětně částečně a někdy hodně zpětně.

Mně napadá, že někdo může takto vidět, že jsi pryč a že tedy nejsi doma, ale naopak třeba, pokud dáváš někde i označení lokality, může někdo i zjistit, kde zrovna jsi a sledovat tě třeba tam. Přemýšlel jsi nad tím?

Přemýšlel. Ale nemám takové negativní zkušenosti. A občas dám označení z toho důvodu, když jsme třeba někde v hospodě, že kdyby to viděl nějaký další kamarád a byl třeba poblíž, tak se můžeme takto potkat všichni společně. Takže to je ta moje motivace. Co se týče toho bydliště, tak tam nedávám nikdy svoji adresu a není úplně poznat, kde přesně bydlím, i když ano, může být. A když by si dal někdo práci, tak tím, že jsem živnostník, je i moje sídlo podnikání vlastně veřejná. Takže když se bude někdo snažit, tak není úplně problém zjistit, kde bydlím, dá se to veřejně dohledat. Akorát tomu nejdu naproti, že bych to dával okatě na ten Instagram.

Já bych se vrátila k tomu, že jsi říkal, že jsi aktivní také na Facebooku. Kde toho odhaluješ více, na Instagramu, na Facebooku nebo případně na jiné síti?

Ted' obecně asi nejvíc na těch stories ať už na těch instagramových nebo na Facebooku, tím že se mi to repostuje. Takže tam toho odhaluju úplně nejvíc.

Také jsi zmiňoval, že tě na Facebooku sleduje více lidí z rodiny. Je tohle něco, co bys třeba více řešil, že bys kvůli tomu více přemýšlel, co tam dáváš?

Asi ano, asi bych tam nedával něco, co vím, že může někomu z rodiny vadit nějak zásadně. Byť si myslím, že mám hodně otevřenou, tolerantní rodinu, tak bych tam nedával něco extrémního, nějaké nechutné vtipy. I když ani to vlastně nemám rád, něco extrémního. Mám rád černej humor, ale asi to není na takové úrovni, že by to mohlo někoho pobouřit. Takže nad tím přemýšlím, ale v zásadě to není nic, co by někoho pobouřilo.

Využíváš někdy možnosti nastavit si ve stories užší skupinu lidí, kteří to uvidí?

Občas ano. Mám tam nastavenou skupinu blízkých přátel, takže někdy tam dám ještě něco více soukromého, kde jde třeba více vidět něco z mého osobního života, třeba s přítelkyní nebo tak. Ale to je občas, třeba jednou za měsíc. A v té skupině mám právě tu rodinu a blízké kamarády.

Mazal jsi někdy zpětně nějaké fotky?

Mazal. Mazal jsem vlastně v tom feedu fotky s bývalou přítelkyní, protože jsem cítil, že to mé současné přítelkyni trochu vadí. A taky se mi to nezdálo dobré. Takže byť to nebylo něco extra osobního, tak jsem to smazal nebo skryl. Skryl jsem taky fotky, které se mi vizuálně nelíbily, to zase z jiného důvodu, že jsem si říkal, že jsem fotil hrozně nebo jsem měl starší telefon.

Musel jsi někdy přistoupit k tomu, že by sis někoho zablokoval?

Zatím ne, nemusel jsem. Respektive jediný blok, který dělám, je, když mi píšou taková ta spam boti, tak to nahlásím nebo zablokuju, jinak ne, nemám důvod.

Napadá tě něco, co jsme neprobrali?

Ještě jestli to za to stojí, tak to, že mám vlastně ještě svůj pracovní Instagram, kde dávám více pracovní věci. Snažím se to takto dělit. Dřív jsem to měl smíchané, že jsem do stories dával i

více svou práci a pak jsem přistoupil k tomu, že jsem to začal dělit. Takže tam k tomu přistupuju zase trochu jinak, ale dost podobně.

Ten pracovní předpokládám, že máš více na propagaci své práce, a abys mohl hledat nové klienty.

Přesně tak. A vlastně i z tohoto důvodu, jak jsem zmínil, to z toho pracovního profilu odkazuje i na ten osobní, aby byl vidět i ten můj osobní život a fungování a ať jde vidět, že jsem taky jenom člověk a nežiju jen tou prací.

Sdílíš někdy něco osobního i přímo na tom pracovním profilu?

Málo kdy. Občas něco, když třeba to má velmi úzkou vazbu s tou prací, nějak to souvisí, ale málo.

Rozhovor č. 9: Jakub

Mohl bys popsat, co zveřejňuješ na Instagramu?

Na Instagramu zveřejňuji především příspěvky, kde cestuju, kdy mi to sluší anebo něco vtipného.

Proměnilo se nějak to, co sdílíš, za tu dobu, co používáš Instagram?

Musím trochu zapřemýšlet. Hele vůbec. Asi jenom tak, že jsem si pořídil lepší mobil, takže tam třeba předávám lepší fotky. A možná jsem se naučil časem ty fotky dělat nebo vybírat ty fotky takový, aby měli dobrý rozměr pro to instagramový okýnko. Takže tak na maximálně, ale tím obsahem ne.

Používáš stories?

Stories úplně zřídka, hrozně málo.

A liší se třeba nějak to, co sdílíš ve Stories?

To určitě. Dřív jsem sdílel totálně nedůležité věci z mého života, ne úplně z mého soukromí, ale třeba fotku nějakého výhledu, takový běžný věci, nedůležitý vlastně. Ale teď za poslední dobou, když jsem dával storička, tak to jsou výhradně jenom věci, skrze který chci informovat své okolí o nějaké události nebo o nějakém faktu. Teď v poslední době to bylo spjatý dost s koronavirem. Používám je prostě, když chci šířit pravdu.

Jsou nějaké věci, které bys nesdílel, protože jsou pro tebe hodně osobní?

Vlastně téměř všechno. Všechno ze svého... Jako přemýšlím. Mám tam vlastně i fotku svých rodičů, prostě můj rodiny, kámošů, své fotky, ale nesdílel bych tam, pokud se bavíme o těch storičkách, nějaké věci, že jsem třeba na párty, kde si natáčím, že jsem na párty, nebo jak si moje děcka doma hrajou, nebo prostě věci tohohle typu, tak to mi přijde jako ujetý. Vlastně bych tam přidal čistě jenom cestování, možná nějaký hezký výhled a pak teda ty zajímavosti do těch storiček, tu pravdu mojí, o které si myslím, že je dobrý, aby ji viděla veřejnost.

Sdílíš tam třeba i nějaké negativní zkušenosti, zážitky a podobně?

Vlastně jenom skrze ty storička, v té poslední době, spjatý s tím, že jsem nesouhlasil s tím všeobecným názorem, tím pádem to pro někoho mohlo být negativní, co já tam sdílím. Ale pro mě, tím že to sdílím, je ta moje pravda pozitivní.

Kolik si myslíš, že se toho člověk o tobě dozví, když se podívá na tvůj profil?

Vlastně jako hodně. Jo, takový ty základní, pravdivý věci. Dozví se takový ten základ, co mám rád, takový ty klasiky. I když klasiky ne, když si to srovnám s jinýma profilama, tak já to mám třeba hodně fotek kámošů a dost lidí a rodiny, takže asi si řeknou, tak on má rád kámoše, rodinu, asi nějaké relativně dobrodružství, takový trošku jako schmutzig. Myslím, že si řekne, že jsem prostě skvělý chlápek, že jo. Ale jo, myslím si, že to o mě prozradí hodně, i třeba skrz nějaké drobné popisky.

Říkáš drobné popisky. Máš tam opravdu jen krátké popisky nebo ses někdy i více rozepsal?

Taky se někdy trochu více rozepíšu, a to proto že ta fotka má na pozadí třeba nějaký příběh, který zase bych si spíš já rád zapamatoval. V tu chvíli bych ho i rád sdílel, protože je zajímavý

a mohl bych tím pádem dostat ty lajky, ale ve finále, když se na to zpětně dívám, tak mě potěší, že jsem to tam takhle napsal a chtěl jsem původně takhle machrovat. Potěší mě si připomenout, co té fotce třeba předcházelo, nebo proč jsem si jí tam dal a ten příběh je třeba delší, je to třeba větší odstavec.

Jaká je vlastně tvoje motivace tam něco přidávat?

Hele úplně upřímně laiky. Pak tedy i to, že je to pro mě zpětně nějaká galerie vzpomínek a nemusím si složitě třídit albíčka v kompu, protože si fotky nevyvolávám.

Můžeš ukázat nějaké příspěvky, které toho odhalují trochu víc?

Tady ten si pamatuji, ten mám třeba rád. Trochu jsem se v něm rozepsal, kdy jsem udělal na škole úplně poslední zkoušku ever a bylo to jako po párty a byl jsem dost špatnej. Ještě to bylo z angličtiny, na kterou taky nejsem nic moc. Vlastně to byla poslední zkouška za moje celé studium, pak mě čekal už jenom Erasmus. A já jsem byl úplně šťastný a chtěl jsem si to tam dát. Na té fotce, kterou jsem tam k tomu přidal, teda vypadám tragicky, ale ten příběh, který jsem k tomu napsal, s tím, že jsem ráno před tou zkouškou zvracel, a i tak jsem jí prostě excelentně ovládl, mám rád. Ale vlastně bych si ho pamatoval i bez tady toho popisku. Tak tady mám třeba příspěvek se svou teď už bývalou přítelkyní, kdy mám vyfocenou někde a mám k tomu popis, který je jakoby přímo nějaký náš dialog, který jsme vedli, a pak jsem to dal k popisu té fotky. Nebo další příspěvky jsou takový úplně typický s mýma kámošema, společná fotka s kámošema a k tomu třeba jenom popis, kde to bylo. Občas k tomu mám třeba i nějaký vtipný popis toho, co se zrovna stalo. Nebo vtipnej... myslím si, že je vtipnej. Tohle je třeba hodně soukromý. Kde jsem tady s mojí mamkou na fotce a v popisku tam jako říkám, co ona zrovna ten den dělala, čemu jsme se zrovna smáli, v čem jsem se za ní trošku styděl, ale pak jsem vlastně zjistil, že i ona se stydí za mě. Tak to už mi přijde hodně osobní. Že jsem tam zase odhalil nějaký náš konkrétní dialog, vepsal jsem ho tam do toho popisku.

Věděla mamka, že jí tam dáváš, na Instagram?

Myslím si, že tuhle fotku jo, že to věděla. Ale jako neptám se jí, když si to tam chci dát tak si to tam prostě dám a neptám se. Ona je hezká, takže to nevadí.

Neměl jsi třeba tendence smazat ty fotky s bývalou přítelkyní?

Neměl. Přijde mi to, že tím, že jedním z benefitů toho Instagramu, kromě lajků, je pro mě taky jakási ta životní historie těch vzpomínek, tak je fajn, když to tam jde nějak chronologicky a já vím, jestli nějaké události byly před tou přítelkyní nebo po ní. Díky tomu si pak při prohlížení dokážu lépe zasadit je ty další události a fotky do kontextu svého života.

Nějaké jiné fotky jsi někdy mazal?

Ne, z Instagramu jsem nikdy nic nesmazal z toho, co jsem tam přidal.

Ještě k dalším lidem, které tam zveřejňuješ, ptáš se jich nejprve?

Nikdy se neptám. Dávám si tam vlastně to, co chci, a jsem v tom dost sobeckej. Že je mi vlastně i trochu jedno, jak tam ty lidi vypadaj, a chci tam vypadat hlavně já dobře. A vlastně si dávám docela hodně záležet, než tam něco nahraju, tak tu fotku lehce upravím. A proto jsem také nikdy nic nemazal, protože jsem tam dal vždycky tu nej a z toho daného okamžiku nebo z toho výletu například.

Podle čeho vybíráš fotky, které zveřejníš?

No, tu nejhezčí. Jednak, aby co nejlépe reprezentovali a aby mi co nejlépe připomněli, kde jsem byl a co jsem dělal, což je vždycky, samozřejmě subjektivně, ta nejhezčí fotka. Anebo nemusí být ta nejhezčí, z hlediska dalších lidí a toho okolí, ale mně se nejvíc líbí, protože si myslím, že mi to tam nejvíc sluší.

Co když tebe někdo označuje na fotkách, oceňuješ, když se tě prvně zeptá?

Ne, je mi to jedno, já jsem s tím úplně v pohodě. Samozřejmě si někdy řeknu, tady vypadám úplně hrozně, to tam neměl dávat, ale pak si řeknu, já to dělám taky. A je mi to vlastně jedno.

Nestalo se ti, že bys musel vyloženě někomu psát, až fotku smaže?

Ne. Jako nestydím se za sebe.

Máš profil nastavený jako veřejný nebo jako soukromý?

Jako soukromý. Já jsem ho měl původně veřejný a vlastně mi to bylo tak nějak spíš jedno, ale pak se rozmohly takový hackerský útoky a hodně se lidem kradli profily. A mně se právě někdo naboural na Instagram, tak jsem o tom poprvé začal dost přemýšlet. Kvůli tomu jsem najednou sledoval nějakých 2000 lidí, tak jsem to musel všechno odsledovat, což byla práce na několik dní, jako žádná sranda. A bál jsem se, že o ten profil přijdu, když se mi tam tedy už někdo evidentně naboural, že za mě mačká sledování a laiky někomu jinému. Já jsem třeba sledoval nějakých 400 a někdo za mě naklikal dalších 1600. Možná přeháním, mohlo to být třeba 1200, ale fakt to bylo hodně lidí. Takže jsem si to pak všechno přenastavil na soukromý účet. A to byla ta hlavní motivace k tomu. A vlastně mi pak začalo i vadit, jak se začaly ty sociální sítě více rozmáhat, že mi pak začali fotky lajkovat takové ty stránky jako like for like nebo něco takového myslím frčelo nebo frčí a psali mi pod to nějaký trapný komentáře, jako you are beautiful a takovýchle věci. To mě prostě štvalo.

Myslíš si, že to, že máš uzavřený profil, má i nějaké nevýhody?

Ne. Pro mě osobně ne.

Jak se rozhoduješ, jestli někomu přijmeš žádost o sledování?

Tak já jsem pokrytec, co se týče sociálních sítí. Když ho znám toho člověka, tak je to jasný, ano, povolit. Když ho neznám, tak ho vlastně nepovoluju. Povoluji to jen, když toho člověka znám nebo alespoň od vidění ho znám. Nebo takhle. Povolím to jen, když toho člověka znám, tak vždycky. Když ho neznám osobně, ale vím, že máme třeba nějaký společný známí, tak povolím jenom hezký ženský. A to je všechno.

Takže ten proces je takový, že rozklikneš ten profil a podíváš se a podle toho se rozhodneš?

Jojo jojo. Anebo když vidím že toho člověka neznám, že je to ženská a má také ten profil soukromý, takže jí prvně musím taky začít sledovat a ona mi to musí povolit, tak jí to třeba povolím a až potom se rozhodnu, když ona mi to povolí, jestli jí teda nechám to sledovat.

To je hodně práce.

Je. Ne, je to pár kliku, že jo. Jsem v tom prostě pokrytec, to asi nemusíme dál rozebírat.

Používáš někdy na stories funkci Close friends, že si tam nastavíš nějakou užší skupinku lidí, kterým se to zobrazí?

Ne nepoužívám.

Když jsem měl profil ještě veřejný, měl jsi někdy potřebu si tam lidi nějakým způsobem blokovat?

Jo určitě, měl jsem stránky, které jsem sledoval, ale postupně tam třeba začali dávat blbosti, tak jsem si to odebral a někdy vlastně zároveň i zablokoval, protože mě chtěli furt znovu a znovu sledovat, abych já je teda znovu zase sledoval. A tak tím, že já je zablokuji, tak se mi to už nezobrazuje, tady ty otravné notifikace.

Kromě toho, kdy ti ukradli účet, zažil jsi nějakou jinou negativní zkušenost s Instagramem?

Takhle, oni mi ho neukradli, ale jen se tam nabourali. Já jsem si potom nastavil to dvoufázové ověření, hesla a tak dál, a od té doby klid. A negativní jinou zkušenost, tak samozřejmě, asi jako každý. A vlastně takovou tu zásadní negativní zkušenost, kterou nepochybuji, že to má úplně každý, kdo Instagram používá, tak je vlastně to, že mě to nutí úplně nesmyslně tím zabít spoustu času, a přitom si to úplně uvědomovat, že tady zabívám drahocenný čas jenom tím, že se dívám na život druhých nebo fakt trapný reels videa. Tohle je velice negativní zkušenost.

Nic, co by souviselo s narušením soukromí?

Ne. Já vždycky mluvím všude pravdu a nikdy si nevymýšlím. A tím pádem všechno, co tam dám nebo tam někdo dá, tak mi nemůže ublížit. Takže ne, takhle ne.

Existuje i mezi lidmi, které ty znáš někdo, komu to sledování nepovolíš, protože nechceš, aby tě sledoval?

Ano.

A kdo?

Jsou to jakoby konkrétní lidi, který vlastně znám, ale které nemám rád. Zná mě a nemám je rád, takže jim prostě nepovolím, aby mě sledovali.

Sleduješ hodně to, kdo reálně vidí tvoje příspěvky? Například ve stories, kde můžeš vidět seznam lidí, kteří si zobrazili.

Jasně, dívám. Dost mě to zajímá. Spíš, než že mi na tom záleží, tak mi to zajímá. Obzvlášť mám určité lidi, který chci, aby to viděli nebo tak, že jo, takže se dívám, jestli se dívali. Takže jo, sleduju to.

Je to univerzální pro všechny stories nebo pokud tam dáš určitý obsah, tak chceš, aby to viděli určití lidé?

Pokud je to nějaký osobnější obsah, tak jsou to spíše konkrétní lidi, který chci, aby to viděli. Ale když je to něco, nějakou informaci, kterou bych šířil nejradši pro všechny lidi na světě, tak se na to dívám z toho důvodu, abych zjistil, kolik lidí to vidělo, ať jich je co nejvíc. Což zase vím, že u toho soukromého účtu to mohou stejně vidět jenom ti, kteří mě sledují. Takže jo, sleduj to.

Možná by z toho důvodu bylo přínosné mít veřejný účet.

Jo, ale zase tam nepřidávám těch stoliček tolik na to, aby to pro mě bylo důležitější než ty ostatní důvody, proč mám ten účet soukromý. Že to soukromí je pro mě vlastně důležitější než to, aby ten můj obsah vidělo co nejvíce lidí.

Na začátku jsi zmiňoval, že máš teď spíše negativní postoj k sociálním sítím. Mohl bys to nějak rozvést?

Ten můj negativní postoj vlastně vychází z toho... Nebo negativní, má to i pár pozitiv, ale to, co je negativní pro mě, je na prvním místě to, že je to totální zabiják času, na druhém místě totální ničitel mentality ať už u chlapů nebo u ženských, to je asi jedno. Na každé to působí trochu jinak, bych řekl. Ne všechny to podle mě působí blbě v tom, že si pak myslíš, že je život jenom o tom být bohatěj a mít kolem sebe luxusní a hezký věci a jenom cestovat. Tak takhle

blbě podle mě ovlivňuje lidi všeobecně. A chlapy podle mě ovlivňuje strašně špatně v sexualitě a ženy ovlivňuje více obecně ve vztazích, taky v té sexualitě, ale více ve vztazích.

Je třeba nějaká sociální síť, kde toho sdílíš víc než na Instagramu?

Není. Instagram je nejvíc.

Rozhovor č. 10: Jitka

Můžeš na začátek popsat, co na Instagramu zveřejňuješ?

To je něco, co se mi s časem měnilo. Já ten profil mám od roku 2013, což jsem měla tak 21-22, takže vlastně trochu později, protože si myslím, že tou dobou už hodně lidí mělo Instagram. Sestra měla rozhodně dřív než já. A kdybych měla říct, co momentálně zveřejňuji, tak to zaměření mám spíš jako takový deníček. Mám například v osobním životě i svůj deníček, jako takový ten, jestli znáš, jedna věta pět let. A tohle je něco, co mi to občas i připomíná. Nevedu to úplně chronologicky, ale snažím se. Snažím se to vézt nějak chronologicky, abych měla přehled o tom, co se dělo během roku. Zároveň, protože mám ráda estetické věci, ráda vnímám nějaké hezké souvislosti, architekturu hezkou přírodu, ne jako hezkou kytku, ale třeba hezký stín stromů na baráku nebo takové různé věci. Takže to se snažím většinou zachytit. Třeba tady, nevím, jestli to jde vidět, ale to je vlastně hladina vody a ty listy jsou pak pod vodou. Takže celkově takové věci, které vnímám. Mám jich celkově mnohem víc. Řekla bych že za poslední tři roky jsem hodně zredukovala počet postů a zveřejňuju mnohem méně. S tím že já pořád produkuju hodně, mám na mobilu hodně contentu. Docela často jak postuju, tak se snažím to vnímat a nahlížet na to tak, jak to může vnímat člověk, který mě vůbec nezná, protože o tom mám trochu povědomý ať už o marketingu nebo tak, snažím se to pochopit. I to někdy pomáhá při osobních otázkách, hledání sebe sama, formulování toho, kdo jsi, kdo nejsi, co děláš A co ti dělá například šťastnou, co ti těší. A sdílení fotek je rozhodně něco, co mě těší. Tohle je nějaké moje kreativní vyjádření vlastně. Hodně sdílím z cest, ale poslední dobou se mi hodně líbí i obsah takovýho toho každodenního života, maličkosti. Může se zdát, že sděluju hodně osobních věcí, fotky s přítelem například nebo s rodinou, ale mám zároveň nějaké vnímání toho osobního. Třeba zasnoubení se, takové věci jsem nechtěla sharovat, nebo nechci hned, chci si to nechávat pro sebe. Nebo i část nějaké cesty. Některé věci postuju zpětně, ráda si to prožiju, vstřebám a

mám z toho ty vzpomínky. A chci na to vzpomínat častěji, než třeba jednou za rok, když se podívám do fotek v mobilu, a právě to je i důvod proč sdílím, abych to měla na očích častěji, než jako jednou za rok.

To zní jako kdybys tam dávala i ty osobnější věci, ale s odstupem?

Jo jako takhle, uvědomuji si, že mě sleduje i hodně lidí, se kterými se známe, takže to vnímám i jako nějaký způsob komunikace s nimi, aniž bychom si psali. Ale je prostě fajn vidět, co se děje v jejich životě a poukázat, co se děje v mém životě. Takže to vnímám i z téhle perspektivy.

Jsou i nějaká témata, která bys tam nedala, protože jsou opravdu hodně osobní?

Tak to první, co mě napadá, jsou věci spíše intimního charakteru, které ale nefotím na žádný digitální přístroj, protože to jsou věci, u kterých nikdy nevíš kam se dostanu. Takže to nebudu dávat a nedávám. Zároveň si uvědomuji že mě sledují například i moji kolegové nebo třeba kamarádi mého přítele, příbuzní a tak, takže nechci já sebe dávat do nějaké nekomfortní situace, ani vlastně je. A zároveň Tohle jsou pro mě opravdu nějaké limity. Ani nemám potřebu tvořit takový content. Možná někomu přijde můj obsah osobní. Víím, že jednou jsem dávala fotku přítele, kde on ani nespál, ale nějak odpočíval a mně se líbilo, jak padalo světlo, viděla jsem prostě ten obrázek, takže jsem to vyfotila, pak jsem to zveřejnila a víím že někdo z našich známých to komentoval, že je to takové osobní, že tam dávám fotku, jak můj přítel spí, ale mně to přijde, že to je něco, co jen ukazuje, jakým způsobem vnímám svět, jakým způsobem a vnímám prostor kolem mě a dokud to nemá nějaký intimní charakter, tak mi to přijde v pořádku. Dokud samozřejmě s tím přítel také souhlasí, zase nebudu postovat něco, s čím by on nebyl spokojený.

Jak vnímáš sdílení třeba i nějakých negativních zážitků?

O tom jsem dlouho přemýšlela, jestli chci tohle sdělovat nebo to do toho vůbec vznášet. Nemyslím si, že tohoto moc sděluju, možná spíš s nějakým odstupem. A Instagram nabízí různé způsoby sdílení, není to jen feed, ale jsou to i třeba storička, takže to třeba sdílím, ale i tím že píšu ten popisek v češtině nebo v angličtině, ale ne v mateřském jazyce, takže si nechávám víc času abych to napsala. Ať už hledám nějaké zajímavé spojení nebo googlím, jak něco říct, tak mi to dává víc času, abych si to rozmyslela a poměrně často to tam potom nedám, protože

vyhodnotím, čím to bude prospěšné pro mě a když je to nějaké varování například před špatnou službou, tak to tam dám, protože to je varování i pro ostatní, ale když to je něco, co se mi točí v hlavě nebo tak, tak jako nepoužívám tu platformu jako získání nějaké zpětné vazby od ostatních. Vím, že hodně lidí to tak dělá, ale já to tak nedělám. Říkám si, ano, možná tím rozpoutám diskusi, je fajn občas vidět, že někdo jiný to taky tak prožívá, ale já to můžu probrat i osobně s někým. Takže pak docela často mám záměr o něčem napsat, ale pak si říkám, že se vlastně nechci u toho tématu déle zdržovat. Ale například začátkem minulého roku nám zemřela kočička, tak to jsem potřebovala čas, abychom to vstřebali, ale zároveň jsem si říkala, dobře, ona byla s námi docela dlouho, hodně se objevovala v mém feedu, známí, co k nám přicházeli na kafe a podobně, s ní hodně interagovali, a taky jsem chtěla dát vědět, že něco takového se stalo. Ne s cílem tím něco získat, ale vyjádřit tím své pocity.

Ale jako nějaké negativní komentáře nezískávám, nikdy jsem neměla nějaké hejty. Protože ale používám hashtagy, tak tím i přivolávám boty a fejkové účty ale to mažu hned, na to prostě ani nereaguju.

Liší se to, co sdílíš ve stories a to, co dáváš do feedu?

Docela často to, co dávám do feedu, tak potom repostnu do stories. Ale stories jsou takové spíš jako easy peasy. Do feedu i když dávám takové random, tak stále v tom vidím nějakou provázanost ve fotkách nebo v barvách například, aby tematicky nějak zapadaly. Ale občas ráda dávám nějakou úplně random fotku, protože chci udržovat tu lehkost toho feedu. Většinou dávám do storiček. Například teď jsem byla v kině, měla jsem tam prvně fotku drinku, tak to už nedávám do feedu, protože to sice bylo fajn, ale není to něco, na co bych chtěla pamatovat, a zároveň tohle je jedna z věcí, proč jsem přestala postovat tolik do feedu, když přišly storička před nějakými pěti lety. Zároveň nemám ráda, když lidi sdílí hodně do feedu, nechci mít 10 příspěvků od stejné osoby za den, protože pak mi to blokuje to, co mají ostatní.

Čím to je, že teď sdílíš méně?

Asi únavou, i když ani na dovolené už nesdílím tolik. Sestra se mě pořád ptá, proč, když hodně cestujeme s přítelem, proč toho nesdílím víc, ale mně to sice stále baví, ale už mi na tom tolik nezáleží, třeba před pěti lety mi na tom záleželo víc, měla jsem ambice, měla jsem i na Facebooku, nebo stále mám, stránku, kam postuju fotky z Brněnských podniků, prostě se mi to líbilo a chtěla jsem v tomhle směru se nějakým způsobem profilovat. A vlastně díky Facebooku

i Instagramu mě i oslovili ti známí, pro které jsem potom pracovala, takže něco mi to přineslo, ale zároveň prozatím mám trošku jiný cíl. Stále chci zachovávat a sdílet to, co se děje v mém životě, ale můj profesní cíl je v něčem jiném. Což ale neznamená že do budoucna nebudu zase více směřovat k častějšímu zveřejňování. Ale teď je to soukromý účet, ne nějakým způsobem komerční. Baví mě pozorovat statistiky a to, jakým způsobem lidi přichází, jestli našli mou fotku třeba prostřednictvím hashtag, nebo díky lokaci. Tohle mě baví, to sleduji.

Sleduješ i to, kdo tě sleduje? Máš o tom přehled?

Jako jo, zhruba. Nesleduji všechny nazpět. Jednou se mi stalo že přítel byl na pohovoru, byl přijat a všechno fajn a pak za ním přišel ten chlap z pohovoru a řekl mu, já už jsem pochopil, proč jsi mi připadal tak povědomý, já sleduji tvou přítelkyni. To jsem se tehdy zamyslela. To je taky důvod, proč nesdílují některé věci, i když vlastně nemám ani zájem, ani sama nesleduji nějaké fitness fotky nebo něco takového.

A sama máš nějakou zkušenost, že by se to propojilo s tvou prací?

Dřív když jsem měla ještě různé brigády tak ano, protože jsem to používala i jako nástroj pro sebe prezentaci. Ale teď, co už jsem čtvrtý rok ve své práci. A přemýšlela jsem a mám docela i hodně podkladu, aby sdílela a ukazovala, jakým způsobem to třeba funguje u mě v práci a občas něco dávám a uvědomuji si, že je to něco zajímavého, je to něco kvůli čemu bych já třeba někoho sledovala, ale vždycky to skončí nějakou leností nebo něčím takovým, že to nechám být. Ale mám spoustu nápadů, jakým způsobem se to dá třeba nějak použít, jak se dá něco nafotit. Zvláště když pracuji s nějakou lokalitou a je tam spousta potenciálu, ale snažím se tu energii přenést i na jiné platformy jako LinkedIn, instagram vnímám jako dobrý nástroj, ale zároveň ho zatím nechávám jen pro jako pro sebe. Ale tak jako dávám stále věci na Instagram, tak jsem si všimla, že na Facebook jsem přestala dávat věci. Jak jsem si založila Instagram, tak jsem odešla z Facebooku ve smyslu toho postování. Zase je tam více kolegů než na Instagramu, přijde mi, že je dobrý na udržování přátelství, jsem ráda, když někdo jiný dá něco na Facebook, abych se dozvěděla, jak se má, ale zároveň já osobně tam nic nedávám. A kamarádi, kteří mají zájem vidět, co se děje v mém životě, tak mohou skrz ten Instagram.

Měla jsi profil vždycky veřejný?

Ano, nikdy jsem ho neměla uzavřený.

Má to podle tebe nějaké nevýhody?

Ani ne. Tím, že nemám se za co stydět. Jako přemýšlela jsem nad tím a znám kamarádky, co ho mají uzavřený, ale nevím, asi ne, možná do budoucna. Zase to je moje volba, co tam dávat. Když mi přijde, že je to příliš soukromé, tak to tam nedám. A ne jako že dám a zavřu to.

Řešila jsi někdy to, že bys někoho odebírala ze sledujících nebo si někoho zablokovala?

Ani to ne. Tím, že se nesečkávám s nějakými negativy na té síti... Vím, že někteří nechtějí ukazovat například dovolené svým kolegům, tak to jako bloknou nebo tak, ale já osobně jsem se s tím nesečkala. Když já nechci vidět někoho obsah, ale chci, aby stále zůstával nějakým způsobem v mém životě, tak je ideální funkce ztlumit. Možná jsem taky u někoho ztlumená.

Máš nějakou skupinku osob nebo konkrétní osoby, u kterých by ti bylo nepříjemné, kdyby viděli tvůj profil?

Asi nemám nebo nepřemýšlím nad tím upřímně.

Přemýšlela jsi nad nějakými riziky, která mohou plynout z toho, že jsi aktivní na Instagramu?

Jako pracovní například asi ne, protože mám představu, co si můžu dovolit a co ne. Bezpečnostní možná, ale nemám k tomu nějaké důvody mít takové obavy.

Bezpečnostní, v jakém smyslu?

Bezpečnostní třeba tak... Ale tím, že já ani nedávám fotky v reálném čase i jich teď mnohem míň dávám, tak to riziko pro mě je úplně minimální, ale umím si představit, že nějaké veřejné osoby tím trpí. Nebo třeba lidi, které já sleduji na YouTube, tak mluví o tom, že na Instagram dávají vše s odstupem, aby je lidi nemohli nějakým způsobem vytrackovat nebo je nějakým způsobem ne ohrožovat, ale obtěžovat. Ale mně v tomto smyslu nikdo neobtěžuje. Jako jednou se mi stalo že mě v pizzerce poznal chlap, že jo, ty máš tento profil. A to jsem ještě myslela že myslí facebookovou stránku, a to jsem se divila, jak to ví, protože jsem tam sebe nikdy

nedávala, ale pak jsem pochopila že to mám napsané v profilu na Instagramu. Ale zatím se mi nic špatného z toho nedělo.

Když chceš sdílet něco s lokací, sdílíš to klidně hned, nebo později?

Záleží. Když se mi něco líbí, tak to každopádně vyfotím, ale pak záleží, jestli na to mám prostor to sdílet hned, nebo chci být v tom momentu, takže to postnu zítra.

Takže je to spíš o tomto, než že by sis řekla, že musíš počkat z hlediska bezpečí?

Ne ne. Tak to jsem nad tím nepřemýšlela. Dřív bych to asi chtěla dát rovnou, být jako více, ani vlastně nevím co bych tím dosáhla, jako aktivní asi, ale teď si říkám, že jestli je to něco, co má smysl sdílet i zítra. Když je to třeba koktejl nebo dobrý film, to ráda dávám nějaká taková doporučení, dát doporučení, co jsem viděla za divadlo, dám k tomu nějaké fotky, nebo doporučuji filmy nebo co se mi líbí, buď to dám opožděně a je to jedno.

Když si projdeš ten profil, dokázala bys vypíchnout třeba pár příspěvků, které jsou něčím osobnější?

Tak třeba každý příspěvek s přítelem je osobní nebo jako s někým kdo je se mnou, protože to není jenom o mně, o mém soukromí, ale také o té druhé osobě. Takže Řekla bych, že jakýkoliv, kde jsou se mnou druhé osoby. Ale jinak fotky, kde jsem jenom já nebo nějaký fajn zážitek, tak ty nepovažuji za nějak extra osobní.

To mě přivádí k tomu, zda to s nimi nějak řešíš? Ptáš se jich, než zveřejníš nějakou fotku?

Jak kdy, většinou ne, většina lidí, co tam dávám, tak jsou v mém blízkém okolí, takže kdyby oni nechtěli tak by mi to prostě řekli, aniž bych se jich musela ptát. Ale jinak ne, nikdy jsem to neřešila. Přítel je docela zvyklý, že hodně fotím, hodně postuju, a myslím že jeho to taky těší, protože hodně jeho kamarádů sledují mě a zase vidí, co se děje v našem životě. Se sestrou to neřeším. Další kámoši věřím, že kdyby s tím měli problém, tak by mi to řekli, ale každý z nich má také svůj profil v síti, takže to беру tak, že to není až tak moc soukromé.

Jak to vnímáš ty sama? Jsi ráda, když se tě někdo zeptá předtím, než zveřejní fotku s tebou?

Neumím si představit, co by na té fotce muselo být, že by se mě ptali slovně, jestli mě to vadí nebo nevadí. Když jsem na fotce v jakékoliv situaci, která není nějakým způsobem kompromitující, tak je to fajn.

A nemáš nějakou zkušenost, že by se ta fotka třeba nepovedla?

Tak jako jo, povedla je něco jiného, ale já to zase vnímám tak, že je to stejný jako když třeba tančíš ve skupině a před zrcadlem si myslíš, že se všichni dívají na tebe, ale ne. Každý se dívá sám na sebe. Jako možná se někdo cizí podívá na tu fotku a řekne si a haha hrozně tady vypadá. A co, prostě tak vypadám. Ale k tomu jsem samozřejmě dospěla. Ve dvaceti bych možná měla nějaké trauma a psala, hele, tady vypadám strašně, smaž to, prosím, ale teď už věřím i těm lidem, co to tam dávají. I já sama, když vidím, že tam někdo vypadá špatně, tak se snažím vybrat jinou fotku nebo jsou na to různé nástroje jako Photoshop, ale to moc neřeším.

Máš nějaká kritéria, podle kterých se rozhoduješ, co tam zveřejníš?

Hodně záleží, jestli se mi líbí samotný koncept té fotky. Tady je třeba nějaká fotka, u které si řekneš hloupost, ale mně se to strašně líbí, to světlo, jak se láme, jako nějaký asi příběh se mi za tím líbí, za tou fotkou. Neboj jsou to třeba nějaké vzpomínky. Ale ta fotka vždycky musím mít něco. Není to jako do stories, kde bych dala třeba nějakou skleničku a jako nějakou atmosféru to má, ale většinou se snažím sharovat něco, co má význam, pěkné barvy nebo nějaký pocit to ve mně vyvolalo. Tady zase to třeba vypadá úplně obyčejně, ale zase jsem si řekla, že chci mít i takové momentky, na které se potom zavzpomínám, protože není můj život jenom cestování a zajímavé akce. Proto se i sama sobě připomínám, že vlastně, nevím, tady jsem třeba někam jela a chtěla jsem zachovat květiny, které mi všichni darovali k narozeninám, tak tady jsem z toho udělala věneček, to vydrží několik dalších měsíců. A někomu to zase řekne třeba to, že, já si taky něco vytvořím. Tady je zase hezké to světlo, tady jsou mé oblíbené šaty. Takže nějaký smysl každá z těch fotek a příspěvku má.

Máš k tomu ty něco, co bys chtěla dodat?

Nevím, možná je to taková jenom blbost. Když procházím svůj profil, tak si říkám, že jsem vlastně fakt spokojená se svým životem. Zajímalo by mě, jestli ostatní lidi cítí něco takového.

A to není tím, že já tam postuju jenom ty dobré věci. Ale vlastně si říkám, že si nemám na co stěžovat. Samozřejmě jsou pády a špatné okamžiky a tak.

Rozhovor č. 11: Jonáš

Můžeš popsat, co zveřejňuješ na Instagramu?

Jak tady můžeš vidět, tak já jsem ze svého profilu udělalo spíš takové portfolio. Vlastně pár let přidávám jenom analogových fotky, nic víc. Výběry, to jsem s tím jsem začal pár měsíců zpátky. Dlouho jsem se tomu bránil, protože mi přijde, že na stories lidi dávají věci, který jakoby mají popsat ten moment a už se to dál nemá vytahovat. Takže jsem to dlouho nechtěl dělat. A pak jsem začal bavit sám sebe a nejspíš jako lidi na Instagramu svými kulinářským pokusy, a tak jsem si to začal ukládat. A to jsou vlastně jako všechny věci, které tam dávám. Ty storička jsou takový spontánní anebo vždycky, když třeba vyfotím fotky, tak tam dávám vždycky ty fotky, který jsem nepoužil v tom feedu, tak to dám do storiček.

Z těch storiček, které jsou spíše takové spontánní, co zachycují?

To záleží, to záleží na dnu, asi nemám žádný takový výběr úzký.

Takže jsou to taková zachycení tvého dne?

Třeba. Teď jsem začal hodně sdílet věci, protože to že máme s kamarádama ještě tady ty tři projekty, co tady mám vypsány. Takže předělím vždy věci, které chci, aby byly vidět. Ale jinak ty storička, která točím třeba přímo přes ten Instagram, nemají nějaký tvar.

Proměnilo se nějak to, co tam sdílíš?

To si myslím, že se tak nějak mění s tím, jak se mění můj životní styl. Myslím si, že dřív tam bylo víc lidí, teď je tam lidí méně, protože jsem izolovanější člověk právě než třeba pět let zpátky. Teď se spíš snažím sdílet věci, co jsou důležitější, předtím tam bylo víc kravin. Teď se snažím, aby ten obsah byl serióznější než předtím.

Podle čeho se rozhoduješ, co na Instagram dáš? Máš nějaká kritéria, která musí fotka splňovat, abys ji dal do feedu nebo do stories?

Asi se řídím jenom estetikou nějakou svojí, nemám žádná přísnější kritéria. Vlastně jediné kritérium, které musí splňovat, abych tam nebyl já. Nerad svůj obličej dávám na Instagram. Nevím vlastně ani proč.

Nemá to nějaký hlubší důvod?

Ne, prostě nechci.

A třeba na jiné sociální sítě dáváš víc sebe?

Jo jo klidně.

A třeba na ty další profily?

Tam taky ne. Snažím se to nedělat.

Jsou ještě nějaké věci, které tam nedáváš?

Tak samozřejmě věci, který nekorespondují s pravidly sociálních sítí. A nemám rád, když se lidi třeba chlubí s požíváním alkoholu nebo tak na sociálních sítích. Takže to tam taky moc nezveřejňuju, teda doufám, že ne, že tam nic takového není.

Jak bys popsal ten svůj Instagram právě z hlediska soukromí? Myslíš si, že tam toho o sobě odhaluješ hodně?

Nemyslím si. Už tím že se snažím tam nedávat svůj obličej, tak se nějak podvědomě snažím tam nedávat moc informace o sobě. Soukromý informace o sobě se snažím tam nedávat. Jako bydliště, teda zvolil jsem si nickname, kde je název města, z kterého pocházím, ale jinak se snažím neudávat, kde bydlím, dávám si pozor, abych nezveřejňoval třeba SPZ a takové věci.

Co se tam může člověk dozvědět z tvého běžného života?

Často zachycují záběry z cyklistiky, čemu se věnuje vlastně i ten první profil. Potom sdílím hodně věcí z toho K., což je náš takový projekt barmanskej. A potom se snažím samozřejmě propagovat tu svoji fotku, která je teda taková amatérská.

Mě přijde, že tam máš právě hodně lidí, které fotíš. Neřekl bys, že to potom odhaluje právě něco o nich?

O lidech, který fotím? Já přemýšlím jako do jaké míry ty moje fotky jako tu lidskou personu dokážou vytáhnout. Rozhodně to není nějaký jako prvotní záměr.

Dokázal bys z těch příspěvků vybrat některé, které jsou pro tebe možná něčím osobnější? Na kterých jsi přece jenom odhalil nějaký malý kousek za sebe?

Jak už jsem říkal, tak ty fotky vybírám z čistě estetického hlediska, takže primární záměr určitě nebyl odhalovat něco o mně. A já si myslím, že spíš ne, že fakt jenom čistě estetická stránka. Samozřejmě ke každé fotce se váže nějaká emoční chvíle, emoční hodnota, ale asi bych řekl, že to spíš nic neodhaluje.

Ty jsi říkal, že nemáš vyloženě žádný důvod, proč tam nedáváš svoji tvář. Dokázal bys ale popsat čím to je, že tam ne sdílíš opravdu téměř nic ze svého života?

Mně se to asi trochu přičí, když to dělají ostatní lidi moc. Tak možná, abych nebyl za pokrytce. Možná to je ten důvod. A nevím, přijde mi to zvláštní. Tohle je ale podle mě zase druhý extrém. Spousta lidí mi vyčítá, i když už je se mnou třeba v kontaktu přes Instagram, tak vůbec neví jak vypadám, což jako věřím, že je trochu nesnadný, ale mě zas na druhou stranu právě vadí, když hned od začátku vím, jak ten člověk vypadá a pak mě už nic nepřekvapí. Takže vím, že to možné není dobře, ale už jsem si na to tak nějak zvykl, že mi to přijde normální, už mám takovou jako přirozenou stopku, že když mám na nějaké fotce třeba obličej, tak to tam nedám.

Chrání si to své soukromí i nějak jinak než skrz to, že tam nedáváš své fotky?

Dřív jsem měl soukromý ten profil. S tím jsem přestal, protože spousta kamarádů mi psalo, že by chtěli sdílet ty moje fotky, což nešlo skrz to nastavení soukromého účtu. Takže to byl ještě

takový způsob udržení si soukromí. A vlastně nevím, jestli se tady dá z mého profilu zjistit můj email a telefonní číslo. Já si myslím že možná ani ne. Tak si teda dávám občas pozor, kde mě, kdo označuje. Já si myslím, že už je asi možné mě dohledat podle těch označených fotek, jak vypadám. Dřív jsem si i vždycky prolézal tady ty fotky a vlastně skoro všechny jsem si odděloval. Pak jsem se na to vykašlal, protože jsem si říkal, když už mě někdo chtěl vyfotit, tak mu nebudu bránit v tom, aby to šířil po sociálních sítích. Ale nějak se mi přičí sám sebe fotit a vlastně ještě na sílu brát fotky od lidí, kde jsem já, a sdílet je.

Máš nějakou negativní zkušenost s tím, jak tě lidé označují na fotkách?

Sám ani ne. Ale teď mám docela živou negativní zkušenost s mojí kamarádkou, který druhý můj kamarád označil a byla z toho dost špatná. Takže mám určitě. Ale to je spíš nějaká věc sebevědomí, asi, těžko říct.

Máš někoho zablokovaného?

Já si myslím, měj jsem měl zablokovaného tátu, protože to byl jediný člen z rodiny, který si založil Instagram. Ale to bylo v době, já nevím, v pubertě, když jsem prostě nechtěl, aby viděl, co sdílím.

Takže teď už by ti to nevadilo?

Ne, určitě ne. Vlastně asi nikoho. Asi nemám důvod, aby nikdo neviděl, co tam dávám. Protože mám nějakou tu svoji stopku a nějaký svůj filtr, co tam dávat a nemám tak vlastně co před někým skrývat.

Takže nemáš ani nikoho, u koho by ti to bylo třeba trošku nepříjemné, že se na ty fotky dívá?

Ne.

Jak si vlastně představuješ to publikum, které vidí tvé fotky?

Asi jako sám sebe. Jako člověka, co si večer před spaním spíš tak bezmyšlenkovitě projíždí ten obsah. A nevím, jestli se nad tím někdo pozastavuje, nad těmi mými fotkami.

A třeba z hlediska toho, jestli tě sledují více kamarádi nebo úplně cizí lidi?

Myslím si, že z velké většiny moji kamarádi, s kterými se osobně znám. Nemyslím si, že bych tam měl hodně lidí, kteří na mě náhodně narazili a sledují mě jenom proto že by je to zajímalo. Pár jich tam asi je, ale z velké většiny jsou to známí.

Sleduješ, kdo ti dává lajky, kdo viděl tvoje stories?

Jo, občas se na to kouknu. Občas se teda podívám, kdo viděl moje stories, rozkliknu si vlastně profil a spíš jako pátrám po tom, jak ke mně vůbec ten člověk došel. Občas mi nedává moc smysl, jak vlastně lidi úplně náhodně sledují lidi bez nějaké souvislosti, vlastně jako spolu třeba nemáme vůbec nic společného, tak mě to občas zajímá, ale ne že bych potom nějak detailně pátral.

Tak to je možná i tím předsdílením fotek, pokud kamarádi sdílí tvoje fotky.

Jasně. Ale rozhodně nějaký průzkumy si nedělám.

Premýšlíš někdy nad nějakými riziky, které přináší to, že jsi na Instagramu?

Jak už jsem říkal předtím, tak já si ten obsah tak nějak filtruji, takže z toho strach nemám. Mám strach, pokud se tady bavíme jen o Instagramu nebo můžu změnit i jiné sítě?

Určitě můžeš zmínit i jiné sítě.

Používám ještě Stravu, což je sociální síť pro sportovce. A tam občas takovou paranoiou, že zapínám start trasy třeba na kole až o dvě ulice od domu, kde bydlím, a když se vracím, tak to vypínám dřív. Protože mám zkušenost od kamaráda, kterému takhle vykradli sklep. Protože sdílel možná až moc fotek drahého kola, na kterém jezdí, a potom si ho našli, vlastně přímo podle té trasy došli k němu domů a tam mu vybrali sklep. Takže tam se bojím, tam si na to dávám pozor. A tam jsem si vědomý toho rizika.

Takže na té aplikaci se sdílí ta trasa veřejně?

Jasně. Nebo tam člověk má zase nějaké nastavení soukromí, ale většina lidí to má veřejné.

Na Instagramu někdy sdílíš polohu?

Málokdy. Sdílím polohu občas na dovolených, ale taky už to vlastně nedělám. Ale dělávaly jsem to dost.

A to třeba i aktuálně nebo to tam dáváš s odstupem.

Aktuálně.

Já právě nevím, jezte tady v tom ohledu jsem správný respondent, protože já se právě snažím všechny ty možnosti Instagramu ubírat. Předtím jsem tam využíval snad všechno, co ta síť nabízí, teď se právě snažím to naopak okleštit od úplně všeho možného a přidávat tam toho co nejmíň.

Jak řešíš to, když přidáváš fotky s lidmi? Ptáš se jich, jestli jim to nevadí?

Většinou jsou s tím v pohodě. Stalo se mi třeba třikrát čtyřikrát, že mě někdo poprosil, ať smažu fotku, kterou jsem tam dal. Jako taky se snažím odhadnout situaci, kdyby to mohlo toho člověka urážet, nebo neurážet, ale kdy by mu to mohlo vadit, že to sdílím. Ale rozhodně to s nimi nekonzultuju, ale těm lidem to většinou nevadí.

Takže počkáš, co se stane potom.

Zkusím, zkusím. A většinou to vyjde.

Možná můžeme ještě projít ty další profily, co máš. Jestli třeba tam je něco takového specifického.

Tady na tom profilu si myslím, že nejsou ani žádné fotky, tam jsou jenom reels. Je pravda, že tedy vlastně sdílím svůj obličej i mnohem víc lidí. A vlastně ten profil má být založený na takových jako cyklistických kompilacích. No, takže tenhle je takový benevolentnější.

Nemáš potom takový konflikt v sobě, co na tento profil dávat, když na ten svůj vyloženě osobní profil takové věci nedáváš?

Ani ne. Tady ten profil máme ve třech lidech, takže se možná trošku schovávám za to, že to tam nepřidávám jenom já ta videa a tím si to jako obhajuju. Protože mně nevadí, když tam někdo jiný na ten Instagram můj obličej dá. Takže jako konflikt tam asi nenastává, spíš je to taková omluva, takže je to skupinový profil, většinou ta videa stejně stříháme ve více lidech, takže neprotestuji, když se tam objevím.

A to je obsah potom klidně sdílíš pak z tohoto profilu na ten svůj?

Někdy jo.

A je to veřejný profil?

Jo.

Je zajímavý, že tady zase nemáte odkazy na své profily, takže člověk z toho moc nevidí, kdo za tím vlastně je.

Jo, to je asi schválně.

A ty další profily?

Tak tenhle, to je vlastně profil takového našeho gastro projektu. A tedy vlastně vždycky propagujeme danou událost, která se děje, potom přidáváme náhodně fotky z té události a pak vlastně zase propagujeme další. Mělo by to mít rád, nevím, jestli ho má, ale vypadá to, že jo.

Takže to je spíš takový pracovní?

Jo.

A tam se někde objevuješ i ty?

Tam se někdy objevuju.

A je to konkrétní? Poznává z toho člověk, že jsi to ty?

Ne, koukám, že tam nejsem označený. Teda nevím, jestli na všech fotkách, je možné, že někde jsem označený.

Takže i to je dost anonymní, protože člověk, když se na to tak podívá, tak asi moc nezkoumá, kdo tady konkrétně je.

No a třetí profil se bojím že je trošku nefunkční. Tady se zase můj obličej taky objevuje, ale bez označení.

Napadá tě ještě něco k tématu?

Spíš se podívám, jsem tam dával dřív, jestli jsi na tom dáš založit nějakou hypotézu. Je fakt, že předtím to byl míšmaš fotek. A já nevím, jestli v té době už byla storíčka, možná jsem ten feed používal stejně jako dneska používám to storíčka a vážně jsem tam dával skoro všechno. Takže potom to prošlo nějakým editorem a promazával jsem pár věcí, který prostě byli zbyteční.

Zbytečný ve smyslu, že neměli třeba nějaký hlubší význam, nebyli třeba esteticky tak hezké?

Přesně.

No asi mě víc nenapadá. Vím, ještě jsem se snažil nemít propojení Instagramu s Facebookem, že mi to nějak vadilo a chtěl jsem, aby to bylo jasně oddělené, ty platformy, a nemotal se tam ten obsah dohromady. Ale jinak, co se týče soukromí, tak jsem tam toho už moc neměnil a nesnažil jsem se ani o to.

Používal jsi někdy na stories funkci close friends?

Myslím si že jednou a že to ani nemělo smysl. To jsem asi chtěl jenom vyzkoušet, natočil jsem kočku a použil jsem close friends. Ale jak jsem říkal, já se snažím věci, za který bych se styděl a nechtěl bych, aby to viděli všichni, tak je tam radši nedám, než bych je tam dával.

Takže tě neláká sdílet něco osobního a vybrat třeba pět blízkých kamarádů?

Když už chci sdílet něco osobního, tak to vždy posílám direct messages. Protože já mám takovou tu paranoiu, že když už chci sdílet něco fakt osobního, tak se překlíknu, nevšimnu si to, pak to uvidí všichni. Takže to radši nedělám, abych se nespletl a neukrojil si ostudu.

Rozhovor č. 12: Kamila

Mohla bys sama popsat jaký obsah dáváš na Instagram?

Můžu ti říct, co jsem zveřejňovala předtím a čemu se věnuji spíš teďka, jako obojí pro porovnání? – Určitě. – Tak dřív jsem se zabývala hlavně receptama, moc tam nebyly moje osobní fotky, takže fakt to bylo spíše zaměřené na jídlo, recepty, přírodu, takový věci. A teďka je to zase spíše zaměřené na takovej seberozvoj s tím, že tam dávám hodně nekonkrétní věci, takový až skoro raw věci, jídlo už skoro vůbec. Občas nějaký aktuální věci, co mě napadnou, co jsem si občas někde nafotila, víš, jako takový časosběr, střípky z toho, co třeba právě dělám a tak. Dřív to bylo mnohem konkrétnější, ale zase jsem tam třeba nebyla tolik já. A potom ještě mezi tím tam byla doba, kdy jsem právě si oholila hlavu a začala jsem tam dávat právě jako příspěvky na téma sebeláska. Tam v podstatě každá druhá fotka byla moje fotka bez vlasů a pak jsem tam právě i řešila kosmetiku, kterou na to používám. A tak asi nějak.

Když tam řešíš témata sebelásky, jak to máš s vlasy a podobně, je to pro tebe o něco těžší to sdílet, než recepty?

Bylo to nejtěžší ze začátku, kdy jsem tam dávala tu první fotku. A to vím, že jsem měla úplně nejvyšší dosah, až mě to šokovalo. Protože mě tenkrát sledovalo asi 2000 lidí a měla jsem, jak tam máš funkci uložení příspěvků, tak to jsem měla třeba sto a lajků jsem měla asi 1700, co jsem měla úplně nejvíc. A strašně moc velká podpora od lidí jo. Komentářů už jako ani nevím, kolik jsem měla. Ale vím, že tady to mě tak jako popohnalo. Já jsem se to tam bála dávat, ale pak mi to v tom právě pomohlo a začalo mi psát hodně lidí, co s tím mají třeba podobný problém. A když jsi říkala, že bych mohla ukázat, tak já jsem to dost promazala jo, tady je první fotka, ale nebyla úplně první. Třeba tahleta je taky super, protože tam jsem si s tím více vyhrála a chtěla jsem se tomu fakt věnovat, ale pak už právě přišel někdy bod zlomu, kdy jsem se rozhodla, že už nechci tolik o sobě mluvit. A že to bude spíš jako pro moje osobní účely. Ale tady v té době, to bylo v srpnu, no, před rokem, tak to jsem měla tendenci nějak se projevat, prezentovat a inspirovat lidi. Tam to ještě bylo.

V čem nastal ten bod zlomu?

Jo, tak to ti řeknu přesně. Teď jsem nad tím přemýšlela právě. No, asi jsem se začala vídat s jinejma lidma a změnila jsem trošku preference. Právě třeba i T., ta za to trochu ne může, ale můžu jí za to poděkovat, protože jsem tím Instagramem pořád, dá se říct, žila, pořád jsem měla telefon v ruce a potřebu něco sdílet. Ale začala jsem poznávat nové lidi a trošku se mi přehodnotily ty preference, jako co je pro mě důležitý a co ne. A najdnou jsem neměla potřebu tolik sdílet a pak jsem zjistila, že ani tolik nepotřebuji a nechci sdílet svoje soukromí, víš? Že radši hodně obecný věci. Když už něco, tak třeba nějaký výkřik do tmy, nějakou blbost.

Takže třeba ty příspěvky s vlasy jsi brala jako hodně soukromé?

Právě že ne, právě že to bylo v pohodě. Akorát po čase, to už se netýkalo těch vlasů, to jsem měla vyřešený, ale už jsem nechtěla, aby o mně lidi věděli, co mě neznej, protože tam mám nějaký lidi, 80 % lidí, co mě sleduje, já jako neznám. Takže už jsem s nima nechtěla sdílet úplně všechno o mně. A nebylo mi to komfortní.

Ale to, co sdílíš teď, to jsou stále fotky tebe, různá selfie nebo fotky s kamarády. Takže je to pořád docela osobní, nebo to tak nevnímáš?

Jako v podstatě jo. Ale už to tam nedávám tak často a přemýšlím nad tím, co tam dám, protože jsou věci, co bych tam dávala mnohem četněji. Já jsem tam měla kolem tisíce příspěvků a teďka tam mám 39 fotek nebo tak nějak. Takže jsem to hodně promazala a když se koukneš, tak tady jedna, druhá a pak tady to jsou starý fotky (ukazuje aktuálně fotky, kde je na fotce ona sama). Ale když už pro mě něco hodně znamená, je to nějaká vzpomínka, kterou si chci uchovat a líbí se mi, víš jako já už na tu estetiku tolik nedbám, ale když už, tak chci, aby to do toho trochu barevně zapadalo, to už je trochu mentální postižení, bych řekla.

Jsou ještě další kritéria, která zvažuješ, když už máš nějakou fotku a rozhoduješ se, jestli ji zveřejníš, nebo ne?

Jo, určitě ta barevná kompozice, potom často tam třeba nepřidám fotku, protože nevymyslím něco kloudnýho, co bych k tomu napsala. Pak tam dám třeba nějakou blbost, ale po čase zjistím, že mi to nedává smysl nebo že to tam nechci mít. Jo ale spíš, co se týče toho, že mám trochu ocd, že potřebuji, aby to nějak vedle sebe pasovalo, aby to nebylo úplně mimo mísu.

A naopak když to promazáváš, a ty jsi to promazávala hodně, tak to se rozhoduješ podle čeho? Já ani nevím, to bylo takový aktuální rozpoložení. Že prostě se mi v tu chvíli ta fotka nelíbila nebo jsem ji tam nechtěla mít a chtěla jsem si tam nechat jen nějaký jako maličkosti. No, takže to bylo nahodile spíš, že jsem se tak rozhodla, že se mi ta fotka už nelíbí nebo že ji tam nechci. Jenže potom jsem se do toho zabředla a začala jsem mazat víc a víc fotek a najednou jsem byla třeba na deseti. To mám spíš takový zkratky chvilkový.

Ty máš těch profilů i víc. Proč to vlastně rozděluješ a nedáváš to všechno na ten jeden?

No toť otázka. Já jsem chtěla jenom tak něco sama pro sebe, třeba když jsem psala ty básničky ze začátku. To jsem myslela, že se tomu budu věnovat víc, ale nakonec z toho sešlo. To byl taky takový záchvěv. Ne, že bych se za to úplně styděla, ale bylo to něco, co jsem chtěla, aby bylo moje, jako deníček třeba. Víš, že mi třeba bylo jedno, že mě tam někdo sleduje, protože to bylo fakt anonymní. Protože tam jsem chtěla zůstat anonymní a dávat si tam, co mě zrovna napadne. A neměla jsem potřebu, aby lidi věděli, že jde o mě. Ale potom po čase, když jsem měla nějaký zlo a třeba jsem se cítila pod psa, tak jsem chtěla, aby si to někdo přečetl a aby mi na to reagoval s tím, že se cítí třeba podobně. Víš, že s tím někdo souzní. Takže jo, původně to bylo v záměru, že nechci, aby o mně věděli, protože ten profil anonymní byl.

Takže jsi chtěla mít profil s básněmi zvlášť, aby se k tomu nedostali ti, co tě sledují na tom osobním profilu, kde jde poznat, že jde o tebe?

Jo jo, to je pravda. A ten třetí, co mám vlastně, tak to už od začátku, protože já mám i youtube kanál, kde už taky nejsem aktivní a ty videa jsou skrytý, tak tam jsem dávala vědět, že budu dělat ten svůj produkt, takže u toho věděli lidi, že je to můj profil. Ten jsem právě měla i v tom biu, jako link přímo. Takže to jsem zase chtěla rozdělit, že je to produkt, firma a bude to mít svůj vlastní instagram, aby se mi to nepletlo.

Když se podíváme na tvůj hlavní profil, tak tam nemáš uvedené své jméno. Má to nějaký záměr?

Jo, já jsem hodně měnila nicky za tu dobu, co tam jsem. Původně jsem byla na youtube kanále jednorozec býložravý, tak to jsem byla i tady. A to bylo hrozně dlouhý. Protože jsem tehdy jedla vegansky a mám ráda jednorozce. A podruhé, a to mi vydrželo asi nejdéle, když jsem shodila vlasy, tak jsem byla dívka vez korunky. A v popisku jsem měla, že jsem K. A tohle je

taková šifra nešifra, možná trošku dětinský, ale měla jsem zase bod zlomu, když jsem si řekla, že se s tím už neztotožňuju, že mi vlasy zase rostou a už tu korunku vlastně mít budu, takže jsem se přejmenovala na pozpátku jsemk., takže ono tam moje jméno je, ale všichni si vždycky myslej, že je to nějaký naruto jméno. Takže je to takovej skrytej význam v tom.

Zároveň spousta lidí tam má své celé jméno. To jsi tam nechtěla uvádět?

Ne, to jsem nikdy nechtěla. A vlastně ani nevím proč. I když možná jo. Možná tohle pro mě je hodně osobní, když vím, že tam mám cizí lidi a že si mě můžou potom najít na Facebooku. To samý, když já nevím byla třeba nějaká událost na Facebooku, kterou jsem chtěla s lidma sdílet, třeba právě na tom Instagramu, na storíčka a chtěla jsem, aby třeba šli taky nebo aby se mi ozval někdo, kdo se bude taky účastnit, tak právě taky když jsem to sdílela, tak jsem si všimla, že je v rohu vidět moje jméno, tak jsem to zamazala. Tak tohle asi jo, asi nechci, aby lidi věděli, jak se jmenuju celým jménem. Ale to je asi i tím, že mě sledovalo více lidí. Víš, že když máš třeba profil v rámci svých kámošů, tak bych to tam klidně měla. Ale to jsem neměla.

S tím vlastně souvisí i to nastavení. Ty máš tento profil nastavený jako soukromý a ty další ne. Tak mě zajímá, proč to takto máš?

Já to tak nemám dlouho. Mám to od začátku roku někdy. To bylo právě, jak přišel ten zlom, že jsem to promazala a nedávala jsem moc storíčků a nechtěla jsem, aby všichni věděli, kde zrovna jsem, co piju, co jím a tak. A pak mě došlo, že vlastně asi nechci, aby mě sledovali lidi, kteří mě oficiálně nesledujou, aby všichni lidi viděli každej můj krok, tak jsem chtěla být soukromá. Zároveň mi přišlo blbý a netolerantní vůči těm, co tam se mnou jsou nějakou dobu a třeba je to nějak inspiruje, nevím, co je může inspirovat, ale pokud jo, tak jako v pohodě. Tak původně jsem je chtěla smazat a nechat si tam jen svý kámoše, ale pak jsem si řekla, že je to dost radikální. A prostě lidi, který budu zajímat, tak mě budou sledovat dál a když ne, tak prostě odejdou. Víš, že mi to přijde, jak to mám teď uzavřený, tak se tam cítím bezpečněji, protože přece jenom ty lidi nějakým způsobem znám, když tam jsou se mnou tak dlouho. Takže ten profil jsem uzavřela pro mě relativně nedávno, i když je to osm měsíců. Ale je to jako docela nová věc, měla jsem to jinak vždycky otevřený.

A nepřemýšlela jsi, že bys uzavřela i ty další profily. U toho produktovýho, tam je jasné, že je lepší, když je to veřejné. Ale třeba u toho s básničkami, tam jsi nezvažovala, že bys to měla nastavené jako soukromé?

No tam mám úplně minimální dosah, takže kdo nezná jakoby můj profil, jako jo, můžeš se tam prokliknout, ale tím, že tam nejsem úplně tak aktivní, nebo dlouho jsem nebyla, není tam nic novýho, tak je mi vlastně jedno. Víc si schraňuju tohle (odkazuje na první profil), tohle mi přijde jako o dost osobnější.

Napadá mě, máš to prolinkované i nazpátek? Nemám. (zkouší a zjišťuje, že uvedený link na profil směřuje jen z osobního na poezii, ne zpětně)

Ne, nemáš, takže takto je to úplně anonymní. Člověk, který najde pouze tento profil, se nedostane na tvůj další profil, že?

Jojo.

Vnímáš třeba nějaké nevýhody toho, že to máš takto soukromé?

Jo, jako, občas jo. A to mě štve asi ze všeho nejvíc. Že občas, když jsem venku s nějakou kámoškou, která mě nasdílí, plácnu, třeba teď jsem byla v Praze u kámošky, která má dvanáct tisíc na Instáču, a když třeba sdílí, že jsme spolu na kafi, tak stačí třeba pět minut a mám tam asi dvacet žádostí o sledování. A já to třeba proklikávám, protože se chci podívat, jestli tam není někdo, koho znám, někdo, s kým jsem se třeba bavila o tom, že mám Instagram a mohli bychom se spojit. Takže mi to spíš přidělová práci svým způsobem. Ale jako rozhodla jsem se tak, že se chci jako nezviditelnovat. Takže to je asi jediný, no, že prostě to musíš odklikávat, jako ne neznám tě, neznám tě, nebudeš tady.

To by mě hrozně zajímalo, jestli bys mohla více detailně popsat tady ten proces, když ti přijde žádost. Jak to probíhá, nad čím přemýšlíš, jak se rozhoduješ, jestli to přijmeš nebo odmítneš?

Občas jako se stane, že i když toho člověka neznám, tak mě zaujme jeho nick nebo fotka, tak si rozkliknu jeho profil a líbí se mi třeba, co tam dává, tak mu to třeba povolím a začnu ho sledovat taky. Ale to se stane málo kdy. Většinou prostě když vidím klasickou, já prostě, nechci

tím nikoho urážet, ale prostě klasickéj prototyp, profilovka seshora, jméno Lucinka pucinka, jako nepotřebuji, abych tam měla takový lidi. Takže jo, asi hodně koukám na to vizuálně, pokud už na první pohled vidím, že ten nick nebo ta fotka, že mi to nic neříká nebo nechci, aby mě ty lidi sledovali, tak to jako strašně rychle dokážu zhodnotit. Fakt málo kdy se stane, že mě někdo zaujme i třeba tou miniaturou a řeknu si, jo tak kouknu na jeho profil. Ale většinou to dávám všechno pryč.

Stává se to často, že by ti chodili žádosti o sledování?

Většinou právě když mě někdo nasdílí. Často Linda, protože ta má přes nějakých šest tisíc. Jo tak třeba teď tam mám dvě žádosti a to je někdo, kdo se jmenuje xx. A to je zase, já už to nepovoluju lidem, co mají v nicku, že jsou vegani, protože já už vegan nejsem, ale jsem u všech zarytý jako veganka. Automaticky je tam neposílám, protože vím, že by byli zklamaní nebo by to bylo kontraproduktivní. No a nedávno jsem začala sledovat nějakého řemeslníka a ten zase dělá moc hezký stoly dřevěný, tak mě to zajímalo, tak mě chtěl teď sledovat zpět, protože jsme koukala, že to je jako docela dobrá taktika pro nějaké menší firmy, že sledují ty lidi nazpátek.

Takže jemu bys to teď přijmula, když ho také sleduješ?

Asi ne. Jako já chápu, kam tím míří, protože jsem taky dělala v sociálních sítích nějakou dobu, takže to chápu, ale nebudu ho potvrzovat a budu ho jen sledovat dál.

Využíváš funkce stories, kdy můžeš vybrat ještě konkrétnější skupinu lidí, kterým se to zobrazí?

Jo jako blízcí přátelé? Hele já jsem vždycky chtěla a teď nedávno jsem nad tím hodně přemýšlela, ale nevím, kde ta funkce je. Takže jsem ji ještě nevyužila, ale hodně mých kámošů vím, že to dělá. Třeba kamarádka, která je v lgbt komunitě, a ještě to lidi v jejím okolí nevědí, tak často dává blízkým přátelům třeba i nějaké příspěvky s tou tematikou, protože se bojí, že by to viděli všichni. Ale vím, že jsem nad tím přemýšlela a chtěla jsem si to nějak nastavit. Ale přijde mi, že už trochu chátrám a moc se v tom nevyznám, tak jsem to ani nezkoušela. Ale možná to někdy zkusím.

Dokážeš si představit, které věci by byly právě vhodné na takový obsah, který bys poslala jen do určité skupinky?

No určitě. To by bylo právě víc toho soukromí. A hlavně bych se tam nebála sdílet, nebo já se nebojím sdílet, ale tím, že relativně nově jsem začala zase jíst maso a mléčné produkty, tak se bojím té kritiky, protože tam mám i militantní vegany, jelikož já jsem byla hodně aktivista a byla jsem taky hodně militantní a s ničím jsem se neprděla, tak už jen z toho důvodu, že se bojím, že by mě měl někdo hnedka potřebu posílat doháje a tak, i když já vím, jak oni to vnímají, protože jsem to tak taky vnímala, tak tohle jsou věci, který bych tam teďka nedávala a dala bych je mezi ty blízký přátele. Spíš jako že bych chtěla někomu ukázat třeba tohle je super místo, běžte tam, ale nedělám to. Takovej příklad no. To je asi to, co mě na tom nejvíc tíží, že tam nedávám. Že bych to někdy ráda nasdílela, něco doporučila. To se mi právě už stalo, že mi ulítla taková věc, ona je to jako banalita, ale dávala jsem tam fotku merci čokoládek, co nám dávala sousedka za dveře za nějaké jídlo, co jsme jí donesly, a právě mi napsali asi tři lidi, že to není veganský a ty už nejsi veganka? A to mi bohatě stačilo. Kdyby tam byl kus masa, tak by to byl hrozný nátlak a asi jako nechci no.

Napadají tě nějaké další možnosti, nějaká další nastavení soukromí, která bys třeba uvítala, ale nenašla jsi je tam jako funkci?

Já ti nevím, to jsou pořád nějaký inovace, vždycky si zvykneš na to, jak aktuálně ten Instagram vypadá, jakou má podobu, pak se zase něco aktualizuje. Byly věci, který jsem nevyužila nebo jsem je nevyužívala dlouhodobě, protože jsem nevěděla, že existuju a pak mi je někdo ukázal. Jo vlastně jo, ono by bylo fajn trošku upravit funkci uloženo. Ono to tady na mém profilu neuvidíš, ale určitě to znáš, to si uložíš tady ten cípeček. Tak třeba bych ráda se o ten výběr věcí, který si já ukládám, podělila s ostatníma lidma. A ta funkce tam myslím ještě není. Víš, že by se lidi mohli podívat na tvé výběry uložených příspěvků. Takhle je můžeš jen předsdílet. Takže tohle mě napadá.

Už jsem to trochu nakously. Ty o tom máš docela přehled tím, že máš soukromý profil, ale jak vnímáš lidi, kteří tě sledují. Koho si představuješ, že vidí tvůj obsah?

Já si třeba hodně lidí pamatuju z nějakých akcí, že za mnou třeba přišli, že mě znají. A pak jsou nějaký lidi, který mě pravidelně sledují a občas si něco napíšeme. Takže my se s nějakýma jako známe, ale neznáme. Že si píšeme někdy. Převážně jsou v pohodě, představuju si je jako

kamarády, který sice já neznám, takže je to jako jednostranný, ale jako nějaká vazba tam je určitě. A pak je tam nějakých 5 %, možná ani to ne, fakt malá skupina lidí, tak jsou hrozně divní, pofiderní, muži většinou. Měla jsem párkrát takovou zkušenost, že... Jo, jednou mi napsat týpek, že mě jako miluje a nahrál mi video a když jsem na to neodpověděla, tak mi nahrál video svého penisu no, tak to jsem rovnou mazala. A tuhle mi napsal týpek, co má foot fetiš. On mi totiž reagoval jen na fotky s nohama a já jsem tomu nerozuměla. Poprvé mi napsal, že se mu líbí můj lak na nehty na nohou. Tak jsem si říkala, sakra, kterej chlap si toho jako všímá. A pak právě L. protože ji sleduje taky mi řekla, že má úchylku na nohy. Takže je tam fakt i takový zlomek lidí, kteří jsou divní úchylové.

Takže předpokládám, že tyhle lidi sis smazala?

Jo, já jsem je často blokovala. Třeba tady toho ne, ten je neškodnej, to je taková jako úchylka neúchylka, ten jenom skládal komplimenty, nic jinýho nepsal, byl neškodnej. Ale třeba toho výpečka s tím videjkiem, to jsem smazala. A pak tam občas byl takovej výstřelek, ale málo kdy. Většinou je vnímám pozitivně.

To už jsi nakousla nějaká rizika, co se může stát, když něco sdílíš. Tak by mě zajímalo víc, jak nad tím přemýšlíš, jestli si uvědomuješ nějaká další potenciální rizika?

Jo, určitě mnohem víc i díky tomu, že jsem i točila. Tak lidi třeba věděli, že se budu vyskytovat na nějaký akci a pak byly právě takový neškodný situace, kdy já jsem někde byla a viděla jsem, že na mě někdo kouká a šeptá tomu druhýmu, to je ona, to je ona. A pak mi třeba zpětně ten člověk napsal „ahoj, já jsem tě viděla, ale bála jsem se tě přijít pozdravit.“ Víš jak, hele příště nemusíš se vůbec bát, můžeš přijít pozdravit a pokecáme, ne? Tak to je takový neškodný, ale vem si, že to jsou ty lidi, kteří se ozvou a pak jsou ty lidi, co se neozvou a můžou tě třeba stalkovat. Jako zatím jsem naštěstí neměla takovou zkušenost, jenom si pamatuju, že jsme jednou byly s kámoškou v Praze v jednom podniku a seděl tam na obědě nějaký týpek. My jsme si ho moc nevšímalý, ale byly jsme tam samy a pak on, a pak jak se zvedl, tak nás zmerčil. A ona tou dobou taky točila videa, tak on přišel, že nás jako zná a sleduje a toto. Tak jsme říkaly, super, hezký. A on pořád stál u toho stolu a nic neříkal. Tak to bylo hrozně creepy. A pak začal o tom, že já tady kousek pracuju a jak se dneska máte a jak dlouho tady budete? A začal být divnej. Tak jsem mu řekly, velice diplomaticky, že si chceme jako povídat, že jsme se dlouho neviděly, jestli může jako odejít. Takže určitě si ta rizika uvědomuju. Tohle bylo

jedinkrát, co jsem z toho měla fakt blbej pocit. A právě proto ani nesdílím třeba lokaci, polohu. Často dávám příspěvky z Vysočiny. Dřív jsem tam dávala konkrétní město, teď to nedělám, přijde mi to blbý. Tak tam dám „kraj vysočina“. Často tam dávám smyšlený právě, to mě hrozně baví. Tady třeba „správné místo“. To místo existuje jo, ale baví mě konkrétně k těm popiskům, aby to nějak sedělo. Tady zrovna nic není, já bych ti to ráda ukázala. Jo, tady je třeba Moravák, ale to šlo vidět jasně. „Vysočina“ vidíš, obecně. Ale ještě mě napadá „šťastná žena je krásná žena“ lokace. Víš, že se snažím jako anonymně, ale třeba zábavně nebo kreativně.

Ještě mě napadá k těm fotkám, které tu máš s dalšíma lidmi, zda měníš nějak kritéria pro jejich výběr? Jestli to řešíš třeba s nimi, zda s tím souhlasí?

Třeba dobrej příklad tady s T. Když se podíváš tady na ty příspěvky, tak já jsem jich tam měla teda víc, ale převážně s L., tím, že ona se hodně sdílí a je jí to v podstatě jedno, co tam jen, tak jsem to dřív neřešila. Až teďka s T. Ale vím, že si váží hodně svého soukromí a zároveň jsou fotky, kde se cítí hodně nefotogenická. Už se mi stalo párkrát, že jsem třeba dala na Facebook, kde to viděli kámoši, dala nějakou fotku a ona mi hnedka psala „ježiš, to smaž“ tak jako logicky, byla jsem třeba našťvaná, protože mně to tam slušelo, že jo, tak jsem si ji tam chtěla nechat, ale respektovala jsem to a hnedka jsem to smazala. A tady jako taky jo, právě díky tomu, že znám jí a vím, že to tak má i více lidí, ale tohle se mi právě s ní stalo poprvé, tak to respektuju a vždycky se předtím zeptám a přizpůsobuju to tomu.

Stalo se to i tobě, že někdo zveřejnil fotku s tebou, se kterou jsi nebyla spokojená?

Určitě. To se stává dost často, akorát já těm lidem nepíšu a akorát doufám, že si to nebudou prohlížet. Nebo ne vyloženě nespokojená, ale jo, třeba tahle fotka se mi vůbec nelíbila, ale je to moje moc dobrá kamarádka a napsala k tomu moc hezkej text, takže jsem jí to jako odpustila. Vyloženě že by to byl nějakej brutál, tak to ne. A jo, tady, dřívě mě právě lidi označovali na jídle, pak tady aktivistický akce, takže to bylo takový, že jsem to nemusela řešit. Pak tady se s námi fotila jedna slečna a taky jsem si tam připadala jako jouda. Ale víš, já to tak neřeším, ale respektuju, když mám prostě kámoše, který jo.

Tady (procházíme sekci profilu s fotkami, kde je označena) máš těch fotek opravdu hodně. A zatímco ty sis promazávala fotky přímo na svém profilu, tady nejde tak snadno. Nevadí ti to?

Asi tím, že to nemám tolik na očích, tak mi to nevadí. Jako jsem s tím v pohodě. Mně jde spíš o ten můj profil. Když už jsme u toho, tak tady to je fotka, kterou bych fakt jako nejradši smazala. Tady jsem byla nemocná a vypadám tam fakt hrozně, ale bylo to autentický, takže jako pohoda.

Věděla jsi, že tyto fotky můžeš odebrat z tohoto seznamu nebo zrušit označení?

Tak o téhle funkci nevím. Tušila jsem, že někde bude, ale nikdy jsem se po tom nepídila, že bych ji jako hledala. Jako jak říkám, jsou věci, který už jsou i na mě prostě moc.

Hodně jsi mluvila o tom, že vnímáš nějaká rizika. Že tě bude někdo kritizovat za to, co jsi tam zveřejnila, nebo že tě může někdo stalkovat. Ale přemýšlela jsi nad riziky, ne z pohledu dalších uživatelů, ale třeba z hlediska toho, že se tvá data ukládají a mohou být nějakým způsobem zneužita?

No jako přemýšlela jsem nad tím. Ale pak jsem si říkala... Dříve, když jsem třeba dělala nějaké recepty a měla jsem k tomu nějaké fotky a bylo to moje, tak se to dá strašně jednoduše odcizit. Ale teď, vzhledem k tomu, co tam dávám, tak si nemyslím, že by to někoho nějak extra zajímalo. Víím, že všechno se dá nějak využít. Ale asi mě to teďka netrápí, protože si nemyslím, že bych tam měla něco, co by si mohl někdo vzít a nějak s tím jako nakládat. Akorát se mi teda stalo, když jsem si oholila tu hlavu, tak mi napsali nějaký dva servery, že by se mnou chtěli udělat rozhovor a to se mě jako zeptali a i se mě ptali, jaký fotky mohou použít, to jsme měli všechno pokrytý, super. A opravdu to pak vyšlo, použili, co měli, nic si nepřibarvovali. Ale potom ještě na jiným serveru a to jsem ani nevěděl, vyšel ještě jiný samostatný článek, říkám safra, to už jako vyšel ten rozhovor, ale byl to článek, prostě o mě napsali a sice mě tím zviditelnili, to bylo jako hezký, ale bylo mi to trochu nepříjemný. Jako dál jsem to nějak neřešila, někdo by mohl se ohánět, že si nepřeje používat tady ten materiál, ale jo, bylo mi to trochu proti srsti, že o mě psali a použili můj materiál, aniž bych o tom věděla. Ani mi to nepřišlo nikdy reálný, že by o tom někdo někdy psal.... Jako mě to přišlo trochu jako sci-fi.

Rozhovor č. 13: Kristýna

Mohla bys popsat, co sdílíš na Instagramu?

Do storíček sdílím většinou věci, které se mi líbí nebo které mi dělají radost. A jako vidí to ostatní, ale primárně to tam dávám sama pro sebe, že si to potom jako uložím do toho výběru a jako občas se i přistihnu, že jsi prostě procházím ty výběry a koukám se, co jsem dělala loni na podzim, co jsem dělala loni v létě, a už se tak ladím na to další období. Takže Občas jsou to samozřejmě i nějaké blbosti, to neříkám že ne, občas něco vtipného, ale spíš něco, co jsi mi prostě líbí a když to vyfotím, tak to vypadá hezky a mám z toho radost, tak to tam šoupnu a posdílím to dál.

A do feedu?

Tam dávám mnohem méně. Vždycky mi dlouho trvá, než tam s něčím přijdu. Když jsem ještě pracovala v televizi, tak jsem občas dávala věci z natáčení, co třeba holky vyfotili, mám tady třeba fotku z oslavy, ... Když třeba s někým jsem a vznikne nějaká hezká fotka, tak si ji tam dám, že si to chci jako uchovat. Ale nedávám tam tolik věcí jako dřív. Už jsem vlastně celkem upustila ve feedu od selfies, poslední mám 2020, před dvěma lety. A z dovolených si tam dávám hodně fotky, když někam jedu. To si tam chci nechat. A je to tak pěkné, že to si tam dávám. To mám pak většinou spíš problém vybrat, kterou z toho kvanta, co vyfotím, tam dát. Ale jsem hodně vybíravá, už tam toho tolik necpu. Ty storíčka, tam jo, to se mi líbí, že to hned zmizí. Když to tam zůstává, tak už s tím musím být fakt spokojená, což málo kdy jsem.

Co si potom tedy ukládáš do těch výběrů?

Jo tam toho mám docela hodně. Mně se na tom líbí to, že ne každý se do toho výběr bude koukat. Ale do toho feedu se ti jakoby podívá každý, kdo na ten profil přijde. Protože já jsem soukromá, takže kdokoliv, koho schválím, tak mám pocit, že si to jako projede, že kluci si stoprocentně projíždí výběr, kde jsem já, ale potom takové ty cepiny, to si myslím, že si procházím hlavního sama. Třeba jak tady mám to stěhování, to si myslím, že si nikdo kromě mě nerozklikává. Pak tady mám takové ty životní milníky, něco mám jenom tak pro radost, že jsem si třeba doma udělala sushi. A tady mám třeba i to, že je nová limitka od nespresa. A už vím, v jakém období to vždycky vydávají, díky tomu, že jsem si to na sdílela. Takže takové různé si z toho vytahuju. Nebo třeba porovnávám počasí, kdy jsem se minulý rok poprvé opalovala a podobně. A abych tam dala něco z toho běžného života do toho výběru, tak se mi ta fotka musí hodně líbit. Když je to něco nekvalitního, tak to tam většinou nedám.

Když něco přidáváš do Stories nebo i do feedu, máš nějaká kritéria, která musí ta fotka splňovat?

Prostě si nemusí líbit, musí to být hezké. Já vlastně ani nevím, jak mě to vždycky napadne, že si něco vyfotím. Prostě to musí být hezky, to je prvotní. Nedávám tam třeba nějaké články a podobně.

A změnilo se to nějak?

Určitě. Změnily se hodně i popisky, které k těm fotkám píšu. Nemám ráda, když ten popisec moc velký. A jsem čím dál vybíravější. Ale pořád tam toho dávám docela dost, nikdy víc, někdy míň, ale dřív jsem tam byla schopná nacpat fotky, co když se na to podívám takhle zpětně, tak co se mi až tak nelíbí. Ale to je normální, protože to je v kuse se vyvíjí s tím člověkem.

A třeba tematicky, že bys tam sdílela dříve jiná témata?

Já tam hodně dávám jídlo, kočku, sama sebe. Dřív jsem tam dávala třeba více kosmetiky. Ale nebude to nějaký markantní rozdíl. Co zmizelo tak jsou věci ze školy, protože už v ní nejsem, ale to se tak mění s tím životem.

Jak to sama hodnotíš z hlediska toho, kolik o sobě sdílíš osobních informací?

To já si zase celkem hlídám. Třeba až dneska jsem tam teprve dávala označení místa, kde pracuji. Ale jinak tu hranici určitě mám. Nechci tam toho dávat moc. Co tam dávám, tak si uvědomuji, jakou informaci z toho může člověk vyčíst. Ale nechci být moc konkrétní. Třeba s holkama, když někde jsem, tak to tam dám, ale z randíček, to tam nedávám. Ani třeba z nějakých běžných rodinných oslav. Mám tam třeba jednu fotku v tom feedu, že to byla babiččina 70. Takže když je to něco většího, tak to třeba jo, ale když je to třeba nedělní oběd, tak tu rodinu do toho úplně netahám, ani tam nedávám fotky rodičů. Takže tu hranici tam mám tady v tomto.

To se dost týká dalších lidí...

Ano. Co tam chci dát o sobě, tak to tam prostě dám. Ale taky když jsem pracovala v té televizi, tak to bylo jiné, to většina lidí viděla, že tam pracuju. Ale chráním si to. A taky jsem soukromá, takže to, co tam cpu, tak to vidí jen ti, kterým jsem to potvrdila, že to není zase pro všechny.

Máš i sama za sebe nějaká témata, která tam nedáváš? Kdy nejde o to, že by byl na fotce někdo další, ale pouze o tebe?

Nedala bych se tam kdybych na té fotce dělalo něco špatného. Třeba kdyby byla někde opilá, tak to tam jako cpát nebudu. Většinou na těch fotkách asi jsem upravená, nedala bych se tam třeba po ránu, to by asi málokterá z nás udělala. Ale zase když třeba nejsem namalovaná a hodím tam na sebe nějaký filtr, tak je mi to jedno.

Ten profil máš soukromý celou dobu nebo jsi to měnila?

Už dlouho mám soukromý. Neměla jsem to úplně od začátku, ale posledních několik let to mám soukromý.

Vzpomeneš si, co tě k tomu vedlo?

Nechtěla jsem, aby se na mě dívaly všichni. Protože občas jsem si tam dřív dávala i nějaké blbosti, nějaká videa třeba s holkama nebo své nákupy. A to byl ten moment, kdy jsem si říkala, že fakt nechci, aby to viděl kdokoliv, kdo si na mě klikne. Takže jsem si chtěla uzavřít tu bublinu těch lidí. A také jsem si začala všimnout, co za lidi se dívá na moje storíčka, i když nesledují můj profil. A nelíbilo se mi to.

Je tedy nějaká skupina lidí, které tam nechceš mít?

Jo, lidi z vesnice. Nějaké starší tetičky. V práci třeba nemám nikoho zablokovaného, ale z té minulé jo. A třeba mám tam, že jsem jim to schválila, ale ta moje storíčka nevidí. Já tam sice nedávám nic vulgárního nebo tak, ale nechtěla jsem, aby měli až takový vhled do mého života. Takže ti doteď nevidí ty moje storíčka, protože to jde tak nastavit.

A komu schvaluješ sledování?

Většinou se podívám na ten profil a když to vypadá v pohodě ten člověk, tak to prostě schválím. Neschvaluji to fejkum a pod to neschvaluji tě, kteří mají já nevím 20 sledujících a sleduji daleko víc, takové ty, co ti to sledování dají jenom proto, abys jim ho ty oplatila a potom to zruší. Nebo také Pokud mi přijde žádost od nějakého uživatele a na jeho fotkách vidím, že má nějakou úchylku, což se mi taky stalo. Tak to neschválí, protože tam nechci lidi, kteří vypadají nějak pofiderně.

Takže to schválíš i lidem, které neznáš?

Klidně jo, pokud mají veřejný profil. Když si je můžu trochu proklepnout. A tak je to neschvaluji těm, co mi tam tu žádost posílají opakovaně. Že jsem jim to schválila a oni mě přestali sledovat a pak si to rozmysleli, tak ty už tam nechávám tak z principu. Jednou sis to rozmyslel, tak už se nebudeš vracet zpátky.

Máš ještě někoho bloklého na Stories?

Mám určitě. To se na to musím podívat. Mám tam ještě úplně z předchozích prací, z nějaké první brigády. Hlavně z těch prací, kde ten kolektiv nebyl tak dobře nastavený, tak jsem obvykle měla tu potřebu si to před lidmi skrýt. Taky jsem si to skryla třeba před charitou, nějakým politikem, před lidmi, ke kterým nemám až tak osobní vztah. Teda osobní vztah nemám ani k těm ostatním, ale asi víš, co tím myslím, chtěla jsem si před nimi prostě zachovat takovou tu vážnou tvář. Tak bych to řekla.

Takže to asi souviselo dost s prací?

Ano to souviselo s tou prací v médiích. No potom tady další, moderátor, co mě zná z práce. Pak tady mám bývalého spolubydlícího, to už nevím, proč jsem udělala. Potom někdo, kdo mě asi něčím naštvál. A to je všechno. Takže většinou je to spojené s tou prací nějak.

A vadí ti, když tě sledují nadřízení?

Když jim skryju ta storička, tak z toho života vlastně moc nevidí. Vidí jen ty fotky, co jsou ale tak vyzobané, co dávám do toho feedu. A zase kdybych to neschválila těm lidem z práce, tak by to bylo blbé. Jako tomu bývalému šéfovi nejsem to neschválila, protože on tomu ani

nerozumí, on za týden nebude vědět, že mi nějakou žádost posílal. Ale u ostatních, když vím že oni se v tom nějak pohybují a rozumí tomu, tak mi to bylo blbé. Nechceš být hrubá nebo nekolegiální, ale zase s nimi nechceš úplně sdílet ten život, chceš to nechat na takové té profesionální rovině.

Má to podle tebe i nějaké nevýhody, že máš soukromý účet?

Já zase nejsem nějaká influencerka nebo blbečka, a pak bych potřebovala, aby se na to lidi dívali. Nevydělávám na tom Instagramu. Takže mě žádná nevýhoda nenapadá.

Setkala se s ní někdy s něčím, co bys označila jako narušení tvého soukromí?

Teď už to moc nechodí, ale dřív mi chodili dost fotky od kluků. A to už jsem se ponaučila, ne když mi to žádosti o zprávy přijde nějaká fotka od kluka, tak to jde otevírám. Ale už se mi i stalo, že to byl někdo, koho jsem neodhadl, komu jsem povolila sledování a to bylo strašné. On mi neposílal jen fotky, ale i videa, kde navíc nebyl sám.

Toho jsi vůbec neznala?

Vůbec si jsem ho neznala a špatně jsem ho odhadla. Takže pak jsem ho zablokovala, takové lidi vždy blokuju. Takže to. Jinak asi ne. Já tam sice mám Odkud jsem a kde žiju, ale stejně se mě na to většina lidí ptá, takže si myslím, že až tolik lidí není schopno z toho ty informace vyčíst. Nevím, jestli jsou tak hloupí nebo se prostě nepodívají.

A označuješ nějaká konkrétní místa?

Když si vzpomenu, když se mi chce, ale ne pravidlem. Minulý týden jsem to třeba udělala, ale ne vždycky. A taky To musí být dobrý podnik, abych to udělala.

Neobáváš se nějakého nežádoucího sledování, stalkingu?

Já se uklidňuju tím, že jsem vlastně soukromá, jste tak trošku hlídám. Ale jako může to být, někdy si říkám, co tam mám vlastně za lidi, a co mě sledují, na některých vůbec nic nevím. Ale tak nad tím nepřemýšlím.

Nemáš obavy z něčeho jiného, co by se mohlo stát v důsledku toho, že jsi na Instagramu?

Já nevím, já, když tam ty fotky dávám, tak se jí většinou promyslím. Takže si nemyslím, že by se tam našlo něco, co by někdo mohl použít proti mně. Nedávám tam nic sprostého, to nemám ráda. Mám tam jednu fotku na koupáku v plavkách, a to je asi můj absolutní vrchol. Nemám moc ráda takové ty obnažené fotky a nevidím ani důvod, proč by to tam měla třeba dávat. Takže něco takového jsi z toho nikdo vyzobat nemůže. Ale jak nad tím moc nepřemýšlím, tak mě ani nic dalšího moc nenapadá. Jsem občas taková moc naivní možná. Ale jak teď třeba bydlím sama, tak musím přemýšlet nad tím, když teď budu v době dovolené sdílet, že jsem na dovolené, takže by mi někdo mohl přijít vykrást byt. Doteď jsem to moc neřešila, protože jsem vždy byla s někým dalším, ale je to asi něco, nad čím se budu muset zamyslet. Zase asi nevím, za tam mám někoho, kdo by mi tam šel krást, ale. Vím že třeba otec, když jede někam na dovolenou, tak on by sdílí z těch dovolených fotky přímo, aby lidi nevěděli, že je pryč, a třeba mi přišli vykrást jeho provozovnu.

Když se podíváš na ty konkrétní fotky, dokázala bys vybrat některé, které toho třeba ukazují o něco víc?

Ve spoustě to vidím třeba jenom já. Tady ta fotka, to fotila moje bývalá kolegyně v práci v momentě, kde jsem se rozhodla, že už v té práci nechci pracovat, a použila jsem jí potom na životopis. Tohle je osobní, to je z rodinné oslavy, s mamkou a s bráchou. Ale ještě je to podle mě v normě. Ale většinou jsou to fakt fotky, kde to vím jen já, že se tomu teď třeba směju. To jsou ty příběhy k těm fotkám, které mám v hlavě ale jenom já. Tady to je fotka focená v den, když jsem měla 25. narozeniny a byli jsme s kamarádkou v Budapešti. A já jsem se o půlnoci zavřela na záchodech, protože jsem měla depresi, že je mi už 25. A když vidím tu fotku tak si na to vzpomenu. Já si myslím že tam mám ty fotky z většiny primárně pro sebe. Potom třeba tady, když jsem odstátnicovala. Tady je ta, co jsem říkala, v plavkách.

Odhaluješ někdy více v popiscích?

Já jsem tam podle mě psala většinou nějaké blbosti. Tady třeba informace, že jsem spala čtyři hodiny. Tady třeba, že nakupuju. A to je třeba jedna z věcí, co mi vadí. Jak si lidi myslí, jediný, co já dělám, tak nakupuju. A já tam občas dávám, ale jen takové výseky toho, co nakupuju. Občas tam dávám, co upeču. Ale úplně mě štve, když mi kluci píšou, co jiného ráda děláš kromě nakupování. To úplně nesnáším.

Mažeš někdy příspěvky, které jsi zveřejnila?

Já je archivuji. Nemůžu to úplně, chci z toho nechat, ale pokud se mi ta fotka přestane líbit, když jinou jsem selfička vyhazovala, tak ty mám v archivu. Myslím, že jsem nesmazala nic.

Používáš někdy close friends?

Nene, mně se s tím nechce drbat.

Rozhovor č. 14: Libor

Můžeš trošku popsat co sdílíš na Instagramu?

Sdílím tam hlavně fotky z práce, ze sportu a v nejmenší míře úplně něco ze svého soukromí. Nejvíc ty věci z práce, jezdíme na školení a tak.

Liší se trošku to, co sdílíš ve Stories od toho, co sdílíš ve feedu?

Jo určitě. Tak na storička dávám věci víc aktuální, když jedu třeba na výlet, a to potom do těch stálých příspěvků úplně necpu. Můžou tam být i fotky z akcí a takhle, takový to, co za den zmizí a nebude to nikomu vadit.

To myslíš třeba konkrétně ty příspěvky z akcí, aby zmizely, aby je potom nikdo neviděl?

Jo jojo. Přece jenom když si člověk trošku připije, tak tam dává takové věci, který by tam třeba normálně nedal.

Přestaneš to filtrovat?

Jojo, přesně tak.

Máš nějaká kritéria, která musí fotka splňovat, abys ji zveřejnil?

To asi úplně ne, když mám prostě nějakou fotku, co tam chci dát, tak ji tam prostě dám a neřeším úplně, jestli by to mělo někoho ovlivnit.

Co tě vůbec přiměje nějakou fotku sdílet?

Když chci třeba s někým sdílet to, co jsem zažil. Nebo jak jsem se třeba posunul v práci.

Ty už jsi říkal, že tam nedáváš moc soukromých věcí, ale i ta práce by se dala považovat za docela soukromou. Nevnímáš to tak?

Nevím, tak ty věci z práce беру spíš více otevřeně. Tam mi to asi jako nevádí, ty fotky z práce nijak více neřeším.

Co by ti naopak nebylo příjemné sdílet, protože by to bylo pro tebe hodně osobní?

Nad tím jsem asi nepřemýšlel. Asi třeba některý fotky, na kterých se nelíbím sám sobě.

Co třeba fotky s ostatními lidmi? Dáváš tam někdy fotky s dalšími lidmi?

Jo dávám. Ale asi docela zřídka. To nechávám spíš do těch storíček. Samozřejmě, když je to nějaká skupinová fotka třeba právě z práce, tak to jsem tam i s ostatními. Ale jinak moc ne, jinak to dávám spíše do těch storíček.

A v těch stories, nebo to klidně můžeme brát celkově, to jsou spíše fotky s kamarády, s rodinou?

Jako většinou jsou to kamarádi anebo právě děcka z práce. A jelikož domů moc často nejezdím, tak za rodinou moc fotek nemám.

Řešíš to nějak víc, když tam chceš přidat fotku s někým dalším? Ptáš se na svolení?

No jako většinou se zeptám. Bylo by mi docela blbé tam dávat něco bez něčího svolení, protože jelikož je na té fotce zachycený, tak by měl vědět o tom, že to bude někde zveřejněný.

Změnilo se nějak to, co předáváš?

Myslím si že určitě. Dřív určitě bylo víc těch fotek z akcí a takového obsahu, který bych tam teď už necpal. Teď už si říkám, že nejsem nejmladší a cpát tam fotky z akcí a podobné už taky není úplně ono. Ani bych tam třeba úplně necpal fotky s přítelkyněmi, kde jsme spolu nebo tak.

Cpát někomu, jak jsem s nikým strašně happy, to mi přijde takový, nevím, je to jako dávat najevo, jak jsem šťastný, to mi přijde úplně zbytečný. Jde mi spíše o to, co s tím člověkem mám, takže to nepotřebuji někomu cpát pod nos. Přijde mi to takový bezpředmětný.

A to je něco, co jsi tam dříve dával?

Jo jo jo, když mi bylo třeba 17, tak to tam bylo furt. A teď už to nemám úplně zapotřebí.

A promazávala si zpětně nějaké fotky?

Jojo právě s přítelkyněmi. Třeba teď to aktuální, té by se to asi úplně nelíbilo, kdybych to tam dál měl. Nebo právě i některé fotky z akcí a tak. Abych tam neměl moc nějakého kontroverzního materiálu.

Takže se teď snažíš tam působit trochu seriózněji?

Jo. Přesně tak. Což neplatí o těch stories, tam občas nasypu něco, co mi prostě přijde pod ruku.

A stává se ti někdy, že bys právě například zmíněné fotky z akcí následně mazal?

To asi ne. Když už to tam dám, tak je to většinou nějaká sranda a tak, takže to asi úplně nepromazávám. Když už jsem to tam jednou dal, teď to stejně už někdo viděl. Potom to mazat, to už nemá význam. A za den to zmizí samo.

Ty máš svůj profil veřejný, že?

Ano.

Bylo to nějaké tvé vědomé rozhodnutí, nebo jsi to tak spíše nechal, protože to bylo výchozí nastavení?

A nechala jsem to vlastně v tom výchozím nastavení, nijak jsem to neřešil, že bych to měl mít třeba soukromý.

Takže ani nemáš tu zkušenost, že bys to třeba chvíli měl soukromé?

Ne, vůbec. Ani nevím, abych se tam dokázal nastavit. To asi jo, ale neřešili jsem to vůbec nějak. Když se chce někdo cizí kouknout, co tam mám, ať se klidně koukne. Nemám tam nic, co by měla někoho pohoršit nebo něco. Takže si myslím, že s tím jsem úplně v pohodě.

Vnímáš nějaké negativum toho, že to máš veřejné?

Asi úplně ne. Myslím si, ty tam ani nemám nic, co by mohli někdo nějak zneužít. Takže asi ne.

Myslíš, že kdybys měl profil nastavený jako soukromý, tak by to změnilo to, co tam dáváš?

Jako jo, asi je to možný. Asi bych se potom nemusel ohlížet na to, že někdo uvidí tady to a tamto.

Co se týče stories, používáš někdy tu možnost, že si můžeš nastavit užší skupinku lidí, kteří příspěvek uvidí?

Vím, že to tam je, ale nepoužívám to. Vždycky to nechám pro všechny. Není to tak, že bych chtěl něco sdílet jenom pro někoho.

Máš přehled o tom, kdo tě sleduje?

To upřímně moc nemám. Vždycky mi tam někdo naskáče, koho neznám. Ale nevím, vůbec jsem se tam nedíval, kdo mě třeba sleduje. Takže vůbec nemám přehled, kdo mě sleduje.

Když přidáš nějakou fotku do stories, tam se také nedíváš, kdo je viděl?

Tak to se občas kouknu. Jako ne vždycky a u každého, ale sem tam to projedu. Ale to se většinou kouknou opravdu lidi, který znám. Mokrát jsem tam nezahlédl někoho, koho neznám.

Dokážeš si představit nějakou skupinu lidí nebo třeba i konkrétní lidi, u kterých bys nechtěl, aby viděli tvoje příspěvky?

No některé věci bych byl rád, kdyby neviděl moje ségra, já to vždycky všechno donese mámě. A pak se jako dohadovat, že jsme byli jeden den tam, týden tam, tak to je takový nepříjemný. Tak to je taková blbost, ale jinak mi to asi nevadí, když to vidí všichni. Jsem s tím v pohodě, a to proto, že si rozmýšlím, co tam dávám, aby to bylo zveřejnitelný.

Takže to, co potom sestra řeší, bývají fotky z akcí?

Jo přesně, třeba. Což o to, jí by nevadilo, že jsme na nějaké akci, ale že je to třeba víckrát týdně, když se to sejde. A pak mi vždycky mamí napíše, kde jsi zase byl, furt to řeší dokola.

Tak u sestry je to i takový, že si nemůžeš zablokovat vlastní sestru, že?

No, to by bylo asi blbý.

A někoho jsi někdy blokoval?

Přemýšlím, ale myslím, asi ne. Na Instagramu jsem si nikdy nikoho neblokoval.

Napadá tě, jak by mohl obsah, který zveřejňuješ, být zneužit?

Takhle, nepřemýšlel jsem nad tím. A myslím si, že tam nemám téměř nic, co by šlo nějak zneužit nebo co by mělo někoho nabádat k tomu, že by mi chtěl ten účet to vzít, hacknout a podobně. Nemám tolik sledujících, že by to někoho lákalo.

Máš nějakou negativní zkušenost s tím, když někdo sdílel fotky, kde jsi byl ty?

To se asi párkrát stalo. Ale většinou se to pak nějak vyřešilo, většinou to ten dotyčný smazal.

Takže jsi musel požádat dotyčného, aby fotku smazal?

Jojo, ale asi se to dalo vždycky vyřešit a byla to jenom taková chvilková nepříjemnost. Většinou, když jsem někde označen, tak o tom vím, že se mě ostatní taky zeptají. Vyřešeno jim řeknu, jo jasně, jsem s tím úplně v pohodě, hod' to tam.

A jsi radši, když se tě takhle někdo na svolení zeptá?

Určitě. Taky by mi bylo nepříjemné být viděn někde, kde nechci. Už v nějaké situaci, která by mohla být nepříjemná, kdyby byla zveřejněná.

Napadá mě ještě s tím, když tam sdílíš hodně pracovní věci, zda tě tam sledují i kolegové?

Jojo, sledují.

A nadřízení také?

Jo jo taky, mám tam pár nadřízených, taky.

A ve vztahu k nim jsi to nijak neřešil, že bys třeba musel upravit to, co tam sdílíš? Nebo že by ses nad tím více zamýšlel?

To asi ne. Ty pracovní fotky, to je většinou o tom, abych spíš já ukázal, co tam dělám. Nebo když jedeme na školení, tak tam většinou označuji i náš pracovní Instagram nebo naši pobočku, aby to spíš oni mohli také zveřejnit. Takže je to potom spíše taková a jejich propagace, té naší prodejny. Teď to reklamu na sociálních sítích udělal strašně moc.

Takže vlastně dobře, když to vidí nadřízení?

Jojo, není to ke škodě.

Napadá tě něco, co bys viděl u ostatních a pozastavil se nad tím, že je to třeba už moc osobní?

Třeba některý fotky holek, který tam jsou víc odhalený. Tak jako jasně, každý se koukne, ale člověk se pak zamýšlí nad tím, proč má někdo takovou potřebu to tam cpát. Asi nějaký zviditelnění, jasně. Ale řeknu si, proč má tu potřebu to dávat na relativně veřejnou stránku, sociální síť, kde to může někdo zneužít mnohem víc.

Chápu, že v tomhle je to pro holky trošku jiné. Kde máš ale třeba hranice ty, pokud jde o fotky, kde jsi ty sám?

Určitě bych si tam nedával fotky do půl těla. Většinou se fotím oblečený a většinou je to jen záběr do půl těla, když si dělám třeba nějaký selfičko. Asi bych tam nedával ani fotky z bazénu, když chodím plavat.

Napadá tě ještě něco k tématu?

Spíš, já jsem vlastně nebral moc ohled na to, kdo mě tam může sledovat. A asi to trošku promáznu a budu si to trošku víc hlídat.

Rozhovor č. 15: Lucie

Mohla bys na úvod popsat, co na Instagramu zveřejňuješ?

Na tady tom účtu soukromém jakoby mém, zveřejňuji fotky, který se nějakým způsobem týkají mého každodenního života, toho, co ráda žiju, a co ráda sdílím. To znamená, že to jsou zejména nějaké fotky mě samotné, protože se ráda fotím, přestože jsem fotografka, nebo nějakého cestování, protože hodně cestujeme, případně obecně hodně přírodu, což když si tak projdeš, tak to jde hodně vidět anebo takový ty každodenní věcičky, jako je káva nebo zvířata a tak. Takže asi tak to mám jako rozházené všechno.

Liší se nějak to, co přidáváš do stories a co přidáváš do feedu?

Jednoznačně. Já ty stories vnímám fakt jako absolutně neartistická část mého já, kde si fakt lupnu to, co si říkám, že bych chtěla, aby někdo viděl, jako jak si žiju. Ale je to většinou takový to jo, teď jsem tady na kafičku, teď jsme si jeli dát obídek, prostě takový ty plytký věci, který nejsou většinou ani nijak hezky vyfocený, nepřemýšlím u toho nad kompozicí a tak podobně. Zatímco do toho feedu se snažím dávat fakt fotky, nad kterými i přemýšlím a který si chci na památku uchovat a který mají nějakým způsobem pro mě vyjadřovat i něco hlubšího, možná i trošku artovějšího, i když můj ksicht asi úplně artovej není.

Dokázala bys jmenovat třeba nějaká další kritéria, podle kterých se rozhoduješ, jestli zveřejníš fotku?

Pro mě ty kritéria jsou nejdůležitější jako ani ne tak jestli to zveřejním ve smyslu jako kam, ale spíš, jestli to zveřejním. Protože pro mě, protože fotím, je klíčový, jestli je to fotka, kterou chci zveřejnit. A mám třeba z každých cest složku fb-ich, kterou bych chtěla zveřejnit na sociální dítě a strašně často se mi stane, že z té složky já nevím třeba třiceti fotek pak v reálu zveřejním jen pár. A v tom mi právě přijde, že je ten IG trošku takovej neautentickej v tom, že se člověk pořád snaží udržovat to, aby mu to ladilo, což mě se pořád strašně nedaří a hrozně mě to jako ve výsledku sere, že si tam nemůžu prostě prcnout, co chci, nějak si to poskládat jakkoliv, jako třeba nějakou reportáž, to se mi třeba mnohem víc líbí na FB, protože si tam můžu hodit všechno co chci, dám k tomu komentář a beru to jako takový zápisky z cest, který jsou doprovovený těma fotkama. To jsem teď vlastně začala dělat, mám to nazvaný jako po stopách vždycky někoho a chci to dělat, protože je to super. Třeba teď v zimě chci na základě toho vytvořit alba a udělat si to i ve fyzické podobě. A kdežto ten IG je takovej já nevím, jako upřímně IG mě hodně přestal bavit i jako co se do mé vlastní tvorby týče, dokonce jsem si začala schovávat lajky, že nemám zobrazený, kolik to má lajků, a vlastně tam přidávám jen protože si říkám už jsem tam dlouho nic nedala, měla bych to nějak živit, ale mě už to fakt nenaplnuje tak, jako když jsme byli na výšce, kdy my jsme s Elou byly na kávičce a přemýšlely, jak to postnem, jak to sladit a tak. To už mě teď vůbec tak nenaplnuje.

Vnímáš jako omezující, že přemýšlíš nad tím, aby to ladilo a pak tam kvůli tomu možná nějaký fotky nedáš?

Jednoznačně. Není v tom ta autenticita, že bych tam ty fotky dala tak, jak se dějou v mém životě, jakože to že to člověk skládá spíš, aby se k tomu hodily. Třeba teď přemýšlím, že tady bych měla jako další fotku šupnout nějakou buď do černo-bíla nebo do modra, abych zachovala ten trojúhelníkovéj koncept, prostě zelená, zelená, zelená, modrá, černobílá, modrá, což prostě vidíš i trošku tady, což mě pak trošku omezuje, protože přemýšlej nad tím, co si teda vyfotíš, co si scolouruješ do té barvy. Takže i tak no.

Jsou věci, možná spíš po tematické stránce, co bys tam nezveřejnila?

Jo, asi určitě. Taky hodně třídím. Jako nezveřejnila bych tam nějakou fotku sebe, kde vypadám jako idiot. Tak to bych tam nezveřejnila. Pak bych tam nezveřejnila něco, co vím, že by se nelíbilo mým kamarádům. A nezveřejnila bych tam asi nějaké dítě, aniž bych měla nějaký souhlas toho, komu to dítě patří, že je to v pořádku. Taky bych nezveřejnila manžela, kdyby

s tím nesouhlasil, protože on je hodně proti tomu, abych ho zveřejňovala, a to jeho soukromí tam dávala, na to si musím dávat hodně pozor, že musím mít jeho souhlas, i přestože na tý fotce třeba jsem. Asi bych tam nezveřejnila svoji fotku nějakou polonahou. Třeba tady fotku v plavkách mám, ale jsem zezadu a necítím se kolem toho úplně komfortně upřímně, takže nějakou fotku sebe v plavkách nebo v zrcadle v plavkách, tak to asi ne, na to asi nemám sebevědomí. No a co bych tam ještě nezveřejnila. Asi rodinu obecně. Rodinu teď myslím jako naše a vzdálenější, protože vím, že by jim to bylo nepříjemný, že by nechtěli, abych něco takového zveřejnila. Zatímco do storička si to třeba jako švihnu.

I kdyby to byla třeba ta rodina, co by nesouhlasila, abys to dala do feedu?

To ne. Ale když jsme třeba na návštěvě, tak jako taťku se snažím ne úplně zveřejňovat jako obličej, ale třeba jednou jsem tam postla fotku, jak taťka jedl a pes mu prolezl takhle pod rukou a koukal, tak jsem se snažila taťku oříznou, aby tam nebyl moc vidět, a to jsem si tam postla, protože jsem si říkala 24 hodin, pak to zmizí, v pohodě. Ale do feedu bych si to prostě nedala, jednak protože to je takovej ten okamžik, co máš na ten mobil, kterej není esteticky hezkej a druhak, protože rodinu do toho svého feedu fakt jako dávat nechci.

A když si dávaš třeba takto fotky s rodinou, s kamarády, ptáš se jich na souhlas?

Většinou ne, protože už vím, co můžu a koho můžu. A když by to byl někdo nověj, tak se ptám. To řeším spíš u toho druhýho účtu, který mám jako profesionální. Třeba včera jsem se ptala, jsem fotila vlastně rodinu, a ptala jsem se maminky asi šestiletého klučiny, jestli si ho můžu dát na tu síť, jestli vlastně souhlasí se zveřejňování dětí. Na tohle se ptám vždycky. I když je to taky diskutabilní. Je to moje tvorba, moje fotky, ale vlastně vždycky se na to ptám, protože sama vím, že v tomhle nemám jasno, jestli v budoucnu budu chtít zveřejňovat své děti na IG.

Neptáš se na souhlas i pokud jde o dospělé, v případě toho druhého profilu?

Já většinou když je takovýhle menší focení jako rodinný nebo tak, tak to se jich ptám osobně, že jim napíšu, pokud jsou ty fotky nějak pěkný a chci je zveřejnit. A spoustu fotek vůbec nezveřejňuju, ty rodinný fotky, proč bych si je zveřejňovala že. Většinou zveřejňuju svatební fotky, protože na ty můžeš potenciálně přivést ty klienty a ty svatební u těch mám dotazník, kde

mi zaškrtnou, jestli souhlasí, že to pak postnu na sociální síť. Ale stalo se mi stalo jednou, že někdo nechtěl, jinak jsou tomu lidi celkem otevření.

Řekla bys, že toho sdílíš ze svého soukromí hodně?

Řekla bych, že sdílím jen takovou tu hezkou část mého života, takový ty pěkný okamžiky, co se dějou. Takže cestování, příroda, kafička, moje rozevlátý vlásky. A působí to strašně hezky, ale je to z mého života tak 20 %. A nemyslím si, že bych se tam otvírala tak, že by mi to přišlo nepříjemný. Ale musím říct, že jsem na tohle téma narazila ve vztahu k práci. Protože jak jsem ti říkala, spolupracuji s různými agenturami a ty si musíš udržovat takový profesionální vztah. ... A já jsem se tam takhle skamarádila s jedním agenturním člověkem, který mě začal sledovat na těch sociálních sítích a já jsem najednou cítila, že ta hranice mezi osobním a pracovním se hodně rychle zborčila a upřímně je mi to hodně hodně nepříjemný. On i sleduje hodně moje storíčka a je mi hodně nepříjemný, že jsem si nedokázala udržet, že mě zná je po té profesní stránce, ale že tady vidí nějaký storíčko z pátku večer, kde kalím někde na nějaké pártošce a je tam hodně takový to, že pak přemýšlíš, hm, chci, aby tohle viděl? Nebo třeba moje manažerka mě sleduje na IG a říkám si oukej a hodně storíček před ní schovávám.

Řešíš to pouze tím skrýváním, nebo kvůli tomu i více filtruješ, co tam dáš?

Filtrovat co tam dám, ale do storíček to řeším tím, že to skryju, to vždycky před těma konkrétníma osobama. A do feedu, tam nedávám opravdu nic, co by mi vadilo, že někdo uvidí. Takže to filtruju už tím, že předvybírám, co tam dám. Jako tady nějaká fotka přírody, to je asi všem jedno. To spíš jako co k tomu napíšu nebo tak.

Skrýváš to ještě před někým, kromě lidí z práce?

Jo. Občas se mi stane, že v tom storíčku skryju nějakou fotku, kde je vyobrazený něco, s čím vím, že někdo konkrétní nesouhlasí, a tak to prostě nechci, aby ten člověk věděl, že to dělám. Uvedu blbej příklad, což zrovna není můj případ. Ale kdybych kouřila a nechtěla bych, aby moje mamka věděla, že kouřím, no tak si to skryju před mamkou. To sice není realita, ale prostě jako takhle asi přemýšlím.

Sledují tě lidé z rodiny, třeba rodiče?

Nene, mamka s tatškou nemají IG. Respektive mamka možná má, ale vůbec neví, jak se používá. Ale FB má a tam se máme v přátelích. A tam jako ona ví, co postuju a já vím, co postuje.

A další členové rodiny?

Ségry? Ségry mě normálně sledují a vlastně z F. strany taky všechny děcka mají IG, takže mě sledují. A vlastně před některýma těma F sestrami občas něco skryju.

S tou hranicí pracovního života je to zajímavé. Uvažovala jsi i nad tím, že bys někomu úplně odepřela přístup k tvému profilu?

Jojo. Já jsem si dokonce jednou toho člověka z té agentury blokla. Protože ono je to complicated. Ono to nikdy není o tom, že když tě tady nějaký člověk z práce sleduje na Instagramu, tak se to pořád dá, ale ve chvíli, kdy máš s tím člověkem komplikovaný hranice i v tom reálném životě, že si je vymezuješ, že to není tak easy, že ej to jasně daný, tak je ti pak nepříjemný cokoliv, co se překlápí do toho online světa. A mně prostě bylo fakt nepříjemný, že sledoval, co dělám a necítla jsem se v dalším jednání s ním komfortně. Protože pak jsme třeba měli schůzku a on no ty jsi zase někde pařila, že? A to prostě sedíš a říkáš si tohle není dobrý, tady nemá tohle už co dělat. A on tím, že má tu povahu, že je hodně, i když se sejdeme na osobní schůzce, tak není tak profesionální jako lidi z jiný agentury, kteří tohle nezmíní nebo mě ani nesledují, i kdyby sledovali, tak tohle neudělají, že zachovávají tu profesionální rovinu. Ale on je extrémně přímý a prostě takovej až moc kamarádskej a to mi bylo hodně nepříjemný, takže jsem si ho na nějakou dobu blokla. On se pak hrozně urazil, že jsem si ho blokla, což jako pak řeš tyhle vztahy na pracovišti. No a ten člověk si toho všimne, když je reálně zvyklej tě sledovat a pak najednou dlouho nic nevidí, tak mu to dojde.

Máš profil nastavený jako veřejný nebo soukromý?

Veřejný.

Měnila jsi toto nastavení někdy?

Odjakživa jsem ho měla veřejný. Protože já jsem si ho kdysi na té střední škole zakládala anonymně, aby nikdo z mého okolí nikdo nevěděl, že tam jsu. Proto tam mám i jméno mé patronky, což někdo z mého okolí jen tak neví. A mám to myslím si hodně anonymně, aby mě nikdo pod mým pravým jménem nenašel. No a zakládala jsem si to tehdy s tím, že jsem chtěla ty své fotky a svou tvorbu prezentovat a chtěla jsem, aby se líbily. Takže já jsem chtěla být viditelná a veřejná, ale ne u toho svého okolí, protože jsem se bála hejtů od toho nejbližšího okolí, ale byla jsem otevřená tomu světu. Proto jsem si to nikdy nedala jako soukromí a ani jsem nechtěla. A časem, já jsem vlastně ze začátku nesledovala nikoho z kámošů a nikdo nesledoval mě. Ale časem, jak jsem dospívala, tak jsem byla sebevědomější v tom, čím se prezentuju, a vykašlala jsem se na to, koho já sleduju, nebo kdo mě sleduje.

Takže nějakou dobu se ti to dařilo, udržovat si anonymitu?

Já myslím, že tak dva roky. A fakt hodně jsem třídila to, komu jsem já potvrdila, že ho sleduju nazpátek. Jako těm kámošům v okolí. Já jsem je tam nechtěla. Já jsem chtěla tady v těch feedech mít prostě ty věci, co mě inspirují a baví, aby tam bylo ono, a ne prostě fotky mých kámošů jako to bylo na Facebooku, kde člověk furt jenom viděl, co dělali kámoši. Absolutně jsem tam tohle nechtěla.

Dokážeš trochu rozvést, v čem se stala ta změna, že potom už jsi to změnila a teď už se sledujete i navzájem s kamarády?

Jednak v tom, že jsem se už nebála, co si o té tvorbě pomyslí ostatní, protože už jsem trochu nabrala to sebevědomí tím, že mě začalo sledovat hodně lidí a hodně se ty fotky líbily. Takže pak už jsem se asi tak nebála, že tam postnu fotku a bude mít jeden lajk. A taky tím, že to se prostě nabalí, když už jsem začala sledovat jednoho, tak to ten algoritmus nabídne i ostatním. A pak už jsem to prostě tolik neřešila.

Má to pro tebe i nějaké nevýhody, mít profil veřejný?

Že si tě tam takhle právě může najít... jako já nad tím přemýšlím hlavně z toho profesního hlediska, že i ti zaměstnanci si mě tam můžou najít, podívat se, kdo jsem, jak žiju, co dělám. S kamarádem to hodně řešíme, který je vlastně pedagog a jeho studenti žáci si ho samozřejmě na Instagramu našli a pak mu ve výuce dělali, pane učiteli, vy pijete víno? to je jako hodně

hodně náročný, kdy ty můžeš žít autenticky a kdy nemůžeš, protože to okolí tě může sledovat. Takže z toho profesního hlediska je to hodně zajímavý tady ta tematika.

Mně to zas tak nevadí, protože říkám, hodně třídím, hodně vybírám, co tam dám. Nedala bych si tady do feedu fotku, kde jsem prostě s kámošem ve tři ráno tady na párty, i když mě to občas mrzí, je to škoda, protože člověk zase chce mít tu památku toho, že žil.

....

Hlavně to má dopad. Ty se v té práci nějak prezentuješ, chceš tam mít nějakou roli, žejo. Všude hrajeme ty role. A v té práci máš rozjetou roli, která je jiná od toho, jaká jsi doma za dveřmi nebo s kamarády. A jako člověku není příjemný nechat nahlédnout pod pokličku té role. Mně třeba není ani úplně upřímný, že ty lidi si najedou na můj profil a prohlíží si mého manžela. A v práci se můžou koukat jo aha tak ona je vdaná a aha tohle je její manžel. Takže i to je mi nepříjemný.

Z hlediska toho nastavení soukromí na profilu, využíváš ještě nějaké další funkce, které by ti pomáhali se správou soukromí? Máš třeba někoho dlouhodobě zablokovaného?

Můžeme se podívat. Nemám nikoho v omezených ani blokováných. Měla jsem jednu dobu na střední škole blokovanou kamarádku. Když se semnou hodně srovnávala jako kvůli vzhledu a mě to bylo hodně nepříjemný, já jsem se necítila autenticky v tom, co jsem tam pak dávala za fotky sama sebe, protože jsem věděla, že se se mnou pak srovnává. Ale já jsem si tam nechtěla dávat fotky a přemýšlet nad tím, jestli se s tím bude srovnávat. Takže tu jsem si blokla. Ale to už je dávno, teď už se ani nevidáme, takže doufám, že nic takovýho ani neřeší.

Máš celkově přehled, kdo tě sleduje?

Upřímně vůbec. A zvlášť tím, že mám ty profily dva, tak se mi to hrozně motá. Vím, že ten druhý, tak ten jako mě sleduje hodně právě těch kámošů v okolí a já jsem si tam i hodila takovou tu možnost, jak si dáš sledovat úplně všechny z Facebooku, tak to jsem si tam hodila, protože jsem chtěla, aby oni věděli, že ej to můj účet, ale ten účet se mi ani nedaří tak jako vést, já v tom vůbec nejsem konzistentní, nepřidávám tam tolik, nejsem tam aktivní, já vůbec nelajkuju cizí fotky, to jenom tady u sebe, když si ukládám nějaký fashion fotky nebo co si obleču, ale jinak já prostě tak jak se to má správně budovat, asi, tak to vůbec nedělám. A tím pádem nemám ani tolik sledujících, jako tady na tom osobním, což si myslím, že na tady obyčejnej profil obyčejný

holky je prostě asi docela dobrý. Takže to vůbec nedělám. A nemám vůbec přehled, mě se ti lidi, který mě sledují a který já sleduju, hrozně motaj.

I když nevíš, kdo to ve skutečnosti je, máš ty sama nějakou představu o tom, kdo by to mohl být?

U toho fotografického účtu určitě ti kamarádi. Tady u toho účtu taky kamarádi, ale pak i úplně random cizí osoby, jakože vůbec nevím.

Dokázala bys z těch fotek, co tam máš, uvést ty osobnější?

Určitě ty z těch cest, to jsou fotky, za kterými se skrývá celej příběh. Takže ty fotky z dovolených, za každou z těch fotek, já si přesně pamatuju ten moment, kdy byla focená, tu situaci, co jsme ten den žili, co jsme dělali, jak to prostě tam bylo. Toto jsou prostě z výletu fotky, takže z toho přesně cítím a pamatuju si debaty, co jsme s F měli. A toto je zase z oslavy rodinné a tam vím, že jsme slavili křest, takže to je taky hezká vzpomínka. Tohle je z Vánoc. A tohle je hrozně vtipný, protože tady je F hrozně protivnej, že se nechce fotit. Autentická vzpomínka. Tohle je zase u našich doma a tohle je pro mě extrémně home tyhle fotky vždycky. Takhle kočka už mimochodem umřela, takže jsem strašně ráda, že jsem ho stihla vyfotit, protože on byl strašně starej, už měl jen jedinej zub. To byla moje kočka od dětství. Takže asi všechny, každá fotka, co tam dám, má pro mě hlubokou hodnotu. Třeba tohle je fotka mě, ale i ta má pro mě hodnotu, protože vím, že v té době jsem hodně řešila tematiku ženství, co to znamená být ženou. Nebo tady prostě nikdy nezapomenu, když se na tu fotku podívám, jak jsem se cítila, když jsem byla v tom Dánsku. A jako pochopila, co opravdu znamená danish hygge. Tohle jsem fotila s E, takže na to mám super vzpomínku s ní. Takže každá ta fotka i přestože je to moje selfičko má pro mě hlubokej význam. Tohle bylo úplně plný zvrátů a zážitků. I ty stupidní kafe rovnají se nějaký hluboký rozhovory s kamarádama.

Nakolik bys řekla, že je to viditelné i pro ostatní? Nakolik díky tomu dokážou nahlédnout do tvého soukromí?

Já si prostě tak nějak myslím, že oni nenahlíží do mého soukromí, jako do vnitřku mě. Oni nahlíží do toho, jak já vidím svět, jako mýma očima. Což znamená přírodu mýma očima, kafička mýma očima. A jediný, na co koukaj a co má na IG vždycky největší úspěch jsou fotky

tebe sama. Takže to nenahlíží jako asi vyloženě do mě, jako do toho, kdo jsem já, ale na to, kdo jsem já. To znamená koukají se na to, jaká jsem vzhledově.

Rozepisuješ se někdy u těch fotek? Píšeš tam něco, co by odhalilo víc, než samotná fotka?

Na IG moc ne, co se tak koukám. Tady vím, že jsem se rozepsala, ale to visíš, že je tak pět, šest řádků. Moc fakt ne, já to na IG moc neumím, mám pocit, že tam ty romány moc nepatří. Možná někdo to vnímá tak, že jo, že je skrze to autentickejš, ale já to vnímám fakt, že je to skrze o těch fotkách. Takže rozepisuju se spíš na tom FB, Musím říct, že s popiskami na Instagram mám hrozný problém, hrozně to nesnáším a dělá mi problém tam něco vymyslet.

Máš někoho, u koho bys chtěla, aby tě nesledoval?

Jako ocenila bych, aby mě nesledovaly takový ty porno účty. Teď mi přijde, že je to horší a horší, i třeba storička mi sledují, nebudu to ani říkat, fakt hrozný účty. Takový bych ocenila, aby na tom IG ani nebyly. ... Tohle by podle mě na tom IG vůbec nemělo být a mělo by to být brutálně blokováno a hlášený. Fakt takový ty hnuso účty, já nemyslím nějaký artový účty, kde je třeba nějaká nahota, to mi nevadí.

Vnímáš nějaká rizika přispívání na Instagram?

Jako napadlo mě to taky jenom ve vztahu k té práci, protože strašně často se mi to stane, že nabírám nějaké zaměstnance a pak ho třeba nenaberu. A ne všichni to vezmou dobře. A jednou jsem měla na pohovoru i pána a on byl opilejš, tak jsem mu řekla, ať jde pryč, že opilýho ho pohovorovat nebudu a on tam na mě přes celou firmu řval, že jsem p, že si mě najde, že mě zabije. A to se potom bojíš, kde si tě ty lidi najdou. Ale vzhledem k tomu, že tam nemám to jméno a nejsem tam si myslím až tak snadno dohledatelná, tak ve vztahu k tomu IG se toho až tak nebojím. Spíš jsem se bála, že si na mě třeba někde počká na parkovišti nebo něco.

Máš nějakou zkušenost, o které bys řekla, že to bylo narušení soukromí?

Asi pořád s tím jedním agenturním člověkem, kterej si mě našel, vůbec nevím, jak mě našel, jakou cestičkou se ke mně prokousal, ale očividně musel hodně googlit. A to mi bylo teda hodně nepříjemný.

A máš z tohoto foto účtu link na ten osobní?

Jo, ale jako mám tam pseudonym. Jako příjmení tam mám, ale ne celé jméno. A tady nemám jedinou fotku sebe sama. Já tam dávám fakt jen ty lidi, který fotím.

A nemáš třeba zase na nějaké stránce odkaz na tento profil, kde už by to bylo spojený s tvým jménem?

To asi nemám. Tohle je trošku průser (ukazuje na profilu) ten e-mail. Ale ten jsem si tam přidávala docela nedávno, protože ty lidi se mě často ptali, kam mi mají napsat a řešila jsem to i s další kamarádkou, která taky fotí, a říkala, že bez toho tě prostě ti lidi neosloví.

Měla jsi ty profily vždy oddělené?

Jojo. Odjakživa. Já jsem hodně chtěla zveřejňovat i ty fotící fotky, co fotím, protože to jsou taky pěkný fotky a mají pro mě třeba nějaký hluboký význam, ale nehodily se mi do toho. Mně přišlo hrozně nesmyslný mixovat ten můj život s tou profesní částí, mně to jako nešlo, já jsem to i nějak zkoušela, ale nelíbilo se mi to, tak jsem pak hodně záhy vytvořila ten fotící a jedu jenom přes něj.

Stalo se ti někdy, že jsi promazávala zpětně příspěvky?

Jojo, takový ty úplně starší. Mám pocit, že jsem tam něco mazala.

A bylo to spíš tím, že sis řekla, že je to už opravdu starý, že to tam mít nechceš, nebo z jiného důvodu?

Jo. Nebo mi přišel trapnej ten popisek k tomu nebo já jsem si tam přišla trapná. Ale zas na druhou stranu to nechci dělat, protože si říkám, že to bylo součástí mě. Víím, že tady předtím byla ještě nějaká fotka, nevím už jaká.

A že bys zveřejnila něco ve stories a ještě v rámci těch 24 hodin by sis to rozmyslela?

Většinou se mi to stane, když tam udělám nějakou chybkou, anebo jo, stane se mi, že si to rozmyslím a smažu to. Ale většinou se mi to stane instantně hned potom, co to zveřejním. Nebo

se mi občas stane, že tam jako postnu nějakou fotku a nějak si ji upravím přes tady tu funkci a postnu ji tam a ono se to postne nějak hrozně nekvalitně a mě to hrozně nasere, takže to smažu a už to tam nedám.

Používáš někdy ve stories funkci close friends?

To vůbec nepoužívám, a to z toho důvodu, že já mám v blízkých přátelích mám asi tři lidi a pak jsem se na to vykašlala, protože nemám na to vyklikávat, kdo je můj blízký přítel. A fakt nevím, jak bych to rozhodla, kdo je blízký a kdo není.

A jsou nějaké věci, které bys chtěla sdílet s menší skupinkou?

Spíš obráceně. Spíš je malá skupinka třeba dvou tří lidí na celým mým instagramovým světě, před kterými bych to chtěla skrýt, a to jenom určitéj typ kontentu, ne všechno. Asi bych úplně nechtěla sdílet před mojí manažerkou, že si jezdíme na sushi v pracovní době. To bych jako asi nechtěla. Víš, co mě na tom štve? A to bych dala feedback Instagramu. Že když máš v tom příběhu třeba šest storiček a ty tam máš jednu fotku a tu chceš před tou osobou skrýt, pak tam přidáváš další, tak si vzpomeneš, že to už nemusíš skrývat, jenže, jí se tím pádem pak zobrazí všechno. Že to není na tu jednu fotku, ale na celej ten příběh, co máš v rámci toho, co tam postuješ. Protože žejo, stane se ti, že si tam postneš, jak jedeš na kafičko v pracovní době, ale pak si tam postneš, že večer pracuješ, a to si řekneš, to chci, aby manažerka viděla. Hodně často postuju stories mířený na jednu konkrétní osobu, že si řeknu, jo, to chci, aby ten danej člověk viděl. To se mi děje docela. A potom si kontroluju, jestli to opravdu viděl. A když to neviděl, tak mě to hrozně naštvě.

Máš ty ještě něco, co jsme neprobraly?

Asi ne. Já asi fakt hodně, když něco postuju ven, tak je to něco, co ti lidi viděli a chci, aby to bylo viděný. Nedám tam fotku sebe, kde se sama sobě nelíbím, protože to nechci, aby bylo viděno. Ve chvíli, kdy mě tady někdo tagne na fotce, kde nechci být vidět, tak... no vlastně se mi asi nestalo, že bych to nějak řešila, že jsem označená někde, kde nevypadám dobře, asi to neřeším. Ani toto mě to soukromí nenarušuje, že tě někdo někde označí. Jako kdyby tam bylo něco, co mě vyloženě uráží, tak neřeknu, ale to jsou všechno fotky, kde člověk necítí, že by to měl nějak řešit. Možná toto, to si tam moje sestřenice označila, nechápu proč, když tam nejsem.

Když to srovnáš s dalšími sítěmi, je nějaká, kde toho odhaluješ víc? Liší se to nějak?

Nejvíce ten Instagram, protože tam postuju ty fotky. Facebook ten vůbec nepoužívám, jen jako komunikátor, kromě těch střípků z cest a když se mi něco jo extra povede jako z focení, tak to tam dávám, ale statusy, to jsem si psala naposledy ve třinácti.

Rozhovor č. 16: Lukáš

Jak bys popsal to, co zveřejňuješ na Instagramu?

Asi jde vidět, že se mám trochu rád. Tady vidím na fotkách sebe, rád cvičím, mám rád přírodu, takže tam mám hodně přírodu, když chodíme hodně s klukama na výlety a pak tam mám i přítelkyni. Takže všechno, i rodinu. Teda rodinu tam nemám, mám tam pouze ségry, ostatní tam nemám a ani nechci, nechci, aby ostatní viděli, jak vypadá náš dům nebo babi s dědou nebo mamka, to nepotřebují všichni vidět. A nic jiného tam asi nesdílím.

A kdybys to měl zhodnotit z pohledu soukromí, kolik bys řekl, že to o tobě ukáže?

Co by se o mě lidi mohli dozvědět? No, že určitě cvičím, že hodně cestuju, že mám kolem sebe podobně smýšlející lidi, většinou tam mám fotky s těma klukama, se kterýma chodíme ven, a že cestuji a že jsem zaměřenej na knížky nebo nějaké výzvy. Řekl bych, že tam mám hodně storíček ohledně knížek, nějakých moudrostí, citátů a mott, to mám rád. A ohledně toho soukromí, tam se toho lidi o mě asi moc nedozví. Tady si jen přečtou, že jsem štír a v těch příspěvkách... já dost přemýšlím, co napíšu v popisku toho příspěvku, na to si dávám dost pozor a taky si dávám pozor, aby ty fotky byly něčím fajn, různorodý. Že tam nejsou jen stejné věci, že to má třeba i svůj začátek, když třeba vyrážíme na ten výlet, pak jak to procházíme a konec, start a cíl. Většinou to mám jako takovou cestu a je to pro mě taková vzpomínková, obrazová věc, ten Instagram. A to soukromí, to se asi změnilo tím, kdy jsme začali být s přítelkyní spolu. Zhruba od té doby ho ale teprve mám, ten Instagram, předtím jsem ho asi neměl, to frčel ještě spíš ten Facebook.

Takže změnu vnímáš v tom, že díky přítelkyni sis Instagram založil?

No, to nevím, možná mě chytla taková nějaká vlna, ale spíš asi ne. Ale ovlivnila to v tom, že kdybychom spolu nebyli, tak jsou moje příspěvky daleko odvážnější.

V čem?

Jako že bych tam dával příspěvky z párty a tak, ať mě můžou holky nějak vytrasovat a tak.

Takže to není tak, že bys to tam nedával, protože by to přítelkyni vadilo, ale protože nemáš tu potřebu?

Nene, tak přítelkyni mám, takže si asi nepotřebuju úplně hledat další a byl bych proti sobě, měl bych tam i důkaz a byl bych usvědčeněj.

Takže jakmile začneš přidávat opilé fotky z párty, tak by měla upozornit...

To nikdy nedělám. To zase přemýšlím o tom, co sdílím. Protože mě sledují lidi z práce a najdou si mě i ti lidé, které zrovna auditujeme, to vidím třeba na LinkedInu, kdo se na mě dívá. Na Facebooku a Instagramu to bohužel nejde vidět, ale určitě si googlí moje jméno, aby se koukli, kdo jsem a co za sebou mám, takže si na to dávám pozor.

Z hlediska těch popisků, jak jsi zmiňoval, že hodně řešíš, co tam napíšeš, v čem ta obezřetnost spočívá, co tam třeba nepíšeš?

Asi bych se vyvaroval nějakého tónu, rasismu nebo toho někoho urážet nebo na něco nadávat. Raději jsem šířitel pozitivního. Upozorním maximálně třeba na odpady, ale jinak ne. Nebo takhle, vyhýbám se rasismu, tomu, abych někoho obviňoval nebo urážel a vyhýbám se i nadávkám, ale někdy pro to jdu, pokud se to týká politiky nebo odpadů. Asi jednou jsem tam dal, že někdo vyložil odpad na ulici, tak jsem tam napsal, co musí mít v hlavě takový člověk nasráno, když to vyloží takhle v ulici. A pak asi u politiky, ale tam nevolím sprostá slova, ale spíš upozorním na to, ať se o to lidi zajímají. Ale už to moc nedělám, protože to hodně rozděluje a politika je složitá.

Dřív jsi tam dával více politiky i třeba s vlastními názory nebo spíše informační obsah?

I hodně ty názory. Já jsem spíš antibabišovec, protože jsem přečetl pár knížek ohledně Babiše a toho, jak to tady funguje. A hodně lidí s tím nesouhlasí, a i já jsem byl takový negativní a nechci tak působit, tak proto.

A měl jsi na tohle nějaké reakce?

Ne, nikdy mi na to nic negativního nepřišlo. Ale to já jsem spíš hledal lidi, co sympatizují s Babišem a hned jsem si je smazal. A já mám kolem sebe lidi, se kterými máme podobný smýšlení a nedokážu přijmout názor někoho jiného, když je to natuty jasný, že je to prostě špatně. Ale v rodině to bohužel nejde, tam musíš bohužel vycházet s lidmi úplně jinak než třeba s těmi, co potkáš jednou a pak se sledujete na sítích.

Liší se nějak, co zveřejňuješ ve stories a co ve feedu?

Jo, do feedu dávám jednou za čas příspěvek, do storička většinou častěji. A jestli se to liší, hm, myslím si, že je to asi podobný. Ale nenajdeš na mém Instagramu nějaký knížky nebo úryvky, to spíš je v těch Insta stories, něco k tomu napíšu a podobně. Nebo pak takový fotky, co by se mi nelíbily ve feedu, tak je dám do stories. Většinou asi je to taková cesta. Že Instagram je taková moje cesta, takové střípky, na co jsem třeba hrdej, co se mi povedlo anebo líbilo.

Takže i podle toho se rozhoduješ, co chceš zveřejnit? Když je to třeba nějaký důležitý moment, tak to tam dáš?

Přesně tak. Nebo abych třeba někoho i motivoval. Protože dost lidí, nebo dost, tak kolem desítky, mi i napsali, že viděli, jak cvičím, tak by se chtěli zeptat, jestli bych jim třeba nemohl poradit a tak. Ale to se stávalo dřív, teďka už tolik ne, já už tam nejsem tak aktivní.

Tak to jsou takové hezké reakce.

To jsou. Já jsem asi nikdy nedostal negativní reakci ohledně jako Instagramu nebo Facebooku. Rozhodně může někdo mluvit za mýma zádama, ale že by mi to osobně někdo řekl, to moc ne.

A setkal ses někdy třeba s nějakými poznámkami v práci, podle kterých bys zjistil, že tě někdo sleduje na Instagramu?

Na to já si právě dávám hodně pozor. Protože v téhle době, já jsem třeba ani nechtěl, abychom někde s přítelkyní psali, že jsme byli na dovolené, protože lidi jsou vystrašení z covidu a u nás v práci jsou v tomhle směru úplně vystrašení, takže možná jeden člověk ví, kde jsme byli, jinak

to ani nikomu neřeknu, protože to není jejich starost. Takže ty poznámky asi ne, ale kdyby věděli, kde jsem byl, tak by určitě něco takového přišlo.

Takže ty jsi tam nic z dovolené nesdílel?

Jo, sdílnul, ale mám to... Stejně už to asi všichni ví od přítelkyně.

Takže tví kolegové sledují tebe i tvou přítelkyni?

Ne, na Instagramu já tam schvaluju lidi a tam mám přehled o tom, kdo mě sleduje. A z práce asi nikdo. Na Facebooku třeba někdo jo. Ale to je blbý, já jsem si je třeba nechtěl přidat, ale oni jo. No nevím, i když chci být slušnej, tak bych si je nejradši smazal, protože s nimi nemám vůbec žádnou interakci, vůbec mě nezajímá, co tam oni sdílí, ale pak kdyby se mě zeptali, proč jsem si je smazal, nevím, jak bych to vysvětlil. Nemůžu říct, protože tvůj život je pro mě úplně nudnej. Takže hodně o tom přemýšlím, co přidám.

A na Instagramu ti neposílali žádost o to, aby tě mohli sledovat?

Ne, nikdo z kolegů si mě takto nevyhledal. Možná jako dva lidi z práce, ale ty mám rád, to víme, že se jako máme rádi, že ty vztahy jsou úplně jinde než s ostatními. Ale o těch vím.

Napadnou tě nějaké věci, co bys tam nikdy nezveřejnil?

Jako asi nahotu, protože to se může strašně rychle obrátit proti tobě. Takže žádný akty a takový nějaký fotky, to nikdy. Svý dítě, protože to je jeho rozhodnutí, ne naše. A já to úplně nemám rád, protože jak ty novopečený maminky se jim narodí dítě a bum bum bum jedna fotka za druhou. Jako jo, je to hezký, třeba ty fotky, narodil se nám chlapeček nebo holčička, váží bla bla bla, tak to aspoň víš, nemusíš si volat a tak, ale také s tím nesouhlasím. Takže dítě, nahotu, no a možná nějakou propagaci s něčím, s čím nesouhlasím, třeba drogy, ty mám sice rád, ale nedával bych to tam. Nedal bych tam nikdy třeba svého opilýho kámoše nebo třeba přítelkyni nebo někoho, abych tam zesměšnil, když to neudělá on mě. Někdy se navzájem škádlíme s klukama, tak když on mě, tak já taky, ale jinak ne, to bych nechtěl nikoho zesměšňovat.

A pokud nejde o zesměšňování, ale nějakou normální fotku, tak se druhých ptáš, jestli ji tam můžeš dát?

Jo, to se jako kluků zeptám. Já tam většinou dávám fotky, kde vypadáme všichni v pohodě, nikdo tam nemá zavřené oči a tak. Většinou máme těch fotek dost. Tak se jich jako zeptám a nikdy jsem se nesetkal s nějakým negativním komentářem, spíš jsou rádi, že to tam mají i u mě, i kluci to tak dají, že si dají na svý Instagramy. Ale u nás to spíš ovládáme jen my s J. ten Instagram, jinak to kluci moc neřeší.

Ty vítáč, pokud se tě někdo před zveřejněním fotky s tebou zeptá?

Jo, na Instagramu mě označuje snad jenom moje přítelkyně a ségra a vlastně ještě jedna modelingová agentura, kde jsem byl. Jinak nikdo jiný mě neoznačuje.

A nestalo se ti, že bys s nějakou fotkou nebyl spokojený?

Na Facebooku jo, ale tak to hned odznačím a někdy jsem i napsal, takovou fotku tam nedávej, vždyť není pěkná nebo tak.

A na Instagramu?

Tam ne, tam asi nemám ani tak silný profil nebo tak, že bych musel řešit něco takového.

Co tě vlastně přivedlo k tomu, aby sis profil uzavřel?

Asi jsem chtěl mít více soukromí. Nebo jsem taky nechtěl, aby když někdo najede do Google a zadá moje jméno, protože já to tak dělám, a tak se mi zdá, že to ostatní dělají stejně. Když o někom vím, tak si hned dám jeho jméno do Googlu a většinou jim tady vyskočí Facebook, LinkedIn a Instagram. Takže nechci, aby třeba nějakí účetní koukali, že jsem tady jako bez trička a tak. Možná by mi to pomohlo, možná spíš ne.

Takže to řešíš převážně profesně?

Jo, asi spíš z toho profesního, to mě ovlivnilo. A asi to, že mám vztah, že nehledám holku. Asi bych si to otevřel kvůli tomu, abych našel nějakou babu, většinou to funguje přes Facebook nebo přes Instagram, začnou ti lajkovat fotky, 120 fotek, to něco znamená.

Máš profil dlouho soukromý?

No, já jsem si to i zapl, vypl. Já jsem tak zjišťoval, jestli se tam něco mění, jestli mě začne někdo víc sledovat, nesledovat. Nic se nezměnilo, takže je to jedno.

Komu schvaluješ žádost o sledování?

Já se dost rozhoduju o tom, když je to někdo známý, ale pozdravíme se. Ne že když je to takové, že kolem sebe projdete a on tě ani nepozdraví, ale na Instagramu tě sleduje, to si říkám jako to je nějaký divný. A takový lidi si dávám pryč nebo je nesleduju. Pokud mě ti lidi neumí pozdravit na ulici, tak je nemám ani na sítích. Pak nějaký reklamy nebo třicetidenní výzvy nebo tak. To prostě hned poznám, pokud je to jméno například zvláštní. Nebo když mě chtějí sledovat nějaký holky, u kterých je zřejmé, že jenom si naskakujou sledující, ale pak tě odsledujou.

Co třeba nějaké firmy?

S tím jsem se moc nesetkal, ty mi žádosti neposílají. Takže to jsem nemusel řešit.

Mazal jsi někdy nějaké příspěvky?

Jo, mazal, ale to kvůli tomu, že to nezapadalo, člověk to chce mít hezký. Že už se to tam nehodilo nebo jsem se tam sám sobě už nelíbil. Nebo to byly fotky už starší, které nezapadaly. Kvůli tomu. Ne, že by někoho pohoršovaly nebo mě nějak, to vůbec. Můžeme se mrknout. To jde, ne?

Pokud sis to dal do archivu, tak by to tam mělo stále být.

Jo tak sebe spíš. Třeba tady tu fotku jsem dal pryč.

Přišlo ti, že tam máš moc sebe?

Jo. To jsem měl dvě nové kolegyně a ony si mě hned přidaly na Instagramu a říkaly, ty se nějak hodně fotíš, ne? tak to jsem si říkal jako L. měl bys o tom jako popřemýšlet. Ale to bylo dřív, když jsem ještě dělal modeling a tak. Jo, takže spíš jenom sebe nebo že se mi to tam nehodilo.

Ty jsi říkal, komu neodsouhlasíš to sledování. Ale ještě by mě zajímalo, kdo tě tam tedy sleduje? Na Instagramu to budou fakt jenom lidi z města odkud pocházím, z okolí. A kámoši. Já tam asi nemám nikoho, koho bych neznal. Jo, jako pár se jich tam najde, ale jinak tam tak nějak všechny znám, že jsem se s nimi osobně setkal. Že to nejsou žádní lidé, co bys mě jen tak cíleně našli a začali by mě sledovat. Takže jsou to lidi ze školy, ze základky, z města, z mládeže a tak. Jinak nikdo jinej ne.

Má uzavřený profil i nějaké nevýhody?

Tak asi si nemohou holky lepit moje fotky na stěnu. Ne, nevidím negativa. Když chceš někoho sledovat, tak proč nejdeš na jeho profil, protože ho chceš špízlovat, žejo. Nic jiného v tom není, pokud ho neznáš. Takže chtějí špízlovat, tak se kouknou na Facebook a tam se můžou taky podívat. No a jestli to má nějaké nevýhody, asi míň lajků a teda míň ega. Jinak nevím v čem, možná nějaké dobré nabídky na film, na seriál, na moderování.

Možná přicházíš o nejlepší příležitosti života.

Jo ale já se dívám právě i do budoucna. Pozitivum je, že všechny ty fotky, který jsou tady teď, se můžou zneužít. A já se do budoucna budu chtít stejně jednou pohybovat v politice nebo do tady té sféry mířit. A každá špatná fotka je špatná fotka pro tebe. A nevýhoda je i to, že tam máš právě třeba své rodinné příslušníky nebo přítelkyni nebo své děti. To je tvoje největší slabá stránka. Slabá stránka pro tebe, kdyby ti chtěl někdo uškodit. Může z toho udělat, když budeme jako mírní, nějakou ošklivou fotku. A ne každý to zvládá, ten tlak.

Myslíš si, že když máš profil uzavřený a pustíš tam jen lidi, které znáš, že je to dostatečná ochrana?

To asi ne. Dostatečná ochrana je vyměnit tady ten mobil za Samsung nebo takový ten tlačítkovej. Jako bát se toho, aby mě nikdo nenašel, to bych musel mít miliardy, abych to zaplatil, aby mě nikdy nikdo nenašel. To víme všichni.

Napadají tě nějaká další rizika?

Rizika by byly, kdybych tam dával fotky, které jdou třeba proti firmě neboj jsou rasistické nebo tak. Jestli někoho urazím tím, že oběhnu nějaký závod a vysvěču se a jsem bez trička, to je jako sport, takhle chodíš na bazén... A já tam nemám nic urážlivého, žádný urážlivý obsah, proti nikomu nebojuju. Takže to si myslím že by bylo, že by mě mohli vyhodit z práce nebo by se na to mohl podívat nikdo, kdo by s námi chtěl spolupracovat třeba s naším produktem a řekne si, vy máte špatné názory. Ale já si dávám hodně pozor, aby to proti mně nemohl někdo nějak použít. Že tam mám názory, za kterým asi fakt stojím a klidně jsem ochoten diskutovat. Takže spíš ty názory, negace, že to tam bude.

Takže to není tak, že by sis řekl, teď to mám uzavřené, tak tam můžu dávat cokoli, ale řešíš to z obou těch hledisek, jak nastavení, taky ten obsah.

Jo, přesně tak.

Nebylo by to pak jedno, kdo tě sleduje, když tam máš jen vybrané věci?

Jako jo, ale nechci tam cizí lidi. Ono ti to stejně nijak nepomůže, oni tě potom odsledují, dají ti tři lajky, nemáš s nimi žádnou interakci, nenapíší ti, ty jo wow, napiš mi nějaké tipy. Takže k čemu? Většinou jsou tam fakt jenom mi kámoši nebo lidí, které znám, takže si s nimi aspoň napíšu. S cizíma lidma si moc psát nechci.

Jaký obsah u ostatních vnímáš jako příliš osobní?

Tak ty děti, pak prsa. Já jsem kluk, já se rád podívám, ale zdržuje mě to od práce. Ne prostě každý kluk, i kdo říká, že ne, tak kecá. I vy se určitě koukněte na nějakého namakaného borce nebo borce, co se vám líbí. No a nemám rád mladé holky, co se tam chodí v luxusních věcech, i když je zřejmé, že není šance, jak by si vydělaly ty prachy.

Možná nějaká spolupráce.

No, to věřím tak maximálně 10 ženám v Česku. Stejně taky borci, co si tam hrajou, že mají obrovské množství peněz. Tak to mi asi vadí. Ale nesleduji takové lidi. Jo to mi vadí, děti, hloupý holky a kluci, co si hrají na víc, než jsou. To mě právě mrzí na téhle společnosti, že lidi jsou povrchní, nejdou do hloubky. Že si řeknu wow, ten má 100 tisíc lajků... A znám i holky, co mají třeba 200 000, ale když jsem byl s nimi na těch přehlídkách nebo jsem s nima komunikoval, tak tě prostě neokouzlí v pravém životě. Musíš furt s nimi vytvářet nějakou konverzaci, i když bys řekla, že když mají takový profil, mají mega zkušeností, mega znalostí, ale nemají. A nejsou to jenom holky, jsou to i kluci, kteří taky mají několik tisíc a dávají tam nějaké názory, ale když se s nimi potom potkáš nebo chceš si s nimi popovídat, tak to nestojí vůbec za to.

... Takže Instagram má pro mě pořád víc plusy než mínusy, proto ho používám.

Takže to přebije i ta rizika toho, že víš, že by se to dalo nějak zneužít?

Jo, ale ty moje fotky asi až tak moc ne. Mojí přítelkyně možná některý.

Máš někoho bloklého?

To mám, svojí ex. Ona mi pořád psala. Pak její fejkovej profil.

Ona si vytvořila falešný profil, který ty jsi ještě neměl bloklý, aby tě mohla dál sledovat?

Jo, ale třeba po třech letech. A asi jsem tam měl ještě rodinný příslušníky, se kterými jsme se nebavili. A odstranil jsem to, protože už se bavíme. A to je všechno. Ale to bylo na Facebooku. Na Instagramu to mám vyřešený tím, že mám ten profil soukromý.

Rozhovor č. 17: Martina

Jak bys sama popsala obsah, který na Instagramu zveřejňuješ?

Já bych řekla, že takový běžný život a hlavně to, co mám ráda. Dřív jsem tam hodně sdílela víc nějaký věci, o který jsem se zajímala, abych je dostala víc do společnosti, ale za poslední rok

jsem s tím téměř přestala. A tím myslím, že jsem dřív sdílela hodně obsahu ohledně zvířat, aktivismu, nějaké veganské vaření a takových věcí. Ale nevím, nějak postupem času jsem s tím přestala. I když mám částečně zase motivaci s tím lidi inspirovat, že si třeba řeknou aha, tak tohle se dá udělat i vegansky nebo semka můžete zajít na jídlo a pochutnat si na veganských jídlech, takže spíš takový doporučení. Ale teďka momentálně něco z toho života, ale v porovnání s předchozím rokem toho sdílím tak o 80 % méně.

Dokážeš říct, čím to je, že sdílíš méně?

Bylo to tím, že jsem ve vztahu určitě.

Můžeš to nějak rozvést?

Možná to bylo i tím, že jsem dělala méně těch aktivit. Možná i tím, že jsem neměla tolik potřebu toho sociálního kontaktu s těma lidma na Instagramu, co jsem předtím měla. Že předtím jsem hodně s někým komunikovala, psala si, pořád se mě někdo na něco ptal skrz to veganství a pak když jsme byli v tom vztahu, tak jsme byli takoví uzavření i vzhledem k tomu období a kolikrát jsem neměla ani náladu něco sdílet. Třeba nejsem ten typ, co by byl doma nešťastný a šel na procházku a sdílel hezký fotky, jak se mám krásně, to radši nesdílím nic. Takže možná i tím pádem to tak v posledních měsících bylo, že jsem ani neměla náladu nic sdílet nebo jsem čistě přesdílela to, co nasdílel jako přítel, že jsem to nechávala tak nějak na něj. Mně se moc nechtělo, ani jsem neměla takovou tu múzu, nebavilo mě fotit, nebavilo mě fotit ty jídla. Nějak mě to přestalo bavit.

Že bys sdílela tu realitu i toho špatného, nad tím jsi nepřemýšlela? Nebo jsi neměla tu potřebu?

Občas dřív jsem třeba mívala skrz to cvičení. Jako vlastně sdílet to, že mi pořád někdo psal, jak dokážu být pořád motivovaná, vstávat brzo a cvičit, tak jsem se třeba snažila tam občas dát i to, že dneska třeba nedělám nic nebo se mi nechce. Ale nikdy jsem neměla vyloženě tendenci přidat se k takovým těm profilům, který jako naopak čím dál více propagují ten real life. Mně to přijde super, fakt se mi to moc líbí, ale já asi nemám tu potřebu to filtrovat. Když se mi něco děje... Stejně jako tam nepotřebuju dávat nějaký přešťastný věci, tak tam nepotřebuju sdílet ani svoje soukromí, co se týče tady toho, nějakých problémů, který mám, nebo tak. Takže tam se

vždycky dostanu do stádia, že by mě to třeba i napadlo, ale nemám k tomu motivaci ani tu chuť, spíš mě to pak přejde a chci se tomu vyhnout, jako sociálním sítím.

Jak bys sama posoudila množství informací, které sama o sobě sdílíš?

To se musím podívat. Já jsem tam teď opravdu toho moc nesdílela. Co se týče storíček, tak si myslím, že jsem hodně přesídlila teď od ostatních, než že bych tam dávala vlastní věci. A když, tak už to bylo že někde třeba jsem. Myslím, že jsem v poslední době nesdílela žádný nějakou třeba problematiku, který bych se věnovala nebo nějaký takový já nevím, občas jsem třeba narazila na nějaký příspěvek a měla jsem potřebu se k tomu vyjádřit, něco k tomu třeba připsat a to teď třeba už moc nedělám. Myslím si, že ty svoje osobní názory jsem tam začala míň sdílet. Spíš si je teď nějak držím u sebe a snažím si je i sama urovnat. Přestala jsem mít tendenci to vyloženě tlačit mezi lidi. Ale to je takovej útlum jakoby všeobecně v projevování těch názorů, že si to chci sama v klidu srovnat, a proto nemám tendenci to sdílet na sílu, když nejsem přesvědčená o tom, že bych to měla lidem servírovat.

Když se podíváš na ten profil, dokázala bys říct, které příspěvky pro tebe byly osobnější?

Tak určitě jsou pro mě vždycky osobní ty, kde jsem byla s partnerem, to je pro mě určitě osobnější. Nějaké asi zážitky, že jsem byla třeba poprvé na ski alpech, tak to jsou nějaký takový ty moje oblíbený, takový ty zážitky, který pro mě něco znamenaly. Ale většinou k tomu nemám tendenci psát nějaký sádlouhý příběh, co to pro mě jako obsahovalo, protože to je jako ta moje věc a můžu z toho dát jako hezkou fotku, že jsme si užili výlet, já na to mám ty hezký vzpomínky, když se na to podívám, ale nenapišu k tomu příběh o tom, jak jsme se tam měli krásně.

Takže si necháš něco pro sebe a pro ostatní je to pak ta hezká fotka, ale pro tebe to znamená víc.

V podstatě. Jako já si myslím, že ten můj instagram jsem pak už dlouho vedla spíš tak, že když jsem měla nějaké hezké fotky, tak jsem si je tam chtěla dát, protože když si jdu prohlédnout nějaký starý fotky, tak nejdu do galerie mobilu, protože tam toho mám už spoustu nafoceného a pátý přes devátý a na tom Instagramu jsou vždycky takový highlights, který se mi líbily a na který mám tu vzpomínku. A stačí mi k tomu mít krátký komentář nebo kde to bylo nebo datum,

a to mi prostě vystačí. V podstatě mám pocit, že tam mám spoustu věcí pro sebe. Spoustu věcí jsem tam už ani nechtěla mít tolik pro lidi, ale spíš sama pro sebe, mám je archivované a prohlížím si je sama jako vzpomínky. Plus ano, sdílím tam občas dorty a takové věci skrz to, aby lidi věděli, že si můžou u mě nechat upéct dort. Ale taky jsem to tam nikdy moc nepropagoval i skrz to, že to nemám oficiální a nejsem ten střelec, co by to tam valil za každou cenu. Ale asi se to proměňuje. Měla jsem období, kdy jsem hodně sdílela ty osobní názory a aktivismus, ale teď už to tak není. Teď spíš fakt takové vzpomínkové fotky, když se podívám na poslední třeba rok a půl.

A liší se nějak to, co sdílíš ve stories, oproti tomu, co dáváš do feedu?

Jo. Do stories jsem schopná dát třeba i nějaký příspěvek, když třeba někde proběhnu a vyfotím jednu hnusnou fotku, tak ji klidně dám do stories. Ale ve feedu se mi líbí, když je to nějaká hezká fotka, kterou i upravím a nedám tam prostě cokoliv, něco mi nestojí za to sdílení. Nebo pak jsou pro mě fotky, které jsou fakt ultra osobní, které bych nesdílela nikdy. Třeba když jsem sdílela fotky s přítelem, tak jsme se vyfotili venku nebo někde. Neměla jsem nikdy tendenci tam dávat fotky z domu, ze soukromí nebo tak. Což ale na storičko občas klidně dám, že jsme si třeba vyfotili selfičko s králíkem v posteli. Což je takové osobní, ale na to storičko jsem si to klidně dala, i když to jsem teda většinou předsdílela, to je fakt.

Ale i tak sis to pořád dala na svůj profil.

To je fakt. Tam kde to vlastně nezůstane, tam jsem si to klidně dala. Ale taky jako míň.

T

y jsi už zmínila, že se ti líbí, když feed vypadá hezky a řešíš tedy nějak hledisko estetiky. Máš nějaká další kritéria, která musí fotka splnit, abys ji tam dala?

No, když bych měla mluvit o neaktuálnější době, tak to neřeším tolik, tak už tam třeba dám fotku, která se mi líbí, zkusím se zamyslet, jestli vedle sebe ty fotky třeba nevypadají nějak extra mimo, mám i tu aplikaci, ve který si ty fotky poskládáš a podíváš se, jak to vypadá, prostě se mi asi nějak víc líbí, když to navazuje, ale minulý rok jsem i více řešila, aby ty barvy k sobě seděly nebo tak nějak tematicky k sobě ty fotky šly, že jsem byla schopná nasdílet třeba z jednoho výletu i čtyři fotky, protože k sobě tematicky šly a hodily se k sobě. A to už třeba teď nemám, teď tam dám jednu a nějak ji tam třeba zakomponuju, ale jinak nepoužívám žádný třeba

jednotný filtr, spíš, co mi sedí k té jedné fotce spíš, než aby seděla k té druhé vedle ní, když sama by potom nebyla hezká nebo by nevyzněla nebo by se mi nelíbila. Myslím si, že to jako není úplně hnusný, ale kdybych to třeba porovnála s nějakými profily, co si na tom fakt nechávají záležet, ... ale to asi není úplně můj cíl.

Je ještě něco, co bys nikdy nezveřejnila?

Jako mě třeba nikdy nebrala nějaká, nevím, jestli bych to nazvala erotikou. Jako pokud je fotka, kde je nějak dobře odhalená nějaká část těla a je to hezké, tak mi to vůbec nevadí. Dám příklad. Třeba tady jsem sice jako polonahá, ale nepřijde mi to vulgární, přijde mi to spíš taková zážitková, že jsem byla v obytné dodávce a v přírodě s výhledem celá ta atmosféra byla jako taková pěkná, tak to mi nevadí. Ale abych tam sdílela selfička, kde budu jako vyloženě nějak lákat publikum nějak na fyzický tělo, tak to ne. Z dovolených ano, ale to jsou spíš takový plážovky. Ale taky si myslím, že to mě už postupně pouští, tohle jsou třeba fotky už dva roky zpátky. A když už jsem sdílela postavu, tak třeba z důvodu toho, že jsem cvičila a přijde mi dobrý i sama si srovnat, jak jsem to měla dřív. Ale to zase je otázka před rokem a teď už tu tendenci takovou nemám. Ale jako no go je pro mě asi prostě fotka, kde bych vyloženě chtěla lákat publikum vyloženě na svoje tělo. Prostě sprostý fotky mě vyloženě neberou. Víím, že tam existují lidi, kteří mě sledují vyloženě za účelem toho...ať už podle toho co mi psali nebo píšou, kterým nechci vyloženě dávat ještě větší prostor na to, aby měli důvod mi posílat další zprávy nebo dělat návrhy nebo takový věci.

Setkáváš se s tím často, že ti někdo cizí posílá takové nevyžádané zprávy?

Občas mi chodí, teď už taky o něco míň, ale to je zase v kombinaci s tím, že jsem byla rok ve vztahu a sdílela jsem méně fotek, méně sama sebe, přestala jsem se tam tolik prezentovat. Dříve to ais bylo i spojený s tím, že jsme třeba randila s těma klukama, a i na základě těch fotek mi psali. Teď když mi někdo napíše, tak je to spíš takový random, že mi to sluší nebo pak takový ty úplně nevyžádaný, ale to jsou prostě nějaký ty, co vždycky chodí, nějaký cizinecký sračky tak to vždycky jako hned smažu. Ale za poslední rok mi nijaký vyloženě návrhy asi nechodili, protože jsem tam asi celkem explicitně dávala najevo, že jsem s někým, měla jsem to napsaný i ve svém biu, že s někým jsem, právě abych se vyhnula tomu, že mi bude někdo psát.

A ten svůj profil máš nastavený jako veřejný nebo soukromý?

Veřejný.

Měla jsi toto nastavení po celou dobu používání Instagramu?

Já mám pocit, že jsem ho měla možná chvíli soukromý, ale pak jsem si ho dala veřejný, protože jsem měla právě to období, kdy mě začínalo sledovat hodně lidí skrz aktivismus a skrz to sdílení myšlenek, který jsem šířila. A já jsem chtěla, aby to bylo přístupný všem, protože jsem věděla, že ty kamarádi, který tam mám buď třeba neovlivním nebo už mě znají, ale když tam přijde někdo nový a bude se moci podívat, že třeba mám tam výběry o veganství, receptech, kde se ten člověk může projet padesáti storíčkama, co jsem vařila a co může jíst jinýho, veganskýho. Takže to jsem chtěla určitě nechat přístupný všem, komukoliv, kdo se tam přijde podívat. Takže asi i z toho důvodu, jako kdybych měla soukromý profil, těžko říct, co bych tam sdílela, asi pořád to samý.

Má to podle tebe nějaké nevýhody?

Já nevím, jak je to s tím soukromím, jestli tě i tak mohou kontaktovat. Mě přijde na Instagramu docela fajn ta funkce, že můžeš někomu odebrat to sledování, když nechceš, aby tě sledoval. Ale mě se třeba tohle nestává jakoby mně je asi celkem fuk, že mě sleduje někdo... neexistuje nikdo, o kom bych si řekla, že nechci, aby se na to díval, to je zas jestli se chce dívat ať se dívá, to je jakoby jeho věc, mně to nedělá problém.

Úplně kdokoliv?

No, je pravda, že mám storíčka skrytý před jednou osobou, protože nechci, aby věděla vše, o mém životě, a to jsou prostě šéfové. Protože já jsem je nezačala sledovat, začali sledovat oni mě. A chápu, že i mimo práci jsme kamarádi, ale pořád je tam ten vztah takovej jinej a nechci svoje soukromí tak úplně spojovat s prací. Už tak je to tam už dost propojený. Takže některý věci i skrz covid.... Takže líbí se i ta možnost, že to můžeš skrýt před kýmkoliv chceš, i když máš veřejný profil, ale nepoužívám to moc, jen tady v tom jednom případě. Jinak je mi to jakoby jedno. Protože si ani nemyslím, že bych sdílela něco, co by mohlo někoho pohoršit nebo by to mohlo udělat mně zle. A to ne jenom proto, že to nesdílím, ale protože ani nedělám nic, co by

proti mně mohl někdo používat. I když asi si každý může vždycky něco najít. Ale mám čistý svědomí v tom, co tam dávám.

Využíváš někdy možnost poslat stories užší skupině lidí, které si vybereš?

Ty blízké přátele? Ne, nepoužívám. Myslím, že jsem si tam nastavila pár blízkých přátel a myslela jsem si, že to má asi ještě nějakou hlubší funkci a pak jsem se tomu už nějak nevěnovala a ne. Když už bych chtěla poslat něco někomu konkrétnímu, tak to pošlu jenom jemu nebo dvěma, ale že bych měla něco, co bych chtěla sdílet třeba jen s pěti kamarádama a něco co bych chtěla sdílet se všema, tak to nemám, když už sdílím, tak to sdílím všem.

Premýšlíš někdy nad tím, jaká rizika mohou být spojená s tím, že jsi aktivní na Instagramu?

Přijde mi, že si tě určitě může prohlédnout nějaký budoucí potenciální zaměstnavatel a nemusí mu být jako člověk sympatický. Na druhou stranu věřím tomu, že stále žijeme ve světě, kde si ve svém. Volném čase můžeme každý dělat, co chceme, a to, že on na tebe má podle nějakých osobních příspěvků jako názor, že to neznámá, že bych třeba nebyla kvalifikovaná na tu práci. Asi bych si to jako nebrala osobně a jak říkám, nemám pocit, že bych tam dávala něco, co by bylo vyloženě špatný. A pokud by se tak stalo, tak je to jeho problém. Ale samozřejmě je tam vždycky riziko. A tohle se netýká Instagramu, týká se to Facebooku, občas, když tam na mě vyskakují nějaký vzpomínky, tak já si je postupně mažu, protože jsem si Facebook založila ve čtrnácti a mám tam nějaký svoje pubertální komentáře nebo nějaký statusy, který už jsou úplně out off topic a nejsou ani takový, že bych na ně ty vzpomínky potřebovala mít. Jako pobavím se nebo si řeknu ach jo, ale pomalu to mažu. Protože i z toho důvodu je to tam k ničemu a člověk, kdo by si to přečetl tak... Někdo se nepodívá na rok a řekne si ugh.

Máš pocit, že se to může stát i s Instagramem?

Je pravda, že jsem to nedělal už tak rok a půl, ale dřív jsem si nějaké příspěvky už archivovala. Ale já jsem ten Instagram měla dřív jako na selfička, takže když jsem se pak zpětně dívala, tak to bylo selfičko za selfičkem, tak jsem to pak nějak poschovávala, nechala jsem si tam nějaký, že mě baví tam sledovat tu mou proměnu, jak jsem jednou měla ty vlasy, pak takový vlasy, pak zase jiný. Tak tam vždycky mám od každého nějakou fotku a vždycky si to projedu a zavzpomínám si, ale nepotřebuju jich ta mít žejo deset z toho období, nechám si tam vždycky

jednu, abych měla nějakou tu vzpomínku. Ale nevím jako že bych měla něco, co bych si vyloženě řekla to si musím skrýt, to tady nemůže být. Jako mám tam fotky z výletů, nějaký dovolený, nějaký prostě občas selfičko, zvíře, co uvařím nebo upeču. Takový běžný věci, nebo co mě přijde jako běžný.

Stalo se ti někdy, že by někdo zveřejnil nějakou fotku a ty bys s tím nebyla úplně spokojená?

Stalo se mi to jednou. Bylo to i na Instagramu i na Facebooku a bylo to právě z aktivistický akce, kde jsem stála s cedulí a byla jsem sdílená jako hlavní příspěvek z celé té akce a konkrétně na tom Facebooku se strhla velká lavina diskuze konkrétně i na mou osobu, ačkoliv v tom příspěvku jsem vyloženě já nehrála roli. Byla jsem tam teda naštěstí s rouškou, ale byla jsem tam označená. A objevily se tam komentáře, že mi to přijdou vysvětlit, že bydlí v centru a takový. Takže to mě překvapilo. Ale dělala jsem aktivismus veřejně, veřejně se tam fotilo, takže jsem to nakonec neřešila tak, že bych je třeba žádala, ať tu fotku smažou, nechala jsem to tak, ale nevyjadřovala jsem se tam nikam, nechala jsem to vyčpět, nereagovala jsem na žádný z těch komentářů. Ale říkala jsem si, že se možná mohli zeptat, než to tam dali takto jako na plnou palbu. Protože nevím, jestli jsem někdy předtím zažila, že by tam dali takhle čistě jednotlivce. Ale ona ta fotka byla taková hodně vypovídající, hodně se jí líbila, protože vyzařovala, co měla vyzařovat a já jsem s tím na jednu stranu souhlasila a ten příspěvek měl za úkol mít co největší dosah ať už pozitivní nebo negativní, takže určitě to splnilo ten účel, ale možná nutně nemuselo dojít k tomu označení?

Na tvém osobním profilu k něčemu takovému nedocházelo, když jsi sdílela stejná témata?

Ne. Já nevím, jestli je to tím, že jsem se snažila sdílet nějakou určitou formou, která ano, upozorňovala, ale nemyslím si, že by používala nějaký blaming přímo na ty lidi. Já jsem vyloženě psala příspěvky v takovém tónu jako my jako společnost, že jsem do toho zahrnovala i samu sebe, aby to nebylo jako že jsem já ta, která to dělá dobře a vy ostatní to děláte blbě, protože jste kreténi, ale my jako společnost se podívejme, co děláme. Nevím. Jestli je to ti tím nebo jsem většinou i volila správný slova, ale většinou jsem měla spíš opačný reakce, že mi lidi psali, že jsou rádi, že se něco dozvěděli nebo se doptávali. Takže ačkoliv jsem sdílela poměrně kontroverzní téma pro spoustu lidí, tak jsem nedostávala žádný velký nenávistný komentáře, asi mi mohlo přijít pár takových nějakých zpráv, ale spíš sebe obhajujících, než že by byly

vyloženě útokem na mě. Nestalo se mi, že by na mě někdo takto útočil, to se mi stalo fakt jen na to cizím profilu, kde jsem byla.

Přemýšlela jsi i nad riziky, která nepředstavují druzí uživatelé, ale spíše společnosti?

Určitě mám povědomí o tom a trochu mě to děsí, že prodáváme svá data a že je ta služba zdarma díky tomu, že o nás vědí jako všechno a vyloženě to, že na tom Instagramu strávím o deset minut dýl není tím, že bych se nudila, ale že je to postavený tak, že to vyvíjí někdo tak, že přesně ví, že tohle ti tam mám ještě zobrazit a ví, co ti tam má zobrazit za reklamy a podobně. Tak to je mi trochu nepříjemný, že jsem měla i za poslední rok docela velký cíle na to snížit ten čas u Instagramu a docela se mi to i dařilo, možná částečně protože jsem toho tolik nesdílela. Trávím tam hodně času tím, že si tam s lidma píšu. Ale k té otázce...

Mění to pro tebe něco, když jsi si toho vědoma?

Asi jsem to zvažovala, že bych tam nebyla vůbec, na druhou stranu nedémonizuju úplně celou tu platformu, protože já třeba sleduju spoustu zajímavých stránek, na kterých se sdílí zajímavá témata a je to pro mě jednodušší se tam dostat k tomu důležitému, co si pak třeba dohledám. Ale je to jednodušší, než že bych četla třeba přímo BBC. Jako mám i appky na tady ty věci, ale tím, že tam sleduju ty věci, co mě zajímají, tak mi to i potom nabízí tyhle ty příspěvky s informacemi, který mě zajímají a který si pak můžu dohledat jinde. Takže to třeba mi přijde fajn. A když to tak vezmu, tak sleduju třeba lidi z dřívějška a lidí, co nějak znám a pak spoustu stránek nebo médií, kterým mohu dát váhu v tom, co sdílí. Takže mi to přijde takový, a to nechci říct, že lidi, co nejsou na Instagramu, že nemají přehled, to vůbec ne, ale pokud se nepídí po těch informacích jinde a nemají ani ten Instagram, tak fakt jako moc nevědí. Ale samozřejmě záleží, co tam každý sleduju. Když někdo sleduje jen influencerky nebo nějaký tik tok videa, tak ani s Instagramem nemá přehled.

....

Vůbec mít tu tendenci si něco dohledat, protože mi přijde, že ten Instagram je schopný sdílet pořád nějaký nadpisy z nějakého média, který ani nemusí být reálný, může to být nadpis, který ve skutečnosti ani nemusí existovat a sdílí to tam jako nějakou super novinku. Takže třeba vidím ten problém, že si lidi informace neověřují a přečtou si třeba jeden nadpis, který berou jako fakt, a ještě to třeba sdílí dál. Takže tam je určitě problém, ale to je všude, i na Facebooku

a tak. A ještě ses ptala na potenciální riziko od uživatelů, tak jsem si vzpomněla na jeden zážitek a to to, že vlastně sdílíš polohu, když někde jsi a sdílíš fotku. A nám se stalo minulý rok v Chorvatsku, když jsme byli na malinkatém ostrůvku a jeli jsme tam trajektem a my jsme tam s kamarádkou byly a koupaly jsme se tam i nahoře bez a užívaly jsme si a pak se tam k nám přidal na té pláži pár, kluk s holkou, taky se tam koupali, ale prostě žádná interakce mezi námi nebyla nic. A my jsme si potom s kamarádkou sdílely ty fotky z toho dne s označením polohy a nějak se stalo, že ten kluk si nás našel a začal nám nějak psát. My jsme ho teda hned zablokovaly, takže na nějakou konverzaci nedošlo, ale to nám tedy připadalo uť, tak on tam vedle nás celou dobu leží se svou přítelkyní a pak si nás najde nejspíš podle té polohy a píše nám...

To se stalo, když jste byly ještě tam?

No my jsme se pak už vracely, tak nevím, jestli ještě tam nebo jsme už byly doma. Ale bylo to v rámci několika dnů. Jako tohle bylo fakt divný. Určitě bych se příště nad tím zamyslela, když bych někde byla a nebylo by tam moc lidí. Jako člověku to tak nepřijde, když on tam nebyl jako sám chlap, co by nás tam očumoval, brali jsme to prostě jako pár na dovolené a možná i porot nás vlastně pak tak překvapilo, že ho jako napadne vůbec tohle, protože to si nás podle mě musel cíleně vyhledat. Takže to bylo divný. Takže potenciální nebezpečí to jako určitě jo. Nedej bože, kdybychom třeba pak sdílely ty svoje polohy aktuálně a on by za námi mohl pak nějak prostě jít nebo něco takovýho.

Řekla bys, že od té doby k tomu přistupuješ jinak, třeba pokud jde o to označování polohy?

Jako když bych byla na nějakých takových místech, tak bych tu fotku raději sdílela třeba později s tou polohou, ale až už bych tam nebyla.

Ještě přeskočím k tématu, který jsme řešily dříve. Jak postupuješ ty, pokud chceš sdílet fotku s někým dalším?

Já v podstatě sdílím s pár jedinci, u kterých je už taková společná domluva, že sdílíme. Samozřejmě dívám se na to, co tam je na té fotce, jak to vypadá, tak jako podle toho vlastního uvažování a podle toho, že je to třeba ta moje nejlepší kamarádka. Ale je pravda, že pokud jsme někde spolu, tak se práme, jako mám tě označit, mám tě označit. Takže jo, takhle se ptám. Když jsme dělali ten aktivismus, tak jsme si většinou taky sdíleli ty fotky a ptali jsme se, kdo nechce

být označený. Takže kdo nechtěl, ten se neoznačoval. Takže asi bych nikoho neoznačila na nějaké fotce, dokud bych si nebyla stoprocentně jistá, že je s tím ok a souhlasí s tím. Ale zase tak často lidi na fotkách neoznačuju, takže to je případ od případu.

Rozhovor č. 18: Mia

Jak bys ty sama popsala obsah, který zveřejňuješ na Instagramu?

Asi trošku sebestředně. Myslím si, že spousta lidí, co se podívá na můj Instagram, tak si řekne, že jsou tam jenom ta moje selfička a moje fotky. Ale přijde mi to tak asi spíš poslední rok, protože dřív jsem tam dávala takové ty random fotky, jako i třeba z kaváren a takhle. Ale přijde mi to teď, že mi to začaly hodně suplovat ty stories. Vlastně já teď ten obsah vnímám tak, že tam dám nějakou svou fotku, která se mi nějakým způsobem, ne asi třeba líbí, ale něco za mě třeba i vyjadřuje. A často jsou to právě ta selfička. Ale už je nějak postuju třeba se záměrem, že jo, k nim chci dát tenhle popisek. A vlastně většinou jsou třeba i focené v nějakém tom rozpoložení, které s tím pak souvisí. A ten obsah jiný dávám potom na stories, jako nějaký takový ten pro mě archivační, kdy ten obsah pro mě znamená i nějaký deník takový.

Ten obsah na profilu?

Ten obsah na profilu. Jako nějaký deník toho, co zrovna jako prožívám nebo tak už vlastně čím dál víc vlastně. Že když se na to tak sama podívám, tak to může působit, že jsou to jenom ta selfička, ale zároveň asi teď už to je pro mě vždy spojené s nějakou dobou nebo konkrétním dnem, kdy ta fotka byla třeba vyfocená, a k ní se potom vztahuje už nějaký ten můj popisek. A nevím jako jak bych to zobecnila. Snažím se, aby ten obsah byl nějakým způsobem i pro ostatní, jako nemusí to skrz ta selfička tak vypadat, ale snažím se, aby to nějak oslovilo nějak lidi, kteří budou chtít, aby je to oslovilo. A když už tam něco sdílím, tak jsou to většinou i delší popisky a tak, ve kterých se většinou i více rozepisuju o nějakém tom tématu a vlastně sdílím to se záměrem, že bych byla ráda, aby si to lidi přečetli. A ne v kontextu toho, že se týká mě nebo že je to nějak osobní, ale že se to týká věcí, o kterých bych chtěla, aby lidi věděli. Že to je pro mě hodně důležité. Jen je pro mě velký otazník v tom, že jako s čím to sdílet. Jako přijde mi to divný sdílet to s fotkou kafíčka a plácát tam o tom, že mám deprese. Tak proto tam dávám ta

selfička, že je to jako o mně. Ale snažím se, aby to prostě bylo takové, že si z toho mohou něco vzít lidi i jako se s tím nějak ztotožnit nebo se vůči tomu vymezit, to je jedno.

Takže ten popisek je to primární?

Jo. Asi jo. Jakože právě nad tím tak vždycky přemýšlím, že kdyby byla nějaká platforma, která by mi víc vyhovovala, kde by se dalo jen psát, což je asi teda twitter dejme tomu.

Ten je ale hodně omezený, tam máš jen krátké texty. Tak se moc nerozepíše o důležitých tématech.

Takže kdyby byla nějaká platforma, kde nutně nemusíš dát tu fotku a popisek, tak ji budu asi víc využívat, dejme tomu, i když to pro mě byl dříve třeba Facebook, ale teď už ani tolik ne, protože ani ti lidi nebo když to tak řeknu tak tu komunitu nějakých známých nebo sledujících mám spíš na tom Instagramu, tak by to bylo asi to, že ten text budu sdílet jinde. A teď mám vždycky tu dilemu, že tam musím nějakou tu fotku dát, když chci ten text sdílet, většinou jako nevím jakou. Většinou je to to selfičko, protože jiné fotky moc... jako dělám i jiné fotky, ale přijde mi to takové, nevím, prostě nedávám je do toho feedu pak nebo na ten svůj profil. Ten text je ale jako určitě pro mě to primární, co chci jako předat než ta fotka.

A do těch stories dáváš tedy co? Říkala jsi, že je to teda jiné, že tam sdílíš třeba i ta kafička. Ale co třeba dalšího?

Do těch stories, jo, tam sdílím nějaké tipy a jiné profily, které mě třeba inspirují a přijde mi fajn je sdílet nebo něco, co chci, aby lidi viděli. Nevím, teď jsem tam i dost sdílela, že je třeba teď nějaká sbírka pro ženy v nouzi a tak. Něco, o čem chci, aby ti lidi věděli a myslím si, že ty stories vidí víc lidí než tu fotku. Takže jo, sdílím tam vlastně různý obsah i v těch storíčkách, ale zároveň víc tam asi mám takové to zachycování něčeho, jak trávím čas a tak, třeba během dne jenom. Tak je ten obsah takový asi pestřejší, a ne vždycky asi nutně pro mě musí být s nějakým poselstvím nebo jak to říct. Jako stačí, dám tam třeba fotku z nějaké kavárny bez nějakého popisku. Takže možná takový víc jako povrchní obsah v těch stories, ale ne vždycky. Jako že je to různé. Ale myslím, že to převažuje, takový jako obsah, o kterým bych řekla, že nad tím tolik nepřemýšlím možná, že si prostě řeknu, že to chci sdílet, že prostě jsem měla fajn třeba odpoledne, tak to tam dám do těch storíček. Ale jako snažím se to využívat i třeba k sdílení

něčeho, co mi přijde, že by měli lidi vidět. Protože se na Facebooku třeba nesetkám s odezvou jako že to tam nikdo moc nevidí, když chci třeba i něco přesdíle, jako ať už nějaký příspěvek jiný jako zajímavý pro mě. Většinou to dělám často i takhle přes ty stories třeba. Že na Facebook, když něco takového dám, tak mi přijde, že to nikdo ani moc nevidí.

Když vezmeš v potaz stories i feed, jak ty sama hodnotíš množství informací o sobě, těch osobních? Odhaluješ hodně soukromí?

Já bych řekla, že velmi. Myslím si, že odhaluju soukromí pro některé lidi možná až moc. I když tu zpětnou vazbu takovou nemám, protože si myslím, že mě nesledují lidi, kterým by to vadilo. A mám v tom asi štěstí, ale mě sleduje jen pár lidí, kteří mě spíš i osobně znají, takže bych řekla, že ty reakce jsou většinou spíš takové, že jsou za to jakoby rádi i, že jsou to často třeba i věci, o kterých by jinak nevěděli, protože se nepotkáváme intenzivněji a tak. Ale obecně bych to zhodnotila asi tak, že sdílím možná až moc osobní obsah. No ale jako ne tak, že by mi to vadilo. Není to jako nějaké bezmyšlenkovité, jako teď mi nějak je a to jdu napsat na Instagram. Často jsou to texty a i ty slovní příspěvky, co k tomu pak dávám, tak mám třeba napsané z toho momentu a tak a pak to dám k té fotce, ale není to tak, že bych to psala třeba rovnou na ten Instagram. Jsou to většinou věci jako takového deníkového vlastně typu, co mám třeba už někde napsané z toho dne jiného a ani to často nesdílím ani přímo v ten den, konkrétní, hned. Přemýšlím nad tím, jestli je to jako v pohodě to tam dát, hodně. Ale tím, že jsem dost otevřený člověk a snažím se v těch věcech vnímat spíš nějaký potenciál toho, že si toho všimnou lidi, co to mohou mít nějak stejně nebo ani ne, ale třeba o tom vůbec netuší, že takové věci někdo řeší, tak vlastně to asi přebíjí to, že by mi to přišlo moc osobní nebo tak. A tím, že mám soukromý profil, tak jsem s tím vlastně v pohodě, protože hodně filtruju lidi, který tam mám. A vlastně 95 % lidí znám minimálně jako že jsme se někdy viděli. Nejsou to prostě lidi, co znám jenom online. Takže to asi taky hraje roli, hodně, že kdybych měla ten profil veřejný, což jsem vlastně nikdy neměla, ani za tu dobu, co mám Instagram, tak bych určitě takové věci asi nedávala. Jakoby to by pro mě asi nebylo úplně v pohodě.

Když se podíváš na svůj profil, můžeš mi říct, které příspěvky bys hodnotila jako osobnější?

Tak je to spousta, to jsou skoro všechny příspěvky za poslední rok. Ne tak jako v tom posledním roce se staly i nějaké věci i intenzivnější, které, ale myslím si, že to tak už bylo občas dřív, že jsem byla zrovna v nějakém rozpoložení nebo že mě nějaký článek třeba přivedl k tomu sdílet

i nějaké osobnější věci. Ale tak hodně osobní je pro mě tento příspěvek z 3. dubna 2020, řekla bych, že ně jako jeden z prvních, ale to bylo takové nějaké období, kdy jsem začala sdílet takové své více osobnější věci a bylo to jako o nějakém vztahu ke svému tělu a tak. A nějak to pro mě bylo v tu dobu téma. A je to vlastně i fotka v prádle dejme tomu, ale ty fotky vznikly původně pro Corpus jenom, jako kdy je holky chtěly poslat, a když už jsem je měla, tak jsem v tom cítila nějak, že jo jako tak je to něco, k čemu bych se mohla jako rozepsat. Oni měly takový projekt a původně jsem ty fotky posílala jenom jim. A nakonec jsem si je dala teda na Instagram a to pro mě byl hodně osobní příspěvek. A taky jsem se tady dost rozepsala. Bylo to takové to období, kdy hodně začaly vystupovat najevo nějaké moje psychické problémy. A jako jo, byly to i nějaké příspěvky dřív, ale ne tolik si myslím. Jako občas to bylo spíš jako k tématům, která mi přišly důležité, ale nebyly zase až tak, že by to byla, jo osobní, ale nebyly o mně. A tady to předtím asi ten minulý duben tak jako víc začalo, že jsem začala sdílet víc jako ty delší příspěvky o tom jako i svém rozpoložení a tak. To je jako jeden z prvních, co mě napadá. A pak je tam více příspěvků, kde se rozepisuju už jako o těch depresích a takhle, ale to je spíš až potom na podzim, kdy jsem začala víc sdílet tady tyhle věci o nějaké psychice a že já fakt nejsem v pohodě a určitě spousta lidí kolem mě není v pohodě. A to jsou všechno jako dost osobní příspěvky. A některé víc rozepsané, některé ne. Někdy je to pro mě třeba jenom text písničky, kterou jsem nějakou dobu poslouchala, ale pro mě je to sdílené s tím, že to vyjadřuje třeba nějaké moje pocity. Takže tyhle příspěvky. A pak je to mě asi jako osobní příspěvek, kdy tady jako je sice kousek básně mé oblíbené, ale je to vlastně o tom, že mi umřel děda a říkala jsem si tyjo, tak to vlastně nepatří na Instagram tyhle věci. Ale bylo to pro mě prostě v té době tak intenzivní a bylo to pro mě prostě téma a věděla jsem, že jsme i v době, kdy se s tím potýká spousta lidí, že jim odchází blízcí lidé a přišlo mi to jako, ok, tak je to téma, které je teď kolem nás, tak proč to nedat na Instagram. Protože jsem se s tím nikdy moc neseťkala.

Takže pro tebe je ta hlavní motivace, že to uvidí ostatní, kterým to může pomoci, protože si uvědomí, že v tom nejsou sami?

Asi jo. Není to až tak, že já mám jako svou terapeutku, možná když se nad tím takto zamyslím, tak je to pro mě nějaká forma trochu sekundární terapie, ale asi ne jako nutně. Jakože vlastně i kdybych tam neměla jediný lajk prostě, o tom to vůbec není, nebo i kdyby to nikdo vlastně jako neviděl asi možná, vlastně nevím, jak by to šlo takhle zjistit případně, kdyby to fungovalo jinak. Ale asi jo, asi chci, aby to hlavně viděli lidé, kteří s tím mají zkušenost nebo třeba ne. Nevím,

jestli jim to jako vyloženě může pomoci, ale ten záměr tam takový je, jakože toho sdílení s ostatními, aby si uvědomili, že ten Instagram není jen místo pro ty hezké věci.

Takže i protiváha tomu obsahu, který tam vidíš většinou.

Vlastně i to. Jako takové uvědomění, že mě to vlastně štvalo dlouho, že spousta těch profilů, které sleduju, je vlastně strašně pozitivních a nevěřím tomu, že ti lidi takový život mají. A je samozřejmě na každém, co tam sdílí, ale přijde mi fajn tam občas dát i třeba nějaké negativní věci, protože je to prostě realita. A já vím, že Instagram asi možná někdo nevnímá jako realitu, ale je to o tom, jak si to každý nastavíme a já jsem to tak chtěla, jak být autentická.

Když chceš, tak to můžeš udělat realistický, ale je na druhou stranu jednoduché, nemít to realistický.

Jo. A Asi jsem se toho z počátku trochu bála jako zveřejňovat soukromé věci, ale zároveň potom když mi začaly chodit nějaké zprávy, jako když mi někdo napsal, že prostě je za to rád a tak. Ne jako vyloženě podporu mně jako takovou, ale to, že si to přečetla třeba a nějak si to uvědomila, tak to mi dalo najevo, že mám asi určitou skupinu, dostatečně vyfiltrovanou, kterým to prostě vadit nebude. A vždycky mě ti lidi mohou přestat sledovat.

A co tě dříve, když jsi tolik osobní věci nesdílela, naopak od sdílení odrazovalo?

Já si myslím, že to jako bylo dost osobní dříve v té rovině dřív, že jsem s tím nebyla sama tak nějak ztotožněná, že to bylo jako přesně taková ta povrchnost, že jako napíšu možná o nějakých svých problémech, ale já jim sama až tak nerozumím a nevím, co od toho chci vlastně. Jakože když to tady budu dávat. Že to bylo v době, kdy jsem se o těch věcech nedokázala jako ani moc bavit a tak a říkala jsem si proč to teda dávat na Instagram, to prostě není jako autentické. Pak by se mě na to někdo zeptal a vlastně jako i takhle je to těžké, jako jasně je to těžké, kdyby se mě někdo, kdo viděl nějaký můj příspěvek o depresi, najednou jako přišel a viděl mě po dlouhé době a on se mě jako první zeptá na to, tak je to pro mě asi divný se do toho nějak naladit. Ale myslím, že dřív to asi víc bylo takový, že bych to vnímala jako proč to tam vlastně dávám, nebyla bych s tím tolik ztotožněná jako s tím důvodem, proč to tam teda dávat, jestli pro ty lidi nebo protože se tam potřebuju z toho vypsat? Protože dřív jsem jako to s nikým jiným neřešila. Teď to nemá ani tu formu, že bych to s nikým jiným neřešila. Řeším to minimálně na terapiích

a vlastně mám to tím nějak zpracované částečně a dřív jsem asi spoustu věcí neměla, takže proto jsem je ani nikde nesdílela.

Je něco, co bys nesdílela?

Já nerada sdílím jako třeba vztahové věci, protože vím, že se do toho partnerovi moc nechce. Jako že bych psala třeba nějaké příspěvky, jak já se chovám ve vztahu a jak se chová můj partner. Jako když už se to týká někoho dalšího a vím, že by s tím třeba nebyl v pohodě, tak to nedělám ráda a respektuju to. A to nejde jenom o fotky, ale o to, že právě mám tendence třeba dělat ty příspěvky takové osobnější a psát tam a tak. A kdyby se to přesně týkalo nějakých témat jako které zasahují už do třeba nějaké interakce s lidma, jako popisovat tam nějaké věci, které se týkají dalších lidí, typu ať už jako rodiny nebo partnera, kamarádů, co to nechtějí. Jako nepíšu tam třeba o věcech, co se mi děly, když jsem byla malá, i když jsou to věci, co bych třeba taky chtěla někomu předat časem a nějak sdílet to, jestli s nima má někdo třeba zkušenost taky a jak to řeší nebo neřeší, ale to je pro mě třeba něco, co se netýká jen mě, takže to je pro mě už něco, co je moc soukromé. Nebo moc soukromé... týká se to už těch dalších lidí a nechci to dělat.

Takže ty bys to sama za sebe nevnímala jako nepříjemné?

Ne asi. Spíš mám nějaký respekt a ohled na ty další lidi. Takové příspěvky se snažím jako nedělat. Proto to pak možná tak vypadá, že se to hodně točí kolem mě ten profil. Zároveň ale mě by to bavilo dělat tak, že tam budu sdílet víc různé věci, i třeba zkušenosti jiných lidí, nebo tak něco. Ale to už je těžko pro mě udržitelné i z hlediska nějaké etiky nebo možná soukromí. Jo, nevím, třeba víc tam třeba dávat i témata, která jako řeším dejme tomu ve škole nebo tak, ale to už je třeba z rozhovoru s jinými lidma a ty myšlenky mě napadají ve vztahu třeba k nim nebo tak a to už mi prostě nepříjde úplně jako v pohodě.

Nemusela bys uvádět, o koho jde.

Jasně, jako anonymizovaně. Ale už třeba využíváš něčí příběh nebo výpověď jako na to dělat si nějaký obsah. Z čímž já nejsem nějak ztotožněná.

Reflektuješ to někdy zpětně, to, co jsi zveřejnila? Že bys to najednou vnímala jako moc osobní a chtěla to třeba i smazat?

Ne.

Nikdy jsi nemazala starší příspěvky?

Mazala, ale ne asi úplně z nějakých úplně konkrétních důvodů. Jenom prostě teď jsem měla třeba takový moment, kdy jsem chtěla smazat i víc fotek, než jsem v závěru udělala, ale starších a takových v závěru nic neříkajících. To nebylo jako vyložene o tom, že bych tam sdílela něco, co už bych nechtěla, aby tam bylo. To se mi asi vyložene možná nikdy nestalo, že bych třeba kvůli tomu, co je tam napsané, to smazala nebo tak. Spíš jsem si říkala, nevím, už je tam spousta fotek a je tam spousta starých věcí a jsou takové nic neříkající fotky už třeba fakt čtyři roky zpátky, pět let už. Takže spíš jenom proto bych možná klidně některé fotky promazala a nějak si to spíš utříbila v nějakém vyložene stylu, ale v tom, jak mám ten profil teď.

Chtěla bych se trochu pobavit o tom, jak máš nastavený profil. Ty jsi říkala, že ho máš nastavený jako soukromý. Máš to tak od začátku a nikdy jsi to neměnila?

No.

A zpočátku jsi měla jakou motivaci to nastavit takto, pokud si vzpomeneš?

Jako obecně, nevzpomínám si na přesný důvod u toho Instagramu, ale obecně jsem vždycky byla nastavená na nějaké soukromí na sítích. Měla jsem z toho asi i trošku strach a vlastně sama jsem to vždycky vnímala tak, že nechápu, proč tam někteří dávají své fotky a nechávají je sledovat cizí lidi. Že já jsem to měla tak, že jsem tam měla spíš nějaké kamarády a takhle. Takže když mě někdo požádal, tak jsem se podívala, ok, kdo to teda je a když jsem vůbec netušila, tak jsem to samozřejmě nepřijala nikdy. A asi už od začátku to pro mě bylo něco, že jsem nechtěla, aby jen tak random lidi se dívali na můj profil. Jako nevím no, nic asi úplně hlubokého víc v tom nebylo, ale pořád asi celkově takový můj respekt možná víc od začátku, co používám nějak sociální sítě, že nechci, aby to bylo úplně, úplně jako... ani na Facebooku jsem si nikdy do přátel nepřidávala lidi, co jsem neznala. Nemám úplně tu potřebu. Nebo neznala, jako jo, když ti třeba přišla žádost o někoho pak už třeba v brně, že jsem tušila, kdo to je, ale neznali jsme se, tak to jsem přijala, ale věděla jsem, že to je reálný člověk. A i na tom Instagramu jsem

to pak začala možná tak trošku mít, že to přijmu lidem, co znám tak trochu od vidění. Ale vím, kdo to je a ke komu se třeba vztahuje. Ale od začátku jsem to měla tak, že ten Instagram si chci tak nějak sdílet pro lidi, které znám, když budou chtít se na to dívat. A nikdy jsem to podle mě neměnila, že bych si třeba nechala jenom nějakou dobu ten profil veřejný.

Má to podle tebe i nějaké nevýhody, jak to máš nastavené?

Jako nevnímám to asi jako nevýhodu, protože mě nikdy nešlo o to, aby to vidělo co nejvíc lidí. Zároveň si říkám, že některé zajímavé věci, protože si myslím, že sdílím i některé zajímavé věci, ne jako vyloženě o sobě, ale něco, co můžu předat dalším lidem, jako nějaké informace a tak, se pak nedostanou samozřejmě k některým lidem. Ale asi je to pro mě pak nějaká hranice, že si říkám, že by se to zas dostalo k lidem, ke kterým by se to nedostalo úplně do vhodných, v uvozovkách, rukou a mohlo by mě to spíš negativně ovlivňovat. Takže to nevnímám zase jako takovou velkou nevýhodu. Možná trošku, že třeba někoho by to mohlo zaujmout, kdybych to měla veřejně, a řekl by si dobrý, třeba jako zajímavý příspěvek, oukej. Na jednu stranu si uvědomuju, nemyslím si, že ten obsah je zase natolik chytlavý nebo v něčem speciální, že by, nevím prostě, sledovalo nebo začalo sledovat zase tolik cizích lidí. A myslím, že by to hodně ovlivnilo to moje nakládání s těma příspěvkama. Že už by to pro mě nebylo tolik osobní, autentické.

Že už bys nechtěla sdílet ty osobnější témata?

Asi ne tolik. Že možná by to pro mě nebylo tolik, necítila bych se v tom tolik bezpečně. Spíš to tak řeknu. I když je to paradoxní, pořád jsou to sociální sítě. Ale jako i tak. Že bych nevěděla, ke komu se to může dostat, že jestli to může být nějak negativně, že mi tam pak budou psát lidi nějaké divné věci a tak.

Dá se říct, že to, že to máš nastavené jako soukromé, tak ti to prostě dává tu kontrolu nad tím a máš pocit, že můžeš kontrolovat, kdo to uvidí a kdo ne.

Jo. Asi kontrolu a pomyslné bezpečí. Jako takové to, že vím, že tam mám hodně lidí, kteří vím, že a nemusí být nutně zaměřeni jako podobným smýšlením nebo mít podobné smýšlení, ale jsou tolerantní a mají nějaký respekt vůči tomu, co člověk sdílí. A to je pro mě hrozně důležité. Takže bych se asi bála tyhle věci sdílet, kdyby tam nebyla ta možnost toho soukromého profilu,

tak tam takové věci asi vůbec nedávám. Myslím si, že bych tam možná nic nedávala tolik. Jako nevím, jak by vypadal instagramový profil, kdyby nebyl veřejný, asi dost neaktivně.

Používáš funkci close friends?

Jo.

Co tě k tomu přimělo?

To vlastně ani moc nevím. Jenom jsem si říkala, že, nějak mě to prostě napadlo, dva měsíce zpátky nebo tak, nevím, kdy přesně, že přece jenom mám na tom Instagramu takový širší okruh lidí, kteří nějakým způsobem možná nepotřebuje vidět tu moji každodennost, co dělám nebo co čtu, nevím. A to jsem si spíš já nějak vytvořila v hlavě. Že tam mám třeba lidi, se kterými se znám, ale teď se osobně nějak nevidáme nebo se známe nějak dřív ze Zlína a tak. A sledujeme se, já je taky sleduju, protože třeba dělají zajímavý věci a takhle, ale mě samotnou ty jejich stories až tolik nezajímají, je mi jedno, co dělají nebo jako ne že jedno, ale prostě nepotřebuju vidět jejich denní stories, takže jako jsem to brala spíš tak, že jsem si vyselektovala nějakou bližší skupinku do těch jakoby bližších přátel u lidí, u kterých vím, že se nějak vzájemně i aktivně sledujeme, a tak jsem si to nějak tak nastavila. Ale asi to nebylo vyloženě tak, že bych nechtěla, aby to viděli, jako u konkrétních lidí z nějakého důvodu, ale spíš jsem si říkala jako proč. Ty lidi to stejně tak nějak proklikají a je to pro ně jen další to políčko.

Takže tam dáváš úplně všechno? Nerozlišuješ, že bys některá stories sdílela pro všechny své sledující a jiná bys dávala do té skupinky?

Minimálně, občas to dělám. Třeba teď když jsem sdílela ten příspěvek, o tom, že je nějaká ta sbírka, tak to jsem dala zase do celého toho, protože jsem si říkala, ok, to je věc taková jako, nevím, můžou si toho všimnout ti lidi a třeba tam jít, takže jsem to sdílela u všech. Třeba takový typ příspěvků sdílím, že třeba někde něco je, někde něco může zaujmout někoho dalšího, někde někdo může pomoci a tak, tak to asi dávám do toho celého jak kdyby sdílení. Ale pak ty moje fotky z víkendu nebo tak něco dávám už do těch bližších. Jako fakt to, co je nějak o tom mém konkrétním životě.

Vnímáš nějaká rizika toho, že sdílíš obsah na Instagramu, navíc takto osobního charakteru?

Tak ta rizika tam jsou asi vždycky. Snažím se nemyslet na takové ty děsivé seriály a dokumenty na Netflixu, protože to bych se asi zbláznila.

Že tě bude někdo stalkovat?

Jojo. Ale říkám si, tím, že mám ten profil soukromý, že tam je ta proniknutelnost asi malá, nevím, asi to nějak jde, nevím, proč by to někdo dělal. Ale...

Jako že by se tam dostal ještě někdo, koho ty bys tam nechtěla?

No, nějak k těm informacím. Ale když to vezmu tak, pro koho já si myslím, že to sdílím, tak tam těch rizik asi moc nevnímám. Jakože věřím v to, že ne, že by mě to jako mohlo nějak negativně ovlivnit práci nebo tak něco. A kdyby mi to mělo nějak negativně ovlivnit nějaký vztah s někým, tak to asi není můj problém. Protože jsou to věci, které jsou o mě, jsou jako součástí mě a pokud to ti lidi neví přímo ode mě osobně a dozví se to takto a vadí jim to nebo něco, to vnímám možná jako riziko, že by to někomu mohlo, že mám třeba nějaký názor nebo něco nebo já nevím, něco se mě týká nebo si něčím procházím, tak kdyby to těm lidem asi vadilo, tak jako to je jejich věc a nemusím je asi mít ve svém okolí. Takže to vnímám asi jako riziko, že se tam někdo může dozvědět něco co z nějakého důvodu nebude respektovat. Ale zároveň si nemyslím, že tam mám takové lidi.

Tak zároveň pokud by se tam někdo takový objevil, tak je také možné, že ty bys to nezjistila a ten člověk by třeba jenom nějak nakládal s těmi informacemi.

Je to možné, ale prostě nevím.

Nepřemýšlíš nad tím tolik?

Nepřemýšlím nad tím tolik. Zároveň mi prostě nepřijde to, že já mám nějaký problém nebo tak, tak se snažím být natolik otevřená v těch věcech, samozřejmě ne třeba hned na pohovoru v práci, ale myslím si, že časem tak jako všude a mezi většinou svých nějakých skupin a bublin, že to ty lidi nakonec tak nějak ví asi. Tak ale neberu to jako úplně zneužitelné informace v nějakém smyslu slova. A zároveň nejsou to nějaké fotky, kterými já bych si nebyla jistá, jestli jsou zneužitelné nebo tak, to bych asi nesdílela. Já nevím třeba nějaké nahé fotky nebo tak něco,

když to tak řeknu, které ani nemám teda, ale prostě, to už bych asi brala jako takovou tu hranici, že nevím, kam se to může dostat. Ale prostě ten písemný obsah mi nepříjde, je hodně osobní, ale ne v tom smyslu, že by byl zneužitelný pro mě třeba. I kdyby se tam třeba dostal někdo.

Kromě toho, že nepouštíš na svůj profil vyloženě cizí lidi, je ještě nějaká skupinka lidí, kteří bys nechtěla, aby tvé příspěvky viděli?

To asi vyloženě nevím jako... Jako fakt já nepovoluju, když mě chce sledovat někdo, kdo fakt netuším, kdo je, nebo když mě chce sledovat prostě že sice vím, kdo to je, ale nechci, aby mě sledoval. Nevím prostě lidi, u kterých si říkám proč prostě. Nevím asi ne. Je to specifické třeba, já nemám na sítích třeba nikoho z rodiny a asi by mě to bylo jedno celkem, kdyby třeba Instagram měla moje mamka nebo tak, což teda nemá. A nikdo vlastně jiný z rodiny takhle. Ale kdyby, tak by mi to asi bylo jedno.

A někdo třeba z práce?

Hm, ne. Jako to by mi asi nevadilo. Jakože, nevím, měla jsem takové období po tom, co mě vlastně vyhodili z toho N. tak jsem měla tendenci, nechtěla jsem jako aby viděli, že tam dávám tady ty příspěvky, že mi jako není dobře, z nějakého důvodu. A ne že bych to jako skrývala, to ne. Ale tak jsem nad tím jako přemýšlela, po nějakých těch tahanicích, že jako prý vyvíjím tlak na lidi, aby mě litovali. Tak jsem si říkala, ne, nechci, aby to viděli a aby to někdo nějak zase komentoval. Tak to jsem měla takový moment, že jsem si říkala, jestli to nemám třeba skrýt, ale neudělala jsem to. Tak to byl takový moment, že možná když víš u nějakých konkrétních situací, že tě ti lidi sledují a týká se jich pak něco, s čím ty nejsi třeba v pohodě nebo tak, tak nad tím jsem přemýšlela, když jsem pak sdílela nějaké příspěvky s tím, že fakt nejsem v pohodě a není mi dobře a tak, že třeba nechci, aby to věděli. A to jsem jako nechtěla, ale nic jsem s tím nedělala.

Setkala ses někdy s tím, možná v průběhu celého používání Instagramu, že bys ses dostala do nějaké nepříjemné situace, která by vycházela z toho, že jsi něco sdílela?

Přemyslím nad tím. Asi jako ani ne. Nepamatuju si vyloženě nějakou konkrétní věc. Možná jednou nějak když jsem byla v P. nebo možná ještě v Z. tak jsem dala někam na stories nějakou starší fotku a nějak se z toho stalo to, že nemůžu být ten den v práci a někdo si myslel, že je to

z toho dne. Myslím, že se mi to stalo v P. (předchozím zaměstnání) že to byla nějaká starší fotka z předchozího týdne, že jsem byla někde v kavárně a já jsem ten den fakt jako nemohla, protože jsem byla ve škole celý den a pak se z toho nějak stalo to, že jsem někde v kavárně. Jako ok, mohlo to tak být čtené, ale zároveň si říkám, často tam dávám ty příspěvky fakt se zpožděním. A to mi přišlo, že si ta druhá strana spíš spekulovala něco. No tak to asi. Ale ne vyloženě v kontextu nějakých těch osobnějších příspěvků, to jsem asi měla spíš, když už, tak pozitivní zpětnou vazbu. Přemyslím, fakt asi ne, vyloženě něco, co by mě zasáhlo.

Možná dneska ta situace trochu nepříjemná, že se tě pak někdo zeptá na něco, co jsi sdílela.

Jasně, jako že někdo něco někde viděl a zeptá se mě na to, jinak by to třeba ani netušil. To je pravda. Ale neřadila bych to do nějakých jako problémových situací, že je to trochu nepříjemné, ale asi to nějak jako bohužel teď s tím souvisí nebo jak to říct, že je to nějaká moje zodpovědnost, že jsem to tam dala a že to nemusel vidět vůbec nikdo zatím třeba nebo nikdy. No a nevnímám to asi úplně tak negativně. Je to jako takové náročné trochu, že tě to zaskočí, i takové ty jiné věci, což se mi ale vyloženě asi nestalo, jako že jsem dal dávala, že mám depresi a někdo by se mě vyloženě na to zeptal. To se mi asi nestalo, že by vyloženě se mě pak lidi zeptali nebo by mi někdo něco pak psal.

Ještě ze strany nějakého obsahu, který sdílel někdo jiný, nesetkala ses s něčím, co by ti bylo nepříjemné?

Asi ne. Jako já jsem v tomto taková, že jako moc neřeším, jestli, když někdo sdílí nějakou fotku, jestli na ní budu vypadat podle nějakých svých představ. Asi je mi to jedno celkem. Takže tohle moc neřeším a nevím o tom, že by někdo sdílel nějaký příspěvek o mě v nějaké verzi, že bych nebyla s tím ztotožněná, naštěstí.

Jako to mě nenaštvalo, to mi přišlo spíš vtipné. A nevím, jestli to bylo na Instagramu, to se stalo možná ještě na Facebooku, kdy prostě byly nějaké fotky z párty a já jsem tam ani nešla vidět, ale byla tam moje ruka, jak na kamaráda leju gin. A pak jsem si připadala hrozně, proč jsem to jako udělala. To byla pro něj jako hrozně dehonestující fotka, protože on tam tak seděl a asi to chtěl pít, já nevím. A šlo to poznat podle tetování a byla to moje ruka. Jinak bych to vůbec neřešila, ale takhle si všimneš, že je to podle tetování moje fotka a říkám si, proč jsem to prostě dělala, chudák. Takže to nebylo vyloženě nepříjemné, ale pak nějaké věci tě identifikují, i když tam nejdeš vidět vyloženě na těch fotkách. Tak jsme se tomu jako zasmáli. A já jsem si to

prostě, ne že jako nepamatovala, ale nevěděla jsem ani, že by to někdo fotil. Nebyla jsem až tak opilá nebo něco, ale nevím, proč jsem to vlastně dělala. Ale nevím, neměla jsem z toho takový, já nevím, že bych to někomu vyčítala, že to zveřejnil, ale kdyby se mi to možná stalo ještě v nějaké jiné situaci, že já bych tam byla takhle, tak bych s tím asi v pohodě nebyla. Kdyby někdo zveřejnil takovou fotku, že jsme v nějaké výjimečné situaci a není to prostě ok a někdo by to dal bez svolení na sítě třeba. Jednou jsem trochu litovala jednoho videa, které jsem dala na Instagram. To jsem si vzpomněla.

Jakého?

Nebo ne litovala, ale říkala jsem si proč prostě. To jsme byli jednou v L. na nějaké párty a já jsem tam prostě natáčela, jak jsme tam tančili prostě s gayema a já jsem to potom dala na Instagram a to bylo takové, jako nebyl tam někdo v nějakém stavu, že by ti lidi nebo ty holky, co tam se mnou byly, že by jim to vadilo, ale pak jsem si to malinko vyčítala, že jsem takové video z párty nemusela dávat na Instagram. Mě to přišlo, že to byla taková dobrá nálada, dobrá písnička, tak jsem tam prostě natočila, jak tančíme, tak jsem to tam dala ten večer na stories. Ale pak jsem si říkala, byla to párty, bylo to v gay baru. Nemusela jsem to tam dávat. Takže jsem měla takovou sebereflexi. Ne jako pro sebe, i když jsem tam byla taky natočená, ale jako že by to pro někoho třeba nemusela být dobrá situace, i když ti kluci říkali, že jsou cizinci a jsou tu jen na víkend, takže jsem si říkala, ok, není to nikdo z Brna. Ale i tak, že prostě dělám nějaké takové věci, kdy to souvisí se sdílením dalších lidí, a tak a že mě to jako nenapadlo v nějakém víru večera. Že třeba sdílet fakt nějaké příspěvky nebo takové věci z nějakého místa, které nemusí být úplně ok pro někoho, že tam je, aby to viděli lidi, tak bych to už neudělala.

Jak celkově přistupuješ k fotkám nebo příspěvkům, kde jsou další lidi? Říkala jsi, že nechceš psát o ostatních, ale co třeba fotky, kde jsi společně s někým dalším?

Přiznám se, že na to se moc neptám. Že když se mě ta fotka líbí a je to normální fotka, není nějaká inkriminující, tak to moc neřeším. Což jako zároveň kdyby mi někdo napsal, smažeš tu fotku prosím, nelíbí se mi, tak to smažu. Ale asi to dopředu neřeším. Když je to fakt nějaké selfičko, které mi přijde, že ej hezké nebo nám na stories třeba tebe tak nevím neptám se na to. Nebo někoho někde vyfotím a mě to přijde jako hezká nebo normální fotka, tak to si občas dám i na ty stories a prostě se neptám. To bych možná i mohla no ale jako....

Vyhodnocuješ si to podle svých kritérií.

No, ale to může být zavádějící.

No, nemusí se to potkat s tím, jak to má druhý.

Jo ale zároveň, což se mi asi nikdy nestalo, že by mi napsal ten druhý, já nevím, jestli to smažu, že se mu to nelíbí, tak to udělám.

A jsi ty ráda, když se tě někdo prvně zeptá?

Mně je to asi jedno. Kdyby se mi stalo, že mě někdo vyfotí na párty a bude to typu, já nevím, když si vzpomenu na fotky našich akcí na gymplu, když jsem tehdy kouřila a mamka to nevěděl, kdyby to dal někdo prostě někde na facebook, tak by mě to třeba fakt naštvalo. Že to jsou takové ty momenty, kdy nepotřebuješ, aby to bylo na facebooku, když to třeba nevím mamka nebo rodiče a nechceš, aby to věděli, že jo. Ale nikdy se mi to nestalo. Ne, asi je mi to fakt jedno v tomhle směru. Kdyby to nebyla fakt nějaká fotka, kde prostě jsem zachycená v nějaké situaci nebo třeba moc odhalená, nebo já nevím, něco. Že třeba když jsem fotila s kamarádem jedním a byly tam i nějaké fotky, které jsou víc odhalené, tak on se mě na to všechno ptal, všechno mi poslal a jestli to může sdílet a když jsem řekla, že ne, tak to nesdílel. Takže v tomhle směru jsem třeba ráda, ale byla to domluva už dopředu, že když vyfotíme nějaké fotky, kde budu třeba víc odhalená, tak on to bez mého svolení nebude nikam dávat. Což bych si dávala dost pozor. Ale to bych si dávala i dost pozor, kdo vlastně nakládá potom s takovýma mýma fotkama. A asi bych to nedělala s člověkem, kterému nevěřím. Že by pak třeba sdílel něco, co jemu připadá hezké, ale už by to bylo za nějakou mou hranicí toho, co chci mít někde sdílené.

V souvislosti s těmi riziky, ty jsi zmínila, že se může objevit nějaký stalker, ale že se tam nejspíš nedostane, a zmiňovala jsi, že nemáš žádný problém, když cokoliv vidí ti, co tě sledují. Ale uvažovala jsi někdy třeba nad tím, jak s daty může nakládat třeba samotný Instagram?

No viděla jsem takový ten dokument, jak se jmenuje, nevím, na Netflixu, kde tohle přesně popisují. A já nevím, já fakt nad tím nedumám moc. Tohle je oblast, kdy ok, pak si říkám, že mohla bych se dát úplně offline a tohle prostě neřešit nebo budu online, ale nemůžu se tímhle nechat pohltit.

Prostě to přijmeš?

No jako nevím, neřeším moc rizika ze strany takovýchto společností a tak, že by se mohlo stát něco nepříjemného nebo nevím, jak to říct. Ne nepříjemného, ale že by se to časem někdo mohlo, že se to stoprocentně někde ukládá, ale nevím, jak by se to mohlo zneužít. I když věřím, že to jde, ale nevím. Nechci nad tím přemýšlet.

Vidíš někdy u ostatních nějaké příspěvky, kdy si řekneš, že to ti lidi už přehnali, že tam dali něco moc soukromého?

U mě je to asi jasné stop nahota. I když je to každého věc a v moment, kdy to souvisí nějak s profilem toho člověka, tak ok, ale někdy si toho všímám i u lidí, co mají úplně obyčejný profil, nejsou modelky, nic a dají tam prostě pak fotku, což třeba udělala jednou moje spolužačka, což jsem byla v šoku, že tam jednou dala třeba fotku vyloženě jenom v prádle, že je něco jako Valentýn. A vůbec to nesoudím, ale pro mě je tohle už moc. Nebo v prádle, takhle, záleží strašně moc jak. Záleží na formě té fotky, na všem. Protože já tam mám třeba taky fotku v prádle, ale je to takové, že jsem tam zezadu a je to takové prádlo dost zakrývající prádlo, a ještě k tomu to měli třeba holky na profilu Corpusu, kdy chtěly, abych se s tím nějak vyfotila, tak ok, to jsem brala, nějaký kontext, ale v moment, kdy jsou ty fotky u mě nějaké za hranicí, tak si říkám, že tohle není moc fajn. Nebo jednou tam měla fotku, kde byla jen obložená sushi a byla tam nahá, tak to už je takové...Z ničeho nic jako vlastně v nějakých úplně random příspěvcích a tohle napsala, že udělala pro svého přítele, tak jako fajn, ale proč. A tahle je forma příspěvků, kde si říkám, že fakt ne.

Takže nahota a ještě něco?

Rozhodně jako násilí, jakékoliv. Nechápu, proč by, nevím o tom, že by někdo z mého okolí něco takového sdílel, ale ať už nějaké předsílené nebo cokoliv, tak nevím, proč by měl někdo něco takového sdílet, nějakou formu násilí. To nechápu. No a nějaké takové podobné věci. Jako negativní, ve smyslu, jako nějaké video, kde je nějaký člověk v nepříjemné situaci a já to budu sdílet, protože jsem někde šel. Takové příspěvky fakt nevím, proč by měl dál někde posílat, když už měl třeba potřebu si to natočit do svého mobilu. No, takže asi tohle. A z hlediska, co je moc osobní, tak v tom jsem asi otevřená. Záleží, jak se to podá, ale co se týče témat, tak mi nepříjde moc nic. Když jsou profily, kde se píše o sexualitě nebo různých tématech, přijde mi to ok, když to chce ten člověk sdílet, ať to sdílí, ale pak už mi jenom přijde k tomu důležitý ten

vizuální obsah nějak vychytat, že to není moc prvoplánové nebo přesně, není nějak, nevím, moc prostě nějak za tou hranou.

Napadá tě ještě něco, o čem jsme nemluvily, co bys chtěla sdílet?

Nevím, možná jen že v poslední době se hodně ptám sama sebe, co vlastně s tím Instagramem a kam ho jako vést, protože mi dává smysl dělat i takového jako třeba vážnější příspěvky, které budu dělat samozřejmě pořád a tak, ale občas když ta situace je a když mám nějaké téma na zpracování i na víckrát, tak si říkám, že pro mě to nějaký smysl dává, ale bojuju s tím, že tam nechci dávat tolik sebe, že je pro mě těžké to nějak vybalancovat. To je pro mě třeba teď důležité i v kontextu toho soukromí, že chci o těch věcech psát, zároveň mi přijde dobré mít s tím vlastní zkušenost a vycházet z toho, ale chtěla bych možná dělat v některých věcech dělat takovou i možná osvětu, ale ne skrz sebe. Že někdy to vnímám jako že je tam toho o mně moc. Ne jako v tom negativním smyslu úplně, ale občas si říkám, že jestli to nemůže být pro ty lidi nějaké, že tam dávám pořád sebe, když se kouknou na můj profil, tak jsou tam jen ty selfičko samé a je to skoro pro mě samotnou někdy trochu otravné, ale nějak to vychází z toho mého konceptu.

Takže hledáš způsob, jak to dělat trochu jinak, ale předávat ty samé informace.

Dělat spíš třeba nějaké, já nevím, infografiky nebo tak. Ale zároveň, to už by se z toho pak stal takový profil naučný, vzdělávací, jako fajn, ale mně se zároveň líbí taková ta osobitost v tom něčím. Že já třeba taky ráda sleduju profily těch lidí, co si třeba něčím prošli a teď jsou schopní o tom sdílet ty informace a jsou tam jako sami za sebe, že to nejsou nějaké výčty někde z něčeho, to můžu dělat do školy, žejo.

Tak to by potom možná bylo dobré to rozdělit a mít takový profil oddělený.

No já mám vizi, že budu teď dělat profil pracovní.

....

No a nevím asi, to jsem nad tím tak přemýšlela ještě. Zároveň jako mně nevádí to sdílet, ale pak nad tím tak přemýšlím, když se podívám na ten profil, že jsem tady pořád já já já, ale je to můj profil.

Rozhovor č. 19: Monika

Kolik máš profilů na Instagramu?

Momentálně mám dva své a ještě jeden, co mám, tak to pomáhám mámě s profilem ledě na Ukrajině. Ale můj osobní je jeden, pak druhý ten pracovní a další pracovní je mámin, ale mám to na půl se sestrou. Ona (máma) nezvládá nic dělat, takže my jí pomáháme.

Takže ten slouží k propagaci?

Ano. Sice my jsme tu, ale ona dokáže vyfotit a když tam jedeme tak nafotíme na dva tři roky dopředu.

A ten tvůj druhý profil, tam dávaš své fotografie a také to vnímáš jako čistě pracovní?

Ano. Vnímám to jako pracovní, protože jsem si řekla, že kdybych tam furt otravovala, myslím ve svém osobním, fotkama cizích lidí, tak jsem si všimla, když jsem nejdřív je začala dávat tam ty fotky, tak se začali odepisovat. Tak jsem se pobavila se sestrou a říkala, že no asi ti vytvoříme zvlášť a kdo bude mít zájem, začne tě sledovat i na tom pracovním profilu.

Tak to se budeme bavit převážně o tvém osobním profilu. Jak bys sama popsala obsah, který zde zveřejňuješ?

Jídlo, lifestyle i móda. Jakože fakt se tam snažím zveřejňovat hlavně oblečení a podniky v Brně. A předtím, když jsem cestovala, a snad zase se k tomu vrátím, tak hodně cestování. S tím, že tam sice nikdy nerozepisuju, kam jít a takové ty návody, ale prostě jako kvazi rady pro lidi, co někam cestují, tak jestli se chtějí podívat na doporučení.

A jak ty sama vnímáš množství informací, které zveřejňuješ? Myslíš si, že toho o sobě zveřejňuješ hodně?

Já jsem nad tím už přemýšlela. Skoro nikdy nepíšu popisky pod foto, že bych napsala něco o sobě, jako nějaký příběh nebo svoje přemýšlení. Tak to se mi nestává nikdy. Takže v podstatě jediný osobní, co zveřejňuju, jsou ty fotky, na kterých jsem já sama. Nejosobnější věcí, co jsem zveřejnila, je to, že jsem s přítelem například nebo že jsme měli výročí a já jsem zveřejnila fotku, pod kterou jsem napsala, že jsme měli výročí. To tak asi maximálně z osobních věcí.

Nebo nějaké narožky, oslavy. Ale nic, co bych tam napsala osobního, tak není. Nebo já nevím, co vnímáš jako osobní?

Jde právě o to, co vnímáš jako osobní ty.

No tak mě přijde, že osobní je v podstatě nějaké informace o rodině, nebo informace o vztahu, nebo podrobnosti o práci. Nebo cokoli, co je potřeba k tomu ještě rozepsat a není to pochopitelné z té fotky, nevím, jak to říct. Ale i tím, že tam nikdy nezveřejňuju fotky z práce, tak to je vlastně taky nic. Nebo další osobní fotky by byly, kdybych tam zveřejňovala víc intimnější podoby. Například skoro nikdy nedávám fotky v plavkách, protože to je taková moje osobní intimita, že nechci, nebo fotky v prádle nedej bože. Tak to tam nemám. Takže ukazuju pouze nějaké příklady, kde se můžeš najít a kde se můžeš obléct, ale nic, co by o mě reálně lidi nevěděli. A ještě další věc, já hodně sleduju, kdo mě sleduje nebo koho sleduju já. Že třeba když mě začnou sledovat nějakí lidé, vím, že nejsou reálné profily, nebo například profily tureckých guys, nevím, jak to říct tolerantně, tak většinou máš možnost, že je od sebe nuceně odepíšeš, aby oni tě nesledovali. Protože to nemám ráda. Samozřejmě, když mi posílaj nějaké ty hello hi, tak já to ani neotevírám a rovnou to mažu.

Napadla by tě ještě další témata obsahu, který bys ty nikdy nezveřejnila?

Tak mě napadá jen to porovnat s tím, co vidím, že zveřejňují ostatní. Někaké nemoci, jestli jsou nějaká neštěstí v rodině, někdo zemřel. Negativní osobní věci. Negativní osobní věci bych tam asi nezveřejnila. Kdežto kdybych se vdávala nebo se zasnoubila, tak to bych tam dala, i když je to hodně osobní věc.

Proč myslíš, že to tak máš?

Nevím, asi je to zase tím, že vím, kdo mě sleduje. Víam, že většinou jsou to lidi, co znám, zřídka jsou to lidi, co neznám, nebo jsou to profily, co vedou lidi, co znám. Takže v podstatě ty informace by se dozvěděli i tak z jiných sociálních sítí. Já jsem si všimla, že lidi, co mě sledují na Instagramu jsou stejní lidé, co mě sledují na Facebooku, víceméně, jakože fakt. Proto jako že tady ty věci pozitivní, o nich by se ti lidi stejně dozvěděli. A navíc, nevím, je to radost a pochlubit se taky chci něčím pozitivním. A zase negativní ne. Nevím, co bych ještě nezveřejnila. Asi nějaké nákupy, třeba nemovitostí myslím. To jsou taky hodně osobní věci. To

bych zveřejnila až bych to měla úplně všechno hotový, nikdy bych nezveřejnila proces a nepopisovala bych čím vším procházím a tak.

T

o by také mohlo být pro někoho inspirující.

Jo, ale nejsem bloggerka vyloženě. Že bych někoho inspirovala. Já strašně nerada na ty lidi mluvím nebo píšu, i když bych chtěla. Třeba zveřejnit nejen ty outfity, ale i to, jak je vybírám, ale to už je potom moc osobní komunikace s těmi lidmi, nevím proč. Já si myslím, že jsem prostě zvyklá na to, že na to nemám nebo tak něco. I to psaní těch popisků se odvíjí od toho, že buď je napíšu v ruštině a budu vědět, že jsem je napsala správně, nebo musím to napsat v češtině a potom to dát zkontrolovat.

Tak to možná souvisí i se sebevědomím.

No samozřejmě. Tak nikdo nechce dělat chyby v popiscích, že?

Podle čeho se ještě rozhoduješ, zda napíšeš popisek česky nebo rusky, případně anglicky? Máš tu popisky ve všech třech jazycích.

Pouze podle toho, kdo mě sleduje v podstatě. Teď vím, že hodně se orientuju na české kamarády. Většina, když se podíváš na statistiky na Instagramu, tak vidíš, že většina mě sleduje z Česka, z Prahy, Brna. Proto si i říkám, že nějaké klasické popisky napíšu buď v angličtině, aby tomu rozuměli i ti i ti, nebo čistě v češtině. Protože těch ruských kamarádů nezbyvá až tolik. Takže vlastně vybírám hlavně češtinu.

Mluvíš o tom, že tě sledují hlavně kamarádi. Nemáš ambice, aby tě sledovalo co nejvíce lidí a tím pádem i ti, které neznáš?

Mám, ale na tom pracovním profilu, ne na osobním. Jako že osobní profil nemám v plánu vyvést na nějakou další úroveň, nějaký vyšší level blogerství nebo tak. Dřív jsem měla, zkoušela jsem to, samozřejmě, že mě potěší, když moje reels mají dva tisíce prohlížení a takové ty věci, ale já osobně sama chápu, že nemám na to. Aby tě sledovali další lidi, tak musíš s těma lidma hodně komunikovat, a to prostě není věc, na kterou jsem zvyklá, někdy to nerada dělám a je to pro mě příliš osobní.

Akorát mě napadlo, u těch sledovatelů, že jsem byla překvapená sama ze sebe. Pár týdnů zpět mě začal sledovat můj bývalý kamarád, taková ta nikdy neuskutečněná láska. A všimla jsem si u sebe, že jenom kvůli jednomu člověku jsem začala dávat na Instagram jako řekla bych, že je to víc soukromá věc, víc fotek přítele nebo nějakého příběhu s přítelem. Jenom abych ukázala, že já se mám úplně v pohodě. Třeba občas se řídím tím, že když chci ukázat nějakým svým haterům, co mě sledují, že se mám dobře, tak ano, fakt mě to nasměruje k tomu, že dám víc soukromý věci, než chci. A občas i sedím a koukám na to a pak to můžu i smazat, že si řeknu, to je až moc, okay. Nebo když jsem viděla, že oni viděli ten příběh, tak to smažu, že si řeknu, tak ok, už to splnilo ten svůj cíl. Ale to už je čistě o tom, jak já vnímám ty lidi.

Takže hodně kontroluješ, kdo se dívá na tvé stories?

Ano. Například můžu párkrát denně otevřít Instagram a projet, kdo se podíval. Obzvláště nějaké lidi, co chci, aby to viděli například nebo celkové množství těch lidí.

A jsi často překvapená, když vidíš, kdo to viděl? Jsou to lidé, které bys nečekala?

Tak nemůže tam být skoro nikdo navíc mimo ty, co mě sledují.

Ale mohou si tě najít i tak.

Ano, bývám překvapená, že tím, že mám otevřený profil, tak že třeba někdo se podíval, kdo vím, že mě nesleduje. Víím, že vyloženě nachází můj profil, že ho má někde uložený a občas tam chodí kontrolovat.

Zaznamenala si, že by to někdo dělal pravidelně, opakovaně?

U mě se to stává fakt hodně zřídka, protože pak mě většinou ty lidi začnou reálně sledovat otevřeně. Právě to se stalo předtím než mě ten chlap, co mě začal sledovat pár týdnů zpátky, jsem si párkrát všimla, že viděl moje příběhy předtím, než mě otevřeně začal sledovat. Tak to mě motivovalo dávat víc, třeba více zveřejňovat, že jsem v kavárně tam a tam a tam a s těma lidma, jakože mám aktivní sociální život. A pak začal sledovat otevřeně. A už mě trochu, už jsem neměla takovou motivaci. Že jsem si řekla, tak nemůžu dávat furt tolik všeho. Ale jo, kontroluju, kdo se podíval a kdo ne. Občas kontroluju taky kdo dal lajk a kdo nedal lajk pod

publikaci. A když vidím, že nějací mí kamarádi nedali lajk, tak to se většinou stává kvůli samotnému Instagramu a těm algoritmům, že jim to neukáže, tak já jim posílám v soukromé zprávě, jako že dej tam lajk.

Hlídáš to.

Jo, hlídám. Já vím, že minimálně 35 lajků musí dát ti lidi, se kterými jsem víceméně v blízkém kontaktu a u kterých existuje taková ta nenapsaná smlouva, nenapsané pravidlo, že my si prostě dáváme navzájem lajky. To je, jak když se mi nelíbí nějaký post u sestry, stejně to musím olajkovat, víš.

Taky to tak mám s kamarádkou.

Přesně. I na svoje vlastní publikace si dávám lajky ze všech svých profilů. Bohužel. Tak samozřejmě to je tím, že ty lajky jsou spojené s tím, že to lidi schvalují, hodnotí mě, líbím se jim.

Máš nějaká kritéria, která vyhodnocuješ, aby ses rozhodla, jestli určitá fotka půjde nebo nepůjde na Instagram?

Určitě. Musí být estetická samozřejmě podle mého chápání estetiky. Takže musí se mi líbit, samozřejmě. Přičemž od začátku se jí snažím vyfotit tak, aby se mi líbila, ne že ji potom dotáhnu nějakými filtry. A většinou, co se týká přírody nebo jídla, tak tam nejsou až takové podmínky, jestli ta fotka půjde na Instagram nebo nepůjde. Prostě to musí být něco sympatického, co se mi líbí, co zveřejním. Další věc, zhodnotit, jestli chci zveřejnit fotku, na které jsem já sama. To samozřejmě kontroluju i takové věci, jestli tam jsou vidět kalhotky nebo nejsou vidět kalhotky nebo tím, že nenosím moc často podprsenku, jestli jsou vidět prsa nebo nejsou, jestli je to potřeba nějak upravit. Jestli vypadám o deset kilo víc nebo míň, takový věci. Jakože ta fotka prochází tak hodinovým filtrováním toho, co se mi líbí a co se mi nelíbí. Musím se smířit s tím, že tam tu fotku dám a že se tam sama sobě líbím a až potom ji dávám na ten Instagram. Ale co se mi nelíbí, tak buď to spravím nebo tam ta fotka nikdy nepůjde. Nebo půjde, ale za pár měsíců, kdy si uvědomím, že ta fotka není tak špatná, jak si myslím. Jako že to hodnocení se mění s časem, ano. S váhou je to nejtěžší. Když se teď dívám na svoje rok staré

fotky, tak si říkám, ježiš marja, já jsem byla tak štíhlá tak hezká, měla jsem dávat prostě úplně všechno v porovnání s teď, ale možná, snad se to nestane, to bude za rok stejný.

Hlavně jsou to stále fotky, které mohou zkreslovat, takže tam jednou můžeš vypadat tlustší, potom hubenější.

Ano. Ale našťestí tam teď můžeš spoustu věcí spravit. Například dost často čistím ulice. Jakože mažu v lightroomu nebo v photoshopu třeba cigarety nebo nějaké žvýkačky na asfaltu a takové ty věci. Jako fakt se snažím tu fotku co nejvíce udělat fajn, což potom se samozřejmě liší od reality, ale alespoň to potom splňuje ty moje očekávání, představy, co jsem měla na tu fotku.

Není to potom hodně práce na to, že to mají vidět zejména kamarádi?

Je. Ale ten profil za prvý je spíš pro mě. Já sama potom ráda prohlížím místa, kde jsem byla, státy, co jsem navštívila. Jsou to vzpomínky. Jako digitální fotoalbum pro mě. Proto jako že tam nedávám žádné odhalené fotky a tak, protože na ty nepotřebuju vzpomínat. Ale je to fakt pro mě, moje vzpomínky, kde jsem byla, co jsem jedla, s kým jsem se viděla.

Takže hezké věci a hezky upravené.

No jasně, nechceš mít vzpomínky na nějaké ošklivé byty, kde jsi jednou přespala a tak.

Ale zároveň, musíme si furt pamatovat, že mě sledují lidi, co znám a říkám jim kamarádi, ale jsou tam i takoví lidi, se kterými reálně je tam nějaká ta soutěž, kdo je lepší, která motivuje i ty fotky upravovat a tak. Třeba nějaké bývalé kamarádky, co tě pořád sledujou. Ale před kterými nechceš zveřejnit, že jsi přibrala deset kilo.

Mažeš někdy příspěvky? Zmiňovala jsi, že stories ano. Promazáváš takto i feed?

Mně se to stalo jen jednou, když jsem promazala feed s fotkama s přítelem, se kterým jsem už nechodila, se kterým jsem se rozešla. Ale normálně ne. Když jsem to tam jednou dala, tak to tam nechám. Nemám tendence vymazat všechno nebo promazávat si nějaké fotky, které se mi nelíbí, to ne. Radši když se mi třeba nelíbí nějaká barevná kombinace, tak začnu dávat v jiné. Ale vím, že hodně je populární u holek, třeba Miška, že, která promazává úplně všechno, že chce jakoby začít nově. Ale to nemám, zase, to jsou moje fotky, moje vzpomínky a mně se líbí.

Proč bych je promazávala? Ale jakože s tím člověkem to byla jediná taková zkušenost, ale jen protože v strašně špatném kontextu jsme se rozešli, tak jsem to radši vymazala úplně. Co se týče storiček, tak to bývá spíše z estetických důvodů, že popřemýšlím a říkám si ne, to se mi nelíbí a smažu to.

Máš u stories jiná kritéria na to, jak mají vypadat, co všechno tam dáš?

Určitě. Do storiček můžu dát téměř cokoli, i nevím, například nedávno někdo v našem baráku vyhodil krabici se starýma panenkami Barbie, vypadlo to hodně jako girls leží u našeho baráku, tak jsem to vyfotila. Nebo tam můžu dát něco vtipného, semafor ve Vídni, kde oni tam mají srdíčka, to je strašně cute, a dobře, to dávám i do profilu. Ale prostě do těch storiček dávám úplně všechno, čím jsme se nasnídala, jakože nevím, i takové ty selfie v zrcadle, jakože dneska mám takový outfit a úplně to neřeším, kdežto do profilu bych to asi nedala.

Z hlediska soukromí, řekla bys, že ve stories odhalíš více?

Storička ukazují ten reálný život, tu každodennost v reálném čase. Kdežto posty můžu dát týden, dva týdny staré a jsou takové víc vyhlazené. A storička, asi jo, na storičkách můžeš zahlédnout třeba víc soukromí. Třeba když natáčím svého psa a na pozadí leží můj přítel na gauči, víš, což normálně bych nedala do profilu, ale v tom storičku to jde vidět, vteřinu dvě. Takže jo, odhaluju víc reálné mě. Například i dost často to tak podepisuju, že jako backstage a takové ty věci, jak se vytvářela tato fotka, která je v profilu ideální. Jo ale i nad příběhy strávím hodně času, když dělám nějaké koláže nebo nějaká videa montuju, tak nad tím můžu fakt strávit hodně času, ale je to fakt zábavný.

Teď bych se možná více zaměřila na to, jak máš profil nastavený. Máš ho veřejný. Má to podle tebe nějaké nevýhody?

Určitě. Dřív jsem ho měla soukromý, ale pak jsem ho udělala veřejný. Dřív jsem ho měla soukromý, protože člověk, se kterým jsem byla ve vztahu nechtěl, abych ho měla otevřený. Díkybohu můj přítel momentální, celkově člověk mého života, je mu to úplně jedno. I jsem si řekla, že když tam nedávám nic, žádné odhalující fotky nebo tak, tak s tím nemám problém. A hlavně když chci, aby lidi koukali na můj profil a třeba čerpali inspiraci třeba kam jít v Brně, tak ho nechám otevřený. Ale ano, zároveň to znamená, že tě mohou vidět a koukat na tvoje

fotky lidí, co úplně nechceš, lidi, co ti nejsou úplně příjemní. Ti Turci, co jsem uvedla na začátku. Že kdybych měla uzavřený profil, tak asi by nereagovali na moje storíčka, jako hi, how are you a viděl jsem tě tam a takové věci, to je trochu creepy. Ale popravdě až na spam lesbické skupiny, co mi furt posílá, jenom zřídka mě otravují, jako nesetkala jsem se s nějakým fakt stalkerem. Jako jeden chlap v průběhu roku napsal zprávu asi třikrát, ale já si myslím, že to byla náhoda, že on si sám už nepamatoval, co psal. To jsou takoví, že zkouší jakoby každou. A navíc takto, teď těch profilů na Instagramu jsou miliardy a jsou profily, kde holky mají mnohem víc sexy fotky nebo tak, takže já si nemyslím, že bych někdy byla cílem takových těch, že by mě otravovali. Nemám ten content správný.

Takže se nemusíš bát právě nějakých stalkerů?

To právě záleží na tom, co tam dávám, ano, takže jo, já si myslím, že tím, že od začátku dost filtruju, co tam dám, tak od začátku se tomu vyhýbám. To je další věc, proč kdybych třeba něco nakupovala, nějakou nemovitost nebo by byla nějaká událost pro mě hodně důležitá, tak bych to nikdy nesdílela v reálném čase. Jakože fakt nějaká soukromá, která se může pokazit kvůli tomu, že někdo jiný do toho vstoupí. Když už to dám, tak to dám později, ale tím se taky snažím nějak ohradit od toho, aby nějaký hateři nebo stalkeři mohli něco psát, sledovat nebo znát, kde jsem.

A přitom jsem si všimla, že označení lokací máš na profilu hodně. Že označuješ opravdu reálné lokace, parky nebo ty kavárny.

Ono to souvisí hlavně s tím, že chci, aby lidi věděli, kde to je, protože jim to chci doporučit.

Ale vlastně si zároveň hlídáš soukromí tím, že to tam dáš později?

Ano, samozřejmě, minimálně ta úprava fotky trvá a zatím z té lokace zmizím. Když píšu, že jsem na Zelném trhu, tak už tam nejsem reálně.

Když se tam nějaká místa opakují, tak z toho člověk docela dobře dokáže usoudit, která ta místa máš ráda, kam chodíš často. Nemohl by tohle být problém?

Já si spíš myslím, že z toho nemám strach, protože lidi, se kterými jsem kdykoliv komunikovala, toho nejsou schopní, co já vím. Asi je to blbost a je to takový spíš odmítání reality, ale já si fakt myslím, že zrovna já nejsem něčím v tomto případě zajímavá, že proč by mě někdo pronásledoval nebo že vyhlížel ten post a pak mě čekal na tom Zelném trhu, kam chodím strašně často, jakože kde ona je.

Používáš někdy u stories možnost, že vybereš jen skupinku lidí, kterým se zobrazí?

Ano, mám friends. Mně přijde že každý má takové to blízké přátele. Ale tam spíš dávám nějaké trapné fotky, třeba když jsem u kosmetičky a jsem strašně červená anebo když se mi jednou roztrhly kalhoty úplně na prdeli, tak jsem to vyfotila nebo nějaké fakt jako trapné věci. Tím, že já hlídám, aby byl ten můj instagram esteticky hezký a ano, fejkově se tvářím, že jsem ideální, tak tam dávám spíš takové ty fádňáky věci nebo takové ty fotky, když jste šly s holkama na jednu skleničku a skončily u pěti a pak jsou takové ty selfička, tak to nikdy nezveřejňuju pro všechny, ale tam. Mám tam asi 14 lidí tuším. Ale jo, využívám toho, určitě.

Napadají tě nějaké další funkce, které ti na Instagramu chybí, které by ti pomohly s tím soukromím pracovat trochu líp?

Nevím. Já jsem jen jednou přemýšlela, že by bylo fajn, kdybych mohla ty svoje příspěvky omezit, že by je mohli vidět lidi třeba jen z Brna. Ale popravdě, já si myslím, že ten Instagram ti nabízí buď možnost soukromého nebo otevřeného profilu, jako ano, ne že by ti nabídl možnost vybrat, kdo uvidí nebo neuvidí tvůj příspěvek, nemůžeš ho třeba jako storičko sdílet jenom pro friends, ale zároveň tak v tom případě, to nedávej. Já bych chtěla, aby Instagram zavedl tu možnost, aby přestali dávat komentáře také ty fejkové stránky, jewellery, víš, takové ty spamy, co ti napíšu koment nebo dm. Takové ty komentáře ne od kamarádů. Ale tuším, že to tam je, akorát to nevyžívám.

Myslíš u komentářů nebo u zpráv?

Myslím komentáře, u zpráv to určitě můžeš, aby ti psali jen kamarádi, ale komentáře. Možná ale kecám, možná to mají.

Já také stále přicházím na nové funkce. Vlastně jsem si neuvědomila, že tím, že můžeš mít profil otevřený, ale případně určité lidi zablokovat, tak jsi potom někde mezi otevřeným a uzavřeným profilem.

A nejen bloknout. Já využívám toho, že můžeš je dát do černýho listu, jako že blokovat, nebo můžeš je dát tak, že tento konkrétní člověk nebude vidět tvoje příběhy, to taky využívám. On vidí ten feed, nevidí ty příběhy. Nebo využívám ještě toho, že skrývám příběhy některých lidí, abych je já neviděla. Že já je sleduju, ale oni mně nelezou furt do oka. To jsou takové ty kamarádky třeba, které nemůžeš vymazat, ale zároveň je nechci furt vidět, tak je skryju. A třeba mám zablokovaných pár bývalých přátelů, ale i oni mě zablokovali, takže to je jedno. Nebo nějaké kamarádky, které najednou přestaly být kamarádkami a začaly mi psát nějaké nechutné věci, tak abych to vůbec neřešila a zbytečně netraumatizovala samu sebe, tak je dám tam a hotovo, neřeším to.

Oni tě pak nemohou vidět, nemohou ti psát...

Ano. Nemůžou mě dokonce ani najít ve vyhledávání. Což je úplně ideální. Někdo to bere jako příliš extrémní, ale já vlastně chráním svůj vlastní klid a své vlastní soukromí.

Já vím, že zkoumáš spíš to, jaký mají dopad na tvé soukromí cizí lidi, co tě sledují, ale já ti to řeknu tak, že mnohem větší dopad mají ty lidi, co znáš, co znají tebe a sledují tě. Že vlastně pouštíš je někdy až příliš do hloubky svého života třeba storičkama a tak a myslíš si, že jsou to tvoji kamarádi, ale ty nikdy nevíš, co si ten člověk pomyslí, když kouká na tvoje příběhy, fakt. Může to být tvůj známý, ale i on si může takto stoupnout k tvému storičku a ukázat příteli nebo kamarádovi, něco říct a nikdy nevíš co, a ne vždycky jsou to dobré věci.

Ty už jsi to nakousla, ale dokážeš si představit ještě nějakou skupinku lidí, kteří nechceš, aby tě sledovali?

Ano. Třeba lidi z práce, jakože z práce z fakulty. Tím, že pracuji na fakultě, tak mě sledují moji vyučující, moje vedoucí práce, lidi, se kterými pracuju, to oddělení a tak. To právě podle mě funguje na všech sociálních sítích. Je blbý, když oni tě začnou sledovat nesledovat je zpět nebo nepotvrdit jejich přátelství. Je to blbý, že? Protože ty lidi vidíš každý den. Ale zároveň to je narušování těch hranic veřejné a soukromé sféry, do které ty nechceš ty lidi pouštět, protože zveřejňuješ tam vlastně každodenní život a párty a kavárničky a úplně nechceš, aby tvá vedoucí

práce viděla, že sedíš v kavárně místo toho, abys psala diplomku. Určitě bych chtěla omezit a většinou to tak opravdu dělám, že omezuju, aby některá storička viděli ty lidi z té práce. Nebo rodiče. To je další věc. Ale tím, že nic nedávám, tak moje máma může vidět všechno, ale jakože vím, že lidi omezuje, aby to viděli rodiče. Nebo moje sestra, to taky občas skrývám, že jsem třeba chodila nakupovat bez ní. Nebo že jsem už byla na nějakém filmu, na který ona chtěla jít se mnou a pak jdu ještě jednou s ní a tvářím se, že jsem tam ještě nebyla. Ale jo, hodně odděluju ty lidi z práce od svého soukromého života. Oni jsou fajn, dám jim lajk když tak, bavím se s nima ráda, ale úplně nechci je pouštět do své každodennosti právě. Nebo aby věděli... třeba když jsem pracovala v Zara, tak jsem nechtěla, aby oni viděli, že jsem někdo na cestách. Párkrát se mi stalo, že jsem řekla, že potřebuju mít volný víkend kvůli škole, ale reálně jsem měla zaplánovanou nějakou cestu, ale já jsem věděla, že oni mi nedají volno jenom když řeknu, že chci, ale musí tam být něco. Takže samozřejmě jsem potom blokovala ty lidi, co mě sledujou, jako skrývala jsem od nich ty příběhy, že jsem byla někde na cestě. Ale to je zase spíše téma lidma, protože já vím, že oni by mě pomlouvali potom a nějaké soukromé věci z mého života by řešili v práci, přitom to je absolutně nemusí zajímat. Ale zase to je prostě tím kolektivem.

Takové lidi máš dlouhodobě zablokované nebo to řešíš vždy s konkrétním příspěvkem?

Bud' anebo reálně dlouhodobě zablokuju. Ano, sledujeme se navzájem, ale tím, že do těch storiček toho dávám víc, normální příspěvek můžu dát jednou za dva týdny, ale ty storička většinou dávám každý den v podstatě, takže ano, tam to mám, jakože omezený. Tam můžeš vlastně vybrat, kdo nechceš, aby viděl ta storička, tak některé lidi tam mám dlouhodobě, někdy je zase odeberu, ale většinou zapomenou popravdě. Takhle jsem nedávno zjistila, že půl roku moje sestra neviděla moje příběhy. ... Vždycky mi to fungovalo perfektně a jsem vděčná za to Instagramu. Děkuji. A jednou se mi stalo, to je úplně mazec, ale byla jsem poslední den na neschopence a teď mi bylo mnohem líp, takže jsem šla se psem a s přítelem ven. A já jsem nic nedávala, protože jsem věděla, že mě sledujou a nechtěla jsem to řešit, ale můj přítel dal nějaké storičko, kde bylo vidět, že já jsem se psem a moje šéfka se o tom dozvěděla. Takže dokonce přes profil mého přítele a evidentně ho sledovaly nějaké moje kolegyňky. Takže proč to tak hrotit, protože prostě i přes přítele to našli, řekli to a ona mi to potom vytýkala. Takže od té doby fakt skrývám od lidí z práce všechno.

Stalo se ti to víckrát, že někdo jiný zveřejnil něco, co bys ty byla radši, kdyby nezveřejnil?

Ano, určitě. Proto třeba, to je zase taková nepsaná smlouva s mým přítelem, že on vždycky se mě zeptá, jestli to může zveřejnit, když jsem tam já. A když je on na nějakým mým příspěvku, tak se ho taky vždycky zeptám. V podstatě, když dávám něco na svůj osobní, tak vždycky se zeptám těch lidí, jestli to můžu zveřejnit, jestli jsou s tím spokojeni s tou fotkou, nebo chtějí abych zveřejnila jinou, klidně ať jí upraví. Když zveřejňuju fotky z focení, tak vždycky, než začínám fotit, tak říkám těm lidem a čekám na jejich souhlas, jestli to můžu zveřejňovat. Někteří řeknou, že ne, a ty fotky pak nezveřejňuju. Ale já si myslím, že tohle je právě správný fungování, že se vždycky zeptáš.

Ale máš teda i tu zkušenost, že tebe se někdo nezeptal?

Samozřejmě. A pak to bylo takové, že jsem psala zprávy, že prosím smaž jí.

A vždycky ji smazal?

Ne vždycky. Třeba přítel nebo sestra vždycky to smažou, pochopí, protože taky se jim to stává. Ale párkrát se mi to stalo, že někdo zveřejnil, tak jsem psala, že mě se to nelíbí, jo, takže to prosím smaž a buď odvtipkovali se nebo odignorovali úplně. Ale aspoň že u storíček, díky bohu, pokud to nedá do highlights, tak to vidíš jenom ten jeden den, tak to je jedno, ale kdyby to dal do příspěvku, tak to by byla další věc, protože příspěvky tam zůstávají dlouhodobě.

A navíc se pak zobrazují i u tebe.

Ale můžeš to smazat.

A to někdy děláš?

Jenom párkrát, na takových těch skupinových fotkách. Jakože chápu, že ten člověk na svůj profil dává tu fotku, na které on vypadá nejlíp. Já si říkám, tak ok, já mám tu jinou, kde vypadám mnohem líp, tak prostě smažu to označování, ale jinak ne.

Všechny otázky jsme už prošly, tak se zeptám, jestli tě k tomu ještě něco napadá, jestli máš ještě něco, co bys chtěla zmínit?

No... To je spíš, jakože... já si myslím, že je hodně zajímavý se podívat na to, jak řeší to soukromí lidí, kteří mají nevím, přes několik tisíc sledovatelů a na takové, kteří mají profil jako já, čistě pro sebe. Že tam určitě je to pojetí různé a určitě se setkáváme s různými situacemi. Určitě nemám nějaké problémy s haterama a takovýma těmi odpověďmi a lidmi, co píšou ne ty nemáš pravdu a takové ty věci. Ale ne, v podstatě můj stimul mít Instagram je v podstatě jenom ukázat kamarádům, kde jsem, kam mohou chodit, jakože jsem někde byla a zároveň ukázat kvazi kamarádům, že se mám fajn. Jsou to primitivní důvody, ale máme, co máme.

Ale tak pro tebe je to určitě i o tom, že tě to baví, že ráda fotíš a pak máš alespoň ty fotky kde sdílet.

Ano, ale já zároveň vím, že i kdybych to dávala na nějaký web nebo blog, dřív to bylo populární, tak samozřejmě, že něco vyfotím a chci, aby to někdo, jakože napsal, že je to hezké nebo to nějak ocenil, tak proto to tam dávám. Že já to spíš používám k schválení, že něco dělám dobře. Je to smutné. A samozřejmě jsem pak smutná z toho, že mám někde 30 maximálně lajků.

Za to může Instagram.

No ne vždycky. I lidí. Sama si dost často všímám, že se mi i může líbit fotka, ale já jí ten lajk nedám, protože nevím, protože jsme všichni hovada. Sorry.

...

Že právě, když sleduju profily, kde jsou holky, nebo i chlapi, to já moc to nerozlišuju, a jsou příliš odhalené. Zveřejňují příliš osobní věci, takové ty fotky s přítelem v posteli nebo já nevím, tak já mám, ne že úplně negativní vztah, ale já to tak trochu odsuzuju. Že si říkám, že to jsou soukromé věci, které patří jenom vám, to jsou vaše okamžiky, tak proč to jakože sdílí. Buď si říkám, že to je taková ta postavená fotka, víš, že jakože oni se na to nachystali, ona určitě nemá tak hezký účes v posteli a takové ty věci. Že proč fejkuješ ten reálný život. Že to je možná další důvod, proč nedávám víc ty osobní věci, protože v realitě pro nás dva to může vypadat hezky a my se cítíme komfortně, ale ono to nevypadá tak esteticky, žejo, neprobouzíme se v perfektním prádle a s makeupem prostě. Nespíme úplně jak dávají fotky, že spí tak, že se objímají navzájem. I když holky zveřejňují nějaké příspěvky ve spodním prádle tak nevím, já jsem asi moc konzervativní, mě to přijde až příliš. Ano, uvědomuji si, že pak jsou rozhovory o tom, že

proč Instagram překrývá bradavky holčičí a chlapců ne, to mě taky sere, ale zároveň proč vůbec někdo potřebuje zveřejňovat fotku se svýma bradavkami?

Možná je to pro někoho způsob sebevyjádření a ta svoboda toho, že to zveřejnit může.

Ano, ať každý dělá, co dělá. Ale zároveň já nejsem někdo, kdo bude zveřejňovat nějaké hodně soukromé, intimní fotky, ne.

A sleduješ vůbec takové lidi, kteří přidávají ty hodně nereálné, nastajlované fotky?

Sleduju, ale jenom protože je znám. Zároveň jeden profil je italská fotografka, ona i sama své fotky zveřejňuje, ona nosí maximálně bikiny, takové že šňůrka, šňůrka, šňůrka a jakože hodně se tomu věnuje, že ona klidně může zveřejnit fotky, kde je nahá, jen trochu přikrytá, ona přímo na to dává důraz, že je to její tělo, že ona může zveřejňovat co chce. A s tím jakože souhlasím a její fotky samozřejmě nejsou realistický, ony jsou postavené, nafocené, vyphotoshované, ale sleduju ji, protože mi přináší estetický uspokojení. Takže ano, můžu sledovat nějaké takové profily, ale jenom protože jsou pro mě esteticky hezký a zároveň pro mě je prostě rozdíl mezi takovým profilem a profilem holky, co si prostě zveřejňuje tisíce selfiček ve spodním prádle. Jedno je umění, to druhý pro mě umění není.

Že pro tebe to může být i inspirace pro tvé fotky.

Jo. Ale to je ta hranice. Že jenom protože ona to dělá, protože je to její práce. Ale když sám sebe někdo zveřejňuje, tak to už je pro mě fakt moc.

Třeba můj oblíbený profil je od slečny z Dánska, která zveřejňuje úplně neupravené fotky. Ona dělá to, že jich dá několik během dne, co nafotila. Protože to je fun, to je zajímavé, jakože nakukuješ do toho života, já to třeba sleduju, protože chtěla bych tam bydlet nebo to navštívit a mně to inspiruje, že jaký mají život ty lidi, co tam žijí. Ale jo, tyhle fashion styling bloggers...

Jo, nebo třeba přímo modelky.

Zajímavý, já tam taky nemám žádnou modelku. Ani na svém pracovním profilu. Ano, sleduju obyčejné lidi nebo fotografy. Zajímavé je, že nemám ráda, když někdo zveřejní nějaké love story osobní, ale zároveň sleduju několik fotografů a jsme úplně nadšená z toho, jak oni tu love

story fotí. Vidíš, zase ta rozdílnost toho, co já vnímám jako umění, jako inspiraci anebo to, co někdo zveřejní a je to příliš osobní.

Asi záleží na tom kontextu, kdo to zveřejní a za jakým účelem.

Jo. Nic jiného mě nenapadá, všechno, konec.

Rozhovor č. 20: Natálie

Jak bys sama popsala to, co zveřejňuješ na Instagramu?

Rozhodně bych řekla, že se snažím sdílet věci, které jsou autentické, které mě vystihují, rozhodně se nesnažím ty věci přikrášlovat, i když občas mám ty tendence, ale vždycky se u toho přistihnu a snažím se to nedělat, protože sama se snažím nesledovat content, u kterého mi už do očí bije, že jsou ty věci nereálné. Takže se snažím tam dávat to, co je pro mě přirozené. To je jako jedna z věcí, kterou bych vypíchla hned na začátku. Pak taky to, že si myslím, že tam sdílím hodně věcí, ale ne až tak osobních. Myslím si, že jsou to hodně abstraktní věci, co člověku až tak moc neřeknou a nedávám tam až tolik věcí, co se mi dějou v osobním životě. Takže tak bych popsala svůj Instagram. Snažím se, když už tam něco dávám, aby to bylo něco reálného. Ale nemyslím si, že tam dávám úplně všechno, co bych možná někdy chtěla.

Co to třeba je, co bys tam chtěla dávat, ale něco ti v tom brání?

Takhle, já jsem si ten Instagram zakládala už před x lety se záměrem, že bych tam chtěla dávat věci, které pro mě jednou můžou být možná vzpomínkou. A chtěla jsem ho primárně pro sebe, nezakládala jsem si ho se záměrem, aby mě sledovalo spoustu lidí, abych se někomu zalíbila skrz Instagram a podobně, ale vždycky jsem ho měla na to, abych tam sdílela věci, které jsou důležité pro mě osobně. Takže často se přistihnu, že bych tam chtěla dát nějakou fotku s rodinou dejme tomu, ale pak si řeknu, že to není úplně platforma, i přesto, že si nemyslím, že tam mám lidi, které bych až tak moc neznala, nebo relativně jsou mi nějak blízký, nemyslím si, že já bych, říkám, nemám Instagram, kde bych já sledovala spoustu tisíců lidí a mě sledovalo spousta tisíců lidí, ale i tak prostě tam nedávám věci, které se netýkají až tak moc mě. Občas tam dám něco, co se dotkne mého přítele nebo mé sestry a podobně, ale nemyslím si, že je to extra nějak často, spíš jsou to příspěvky, které tam moc nesdílím. Občas bych chtěla, protože nevím, se

chci pochlubit s nějakou fotkou, ale nedám ji tam, protože chci zachovat to jejich soukromí a když už tam něco dám, tak se s nimi třeba předem radím, jestli jsou s tím oni v pohodě a podobně. A druhá věc a myslím si, že teď se z toho stal, a jsem za to na jednu stranu asi i ráda, trošku trend, což si nemyslím, že je v tomhle případě úplně zle, tak je sdílení nějakých emocí a situací, které nejsou úplně konvenční a které nejsou úplně běžné, možná i trošku tabu. A s tím mám taky trošku problém, kolikrát bych tam chtěla prostě dát něco, co není úplně situace, ve které bych se cítila dobře a myslím si, že je potřeba to sdílet a dát o tom vědět ostatním a u toho se taky občas přistihnu, že to tam nedám. Takže to jsou dva okruhy, u kterých váhám.

Dokážeš rozklíčovat, jaký je důvod, proč tam nechceš dávat své emoce nebo možná i nějaké negativní pocity a zkušenosti?

U té první, když teď myslím třeba konkrétně fotky ostatních, tak je to proto, že nechci narušovat jejich soukromí. Samozřejmě pokud je to můj přítel, kterého občas vyfotím a vím, že on je s tím v pohodě, tak je to něco jiného. Kdyby s tím v pohodě nebyl, tak ho nefotím. Nebo i moje sestra. Ale třeba v případě mých rodičů nebo třeba i mých přátel, kteří sami sociální sítě nepoužívají, tak bych nechtěla sdílet jejich fotky, aby jim to nebylo nepříjemné. Takže to je důvod, proč to nedělám. Co se týče toho druhého, tak možná se i sama občas bojím reakce ostatních, i to je důvod, proč spoustu věcí nesdílím, nebo možná i, sice si nemyslím, že by mě sledovalo spoustu lidí, ale i tak tam mám spoustu lidí z pracovního prostředí a před nima bych asi úplně nechtěla takové věci sdílet, takže to je další věc, kvůli které si dávám pozor. Myslím si, že to je i důvod, proč spoustu věcí nesdílím, protože chci, aby to zůstalo mezi mými přáteli, a protože tam mám i lidi z práce, tak nechci před nimi takové věci řešit. No ale musím říct, že to je něco, co bych se chtěla odnaučit. Myslím si, že je to důležité řešit před kýmkoliv a je úplně jedno jaké postavení vůči tomu člověku mám. Takže s tím bych se chtěla naučit pracovat, ale momentálně mě od toho drží hlavně to, aby možná oni neměli tendence, když si tam s něčím postěžuju, se na mě dívat jinýma očima.

Je tu nějaký příspěvek, který ty považuješ za osobnější?

Jako já to řeknu asi strašně zvláště, ale pro mě už tady tohle je příspěvek, který pro mě není až tak úplně běžný, protože mám práci, kde, třeba i teď když jsem často na kameře a tak, tak se snažím nějakým způsobem vystupovat v té práci. Nemyslím tím, že bych se přetvařovala, ale spíš s těmi lidmi jednám trochu jinak, než jednám s mým okolím, třeba s mými kamarády a tak.

Samozřejmě i v práci mám kamarády, se kterými jednám stejně, ale pak jsou tam lidi, se kterými je to víc profesionální. A tohle je třeba příspěvek, u kterého jsem se rozmýšlela, jestli tam něco takového dát, protože tam jsem oblečená jinak, než se třeba oblékám do práce a říkala jsem si, jestli oni se na to nemůžou podívat, že nejsem dostatečně profesionální a podobně. Takže už i třeba tady tohle je příspěvek, nad kterým jsem přemýšlela, jestli vůbec bych ho měla někde dát. Jinak si nemyslím, že bych tady ve feedu měla něco extra osobního, to spíš ne. Ale myslím si, že když už bych tu něco takového měla, tak to dám spíš do storička, to je něco, co bych udělala spíš.

Klidně můžeš rozvést, jak se to liší.

Myslím si, že tam mnohem víc dávám, ve chvíli, kdy se mi něco špatného stane a chci to sdílet, říkám, nestává se to úplně často, ale když se to stane, spíš bych to dala do storička, protože je to nějaký momentální pocit, který chci dát ven, ale nemám úplně potřebu to dávat do toho feedu, kde to zůstane, protože je to nějaký můj momentální pocit, ke kterému se já sama můžu vrátit, když bych chtěla, můžu si to znovu přečíst, znovu si to prohlídnout. Takže to je třeba typ příspěvku, který bych tam dala. Pak tam více zachycuju třeba momenty, které pro mě nejsou až tak důležité, ale chci si je zapamatovat, chci je tam mít uložené, protože si myslím, že bych na ně třeba zapomněla, takhle se k nim můžu vrátit a ráda tím občas listuju. A myslím si, že naopak do toho feedu si dávám víc věcí, které jsou pro mě důležitější, které chci mít víc na očích. Ale nějak extrémně to nerozlišuju, že bych měla jako vyhraněné příspěvky, které budu dávat sem a které do storiček. Myslím, že je to dost vyvážené a že je to jako i tím, že Instagram není nic, co by mě živilo nebo podobně. Tím pádem, jo, jako tím, že je to něco, co dělám jen sama pro sebe, proto to nemám nijak rozdělené, vyhraněné ani nic podobného.

Máš nějaká další kritéria, která zvažuješ, než tam něco zveřejníš? Ty jsi zatím zmiňovala, že to musí být něco, co je pro tebe důležité.

Určitě mám jiná kritéria. Protože jsem hodně detailista, to je něco, co je možná i trochu prokletí a snažím se ty fotky moc neupravovat, že bych používala nějaké retuše a podobně, to nedělám, ale ráda si hraju s barvami. Mě vždycky zajímala grafika, bavilo mě upravovat fotky a podobně, ale nějakým přirozeným způsobem, takže já jsem si vědoma, že to dělám sama pro sebe, ale mě samotné vadí, a já to mám třeba i v domácnosti, já potřebuju mít všechno zorganizované, každá věc musí mít své místo, a to samé dělám i na tom Instagramu. Takže jako i když si tam ty fotky

skládám a snažím se, aby byly reálné a zachycovaly tu momentální situaci, tak stejně přemýšlím nad tím, jestli ty fotky spolu budou vypadat hezky. A to je jako něco, co bych se chtěla odnaučit, co se mi nelíbí, ale dělám to, protože to je moje vlastnost, kterou mám jako ne jenom na Instagramu, ale ve všech ohledech v mém životě, takže to přirozeně přenáším i na to. Ale jo, určitě se dívám i na tu estetickou stránku. To je jako další kritérium. Myslím si, že nic dalšího nemám.

Procházíš to někdy zpětně?

Jo určitě. Občas koukám i na ty fotky tak, že konkrétně čtu i ty popisky. Ale spíš mi občas dělá radost, ale říkám, to je možná spíš nějaká moje porucha, ale občas si to třeba projíždím a mám radost z toho, jak mi ty barvy ladí dohromady a podobně. Takže to občas dělám, nedělám to nijak pravidelně, že bych jako každý den seděla a říkala si jo, mám hezkej Instagram, to fakt nedělám, ale jednou za čas se přistihnu, že si to projíždím a spíš se tak dívám.

Máš tam ty vzpomínky, že. A stalo se ti někdy, že bys promazávala nějaké fotky?

Jojo, určitě jo. Já myslím, že Instagram používám už celkem dlouho a čím jsem starší, tím mám tendenci si ne že bych je vyloženě mazala, ale skrývám je. Protože mám pocit, že spousta z těch věcí už není úplně aktuálních a chci je mít schované sama pro sebe, ale nemám už tu potřebu, aby je měl na očích někdo jiný než já. Takže to určitě dělám. Není to tak, že najednou se vzteknu, projedu Instagram a smažu všechny fotky, co se mi tam nehodí, ale ve chvíli, kdy vyhodnotím, že už třeba nechci, aby tu fotku někdo viděl nebo ji tam nechci sdílet, tak ji skryju, to dělám.

Profil máš nastavený jako soukromý nebo veřejný?

Veřejný.

A měla jsi to tak od začátku nebo jsi to třeba nějak v průběhu měnila?

Měnila jsem to. Měla jsem ho dlouhou dobu soukromý, jako spoustu let. Nebo nevím, já vlastně nevím, jestli to od začátku šlo nastavit. Myslím, že jsem ho měla ze začátku veřejný, pak jsem ho měla dlouhou dobu soukromý a myslím si, že u mě se to hodně pojí i s mým psychickým

stavem, že mám období, kdy jsem spíš taková, že nemám úplně potřebu s lidmi komunikovat ani skrze ty fotky jsem ráda, že mám tohle uzavřené. A třeba i kolikrát mám nějakou depku nebo kolikrát mám měsíce, kdy nemám potřebu, ne vyloženě ani nic sdílet, ale i reagovat a tak, a bylo to v mém případě takto i několik let, nebo jsem sama sobě ani moc nevěřila a měla jsem pocit, že... u mě se to jako hodně pojilo dříve i s tím, že jsem si říkala, proč bych ten profil měla mít veřejný, že se tam přece stejně nikdo na nic dívat nebude, víš. Takže jsem ho měla uzavřený. Teď třeba poslední dobou jsem si ho otevřela, protože i tím, že já tam nedávám nějaké extrémně soukromé věci, tak jsem si říkala, že je asi v pohodě, že to zveřejním, ale ve chvíli, kdy bych tam dávala hodně soukromé věci, tak bych ho neměla veřejný. Myslím si, že já to až tak tolik neřeším, samozřejmě, že nad tím přemýšlím, ale myslím si, že tohle se třeba hodně změní ve chvíli, kdy budu mít rodinu, kdy třeba budu řešit tohle skrz děti, to se asi hodně změní. Ale teď momentálně to úplně neřeším, protože jsem zatím neměla úplně tu potřebu asi.

A změnil se nějak ten obsah, kdy to porovnáš, co jsi tam dávala, když jsi to měla soukromé?

Myslím si, že si asi víc rozmýšlím, co tam dám. Dřív jsem to až tak, možná to bylo i tím věkem, že jsem nad tím tolik nepřemýšlela, těžko říct, jestli to bylo tady kvůli tomu nebo ne. Řekla bych, že dřív jsem tolik neřešila, co tam dám, teď si to mnohem více rozmýšlím. Protože samozřejmě jsem si vědoma toho, ne že bych si myslela, že mě bude někdo hledat, ale jsem si vědoma toho, že se to může dostat úplně jinam, než kdybych to měla ten profil soukromý. Ale musím říct, že teď poslední dobou jsem nad tím celkem i skrz práci tak seděla a zkoušela jsem, měla jsem ho i nějaký čas zase soukromý, pak teda jsme řešili něco v práci, já jsem si ho teda kvůli tomu zase odsoukromnila, měla jsem ho zase veřejný. Pak jsem si ho zase dala soukromý, teď ho mám zase veřejný. No jako nevím, teď to mám tak jako na houpačce, ale vlastně asi sama nevím, kde tady v těch skupinách stojím, spíš jsem tak nějak mezi. A chápu ty důvody, proč někdo má soukromý Instagram a chápu i ty důvody, proč ho má někdo veřejný. Jako pokud ho má někdo veřejný, líbí se mi, že tím může někoho inspirovat a podobně, často člověk narazí na fotky, ke kterým by se jinak nedostal, to si myslím, že je fajn a to je možná i to, proč používám Instagram já a proč sleduju lidi. U kamarádů mě třeba zajímá třeba co se děje v jejich životě, i když chápu, že přes Instagram to třeba úplně nepoznám, ale alespoň nějak vzdáleně. Ale je to pro mě i velký zdroj inspirace. Takže chápu důvody veřejných Instagramů, na druhou stranu chápu i to, proč lidi mají soukromý profil, protože v dnešní době se všechno může dostat kamkoliv. Takže jako řekla bych, že si vlastně nemyslím, že ani jedno je špatně nebo správně.

Dokážeš říct i nějaké nevýhody soukromého profilu nebo důvody, proč bys to zase změnila na soukromý?

Jak říkám, mám občas období, kdy jsem spíš taková introvertní a nemám úplně potřebu, aby všichni věděli, co se děje v mém životě. To by byl důvod, proč bych změnila ten profil na soukromý, protože pak nemám ani důvod proč bych chtěla, aby to ostatní viděli. Občas si třeba i sama řeknu, proč to máš vůbec veřejný, vždyť to vůbec nikoho nezajímá, tak si ho prostě skryj a udělám to. Což je taky další důvod, protože si řeknu, že nemám důvod, aby byl ten profil veřejný. Takže to je podle mě nějaký vnitřní boj, kdy bojuju s tím, že si řeknu, že to nikoho nezajímá, tak proč by měl být veřejný, a pak nějaký druhý hlas, když si zase říkám, tyjo, tak třeba tam můžu nasdílet něco, co někdo uvidí a řekne si, to je fajn, to půjdu taky udělat. Ale pak si taky říkám tyjo, já nemám prostě ambice na to, aby to zaujalo někoho jiného, já to dělám hlavně kvůli sobě. Ale to jsou takové dvě stránky, kdy já pořád vedu možná nějaký dialog mezi sebou a pořád nedokážu přijít na to, co od toho čekám a chci.

Vypadá to, že hodně řešíš, kdo to vlastně sleduje a kdo ne. Mohla bys trochu zkonkretizovat jaká je tvá představa o tom, kdo tě sleduje?

Možná tady to bych viděla jinak, kdybych neřešila práci. Ale často mám pocit, i tím, že v práci musím v některých ohledech řešit věci více profesionálně, než bych řešila v běžném životě, tak si občas říkám, že ti lidi si mě hledají a vím, že jim ten Instagram vyskočí, tak chci, aby ho viděli a aby mě možná viděli i jinak, než jak vystupuju v práci. Ne že bych vystupovala úplně jinak, ale myslím si, že to dá možná člověku taky nějaký obrázek nebo jim to minimálně rozšíří tu představu. Takže to je třeba důvod proč ho někdy mívám veřejný, to je jeden z důvodů, že si myslím, že to člověku může a je to dost spojené i s tím konkurenčním prostředím, které jsem často v poslední době zažívala. Že jsem se v práci třeba k některým věcem nevyjadřovala nebo se mě nikdo na ty názory neptal a já jsem nutně neměla potřebu jako ke všemu vyjadřovat, ale pak ten člověk viděl můj Instagram a řekl si, ajo, ty máš vlastně cit pro detail a vidíš, co se k sobě zhruba hodí, co vedle sebe vypadá dobře, tohle viděl na tom Instagramu a díky tomu se mě na ten názor zeptal. Takže to byl třeba důvod, proč jsem měla ten Instagram častokrát veřejný a proč i teď mám. Ale jako nemyslím si, že bych řešila, kdo konkrétně se na to dívá. Spíš to je můj nějaký vnitřní konflikt, jestli já chci, aby se na to někdo vůbec díval nebo jestli nechci. To jsem podle mě zase vůbec neodpověděla na tu otázku.

Trošku jsi sklouzla k něčemu jinému, ale to nevadí. Mně šlo spíš o to, koho si představuješ, když zveřejňuješ nějaký příspěvek, pro koho to tam vlastně dáváš kromě sebe.

Rozhodně pro lidi, pro moji rodinu i pro moje kamarády, se kterými třeba nejsem úplně v kontaktu, myslím tím úplně každodenním kontaktu, nevím, co se třeba v jejich životě děje a ráda tyhle příspěvky sleduju, protože pak mám třeba aspoň lepší přehled o tom, kde zrovna jsou a podobně. Nemyslím si, že bych to tam vyloženě dávala kvůli nim, ale je to jeden z důvodů. Jako já si nemyslím, že mě konkrétně by si spoustu lidí hledalo, takže to jako není můj motiv, proč bych dávala příspěvky na Instagram, abych se něčím chlubila nebo s cílem, že si mě bude někdo cizí hledat, to si úplně nemyslím. A pak možná, ale to až poslední dobou, to si fakt myslím, že je tak poslední rok nebo půl roku, že často najdu nějakou super věc nebo super místo a mám radost, že to můžu s někým sdílet, i když sama nevím, jaký to má dosah, jestli to může vůbec někoho inspirovat nebo ne, ale minimálně mě osobně to udělá radost, že se můžu podělit možná i s někým, ale i kdyby to třeba jednomu člověku mohlo ovlivnit co třeba bude ten den dělat nebo co si koupí a podobně nebo se nad něčím zamyslí, tak to mi taky dává hodně smysl. Takže to je další věc, proč se rozhodnu některé věci zveřejnit.

Máš nějakou skupinku lidí ať už obecně nebo konkrétní lidi, kteří by sis nepřála, aby tvé příspěvky viděli?

Myslím si, že teď momentálně už ne. Protože si myslím, že tam nedávám nějaké extra soukromé věci a podobně, takže když tam něco dám, ještě když jsem veřejná, tak jsem si vědoma toho, že to může kdokoliv vidět, takže věci, které bych nechtěla, aby někdo viděl, tak bych je tam nedala. Takže jako jasně, ve chvíli, kdy bych hledala novou práci a ucházela se o nějakou pozici v nějakém vyšším managementu a podobně, tak bych si Instagram rozhodně zavřela, protože bych nechtěla, aby mě googlili a brali ohled i na můj osobní život, pokud by to nebyla pozice třeba v marketingu nebo pr, kde by to spíš ocenili, ale byla by to nějaká pozice, kde se spíš až tak nepřísluší ukazovat tu osobní stránku, ale spíš tu profesionální, tak v tu chvíli bych to určitě řešila. Ale teď momentálně asi nemám konkrétní skupinu lidí, u které bych nechtěla, aby to viděli.

Máš nějakou negativní zkušenost, kterou bys mohla nazvat narušením tvého soukromí na Instagramu?

Asi ne. Nebo jako nenapadá mě nic, co bych mohla tak nazvat. Já si myslím, že ve chvíli, kdy by někdo sdílel něco, v čem bych já byla nějak osobně zainteresovaná a nevěděla bych o tom, tak by to mohlo ohrozit moje soukromí, ale myslím si, že mám kolem sebe natolik uvědomělé lidi, co tam nedávají nic, co by mě mohlo nějak ovlivnit nebo nějak narušit moje soukromí. Sama jsem s tím problém nikdy neměla. Jako rozhodně to není nic, co bych neřešila, ale sama osobně jsem s tím problém neměla, ani se nestalo nic, co bych považovala nebo minimálně si na to nevzpomínám, co bych považovala za narušení svého soukromí.

Napadají tě nějaká potenciální rizika?

Rozhodně bych tohle řešila ve chvíli, kdy budu mít rodinu, kdy budu mít děti, tak to je něco, co si budu sakra rozmyšlet a co si myslím, že budeme hodně řešit a je to něco, o čem se doma bavíme už teď. V tu chvíli bych si hodně rozmyšlela, co budu sdílet a s kým budu sdílet. To je jedna z věcí, u které mám velký vykřičník. To je oblast, kterou budu do budoucna hodně řešit a kde si myslím, že to narušení může být fakt hodně velké. A pak ve chvíli, kdy člověk nesdílí něco, co se netýká jen jeho, ale také dalších lidí, kteří s tím nesouhlasí, tak to je narušení soukromí, a to by člověk dělat neměl. Nebo já třeba bych aspoň nikdy nesdílela nic, u čeho bych věděla že by se někdo necítil úplně příjemně.

Takže ti jde spíše o ty ostatní a sama pro sebe v tom moc rizika nevidíš?

Jako ono záleží, no jasně, v dnešní době cokoliiv někam dáme, tak už tam bude napořád. Ve chvíli, kdy se rozhodnu na ten Instagram cokoliiv sdílet, tak to bude napořád na internetu a může se to dostat kamkoliiv, ale to je něco, s čím musí člověk počítat už když se rozhodne tam něco dát. A jasně, že je spousta rizik, kdy člověk může třeba zneužít nějaké fotky, může zneužít data, v dnešní době o nás sítě ví už úplně všechno, jak je velký náš byt, kde přesně máme koupelnu, kde máme kuchyň, aniž bychom to někam přímo dávali. Takže to je něco, co jako samozřejmě mi to není lhostejné a je to něco, co řeším, ale беру to tak, že v tu chvíli bych si už musela i hlídat, co komu píšu a podobně. Protože je mi jasné, že prostě jakoby ve chvíli, kdy už bych to řešila a nejen na Instagramu, ale na všech ostatních sociálních sítích, na imessage, na smskách a prostě všude, protože kdyby to chtěl někdo zneužít, tak se může dostat k čemukoliiv, ne jenom k fotkám na Instagramu. Takže je to něco, čeho jsem si vědoma, a i podle toho vybírám, co na tu síť dám a co ne. Na druhou stranu se snažím to brát v potaz ale nenechat se tím jakoby až tolik ovlivňovat, protože ve chvíli, kdy bych to začala až tak moc řešit, tak by to příliš potlačilo

moji potřebu sdílet, přijde mi, že bych se v tom začala až příliš utápět a přijde mi, že by to pak na mě možná mělo spíš negativní dopad, kdybych si to až tak moc připustila.

A řešení by bylo jen to, že by ses musela úplně odpojit, že.

Jo přesně. A to zatím nechci, ještě ve chvíli, kdy ty sítě a marketing celkově jsou náplní tvojí práce, tak se na to zase díváš úplně z jiného hlediska a to bych fakt musela jít pracovat někam do knihovny.

Myslíš, že je to důležité, pokud pracuješ v marketingu, abys měla sama své osobní síť?

Nevím, jestli ej to vyloženě důležité, ale rozhodně to člověku dá větší přehled a možná i více inspirace. Já si nedokážu představit, že bych pracovala na internetu, ale vlastně nečetla z toho internetu ty data, protože pak bych vůbec nebyla v obraze, nevěděla bych vůbec, co se děje, jaké jsou trendy a podobě. Takže mi to nepříjde asi smrtelně důležité, nebo že člověk nutně musí mít sociální síť, když pracuje v sociálních sítích, ale rozhodně mi to přijde přínosný a už asi je na něm, jak je použije. Ale nedokážu si ani moc představit, že člověk, který jako by sám neměl sociální síť nebo by ho to vlastně nebavilo, tak by se tím pak živil. Většinou to děláš, protože tě to baví a zajímá. Jakože mě přijde, že by to nedělala moc lidí, kteří by byli extrémně proti Facebooku a pak by se vlastně živil tím, že by dávali příspěvky na Facebook v práci.

To leda že by to šlo opačně, že děláš tu práci a pak už tě to tolik přestane bavit, že se od toho chceš odvázat alespoň v tom osobním životě. Ale máš pravdu, že je to většinou asi tak, že tě to baví, a tak to začneš dělat.

Všímáš si někdy u ostatních uživatelů, že by dávali oni něco, co ti už přijde příliš soukromé?

Rozhodně. A to je možná i důvod, proč často selektuju lidi, která já osobně sleduju. Já osobně se snažím, nejen na Instagramu, ale ve všem, co dělám, aby mi všechno dávalo nějakou hodnotu nebo pro mě bylo přínosem. Jasně, taky si ráda občas lehnu a čumím do zdi. Ale i třeba na tom Instagramu se snažím se obklopovat, když už tam člověk tráví určitý čas za ten den, tak se ho snažím využít aspoň tak, že sleduju obsah, který mě může nějakým způsobem rozšířit obzor ať už ve vědomostech, nebo v tom, že já nevím, tady ten člověk má hezkou košili nebo jé, tady ten filtr se mi moc líbí, jakkoliv. Ale snažím se, aby každý profil nebo člověk, kterého sleduju,

aby mi něco dal. Buď je to můj známý, u kterého si řeknu, jé, ten vypadá spokojeně, nebo naopak ten nevypadá spokojeně. A to je vlastně i důvod toho, proč ty lidi selektuju. Teda přátele, ty moc neselektuju, většinou sleduju lidi, kteří mě zajímají, a to se až tak nemění. Ale je to třeba hodně otázka různých značek, influencerů a podobně. Protože sama nechci sledovat něco, co... já třeba nejsem vůbec ten člověk, co by parazitoval na takových těch rádoby vtipných nebo trapných příspěvcích a vím, že spousta lidí sleduje spoustu takových profilů jen kvůli tomu, aby se nad tím pobavili, já tady tohle vůbec nedělám, mě to naopak spíš dělá zle. Takže já se snažím nesledovat profily nebo lidi, kteří mi něčím nejsou sympatičtí nebo jako řekla bych, že nejvíc to jsou asi lidi, kteří sdílí hodně pálených reklam, celkově mi není sympatický jejich životní styl, nesdílím s nimi hodnoty nebo názory, které oni mají, takže to je jedna velká skupina, nebo vlastně jediná, proč to řeším. Není to tak, že bych tam měla tisíc sledovaných profilů a jenom scrollovala. Fakt se snažím, když už to dělám, tak se snažím ten čas využít nějak plnohodnotněji.

Takže i kdybys tam viděla něco, co by ti přišlo už moc, tak bys to tam nechtěla vídávat často?

Přesně tak. A teď to nemyslím tak, že u někoho vidím něco, co se mi nelíbí, jako nějaký opačný názor a hned ho dávám pryč, to zase ne. Já si myslím, že je fajn mít kolem sebe různorodé názory, aby člověk viděl ty věci i z jiných stran. Ale když by to byl někdo, kdo dlouhodobě sdílí něco, s čím nesouhlasím, tak mě by nedávalo smysl ho dál sledovat a od něj čerpat, protože bych tím akorát ztrácela svůj čas a toho nemám až tolik, abych sledovala něco, co mi nic nedává a nic mě nezajímá. Ale kdybych třeba měla jít ke konkrétním věcem, co mě rozčiluje, tak mě teda až tak moc nevadí reklamy, myslím tím lidi, co se živí tím, že propagují různé značky a podobně, ale spíš mi vadí způsob, jakým to zpracovávají a možná i přístup, který k tomu mají. Já možná i proto nesleduju moc českých influence, protože se mi moc nelíbí, jak se věci v česku prezentují nebo druh věcí, který se prezentuje. Věci, které se často propagují v česku nejsou ty, které by mi byly blízké nebo které bych potřebovala vídat na Instagramu. A tady ty nějaké časté reklamy mi dost vadí. Asi to taky záleží, v jakém jsem zrovna životní situace, kdybych měla tři děti, tak sleduju víc lidí s dětma, teď momentálně nesleduju moc lidí s dětma, a i mi to trochu vadí, když tam dávají hodně příspěvků s dětma, protože mi to přijde vůči těm dětem hrozně, jako myslím, že je to i otázka toho soukromí, připadá mi to vůči nim takové jako zvláštní. Nemám ráda reklamy na dětech, i když záleží, jak jsou zpracované. Pokud je to něco decentního a není to tak, že by se reklamou na dětech ten člověk živil, tak mi to tolik nevadí. Ale když tady někdo fakt točí své dítě, jak sedí na nočníku a u toho promuje plenky, tak to fakt jako nechápu,

proč by člověk tomu dítěti dělal. Tak to jsou třeba věci, co mě rozčilují. A pak je to takové to parazitování na lidské hlouposti, jak říkám, já nejsem vůbec člověk, co by sledoval ostatní, aby se jim smál. Vím, že to spoustu lidí dělá, ale mě to fakt radost nedělá.

Máš to hezky nastavené. Snažíš se si z toho udělat co nejhezčí místo.

Jo. Fakt na tom Instagramu trávím více času, než bych chtěla a když už tam ten čas trávím, tak chci sledovat věci, které pro mě mají nějakou hodnotu a smysl a nechci sledovat věci, které by mě mohly nějak neví, pokrýt ten můj názor. Ale zase nechci, aby to vypadalo, že si žiju tady v nějaké bublině a všechno je jen tak, aby se mi to líbilo.

Napadá tě ještě něco k tomu soukromí, co jsme neprobraly?

Obecně mám pocit, že pořád si spoustu lidí tady tu stránku vlastně vůbec neuvědomuje, že by si tady na to měli dávat pozor. Teď tady nechci být jako někdo, kdo proti tomu bojuje, já jsem si toho vědoma, nějak extra to neřeším, ale jsem si toho moc dobře vědoma a nezavírám před tím oči, nedělám, že vlastně tohle nemůže nikdy nikdo najít, vím, že když tam něco dám, tak to tam bude do konce života, vím, že informace, které tam dám, může někdo použít proti mně, takže se s tím tak snažím pracovat, ale tak, aby to zase nezkreslovalo tu pravdu, snažím se najít nějaký zlatý střed. Ale přijde mi, že spousta lidí a hlavně z mladší generace... u nás je to možná i tím, že jsme generace, kdy ten Instagram není pro nás úplně až tak přirozený, začínali jsme s ním mnohem později, vidím to třeba na své 17 leté sestře, než pro generaci, pro kterou je to teď už úplně normální, tak si myslím, že my jsme k tomu ještě opatrnější, ale myslím, že generace, které přijdou po nás, hlavně ty mladší, tak s tím budou mít hodně velký problém a myslím si, že sdílí mnohem více věcí, nad kterými ani tolik nepřemýšlí. Takže do budoucna tohle bude podle mě celkem velký problém a mělo by se to mnohem víc řešit, mnohem víc by se o tom mělo mluvit. Žejjo, to ně něco, pokud se o to ty sama úplně nezajímáš, nikdo ti neřekne, třeba ve škole, rodiče, hele dávej si pozor. Myslím si, že u nás a naší generace není soukromí takový problém, protože to řešíme natolik, že to u nás není takový problém. U těch mladších generací to bude mnohem větší problém a pokud se to nezačne mnohem víc řešit, tak z toho může být celkem průser. Ale to je i to, že ta doba jde tak strašně dopředu, že jak chceš vlastně proti tomu bojovat. Ono se to začne určitě víc řešit, ale pak zase určitě přijde nějaký jiný výmysl, který možná zase bude mnohem nebezpečnější.

Rozhovor č. 21: Nora

Mohla bys popsat, co zveřejňuješ na Instagramu?

Přemýšlím, jestli bych to měla vzít třeba nějak chronologicky, vzhledem k tomu, že se to třeba změnilo.

Klidně můžeš.

Ze začátku jsem to měla jako takovou vyloženě sociální síť a dala jsem tam třeba věci, které mě bavily, co mi udělalo radost, mně ten den zaujalo a ty fotky jsem vlastně nějak víc neřešila, prostě jsem to vyfotila na mobil, dala jsem tam nějaký filtr nebo něco a přidala jsem se tam, třeba víc fotek s kamarády nebo z domu, když jsem si něco hezkého donesla domů nebo když jsem měla nějaké dobré jídlo a přijde mi, že to bylo o takových těch jako highligtech každého dne, co mi dělalo radost. Myslím, že jsem přidávala i tak nějak jako snažila jsem se docela často, asi ne úplně denně. A pak jak jsem začala fotit, tak se to proměnilo a začala jsem přemýšlet nad těmi fotkami, jak vypadají a víc jsem se snažila vlastně dávat ven spíš tu fototvorbu nějakou, i když nevím, jestli bych to tak ze začátku nazvala, ale určitě jsem prostě teď hlavně zaměřená na ty fotky. Kdy opět fotím hlavně věci, co mi udělají radost nebo neobvyklé věci kolem mě, ale už to vlastně není tolik z mého bezprostředního soukromí nebo okolí, ale spíš venku něco zajímavého, nějaký dům, když někdo nějak zajímavě stojí, je to prostě zase trošku jiný. Takže tak bych to asi popsala. A co se týče feedu, když přišly stories, tak jsem toho využila, že vlastně v tom feedu jsem se snažila to držet tady tím směrem a u stories jsem tam většinou dávala právě vyloženě takové ty momenty s tím, že vím, že to za chvíli prostě zmizí, nikde to nebude, když to není tak úplně hezký, nebude to kazit ten feed a tak.

Pokud bys to měla vyhodnotit právě z hlediska nějakého soukromí nebo osobních informací, kolik bys řekla, že toho o sobě odhaluješ?

Myslím si, že to se taky určitě proměnilo. Ze začátku se mi právě dost líbilo to, že to může být takové osobní a až na nějaké věci, které bych třeba nesdílela ani s lidmi, které znám obecně na ulici venku, kdy se potkáme, tak jsem sdílela cokoliv, právě jako věci, co mi dělaly radost, více z mého soukromí, jako třeba něco z domova, přítel, novinky v mém životě a tak. A právě poslední dobou i tím, mě třeba začali víc sledovat cizí lidi a měla jsem víc těch sledujících, tak jsem o tom začala více přemýšlet a přemýšlela jsem nad tím, že když to tam vlastně dám, tak

vzhledem k tomu, že mám ten profil veřejný celou dobu, tak to vlastně může vidět úplně kdokoli. A vlastně z toho hlediska k tomu přistupuji. A ne že bych tam nedávala. Třeba nějaké osobní věci, ale rozhodně už je to málo a asi se tomu soukromí teď spíše vyhýbám.

V čem si myslíš, že nastal ten zlom, že si to začala právě řešit, kolik tam máš lidí a co tam sdílíš?

Právě tím, jak to rostlo a asi jak jsem se začala více zajímat a studovat mediální studia. Změnilo se to tehdy, kdy vlastně jednak, když Instagram začal ty věci trochu měnit. To je síť se začala z toho nástroje, kde jenom vyfotíš něco v té aplikaci a přidáš, tak se začalo víc dít to, že s tím lidmi živí, já jsem začala víc řešit to, jak ty fotky vypadají. Taky byly určitě nějaké změny v mém životě. Dokud bylo všechno pozitivní, tak jsem to vlastně a moc neřešila. Třeba když jsem se rozešla s tím přítelem, tak jsem řešila, je to tam vlastně mám a už s ním nejsem, a že to tam možná nechci. Což bylo v roce 2015, 2016 nějak takhle. Ten Instagram mám docela dlouho.

Takže myslíš, a někdy v té době nastal ten zlom?

Minimálně začal tady ten proces. Já jsem si jako vždycky velmi dobře uvědomovala, že to tam sdílím, může vidět každý a že ty lidi takhle k sobě pouštím. S tím jsem to tam dávala. Ale teď, když je něco, co bych tam třeba předtím sdílela, tak teď už třeba nemám úplně tu potřebu to dělat. Asi vlastně nevím, co konkrétně za tím je. Možná to, několikrát už ani nebaví, že když to tam přidáš, tak už to vlastně každý ví a pak ti řekne jo, ty jsi byla vlastně tady na dovolené. A už jim to nemůžeš povykládat sama. No prostě takhle. Nebo sedíš někde na kafi, ale děti začnou psát, já jsem tam byla o hodinu později, proč jsi nenapsala, že jsi zpátky ve městě. Nebo něco takového. Ale do teď mi to vlastně nevadí, možná bych to i ráda dělala znova, ale mám pocit, jsou lidi, který toho dokážou zneužívat. Že pokud mi ten člověk nějak vyloženě neublížil, tak ho nezablokují, ale sledují mě třeba lidi, u kterých z toho nejsem úplně nadšená, že mě sledují. A snažím se tam opravdu dávat věci, se kterými jsem ok, když to někdo uvidí za nějakou dobu, i když to já uvidím za nějakou dobu a tak. Takže si myslím, že ta změna začala se změnami toho, že se ta aplikace začala měnit, s tím, že mě se děly změny v životě a taky s tím, že mi začaly narůstat ti sledující, byť jich nemám nějak moc. Ale v té době, kde si lidi ten Instagram třeba teprve zakládali a já jsem ho měla už déle, tak jsem jich měla prostě víc.

Pokud teď vybíráš ty fotky, s kterými jsi okay, co to vlastně znamená? Jaké musí být?

Asi záleží, jestli se to třeba týká i dalších lidí. Pokud je to fotka vyloženě se týkající mě nebo toho, co jsem já viděla, tak vlastně řeším hlavně tu estetickou stránku. A někdy se snažím nad tím tolik nepřemýšlet. Ale pokud jsou tam lidi další, tak řeším, jestli by jim to mohlo vadit. Třeba se jí zeptám, jestli to tam můžu dát. Nebo to tam nedám, protože vím, že to tam třeba nechci sdílet, nechci, aby lidi viděli, že jsem zrovna tady s tím člověkem někde. Někdy to tam přidávám třeba i zpětně, že mi přijde, že jakmile je to trošku posunutý v tom čase a už to není to aktuální, že už to pro mě nemá tu naléhavost nebo tu hodnotu toho, že by mi to mohlo vadit, protože když to tam dám s tím, že se na to třeba někdo ozve, tak vím, že to bylo třeba před měsícem. Nevím, jsem tě odpověděla na otázku.

Ano, ptala jsem se na to, podle jakých kritérií vybíráš fotky. Ty jsi říkala, že u těch fotek týkajících se tebe, je důležitá estetika. A u těch s ostatními...

U těch se těch lidí ptám nebo třeba řeším, jak moc tam jsou vidět. Jestli je to třeba nějaká příležitost, u které by nechtěli být vidění. Ale uvědomuji si to, že jakmile to tam dám, tak to může vidět vlastně kdokoliv si ten profil najde a s tím pracuji většinou. Že si to prostě uvědomuji. Neznamená to nutně, že bych to fakt škrtila, že bych tam nic nedala, ale vím, když to tam dám, tak je to jak kdyby tady pro všechny, můžou to komentovat, můžou to hodnotit, můžou to vidět, můžou si to přeposílat, já o tom nevím. Takže to mám na paměti vždycky.

Co jsou potom tedy ty věci, co tam nedáváš?

Určitě to není něco hodně intimního. Jinak prostě nějaké více odhalené fotky, rodina, třeba lidi, kterým by to mohlo nějak ublížit, dejme tomu, že oni tam nechtějí být, že oni mají nějaký jinak ta kritéria nastavená. Už tam hodně nedávám takový třeba jenom momentky. To si nemyslím, že je vnímáním toho soukromí, ale spíš tím estetickým a tím, tak tomu prostě přistupuji jinak jako autor těch fotek. Že to mám teď spíš zaměřený jako takový portfolio. A tak nějak k tomu přistupuji, že byť to odráží moji osobnost, tak si uvědomuji, že je to něco, co ty lidi hodnotí. Je to taková, nechci použít ten termín výkladní skříň, ale asi mě nenapadá nic, protože zase nemám ráda takový ty přehnaně vyumělkované profily, to si myslím, že nedělám.

Zmiňovala jsi, že si to moc neřešila, dokud jsi v životě neměla více negativních událostí. Takže by mě zajímalo, jak vnímáš právě sdílení těch dobrých zážitků a něčeho negativního?

Určitě se vždycky zamýšlím, jestli to těm lidem třeba k něčemu bude, když to tam dám. A jestli je to pro mě důležitý. Když třeba z toho plyne nějaké ponaučení nebo by se z toho člověk mohl něco vzít, třeba se vyvarovat té chyby nebo třeba dám příklad, když jsem měla jednu dobu problém s ekzémy, tak jsem tam třeba sdílela, co mi funguje, a spousta lidí se na to ozývala. Takže asi celkově k těm dobrým i k těm špatným věcem přistupuji takhle jednotně. Že řeším, jestli to má nějaký přínos. A právě i u těch hodně pozitivních věcí se zamýšlím, jestli nemám ve svém bezprostředním okolí někoho, komu by to mohl třeba zrovna ublížit. Jestli to má prostě pro ty lidi nějaký význam, aby to o mně věděli. Jestli já chci, aby to o mně věděli. Jestli s nějakým způsobem vychloubal nebo to má i nějaký jiný význam, protože to taky rozhodně nemám ráda. Já jsem spíš proto sdílet s ty věci mezitím, ani ne to nejhorší ani ne to úplně nejlepší.

Mazala jsi někdy zpětně příspěvky?

Určitě mazala, ale šlo právě o ty momenty, kde jsem si říkala, že to právě nemá už ani pro mě smysl. Šlo třeba určitě o ten bývalý vztah nebo o věci, se kterými z dnešního hlediska už nesouhlasím. Že třeba jsem tam měla opravdu něco, kde mi přišlo, že je to nějaká póza. Že jsem byla v nějakém momentálním záchvěvu něčeho a už mi to v současném kontextu nedává smysl. Jako promazala jsem toho pár. Poslední dobou se snažím to tolik nedělat, protože si myslím, že to pak pro mě bude mít zpětně nějaký význam se podívat na ty věci, kterými tam teď vyloženě nevadí moc. Že to právě není takový, že by tam teď byl nějaký bývalý přítel a vadilo mi to, že to tam je a že se k tomu může kdokoliv proscrollovat, ale jsem se všemi těmi věcmi tak nějak ok. Ale samozřejmě kdyby to chtěl člověk zpětně pořád nějak probírat, tak by pořád mohl něco vyházovat. Ale jo, určitě jsem mazala, ale už se snažím to nedělat, abych viděla nějaký svůj posun, jaká jsem byla dřív a jaká jsem teď, co tvořím, co jsem tvořila tehdy.

Jak si představuješ skupinu lidí, kteří tě sledují?

Vím, že rozhodně jsou tam lidi, kteří mě znají osobně. Jsou tam lidi, kteří jsou primárně asi z Brna, část z P., odkud pocházím. Potom jsou tam lidi, který baví stejné věci jako mě, který baví focení. Myslím si, že takhle nějak bych to popsala, že minimálně v jedné té množině se to vždycky protne. Že buď je to člověk, který zná vyloženě mě a třeba ho až tolik nezajímá nějaká

moje tvorba, ale chce vidět, co zažívá. Nebo je to člověk, který o mě tak nějak ví, třeba jsme na sebe někde narazili, ale moc se neznáme, ale zase třeba rád fotí nebo má rád architekturu nebo prostě něco, co já tvořím, nebo se na to rád dívá. Psali mi i lidi, co říkali, že se rádi dívají na to mýma očima, že prostě já něco zachytím a jim přijde zajímavý, jak se na tu věc dívám. A právě jsou třeba taky z Brna a znají tu lokalitu nebo něco. Takže určitě máme vždycky tu alespoň jednu věc společnou. Třeba skrz ty kamarády nebo společný zájem nebo to místo. Takhle si myslím že to je primárně. Pak je tam samozřejmě pár lidí úplně z ciziny, ale jsou to třeba zase fotografové nebo lidi, o kterých vím, že se něčím takovým zabývají.

Sleduješ to hodně, kdo je reálně mezi těmi sledujícími, případně kdo si zobrazuje tvé stories?

Já nevím, bych jako popsala tu míru, jestli je to hodně. Ale myslím si, že o tom určitě mám přehled. Vždycky když mě někdo začne sledovat a zajímá mě, tak se podívám, to, co je to za člověka, co tam tak zhruba má, kolik má sledujících, odkud třeba je nebo co tam má napsaného. Ve Stories se dívám jak kdy, někdy je mi to vlastně jedno, někdy se dívám ze zájmu, protože mi přijde, že ten Instagram to teď mění vlivem těch algoritmu a různých těch věcí, komu to zobrazuje a kolik lidí se na to podívá. Zním už nějakou zhruba hladinu, kde se to pohybuje, tak se třeba dívám, jestli je to víc, jestli je to míň, co lidi zajímá, co je baví. Nebo když na to lidi víc reagují. Jednu dobu jsem třeba sledovala určité lidi, třeba po jednom rozchodu jsem sledovala, jestli mě ten člověk pořád sleduje. A vzhledem k tomu, že jo, tak jsem z toho taky neměla dobrý pocit. Přemítala jsem, jak s tím nakládat, jestli jsem s tím v pohodě, nejsem. Takže nevím, jestli to sleduji hodně anebo málo, rozhodně to není tak, že bych nad tím úplně fanaticky seděla, ale snažím se o tom mít přehled. Protože jednak mi to zajímá vyloženě ze zájmu a druhák si myslím, že je dobré nějak zhruba ten přehled mít.

Kromě bývalých partnerů, napadají tě další lidé, u kterých by ti možná nebylo úplně příjemné, kdyby tě sledovali?

Asi jsou to lidi, se kterými mám dejme tomu nějaký konflikt nebo společnou minulost. Nebo třeba o nich vím, že se ke mně nějak vyjadřovali. Nebo někdy si dávám skrytý takové ty trošku pochybný profily, kdy tam člověk vidí, že tam třeba nemají žádnou fotku, nemají tam nic o sobě nebo tam v tom biu mají něco podezřelého, že to vypadá jako fejkovej profil nebo někoho, kdo prostě trolí lidi. Ale jinak si myslím, vzhledem k tomu, že už k tomu obsahu přistupuji tak, a že to může vidět spousta lidí, tak to asi primárně řeším v oblasti toho přidávání, ne že bych potom

řešila ty lidi, jako kdo to vidí a tak. Kdyby mi to vadilo, tak se postarám o to, aby neviděli můj profil nebo třeba ty stories. A jsou to lidi, kteří by třeba z toho mohli nějak profitovat nebo mají nějaký zlý úmysl, jak nakládat s těmi informacemi. Je taky pravda, jak jsem zmínila tu minulost, tak jsou to i lidi, co se pohybují v nějaké části rodiny, se kterými se nestýkám, a vím, že by je to zajímalo, ale mohlo by mi to přitížit právě nějakých situacích, vím, že by ty informace mohly využít k něčemu, co by nebylo dobrý.

Musela jsi k tomu už přistoupit, že bys před někým skryla profil nebo stories?

Většinou jsem to dělala preventivně. Vzhledem k tomu, že jsem si toho to hodně vědoma. Právě jak jsem zmínila třeba tu rodinu nebo někoho s tou minulostí, s kým jsem třeba měla konflikt nebo tak, tak jsem si je vlastně rovnou skryla, nebudu čekat, až se to jako někam pohne a až to bude mít ten dopad, rovnou jsem vlastně ale rovnou jsem je vlastně nějakým způsobem vyřadila z toho sledování. Ale opravdu to jsou jako jednotky, ani ne desítky. Nemyslím si, že je jich hodně.

Zvažovala jsi, že by sis nastavila profil jako soukromý?

Zvažovala určitě, ale asi z podstaty věci, že je to ta síť sociální, baví mě na tom ten rozměr toho, že se kolikrát mohu propojit s lidmi, se kterými bych jinak třeba být v kontaktu moc nemohu, nebo fakt na sebe narazíme úplně vlastně omylem, nebo i já docela ráda sleduji život lidí, který vlastně neznám, ale baví mě jejich tvorba. Tak tady z tohoto hlediska jsem to neudělala. Myslím si, a fakt si nejsem jistá, ale asi jsem ho nikdy neměla soukromej. A jestli jo, tak na chvíličku. A k tomu jsem asi žádný pádný důvod neměla, možná jsem to chtěla zkusit, jestli mi budou růst sledující, jestli budou lidi klikat na to poslat žádost a já jim to budu schvalovat. Ale nemyslím si, že by to bylo nějaké dlouhé období, nemůžu si to teď vlastně vybavit. Já si ani nemyslím, kdybych to měla soukromí, že ty lidi, který se k tomu chtějí dostat, tak by se k tomu třeba dostali přes účet někoho, kdo mě už sleduje, takže to vlastně ztrácí význam.

Napadají tě ale zároveň i třeba nějaká negativa toho, že máš veřejný profil?

Asi určitě. Myslím si, že to, co může člověk vnímat na jedné straně jako pozitivní, tak může být vnímáno jako negativní. Že se to vlastně zobrazí úplně kdokoliv, okamžitě ví, že mám psa, že jsem byla na dovolené nebo minimálně vidí fotku, kterou jsem s největší pravděpodobností

fotila já a je z ciziny, takže si domyslí, že jsem třeba někde byla, nebo vidí, čím se bavím, pokud jsou tam ty lidi. Takhle vidí, je třeba chodím ráda do kaváren, že si ráda vařím kafe, že ráda fotím. Ale já právě nevím, jestli to hodnotit úplně jako negativní, ale kdyby toho chtěl někdo zneužít nebo si o mě jako něco dozvědět, aniž bych mu k tomu dala svolení, tak jsem si vědoma toho, že tohle se může stát. Ale právě proto, jak už jsem říkala, tak přistupuji k tomu, když tam ty věci přidávám. Ale je pravda, že mě jednou oslovil kluk, o kterém jsem nevěděla, že mě sleduje, nebo možná věděla, ale nečekala jsem, že mě jen tak osloví, když jsme se nikdy předtím neviděli, nebavili, a on vlastně věděl hned, že mám psa, že jsem byla tady, co dělám a tak. Takže to mi přišlo, vzhledem k tomu že jsem si vědoma, že tam ty věci mám, tak mě nepřekvapilo, že to ví, ale asi mě překvapilo, že se odvážil a začal se mnou takhle mluvit. A měla jsem z toho určitě takový rozporuplné pocity. Ale neměla jsem určitě pocit, že bych si to musela ihned skrýt nebo něco mazat nebo tak.

Možná to pro tebe nebyla natolik negativní zkušenost, abys kvůli tomu něco změnila.

To nebyla, protože vím, že to samé nějakým způsobem můžu udělat i já, ale třeba si nebudu úplně jistá, že je to pes toho člověka nebo něco. Ale myslím si, že s tím prostě člověk musí počítat, že to má i nějaká negativa. Další negativum, který mě napadá, je to, kdybys chtěla označit, že jsi třeba někde na kafi a stále bys tam byla, tak člověk, co to uvidí, může přijít a ví, že já tam jsem. A toho si člověk asi taky musí být vědomej.

Takže si na to dáváš pozor, abys to nezveřejnila takto aktuálně.

To ne, ale jsem si toho vědoma. A nemyslím si, že tam mám právě lidi, kteří by to takhle udělali. Takže si nemyslím, že by k tomu mohlo dojít. Ale snažím se při těch setkáních nebýt úplně pořád na mobilu nebo vlastně skoro vůbec, takže to tam většinou stejně přidám potom. Ale i kdybych to tam přidala vlastně rovnou, tak jsem si prostě vědoma, že dávám tady tu informaci veřejně někam, že s tím může někdo nějak nakládat.

Napadají tě nějaké další nepříjemné situace, které mohou nastat v důsledku toho, jsi tam toho o sobě odhalila moc?

Asi ne, určitě si nemůžu nic vybavit. Takže asi nebylo nic tak zásadního. Vždycky když to tam vlastně dávám, tak tak si uvědomuji, že to lidem dávám na vědomí, takže si myslím, že tím

tomu předcházím, že pokud tam chce něco oznámit, tak to tam dám až v momentě, kde jsem s tím v pohodě. Nebo kdyby se někdo na to ozval a měl na to nějaké negativní reakce nebo jakékoliv reakce, než bych si přála.

Zamýšlíš se i nad riziky, která třeba nesouvisí přímo s dalšími uživateli, ale spíš s tím, jak nakládá s tvou aktivitu na Instagramu samotný Instagram nebo další společnosti?

No jsem si vědoma, že to aplikace nebo ta společnost, která za ní stojí, tak vlastně má právo s těmi fotkami nijak nakládat a vlastně jsem se nesečkala s tím, že bych svoje fotky viděla někde jinde nebo něco. Ale jsem si vědoma toho, že tam je potom je to vlastnictví takové sporné nebo možná jim to patří potom úplně, když to tam dáš. Asi to neřeším na denní bázi nebo na nějaké vyloženě, že když něco přidávám, že bych si říkala, co s tím ten Instagram bude dělat, ale asi jsem si vědoma, že jsou tam nějaká úskalí tady toho. Zároveň si myslím, že je tam tolik lidí, tolik obsahu a já jsem natolik nezajímavá, takže to vlastně nikoho nezajímá, neovlivňuje.

Používáš někdy tu funkci, kdy můžeš stories poslat jenom vybrané skupince lidí?

Teď jsem o tom zrovna přemýšlela už jsem si nastavila, dostal jsem se k tomu, že jsem si tam nastavila seznam těch lidí. Myslím si, že jsem to nepoužila ještě ani jednou. Teď si říkám, že možná bych to někdy použila, ale dost se zamýšlím nad tím, jaký vlastně to má jakoby význam pro mě, když to tam dám a uvidí to jenom tady ta hrstka těch lidí, jestli třeba jim to vlastně nechci poslat jako ve zprávě nebo jim to říct jako sama než to sdílet takhle na Instagramu, ale jenom pro úzký výsek lidí. Ještě jsem to nepoužila, zamýšlím se nad tou funkcí nebo nad tím, co to vlastně znamená z hlediska té mojí všeobecné tvorby. Možná to využiji právě k těm věcem, jak jsem zmiňovala, že bych je tam třeba nedala, tak je možné, že si tady v tomhle, když už vím, že mám vyloženě vliv na to, kdo to uvidí a že si ty lidi vyloženě vybírám, tak si myslím, že možná bych tam třeba mohla zveřejnit toho víc, že jsou to třeba jsou právě lidi, u kterých vím, že by to chtěli vědět, a že vím to chci sdílet. Ale možná tak trochu počítám, když tam něco dávám, s tím, že to uvidí vlastně všichni, takže teď řeším, jestli to není nějaký takový jako na půl cesty, nějaký trošku alibismus, nějaký vyhýbání se toho, že se třeba bojím to tam dát anebo se bojím toho, že by mi to mohlo být nepříjemné nebo tak. Takže se nad tím přemýšlím teďka.

Řekla bys o některých příspěvcích, že jsi v nich o sobě odhalila trošku víc?

No myslím si že jo. Že pokud mě sledují lidi, co mě trochu znají, tak jsou schopni v tom hledat určité věci. Třeba myslím jsem, že tady konkrétně na této fotce, která je z Tenerife a jsou tam vidět tři lidi. A já jsem moc nestíhala, s kým tam nejsem, nebo vím, jsem tam sdílela kamarádku, ale ty ostatní lidi ne, takže podle tohoto si může je nikdo odvodit, s kým jsem tam vlastně byla. A třeba i nějaký další skutečnosti. Třeba tady v případě fotek štěněte bráchy jsem se trochu bála, že mi lidi budou psát, kde je můj pes, který vlastně už jako není, a já jsem to tam nesdílela, že už ho nemám. Ví to jenom pár lidí. Nemyslím si, že jsem odhalila víc, než jsem chtěla, já jsem to tam dávala s tím záměrem, že to tam bude, ale lidi, kteří trochu víc vědí, tak by si z toho mohli něco odvodit určitě. Možná Tahle fotka je taková taky to samé, ten samý případ, že prostě jsem na dovolené, je vidět, že s někým a vlastně tam není označen. A vím, že si z toho někdo může odvodit, že evidentně je to muž a asi to má nějaký význam, že prostě držím jeho, že to nebude asi možná třeba jenom někdo kolemjdoucí. Takže to. jinak dejme tomu tady že jsem sdílela něco ze zaměstnání. A to je taková série fotek, ale tady s tím jsem jakoby v pohodě, nemám pocit, že to odhaluje moje soukromí. Možná soukromý někoho dalšího, ale myslím si, že i zúčastnění si byli vědomi toho, že to tam bude. Takže ale to je určitě třeba fotka, na které bych řekla, že tam je nějaký moje soukromí. Tady je třeba fotka pratety, to si myslím, že taky odhalí něco z mého soukromí, že mám někoho takového ve svém životě. Ale tam šlo spíš o to, že je to taková jako zajímavá fotka, že by mohla být zajímavá i pro lidi, který vůbec neví, o koho jde, a neví, že to je můj příbuzný. Ale je to prostě hrozně zajímavá fotka z mého pohledu. Někdy fotky, co mám z domu třeba, tak to si nemyslím jako že vyfotím kousek svého bytu, to si nemyslím, že něco jako v konečném důsledku znamená pro někoho dalšího. Kamarádi, moje sestřenice a její svatba, to by mohlo být bráno jako soukromý, ale ona to sama sdílela a myslím si, že by neměla problém s tím, že jsem to sdílela já. Možná třeba v případě tady téhle fotky, když jsme byli na dovolené a jsem tam focená se svým psem v plavkách, tak tam jsem odhalila možná trochu víc. Nemám ve zvyku sebe v plavkách někam dávat. Ale to nevím, jestli je soukromí, nebo jestli jsem odhalená já jakoby tělesně. Nevím, jak moc se tohle kreje. A nechtěla jsem to tam taky dávat, protože vím, že fotky holek v plavkách s sebou nesou určitý konotace, předsudky a nechtěla jsem hrát na tuhle strunu. Jinak si nemyslím. Mám tady spoustu věcí, žejo z práce, nějaké fotky svých příbuzných a takhle. Ale jak jsem říkala, prostě když to tam dávám, tak vím, že to lidi uvidí, takže jsem s tím asi v pohodě.

A co třeba z hlediska popisku těch fotek. Myslíš si, že někdy třeba odhalíš víc tím popiskem nebo je dáváš tak neutrální, že ne?

Hodně se snažím, aby ten popisek korespondoval s tou fotkou, takže by to asi nebylo, že by odhalil víc, ale že to bude tak 50 na 50. Ale moc asi nemám potřebu se tam nějak zvlášť jako rozkecávat nebo víc toho odhalovat. Ale vybavuji si teď zrovna jednu fotku, kterou jsem tam dávala, ale nevím teď přesně, kde je, zkusím ji najít. Že jsem měla pocit, že se musím trochu k něčemu vyjádřit a uvést na pravou míru to, že vlastně můj profil je nějakým způsobem hodně zaměřený na ty fotky a na to, co já fotím a lidi mi třeba často píšou, že tam moc nedávám sama sebe. A já jsem chtěla vlastně uvést na pravou míru proč, tak tam si myslím že jsem toho odhalila víc v tom popisku než v té fotce. Myslím, že jsem tam psala něco ve smyslu, že chápu, že to chtějí vidět, ale že si musí uvědomit, že tady ten profil není prostě jenom o mých fotkách a že mě nebaví hlavně to, že fotky, kterých si vážím víc a který jsou jako odraz mojí tvorby, ale nejsem na nich já, tak vlastně nemají potom takový úspěch a že i z toho důvodu tam nedávám tyhle fotky. Protože mi vadí, že je po nich daleko větší ohlas, že vlastně ta tvorba, nad kterou já strávím daleko víc času, které je pro mě důležitá, kterou prostě primárně tam dávám a má pro mě cenu, dělá mi radost, tak vlastně ve výsledku je v porovnání s tím, pokud budeme porovnávat třeba co do laiků, co do ohlasu lidí, co do komentářů, tak je rozhodně méně úspěšná. Chápu, že lidi mají rádi ten osobní rozměr a já tam ráda nějakou fotku sem tam dám, ale právě jsem potřebovala uvést na pravou míru to, že to není primárně profil naplněný mými fotkami. A taky jsem tady zmiňovala, že jdu třeba proti té tendenci, co to v člověku vzbuzuje, ta srdíčka. Že by jim potom chtěl jít naproti. Ale to já právě dělat nechci, protože tem nehledě na to chci dávat ty věci, co mě baví, co mi dávají smysl, co jsou ty fotky, který dělám já, ne ty fotky mě.

Já se podívám na svoje otázky a ty se můžeš zatím zamyslet, pokud bys k tomu ještě něco měla, co jsme neprobraly.

Ještě mě napadá, že do té skupiny lidí, se kterými počítám, že to uvidí, počítám i lidi třeba z katedry, z vysoké, že mě sledují šéfové, bývalý nebo nynější. A že to hraje na tu notu toho, že jsem si vědoma, kdo se dívá na ten profil a že to tam prostě dávám i z hlediska tohoto, aby ten obsah byl za mě v pohodě.

A dokážeš u těchto konkrétních lidí říct, v čem to ten obsah ovlivňuje? Co právě v návaznosti na tohle měníš?

To беру tak, že to nějak dokresluje třeba obraz o mě. Asi, byť takové věci vlastně jako moc nedělám, nebývám třeba často někde opilá nebo něco, vlastně já si skoro vůbec, ale myslím si,

že třeba tohle by to mohlo ovlivnit, že kdybych tam chtěla dát nějakou takovou jako funny věc, něco z party, něco hodně uvolněného, tak třeba si dokážu představit, že v tomhle bych se zarazil a řekla abych si hele počkej, vlastně tě tam sledují šéfové a lidi takhle, i když jako nemám potřebu si hrát před šéfama, že jako nepiju nebo že se neumím bavit. Ale rozhodně něco, co by bylo takového trošku možná zahranou i třeba u těch přátel, tak to bych tam nedávala. Ale moc si nevybavuji, že by se vůbec taková situace stala, když by mě to přimělo to tam jako nedat. Nebo možná bych tam nedala něco ze zaměstnání, když třeba dělám něco, co bychom neměli v tom zaměstnání a tak, ale to zase není úplně o soukromí, ale že si člověk dává trošku pozor, že nemusí všichni vědět všechno. A to je tak celé. Ještě v předchozím zaměstnání, kde jsem působila jako novinářka, tak jsem si dávala pozor, když jsem třeba po cestě z nějaké tiskovky se někde zastavila, s někým se zakecal a třeba jsme si dali kafe někde vedle a vím, že to je taky takový trošku sporný, tak to bych tam asi nedala s tím, že jsem si vědoma, mně jste ten člověk. Nebo bych si to na Stories skryla, aby to neviděl, pak bych to tam dala.

To někdy děláš?

Párkrát jsem to určitě udělala. Není to rozhodně pravidlo, není to častý jev, ale když už bych to tam chtěla dát, tak bych to tak udělala. A právě v tom předchozím zaměstnání jsem to tak určitě udělala.

Napadá tě nějaká funkce, kterou bys ocenila, aby Instagram nabízel, aby sis mohla lépe hlídat své soukromí?

Určitě možná tu, jestli si někdo na můj profil dívá nějaký zvýšeným počtem, jestli si mě třeba pravidelně hledá a dívá se na ty věci, ale je si sám vědom těch funkcí, které ho mohou i teď odhalit, takže se třeba nedívá na stories, protože ví, že tam to uvidím, ale když si třeba desetkrát denně na jde můj profil a dívá se na moje fotky, tak vlastně ví, že já to takhle nemůžu zjistit. Tak u tohoto si myslím, že to bych asi chtěla vědět. Na druhou stranu nevím, jestli by mě to ještě víc nevyděsilo. Já si třeba taky docela dost často hledám lidi třeba u kterých mě baví tvorba a zrovna o nich mluvím s kamarády, tak se taky může stát, že bych možná několikrát za den na ten profil narazila nebo bych hledala zrovna nějakou inspiraci a věděla bych, že tam jsem to viděla a neuložila si to nebo něco. Takže těžko říct, podle čeho by se to hodnotilo. A co by to udělalo s tím člověkem, když by si toho byl vědomej.

To je zajímavý nápad, ale je pravda, že bys nepoznala, s jakým úmyslem tě ten člověk vyhledává.

Pokud vyloženě nevíš, co je to za člověka. A nevíš, že třeba může mít tu potřebu o tobě něco zjistit. Nechci jako pořád uvádět příklad s bývalým přítelem, ale asi mě to napadá docela jako u tohoto, protože si myslím, že to jsou přesně ty situace, kdy se to děje. Že někoho takzvaně stalkuješ. Nebo ty lidi mají tendence hledat informace, aniž by to druhý věděl.

A Napadla mě ještě jedna věc. Nevím, jak moc to třeba řeší jiný lidi, ale kolikrát když se právě dost vyznáš v tom městě, tak se mi stalo nedávno, že člověk, který ho sleduji, protože má zajímavý obsah, tak se přestěhoval, vyfotil si výhled z okna ze svého nového bytu a to jsou třeba věci, kterých já si všímám a moc to nedělám. Jako jsem tam mám taky nějakou takovou fotku, určitě mám taky výhled ze svého bytu, že to podle toho jde možná najít. Ale určitě to nedělám nějak extra pravidelně. A právě jsem zjistila, že se asi stěhuje do domu za rohem, že jsem okamžitě poznala ten výhled. Což je na jednu stranu věc, která mě na tom Instagramu vždycky bavila, že najednou přijdeš na to, že jsme sousedi, normálně bys o tom nevěděla, dokud bys toho člověka nepoznal anebo nepotkala na ulici. Ale na druhou stranu jsou právě tohle ty informace, u kterých bych se zarazila a zamyslela, jestli je tam chci mít, jestli to není něco, podle čeho jde něco vyzjistit. Když tam vyfotíš u sebe doma pohovku a křeslo tak z toho asi nikdo nezjistí, kde bydlíš, ale když vyfotíš výhled z toho okna, tak vlastně jo. A že si všímám právě takové maličkosti i z toho důvodu, že se zamýšlím nad tou stránkou toho, co to ukazuje, jednak si všímám hodně detailu celkově. Takže možná to spousta lidí ani nenapadne a řekne si je, výhled z okna, nebudu to zjišťovat. Ale už se mi to tak stalo víckrát. Takže spousta lidí si to asi nevšimá a ani je to nezaujme, ale já jsem člověk možná docela všímavý, takže třeba tohle vím, že bych také nesdílela, kdybych se nad tím zamýšlela. Nebo nějaký třeba úplně přesné označení polohy, když se jedná třeba o nějakou chatu mojí, někoho nebo tak.

A třeba v případě nějakých podniků, to řešíš?

Ne to určitě ne. I dokonce tam občas ten podnik označím tím způsobem, že ten podnik je schopný si to přesdílet. A jsem si vědoma toho, že to najednou uvidí všechny ty lidi, co sledují ten podnik a že se potom můžou prokliknout na můj profil. Ale jsem si toho vědoma a dělám to, ne s tím záměrem, ale s tím vědomím. Takže s tím problémem nemám. Proto ty věci byly vynalezeny, aby to šlo nějak propojit. Na druhou stranu si ani nemyslím, že když to někdo uvidí,

nebo alespoň já to nedělám, že bych se v případě takto předděleného obsahu zajímala, kdo to vyfotil. Pokud mě ta fotka vyloženě nezaujme.

Podle toho jde ale poznat, kam chodíš hodně často.

To ano, to je pravda. Ale to si myslím, že já takhle třeba neoznačuji že chodím často do jednoho konkrétního obchodu, ale myslím si, že ty prodavačky už mě hodně znají. A nemyslím si, že to jde brát takto do důsledku. Samozřejmě, je potom lehký takhle někoho najít. Sama vím, že se dá najít někoho dalšího třeba pokud vím, že v tom podniku byl, tak není úplně těžké najít třeba tu fotku. Ale nepoužívám to a nemyslím si, že by mě to mělo nějak ohrožovat. A Kdyby mělo, tak vím... Samozřejmě pokud by to byl nějaký člověk, že by to vzniklo samovolně, aniž bych o tom věděla, bez nějakého předchozího konfliktu, tak s tím neudělám vůbec nic. Ale primárně Kdybych věděla, že má někdo takové tendence, tak by ho už dávno zablokovala.

Rozhovor č. 22: Ondřej

Na úvod se zeptám, kolik máš profilů na Instagramu?

Vlastně když se nad tím zamyslím tak tři.

A které?

Jeden je prostě takový hlavní, na kterým jsme propojení. Druhý už nevyužívám a třetí je takový friendsta, který mám jenom pro nejbližší, pro přátele.

Tak to bude zajímavé, to se můžeme pobavit u všech třech. Respektive na začátek by mě zajímalo, proč máš ten jeden z nich neaktivní?

Vlastně to vzniklo tak, že ten můj úplně původní profil, on byl vlastně první, který jsem se založil, který jsem měl od roku 2013, možná i dřív. A byl zatížený nějakými obsahy, informacemi, které se vztahovaly k mé osobě v té době. A zároveň už si nevzpomenu na všechny příčiny, proč jsem se rozhodl složit si tento nový profil, myslím si, že to bylo třeba proto, že jsem tam měl nějaké sledující, které jsem tam nechtěl mít a zároveň mi bylo blbě je nějakým způsobem vyhodit. Prostě jsem byl unavený z toho starého profilu a založili jsem si nový.

A mohl bys porovnat z hlediska toho obsahu, co sdílíš na tom profilu, kde jsme propojení, a na tom druhém pro blízké?

Tak vlastně ten nový profil soukromý vznikl teprve nedávno. Chtěl jsem mít takový safe space, kde bych mohl být sám sebou, bez toho abych byl nějak posuzován, bez nějakých zábran. Samozřejmě Ten obsah je takový prostě jinej. Já ho tam mám, ale vlastně tam až tak moc toho nepřidávám, protože jsem zjistil, že na to nemám tak úplně čas. Ale co tam je? Tam jsou buďto fotky nebo takové úryvky konverzace. Já bych řekl, je to trošku takový trashy profil, který zároveň využívám trošku jako osobní deník, kde sdílím nějaké myšlenky spíš než nějaké obrázky. A ty se týkají různých témat od mentálního zdraví, témat nějaké insecurity, témat odpuštění a potřeb v lásce a tak dál, který nechci ventilovat mezi svýma followerama na hlavním profilu.

Můžeš tady popsat i ten hlavní profil, co zveřejňuješ tam?

Takže, je to různý content. Samozřejmě v dnešní době jsou tam i rozdíly mezi tím co si dávám na storička nebo na ten hlavní profil. Tady posledních 9 příspěvku, jsem tam primárně já. Předtím to bylo vlastně docela jinak, sdílel jsem spíše nějaké fotky z filmu, co jsem fotil a vlastně to byl primárně ten film, ale už jsem dlouho na film nic nefotil, nebo prostě nějaké zážitky z Norska, kde jsem byl na Erasmu, prostě takové ty polish věci docela. Taková ta fasáda, která kdysi v tom Instagramu patřila, že tam všichni dávaly fotky z cest a tak dále a tak dále.

Takže taková instagramová klasika.

Jojo. Možná o něco lepší než u klasického uživatele, ale jo. Tady jsem vlastně původně fotil na digitál, pak film.

A liší se tedy nějak, co sdílíš na stories?

Tak klikneme, co tam máme dneska. Je to mnohem méně nějak cenzurované, trošku takové bizarní věci tam jsou přes taky dávám, nějaký selfička, takový ty momentky. Na stories, musím se přiznat, jsou to občas i takový firs traps, že vlastně chceš získat něčí pozornost, takže tam dáš fotku, kde si myslíš, že vypadáš o něco líp než průměrně, a očekáváš nějaké reactions.

Jak ty sám vnímáš, tady na tom hlavním profilu, kolik toho sdílíš ze soukromí?

Málo. Já bych řekl že rozhodně, i když se podíváš na chronologii těch příspěvků, tak ty rozestupy mohou být mezi fotkami velké, a samozřejmě za tu dobu se toho může hodně stát že nějaké svoje procesy. Na těch stories se toho odráží více, ale zároveň, a to je strašně zajímavý, já jsem zrovna nedávno procházel takový ten archiv storiček, abych vůbec získal nějaký obraz z toho, čím jsem žil nebo co jsem dělal v posledních dejme tomu 9 měsících, a je to zajímavé v tom, že jsou tam takové gaps, kde ten obsah koresponduje s realitou jen velmi okrajově. Zprvé jsem měl takovou docela silnou depresivní epizodu od listopadu až po dubem a samozřejmě si to tam promítlo minimálně. Respektive byly tam takové ty, že podáváš nějaké skryté signály nebo něco takového a žiješ nějakou fantazii, že to někdo rozluští.

Takže že bys tam otevřeně mluvil o nějakých svých psychických problémech, to by pro tebe bylo moc soukromé?

Jako asi s tím nemám problém o tom otevřeně mluvit, ale jo, asi to spadá do té kategorie soukromé.

Takže nemáš problém o tom mluvit s lidmi které třeba znáš osobně, ale není to něco, jsem chtěl dávat na Instagram?

Jo. Ale časem to tam možná dám.

Dokázal bys říct, které z těch příspěvků jsou třeba trošku osobnější?

Tak třeba tenhle si myslím, má celkem silný osobní náboj. Je to jeden z posledních příspěvků. Ty fotky byly focené v rámci prague pridu, kde jsme vystupovali s taneční skupinou, kde občas tančím, a zároveň je to pro mě velké téma, coming out, který jsem ještě stále nějak veřejně neudělal, a nějaké rodinné aspekty toho, jaký vnímaná moje sexualita, takže to docela velké téma. A i když tam vypadám takhle, tak jsem ty fotky sdílel, jen se mi trošku uřízl, nedával jsem tam všechny fotky, na který bylo nějak více viditelné nějaké lgbt věci nebo tak. Takže tuhle považuji za hodně osobní, i když to takový bizár, když si to fotka z veřejné akce, kde bylo, já nevím 500, lidí. A zároveň v něčem je to takové intimní. Tak tady ta třetí fotka, to je fotka z

takové té mé smutnější epizody, takže to nějaký dokument toho, že mi není úplně dobře, ale zároveň normálně to člověku moc neřekne. Je tam napsané november 21 and i am sick of it, ale co to reálně pro mě tehdy znamenalo, tak to tam řečeno není. Sdílím tam hodně obsahu ohledně Běloruska, ohledně politické situace. A samozřejmě mě to mega trápí a do těch stoliček tam dávám hodně nějakých aktuálních informací, o aktuálním stavu nebo jak to vnímám.

Já jsem si právě všimla, že ses tam i více rozepisoval. že třeba popisek u té čtvrté fotky, kde jsi psal o Bělorusku, je hodně dlouhý, obsáhlý. Takže jsem si i říkala, jestli je pro tebe vlastně primární ta fotka nebo ten text, nebo to je příspěvek od příspěvku.

Tady je to asi popisek. Já mám dnes už více zkušeností s textem než s fotkou, protože hodně píšu. Ale samozřejmě, co je cílem, chtěl jsem ukázat sebe, je nám to jasný. Ale samozřejmě když potřebuji informovat lidi, tak píšu text. I poslední dobou Přemýšlím nad tím, že ty příspěvky mě nějak zachycují v čase, takže tam nechávám takové vzkazy částečně i pro sebe, o tom, jak jsem to měl v té době a tak.

Děláš někdy to, že bys promazával příspěvky zpětně?

No Jednou jsem to udělal, že jsem promazával nějaké příspěvky, ale to proto, že nezapadaly do nějakého konceptu, co jsem měl v hlavě.

Když vybíráš, co bys tam vůbec chtěl přidat, jaká to musí splňovat kritéria? Třeba ta samotná fotka nebo i ten text. Podle čeho vlastně si to určuješ, co tam dáš, co ne?

Asi to má mít nějaký jako smysl primárně. Pokud se bavíme o příspěvcích, tak to má mít nějakou kvalitu, myslím si, že tam nedávám úplně fotky focené jenom mobilem, když se tak zamyslím, tak jsou to většinou fotky vyfocené nějakou kameru. Nebo ani nemusí být, ale má to být něco signifikantního. Nedám na profil snídani nebo něco takového. Že to něco, co tam chci mít z hlediska nějaké důležité události, myšlenky, posunu nebo něčeho takového.

Ty už jsi zmínil třeba i pár témat, které tam nechceš sdílet. Napadá tě ještě něco, co bys tam nikdy nesdílel, protože by to odhalilo něco, co nechceš?

No myslím, nad rámeček těch témat mě asi nic moc nenapadá. Já tam mám hodně kamarádů z Běloruska nebo kamarádů ještě ze školy, co jsme už na nějakých jiných vlnách. Ale na druhou stranu mě to v zásadě až tolik netrápí. Přemýšlím, jestli mě něco napadne, tak se k tomu vrátím.

Možná si teď můžeme trochu pobavit ještě o tom třetím profilu. Třeba ta témata, která si zmiňoval, jako lgbt a další. To na tomhle profilu sdílíš nebo teky ne?

Jo rozhodně. Já právě na tom třetím Instagramu nemám lidi, se kterými jsem spal, takže tam můžu mluvit i o nich, nebo jakou zanechali stopu v mém životě a tak dál. Takže je to úplně otevřený.

A tento profil máš otevřený nebo soukromý?

Soukromý.

Kdo tě tam může sledovat?

Nejbližší přátelé, u kterých cítím, že ten obsah by se mnou sdíleli nějakým způsobem. Nebo prostě jsme na stejné vlně. Já jsem právě přemýšlel, že to je to, když máš nějaké teoretické roviny hypoteticky nejlepší kamarády, ale reálně jste už každý trochu jinde, takže jsem chvíli zvažoval, jestli je tam přidávat nebo ne, ale nakonec jsem je přidal.

Jsou to tedy čistě jenom lidé, které znáš osobně?

Jen osobně. Je jich tam tak třináct,

A hlavní profil, když se zase vrátíme zpět, ten máš nastavený jak?

Jako veřejný.

A uvažoval jsi někdy nad tím, že bys ho měl soukromý?

Jo uvažoval. Vlastně jestli někdy pojedou do Běloruska, tak ho budu muset mít soukromý. Asi v tuto chvíli je mi to jedno, ale kdybych ho nastavil jako soukromý, tak bych asi musel promazat některé lidi, kteří mě sledují, které ani neznám, kteří nechce, aby mě sledovali.

Jaká skupinka lidí to je, ti, co nechceš, aby tě sledovali?

No tak různě lidí, co úplně neznám, co s nimi nemám ani nic společného. Nebo lidí, co jsem někdy úplně random potkal na životní cestě a stáli jsme z nějakého důvodu propojení. Nedá se asi popsat úplně nějaká kvalitativní charakteristika téhle skupiny.

Má to podle tebe i nějaké nevýhody, že to máš veřejné?

No, že právě Každý se na to může podívat. Na druhou stranu mě to asi tolik netrápí. Kdo chce, ten se koukne.

I když máš profil veřejný, pořád si vlastně můžeš některé lidi bloknout. Využíváš této funkce?

Možná jsem některé lidi bloknul, ale byly to spíš nějaké spam profily nebo něco takového. Pro jistotu se podívám. Kde to najdu? ... Ty jo, mám hodně zablokovaných profilů. Ale je to všechno spam.

Setkal ses na Instagramu s nějakým narušením tvého soukromí?

Jo, když mi začala sledovat třeba mojí vzdálení příbuzní. Fakt jako vzdálená rodina, se kterou nemám nic společného. To jsou děti asi 12 let. A od tebe se v rámci nějakých společenských konvencí očekávat, že je začneš sledovat zpátky, ale to se mi vůbec nechce. Takže tak.

Představuješ si, kdo vlastně vidí tvoje příspěvky?

Z mých followerů jsou to většinou kamarádi, známý z různých sociálních bublin, rodina, máma mě sleduje, což je sranda docela. A tak dál.

Stalo se ti někdy, že by někdo zveřejnil fotku s tebou, se kterou bys nebyl spokojený?

Možná jo, ale já na to třeba nejsem vůbec háklivý. Třeba moje kamarádka s tím má velký problém, že ona je úplně taková hyper concious ohledně toho, co se dává na Instagram. Já, když jsem třeba já dal nějaké její fotky bez toho, aniž bych měl její konsent, tak to jí úplně sralo.

Když jsme u tohoto, jak ty sám přistupuješ ke sdílení fotek s dalšími lidmi? Ptáš se jich na souhlas?

Jakou těch nejbližších kamarádů cítím, že to není úplně třeba. A pokud by to byl problém, tak mi napíšou a nějak to vyřešíme. Ale zároveň vám to docela v hlavě. Asi se snažím nějakým způsobem na to myslet a pokud to bude potřeba, tak to udělám.

Když vidíš obsah dalších uživatelů, hodnotíš ho z hlediska toho, nakolik je odhalující?

Já si myslím, ne každý si sám nastavuje, svoji hranici toho, co chce sdílet osobně nebo veřejně. Já si myslím, v momentě, kdy se něco sdílí, tak to přestává být osobní. A ten člověk má sám ve své hlavě nějakým způsobem orientaci, co chce sdílet. Myslím si, a že ty osobní věci zůstávají stále osobní, pro něj. Takže to vlastně jedno, jestli Já si myslím, že pro mě by to bylo osobní. Jako mám pár nějakých crazy profilů, kde lidi sdílí různé zážitky z party a podobně, ale když se jim chce...

Takže neodsuzuješ.

Ne. Já si myslím, že oni stále mají nějakou míru soukromí. Ale je definována trochu jinak.

Napadá mě ještě k stories, jestli na hlavním profilu využíváš někdy té funkce Close Friends?

Jo jo, hodně.

V čem se potom liší ten obsah?

Je potom takový více fanky, více k queer, můžu tam dát fotku, jak se v podpatcích nebo něco takového nebo takový ty, já mám trochu bizarních smysl pro humor, takže ty věci většinou putují tam.

A jak se potom liší tento obsah, který sdílíš užší skupince, od toho, který sdílíš na tom třetím profilu?

No právě jak jsem říkal, že na tom profilu mám hodně blízké lidi a nemám tam prostě nějaké exes, se kterými jsem kdy si něco měl, takže to je asi ten klíčový rozdíl. Tam se nesnažím o to, jak jsem zmiňoval na začátku, nějaké first traps, že se snažíš získat nějakou pozornost, tak tam o to vůbec nestojím. Je to hodně monologické, je mi úplně jedno, jestli na to někdo bude reagovat. Je to jako deník víceméně. Zpracovaný trošku jinak.

Já si myslím, jsme z mých otázek prošli všechno. Já si je ještě projdu, a tak tě zatím poprosím, jestli se zamyslíš, zda bys měl k tématu ještě něco, co jsme nezmínili.

Asi ne. Spíše že mám takový ambivalentní vztah k Instagramu. Hodně záleží, v jakém jsem rozpoložení. O tomto fenoménu už psal leckdo, jak nás ovlivňuje, když vidíš obsah nějaký dokonalý život u krásných lidí, ale zároveň na tom vlastně částečně participuju taky, když tam vlastně dávám nějakou vitrínu toho života a tak. Který velmi často vnímáme jako něco reálného, ale reálné to vůbec není.

Rozhovor č. 23: Pavla

Jak bys sama popsala obsah, který na Instagramu zveřejňuješ?

Tak mě to přijde takové strašně rozmanité, protože fotky na instagram nezveřejňuju vyloženě že bych si dělala nějaký profil, který by měl být nějak ustálený, v nějakém stylu. Většinou je to založený na tom, co se mi v ten moment líbí, takže třeba před osmi lety, když se podíváš na fotky, tak tam bylo třeba když jsem si něco nakreslila, tak jsem to tam dala. Pak tam mám fotky třeba když jsem byla s někým venku, zároveň to teda slouží i trošku jako veřejné album.

Takže se tam snažíš i zachytit nějaké momenty, na které by sis pak chtěla vzpomenout?

Jojo třeba. A aspoň k tomu mám přímo i to datum, takže si můžu vybavit konkrétně ten den a mám takovej přehled o tom, co se třeba ten rok stalo. Ale já zase nepřidávám až tak extra často, takže... jak říkám, mám to takové rozmanité. Teď tam mám třeba nějaká selfička, ale to spíš jen tak pro sebe, že se mi ta fotka líbí, tak ji tam dám, ať jí nemám jen v telefonu, ať se podívá někdo další.

A je pro tebe důležité, jakou máš zpětnou vazbu na tvé příspěvky?

Tak samozřejmě, je to něco, co tě potěší. Nějaký způsobem dodá to sebevědomí. A nezlobíš se na ty lidi za to, že ti to srdíčkovali. Ale asi to nedělám primárně za tím, že teď dostanu víc lajků. Aspoň pak z toho nejsem nějak zklamaná, že nemám nějak extra lajků. Ale každopádně je to něco, co tě potěší. A potom se třeba podíváš na to, kdo ti to olajkoval. Aspoň si můžeš dělat takovou analýzu toho, kdo tě sleduje, komu se ty fotky líbí.

A překvapilo tě to někdy? Překvapilo tě, že nějaký konkrétní člověk ti na to zareagoval nebo to viděl?

Párkrát.

A spíš v dobrém nebo negativně?

Asi s nějakým negativním dojmem jsem se zatím nesetkala nebo si to teď nevybavím. Spíš mě to třeba překvapilo, že jsem měla dojem u toho člověka, že ho nezajímám nebo třeba když jsem se bavila s nějakýma lidma, kteří potom se mnou bavit přestali a stejně měli tu představu to osrdíčkovat. Zároveň to i mile překvapí, že vlastně někomu nejsi jedno.

I když jsi neměla tuto negativní zkušenost, že by tě někdo takový sledoval, dokáže si představit, koho bys tam třeba nechtěla, před kým bys ten obsah raději schovala?

Takhle, já přímo na tom profilu nemám napsaný svůj jméno. Protože nechci, abych byla snadno dohledatelná, aby se právě ten profil nedostal k lidem, ke kterým já úplně nechci, kteří by šli vyloženě po tom, že chtějí sledovat mě. Proto ten profil mám veřejný. A udělala jsem to právě z toho důvodu, že pracuji na základní škole, a tak děti by velice snadno mohli ten profil najít. A už se to párkrát stalo, když jsem měla soukromý profil, že se mě snažili dohledat a tak. Takže konkrétně třeba tohle.

Takže když jsi měla soukromý profil, tak jsi viděla jejich žádosti o sledování?

Jojo. Pak jsem si vlastně úplně změnila přezdívku. Zkoušela jsem, zda to jde takto dohledat přímo pod mým jménem a nejspíš ne, nebo už se to potom nestalo, že by mě tam sledovaly ty děti nebo třeba někdo z práce.

Třeba kolegové?

U kolegů mi to taky nevadí, i když třeba kdybych měla sdílet nějaké storičko nebo fotku tak se zamyslím, nebude to jako blbý? Ale pak si říkám, o co vlastně jde, protože je to můj profil. A to je zase po těch lidech. Ale je to takové, že bych asi nechtěla, aby mě sledoval třeba ředitel. Aby s tím někdo nemusel mít třeba problém. Zároveň ale vím, že tam nesdílím nějaký obsah, který by měl být špatný.

Ten nesdílíš, protože si na to dáváš pozor a hlídáš si to, je to tak?

Jo, no jasně.

Když nad tím tedy přemýšlíš, zda by to nemohlo být něco problematičtějšího, co jsou ta kritéria, nad kterými se zamýšlíš, podle kterých můžeš vyhodnotit fotku, ale třeba i popisek, jestli odhalují moc nebo ne?

Tak třeba kdyby tam byl člověk moc odhalený. Ale já se tam jako nefotím odhalená. Ale pořád chodím do práce v nějakém určitým dresscodu, takže nevzala bych si do zaměstnání tři čtvrtě těch věcí, co normálně mám v šatníku, protože vím, že by to bylo nevhodný, když pracuji jako pedagogický zaměstnanec. Ani si nejsem jistá, jestli bych to z jejich strany měla brát tak, že oni by to považovali za něco nevhodného, ale možná by je to mohlo spíš překvapit, že mě tak neznají. Je to takové odhalení jináč stránky. Takže i tak nad tím třeba přemýšlím, co oni by si vlastně pomysleli, ale zároveň, co si mají vlastně myslet? Jde jenom o mě. Zároveň když mám něco přidat třeba na storičko, co mi v daný moment přijde vtipný nebo nevím a má to vidět někdo z těch kolegů, kteří třeba tohle vůbec neřeší, protože jsou třeba na tom mentálně úplně jinde nebo tomu úplně neholdují nebo nevím, tak tohle mě pořád nutí nad tím přemýšlet. Ale v závěru je mi to vlastně fuk, protože je to můj profil, takže oni mě nemusí sledovat, když nebudou chtít. Ale někdy si říkám, aby mě to nedostalo do nějaké pro mě nepříjemné situace, že se budou třeba vyptávat, a přitom jde v závěru jen o hloupost.

Myslíš to tak, že by o tobě věděli třeba něco, co by se jinak nedozvěděli?

Spíš, aby si to nějak špatně nevyložili. Aby si neudělali nějakou milnou představu na základě toho profilu. Přitom já jsem pořád já. Já se v práci snažím chovat úplně stejně, akorát jsem jinak oblečená, jinak se prezentuju zevnějškem, protože nemám na výběr.

Když teď tohle řešíš jiným jménem, už ne soukromým profilem, co tě přimělo to změnit?

Já jsem jednu dobu byla otevřena více možnostem. Že jsem třeba chtěla si ten profil udělat nějaký pěknější, zaměřit se třeba na nějaký téma. Ne že bych byla vyloženě influencer, ale říkala jsem si cokoliv, co by mě napadlo, že bych to zkusila. A se soukromým profilem to nejde, protože neuvidíš reakci těch lidí. Ale nakonec z toho stejně sešlo, nebo jsem s tím nijak nepokračovala, vlastně ani nezačala. Ale tohle bylo takový první krok a spíš jsem přemýšlela, jak toho docílit a změnila jsem si to jméno.

Takže jsi chtěla, aby to bylo dohledatelné pro více lidí, ale ne pro ty, které tam nechceš skrz školu? Vlastně pro ty lidi, kteří tě vůbec neznají a šlo by jim jen o to téma a to, co bys sdílela?

Jo, jasně. A k těm lidem z mého okolí by se to dostalo jen přese mě, že bych jim řekla, jo, jestli chceš, tak mě sleduj přes tohle jméno.

Když jsi Instagram zakládala, rovnou sis nastavila soukromý profil?

Já si nejsem jistá, jestli to v té době vůbec šlo. A jestli to šlo, tak jsem to možná ani nevěděla. A právě až když jsem začala pracovat na té základce, tak jsem si to udělala soukromý, protože jsem věděla, že by to mohl být problém.

Takže ta motivace byla stejná, ale teď to řešíš jiným způsobem.

Jo jo.

Už jsme to trochu nakously, ale jaký je ten obsah, který víš, že bys nezveřejnila?

Tak určitě bych tam nezveřejnila žádný odhalený fotografie, to bych mohla rovnou být na Only fans, kdybych chtěla, ale nechci. Co bych tam dál nezveřejnila... Asi určitě fotografie dalších lidí, kteří s tím nesouhlasí, jako třeba svojí rodiny, protože vím, že jim by to mohlo být nepříjemný. A co dál. Teď si úplně nevybavím.

Probírala jsi to s rodinou nebo s vlastně i s kýmkoliv jiným, že by s tím měl třeba někdo problém?

Asi takto vyloženě ne. To spíš došlo na diskusi, jestli ta fotka vypadá blbě nebo ne.

Takže šlo spíš o ten vzhled než o to, že by tam člověk nechtěl být?

Jo. Většinou to stejně byli lidi, kteří ten Instagram taky mají a byli by tam označeni, protože by tam chtěli být označení.

Vždycky, když chceš zveřejnit fotku s někým, tak se ho ptáš, jestli se mu líbí tvůj výběr fotky, jestli ho tam označíš a na vše kolem?

Já si myslím, že jo, že jsem to tak zatím vždycky řešila, protože to byla taková nárazová situace. Že se udělala ta fotka, tak už to rovnou s tím člověkem prokonzultuješ. A vím, že mně samotný by to mohlo být nepříjemný, když by tam někdo zveřejnil fotku, na který se zrovna já necítím dobře nebo bych vybrala raději jinou. Takže je to tak asi lepší to probrat s tím člověkem. Nevybavuju si, že bych to někdy udělala tak, že bych to neprobrala s tím člověkem, ale možná jo. Ale bych se teď raději zeptala.

Vzpomínáš si, že by se naopak tobě stalo, že by někdo zveřejnil takto tvou fotku?

Jo, většinou jsem napsala, že... Když jsem tam byla označená, tak jsem to označení zrušila, nebo jsem napsala, že prostě ne.

Jak dotyčný reagoval, smazal to?

Asi kdybych napsala přímo to, ať to smaže, tak by to smazal. Ale spíše jsem to vždycky řešila tak, že se mi to nechtělo řešit až tak úplně, že nikdy nešlo o nějaké úplně strašné fotky, tak jsem se spíše odoznačila a dál jsem to nijak neřešila.

Když se ještě vrátíme k nastavení soukromí. Když přidáváš stories, tak si tam můžeš do větších detailů nastavit, komu se zobrazí. Vybrat konkrétní uživatele nebo skupiny. Využíváš toho někdy?

Nevyužívám. Já celkově teď storička nevyužívám nějak aktivně. Ale vím o tom a asi to nějak možná začnu používat. Jako každopádně je to dobrá funkce, protože pár lidí mě už dalo do soukromých okruhů a je to jako docela dobrý, asi na tom něco bude.

Lidi tam sdílí to, co by jinak třeba nezveřejnili?

Jo jo. Asi ty lidi ví, proč si vybrali právě ten okruh přátel, kteří je asi znají víc jako jejich povahu, že to pochopí, co nasídlí, a nebudou to brát nějak špatně. A když jo, tak furt to jsou ti přítelé, kterým to vysvětlíš a pochopí to potom.

Co může být obsahem takových příspěvků, nějaké vtipné historky?

Historiky, fotky, selfička. Já mám kamarádku, co je hodně aktivní na Tinderu, takže to tam taky dává, nějaké poznatky, fotky, postřehy a tak. Takže opravdu různé věci.

Napadá tě z hlediska různých nastavení nějaká další funkce, kterou bys uvítala? Díky které bys mohla lépe kontrolovat, kdo tvůj obsah uvidí?

Já jsem nad tím takto asi nikdy nepřemýšlela. Možná je někdy blbý, že když olajkuješ někde nějaké příspěvky, ne třeba vyloženě na profilu nějakého člověka, ale třeba ať už jsou to nějaký memička nebo reklamy a když to olajkuješ a ostatním lidem se to dostane do té nabídky, tak když jsi třeba jediná, kdo na to reagoval z jejich okruhu přátel, tak oni to uvidí, že ty to lajkuješ. Tak to je další taková věc. Že ty pak nevíš, co se ke komu dostane, že jo. Třeba tohle mě napadlo v souvislosti s tím, že pár dní dozadu jsem něco lajkovala a pak nevím, asi jsem byla hrozně paranoidní ale vzpomněla jsem si na konkrétního člověka a zrovna u toho člověka by mně možná vadilo, kdyby tohle věděl, tak jsem to zase odlajkovala, protože jsem si říkala, hmm nevím. A už teď ani nevím, o co přesně šlo. To je to, že člověk nad tím strašně přemýšlí. A i tohle je nějaký určitý zásah do soukromí nebo odhalení se.

Stalo se ti tohle i v případě, že jsi něco ty sama zveřejnila a pak sis to rozmyslela?

Já nad tím celkově hodně přemýšlím, takže když něco zveřejním, není to tak spontánní, když něco zveřejňuju.

Takže když už něco zveřejníš, tak si tím jsi jistá?

Jo. To je třeba i důvod, proč já nikde nepíšu komentáře ať už na Instagramu nebo na Facebooku, málokdy se takto zapojuju, protože to je někdy takové nebezpečné, že nevíš, ke komu se to dostane. Ale to je všechno pořád hodně v souvislosti s tou prací. Tam bych to viděla jako problém, kdyby to někomu nesedlo.

Máš pocit, že když třeba přidáš nějaké stories, že by je pak viděli lidi, kteří přitom nejsou vyloženě tví sledující?

Rozhodně. Jako nesledují mě ani nereagují, ale na ta storíčka se dívají. Mám tam i jednu holku, co se jmenuje stejně jako já a většinou to vidí. A mně to hrozně fascinuje, že nějaká P. sleduje P. ale já tam to jméno uvedené nemám, takže za jakým účelem mě jako sleduje? Takže toho jsem si právě díky tomu jménu všimla. Občas nevím, zda tam není takových lidí víc, ale u této holky to vím, takže se to evidentně děje.

Ještě mě napadá, zda máš profil nějak propojený s Facebookem?

Tenhle ne. Když jsem se registrovala... Já totiž, když jsem si ten Instagram zakládala, tak to ještě nešlo, protože ještě nespolečně pracovali spolu. Ale teď nedávno jsem zapoměla heslo, a tak jsem nevěděla, jestli to nemám propojený s facebookem, tak jsem to zkusila a vytvořil se mi nový účet, takže ten jsem pak smazala. Ale tam už to právě bylo, jako P. P., že jsem to měla jako předvyplněný. Takže když mě někdo chce najít podle jména, tak najde tady toto, jako tady ten účet, který už je možná smazaný, nebo není, nevím.

Nepřemýšlela jsi mimo to, že mohou ten obsah vidět lidé, kteří nechceš, aby to viděli, i nad nějakými riziky z hlediska toho, jak s daty nakládá samotný Instagram?

Možná jsem nad tím přemýšlela dřív, ale pak mě to dostatečně nezastrašilo. Ale samozřejmě tady ta rizika jsou. Já si pamatuju, že jsem jednou byla na Facebooku, asi tak 6 5 let zpátky a tam na té pravé liště jeli nějaké reklamy a byla tam fotka D. B. Já si vůbec nevybavím, co to bylo za reklamu. Já jen vím, že tam byl on. A pak když jsem tu plochu aktualizovala, tak už to tam nebylo, už tam bylo zase něco jiného.

Tak to bys asi nechtěla, aby ti někdo ukradl fotku a udělal z ní reklamní banner, že?

No to asi ne, ještě kdyby to byla nějaká blbá fotka.

Tak to je dobrý příklad toho, jak by se to dalo zneužít. Napadá tě ještě něco?

Tak samozřejmě velkým rizikem je, že se ti někdo na ten profil nabourá, že někdo hackne tvůj profil a najednou pod tvým jménem přidává nějaké věci. Takže to, na čem sis zakládala, aby si o tobě lidi nemysleli to, co nechceš, tak najednou jiný člověk může zneužít. Anebo právě ten, kdo se ti tam dostane může ty fotky nějak zneužívat dál než třeba ta společnost, což je možná ještě horší. Říkám si, jestli to ta společnost nějak využívá, tak dobře, tak to asi nebude něco, že by se nad tím nějak citlivě zabývali, ale lidi jsou krutí a kdyby se tam naboural nějaký třeba nedej bože někdo z tvého okolí, kdo tě chce nějak pošpinit nebo toho zneužít tak může.

Takže to riziko ze strany, když to tak řeknu, obyčejných lidí, ti přijde větší než ze strany těch společností?

No asi jo. Navíc pokud by šlo třeba o někoho blízkého, kdo by věděl, jak ti ublížit, protože tě zná. A on by věděl, na jaký lidi cílit a jak jako toho využít. A to je možná horší, než když se objevíš třeba v nějaký reklamně. Tak si řekneš, jo tak o tom jsem ani nevěděla, prostě blbej Facebook mi ukradl fotku a spousta lidí se nad tím ještě zasměje, ještě ti řeknou, že to byla vtipná historka. Že jako blbý, ale zajímavý. No, a tak tohle lidi snadno přejdou, než když je to zneužití osobnější.

Všímáš si třeba u ostatních, u lidí, které sleduješ nebo u příspěvků, které se ti zobrazí jako sponzorované, že by sdíleli něco hodně soukromého?

Teď si asi nevybavím příklad, ale určitě jsem se někdy zarazila, že jestli jsou ty lidi normální. Ale v závěru si říkám, že je to každého věc. Ale někdy mi přijde hodně čitelný, ten záměr, se kterým to tam někdo přidal. U kluků i u holek, to je jedno. Je evidentní, vidíš ten jejich algoritmus nebo to, jak často přidávají příspěvky, který jsou na jedno brdo, je evidentní, že jsou na někoho cílený. Tak mi to někdy přijde evidentní, o co jim jde. A pak je trochu úsměvný, že to vidíme my všichni.

Myslíš tedy, že to cílí na někoho konkrétního a už si neuvědomí, že to vidí někdo další?

Jojo. Těžko říct, ale to jsou podle mě lidi, co nad tím ani nepřemýšlí.

Rozhovor č. 24: Petr

Mohl bys popsat, co zveřejňuješ na Instagramu?

Když se teda podívám zpětně na svůj Instagram, tak tam zveřejňuji nějaké momentky ze svého života, teda to, co mi připadá jako highlighty toho dne. To znamená, že když jsem byl třeba na svatbě nebo na opíkačce nebo když jsem byl na nějaké akci. Taky tam z velké části vidím vtipy, když mě zaujme něco vtipného, co by mohlo pobavit i ostatní.

Liší se to, co zveřejňuješ ve feedu a na stories?

Asi jo, to, co mi přijde pomíjivější, dám do storička, kdežto to, co mi přijde, že má nějakou hodnotu i v čase a chtěl bych se na to podívat i v čase nebo si na to vzpomenout, tak to si dám normálně napořád do feedu.

Než něco zveřejníš, jaká kritéria zvažuješ?

Asi aby to bylo zábavné pro publikum, které by to mohlo vidět, nebo aby to oslovilo široké publikum, které možná ani neznám. To znamená, že tady vidím poslední nějaký post, kde je kombinace strhaného plakátu papouščí zoo a ODS. A pan předseda Fiala tam leze jako přímo z té zoo, tak to mi přišlo vtipné a třeba jsem si řekl, což se asi nestalo, že by to mohlo zaujmout i ODSku nebo marketáky ODSky nebo někoho, že by to mohli předsílet nebo s tím nějak pracovat, nebo i opozice, to je jedno.

Takže přemýšlíš spíš nad tím, jak to budou vnímat ostatní, než že bys to tam dával pro sebe?

Jo, asi jo. Snažím se. A asi je v tom vždycky nějaký vtip a sebe samého vtipem nepobavím, takže aby ten vtip pobavil někoho jiného.

Změnilo se nějak v průběhu tvého používání Instagramu to, co zveřejňuješ?

To asi určitě. A myslím si, že do toho vstoupil ten fenomén, že když jsem si Instagram založil, tak storička neexistovala. Nebo celkově obecně, když začínaly sociální sítě, tak storička neexistovala. Takže ten fenomén stories do toho určitě nějakým způsobem vstoupil. Takže to rozlišuju na to, co má nějakou trvalejší hodnotu a co nemá, co bych dal možná dřív do feedu, ale teď by mi to přišlo jako blbost.

Z hlediska témat, mohl bys to nějak konkretizovat?

Tak já se teda podívám. Tak teď jsem tři nebo dva roky zpátky a asi je to pořád stejné. Pak je otázka, jestli mám nějaký vztah nebo nemám a jestli jsem tam s přítelkyní nebo nejsem. Tak to je asi taky rozdíl. Asi ne, je to podobné. Když se podívám, tak tady je výlet do Číny, někomu může připadat zajímavé čínské metro nebo čínská zeď nebo něco z Hongkongu. Nezměnilo se to. Možná jenom ta storička do toho vstoupila, že ta témata, která zveřejňuju, více rozděluju na aktuální a neaktuální.

Mě zaujalo, jak jsi zmiňoval tu přítelkyni. Zveřejňoval bys tam nyní takové fotky?

Čím jsem starší, tak asi míň tam ukazuju svého soukromí nebo jako méně odhaluji, v jakém jsem vztahu, co mám prostě za rodinné věci. Nevím až budu mít děti, jestli je budu vystavovat. Spousta lidí to řeší, tak to zatím není můj případ. Jestli tomu dítěti nechám plné soukromí nebo nenechám, ať mě potom nenávidí.

Co dál považuješ za soukromá témata?

Obecně nemám jako úplně soukromí nebo jsem takový, že mi připadá, že když všechna špína, nebo to, jaký jsem a jak se chovám, bude vidět, tak na mě nemá, kdo co vytáhnout. A to je i důvod toho, jak mám nastavený Instagram a rozhodně i facebook mám nastavený tak, že prostě jako tam nemám tajemství a všichni se můžou podívat a cokoliv vidět. Takže vlastně není nic soukromého. Ale soukromé by mi asi přišlo to, když bych byl v nějaké nelichotivé pozici, která by mi přišla hloupá, že by to bylo jako z mého pohledu idiotské nebo bych to zpětně hodnotil, že je to hloupý humor vidlácký, maloměstský nebo něco takového, to bych asi s tou estetikou maloměstského humoru nepracoval, ale v tomhle duchu.

Takže přesně tohle bys tam nezveřejnil?

Asi jako nerozlišuju soukromé, nesoukromé. I jako ty věci, které považuju za soukromé bych tam zveřejnil, jako nevím, že mám rakovinu nebo děje se mi tohle, ale jde ještě o ten kontext a jak to podáš. Takže mám rakovinu, přispějte na tohle a tohle, nebo mám rakovinu, dělejte tohle a tohle, nebo litujte mě, mám rakovinu. V tom je prostě rozdíl a záleží, jak k tomu přistoupíš. To téma samotné asi soukromé není. Teď je otázka, jak k němu přistoupím a kolik sám ze sebe ukážu vzhledem k tomu tématu nebo své zranitelnosti nebo čehokoliv takového. Ale vyloženě soukromé, že bych nezveřejnil, to bych neřekl, spíš hloupé. Rozlišuju mezi tím, co mi připadá chytré a blbé.

Říkáš, že bys to nehodnotil z hlediska soukromí. Ale je třeba něco, co bys teď zpětně smazal?

Nekoukal jsem po tom.

Ani jsi nikdy dřív něco nemazal?

Jen když jsem se zpětně podíval a řekl jsem si, že je to hloupé, že je to blbost nebo je ten post o ničem. Tak jsem ho druhý nebo třetí den smazal, když jsem ho vydal v nějaké opilosti nebo afektu, ale že bych vyloženě šel a něco mazal, to asi ne. A když se dívám na svůj profil, tak asi ani není nic, co bych potřeboval smazat. Možná některý fotky jsou nadbytečný, třeba z té Číny. Ale zase ona každá má příběh, ona byla jako něčím popsána, jestli si vzpomínám. Vždycky je u toho nějaký příběh ještě, takže ne, nemám potřebu mazat. A jestli jo, tak jsou to jednotky případů za celou dobu.

Máš svůj profil nastavený jako veřejný?

Myslím si, že mám úplně všechno otevřené. Podíváme se. A jestli nemám, tak to klidně udělám. Tak mám veřejný účet, všichni to vidí.

A máš někoho v blokových účtech?

Ne, nemám. Uf, to jsem rád, že nemám.

Máš to takto nastavené celou dobu?

Teď jsem to nastavení viděl poprvé, takže asi jo. Nevím, že bych do toho někdy sahal.

Má to podle tebe nějaké nevýhody?

Tak odhaduju, že když si půjdu zajišťovat práci, tak ten člověk si mě asi prolustruje a zjistí kompletně, kdo jsem, co jsem. Ale jestli je to výhoda nebo nevýhoda, asi ne. Spíš třeba zjistí, že máme podobný okruh známých a ty lidi mu potvrdí, že jsem takový, makový, férový, neférový. Nenarazil jsem asi na žádnou nevýhodu. Nebo teď přítelkyně byla na kávě s kamarádem a on říkal, že jsem jako dost extrovertní, jak to jako ona se mnou snáší, tak říkala, že se spoustu věcí musela naučit. Takže ano, lidé se mě můžou prostě prolustrovat a udělat si nějaký názor, i když třeba chybný, ale udělají si ho určitě.

Stává se ti to často, že by si někdo udělal chybný názor na základě Instagramu?

Tak to nevím, ti lidé asi nepřiznají obecně, že si tě prolustrovali. Takže asi se to stane v pár případech, nebude to na pořádku každého dne, že by mi řekli prolustrovali jsme si vás. Tím, že já nemám potřebu shánět práci nikde u nikoho, na žádném přijímacím pohovoru, tak ani nemají potřebu ti lidé to zkoumat. Spíš se podívají na moji firmu, moje portfolio a výstupy, co jsou za mnou, jestli to dopadlo, než že by se podívali, kdo jsem já.

Předpokládám, že funkci close friends na stories nepoužíváš?

Nikdy jsem ji nepoužil. Možná jsem někdy zvážil, jestli kvůli mamince nebo kvůli někomu to jako omezím. Ale s tou maminkou je to aspoň vtipné, její komentáře pod příspěvky a podobně.

Sleduje tě pravidelně?

Já mám jako instagram, ale nepoužívám ho primárně jako komunikační kanál, tím je pro mě Facebook, ale tím, jak je Instagram jako provázaný s Facebookem, tak jednak je to pro mě další marketingovej kanál a za B používám Instagram, kde přidávám storíčka, která se mi propisují na Facebook, takže mám totožný obsah na Instagramu i facebooku a je to pro mě jen jako prodloužená ruka, v podstatě na storíčka.

Máš tu někoho dalšího z rodiny?

Mám tam mámu. Teda ona není na Instagramu, ale je na Facebooku a tím že se to sdílí i tam, tak to vidí. Jinak jako oba rodiče, sourozence. Jako nemám nikoho zablokovaného, celou rodinu tam mám. Jo, a to byla vtipná věc, když zemřela moje sudetoněmecká pra pra tetička, tak jsem napsal něco na Facebook, že je vtipné, že jí hráli na pohřbu něco jako Čechy krásné Čechy mé. Tak maminka napsala, že tento komentář jako není moc vhodný, vzhledem k tomu, že ta rodina to jako vybírala tu hudbu na pohřeb. Že je to moc černý humor, že to mám stáhnout.

Stáhl jsi to?

Asi jo. Tak vidíš, je pravda, že jsem už něco zpětně stáhnul.

Máš obecně přehled o tom, kdo tě na Instagramu sleduje?

Asi ne. A asi je mi to docela jedno. Vždycky vidím, že mi Instagram ukazuje to, váš kamarád vstoupil na Instagram, možná ho znáte, začněte ho sledovat, tak to neudělám, nemám tu potřebu.

Nedíváš se někdy, kdo viděl tvé stories?

Úplně málo, jenom, když je to nějaký specifický storičko, tak mě zajímá, jestli to udeřilo na tu cílovku, kterou jsem chtěl oslovit, nebo jsem tam otagoval někoho. Třeba byl jsem v kavárně Anodě, tak to tam dám prostě s nějakým hashtagem nebo zavináčem anoda a podívám se, jestli s tím Anoda nějak pracuje, zajímá mě prostě ten marketingový kanál, ne že bych se o to sám osobně zajímal.

Takže tě více zajímá množství lidí, co to vidí, než konkrétní lidé?

Tak zrovna u tohoto příkladu konkrétní, protože by mě zajímalo, jestli s tím Anoda bude pracovat, jestli přesdílí to storičko a jak funguje ten marketing, protože mě marketing živí, a tak mě zajímá jak to storičko nebo jiný audiovizuální obsah se šíří dál. A jakou má sílu jednotlivců vůči větším institucím, placený obsah a neplacený a podobně. Spíš z toho profesního hlediska na to koukám. To je taky důvod, proč jsem si pořídil tiktok, byť tam jako chodím jednou za týden.

A tam přidáváš nějaký obsah?

Ne, to jsem zatím ještě neudělal.

Dokážeš si představit někoho, kdo nechceš, aby tě sledoval?

Ne, nevím, asi je mi to jedno. Tím, jak jsem říkal, že klidně ukážu svoje slabiny nebo to, že bude vidět soupeř na mě všechno, tak tím se v podstatě bráním tomu. Takže ne, není nikdo, komu bych se bránil. Vždycky mě vyděsí, když dostanu lajk od nějakého politika nebo někoho, to znamená, že udělám nějaký prostě post a Zdeněk X na to reaguje, tak si řeknu, ježiš, proč Zdeněk, tak to mě prostě vyděsí, ale není to jako, že bych Zdeňkovi zakázal, aby se díval na můj profil.

Máš nějakou špatnou zkušenost s Instagramem z hlediska reakcí na to, co jsi tam zveřejnil?

Na Instagramu fakt asi ne. Já tam mám i docela málo followerů. Já používám prostě primárně... sledujících 470, je to hodně nebo málo? A na Facebooku mám 1600 přátel, to je docela nepoměr.

A třeba na Facebooku, tam ses setkal s nějakou nepříjemnou situací?

To je zase těžké, já mám trochu rád diskomfort a rád se seabemrskám. Ale myslím si, že ne. A i tím, jak si tu agendu nastavuji, tak jak si dokážu představit, jaké dopady a důsledky to bude mít a že se netrefím, se stane málokdy. Takže já můžu být možná ten, co ty nepříjemné situace někomu vytváří, ne ten, co by se do nich dostával nebo chytal.

Jak postupuješ, když chceš zveřejnit příspěvek, kde je další osoba?

Zeptám se jich, vždycky. V tom jsem striktní a vždycky požádám o svolení. A je to spojeno i s mou profesí, protože všude musíme kvůli gdpr sbírat podpisy a když jdu někam do kavárny a udělám si tam pár záběrů, tak pak běhám po lidech, aby se mi podepsali. Takže vždycky, když něco zveřejňuji, zeptám se, hele nevádí ti, že tam budeš, bla, bla – ne nevádí.

Jsi i ty raději, když se tě ostatní zeptají?

Nevyžaduju, říkám dělej si, co chceš s mým obsahem, jako nemá smysl to řešit. A legislativa je v tomhle asi dost děravá a vždycky krok pozadu. Pokud by na mém obličejí měl někdo vydělat miliony nebo na mém nápadu, tak bych byl asi naštvaný, ale pokud jde jenom o to, že si mě někdo vyfotí někde na kafi nebo mě někam dá, tak jsem s tím úplně v pohodě.

Řešíš ještě nějak svoji ochranu dat i z hlediska toho, jak by je mohl zneužívat samotný Instagram nebo jiné společnosti?

Tak neustále mi píše nějaký bezpečnostní security, že toto heslo není dostatečně bezpečné nebo že tato hesla unikla a podobně, takže asi všude už mám dvoufaktorové ověřování a všude jsem to změnil z jednoduchých parafrází třeba mých jmen nebo i jak jsem měl jedno primární heslo, které jsem používal všude v různých modifikacích, třeba as jiným číslem na konci nebo tak, tak jsem to změnil na silné heslo, které mi navrhl Apple a většinou dvoufaktorové ověřování. Tak toto dělám proti hacknutí toho účtu. A přemýšlím třeba i tak, že když jsem na dovolené, tak bude i můj byt zranitelnější, protože zloděj se může podívat na můj profil a říct si ano, není doma. Takže tak nad tím přemýšlím.

Když nad tím přemýšlíš, upravíš pak následně nějak své chování?

I když jsem třeba doma, tak neukážu úplně všechno, neukážu nějakou drahou techniku, i kdybych měl obraz od Picassa, tak ho tam nevyfotím a nedám si ho na Instagram a neukážu, že je tady v bytě. Takže tak nad tím přemýšlím i z hlediska toho obsahu.

A třeba pokud jde o tu dovolenou?

Já nevím, do jaké míry jsou zloději takto sofistikovaní. Mně už jednou vykradli byt a to jsou lidé, kteří jsou na piku a potřebují sehnat rychle dodávku a nepřemýšlí nad tím nijak hlouběji, co se stane nebo co se nestane. Takže ta mentalita tady těch lidí je asi dost klamavá v tom, že neudělají nic takového sofistikovanějšího ti bytaři, že by si tě prolustrovali a řekli si aha, teď je na dovolený, teď mu tam můžu přijít a vykradnout byt.

Ale může se třeba zase najít někdo jiný.

Jojo, může. Ale ano, vesměs v tomhle duchu nad tím přemýšlím i nad tím obsahem i nad tím soukromím. Nebo se jako snažím chránit své blízké, když vím, že bych mohl zveřejnit něco, ... když půjdu po ulici a vyfotím si krásné ženy a napíšu k tomu to jsou prdelky, tak vím, že by to urazilo mou přítelkyni, tak to neudělám. To je asi základ slušného chování a nemá to nic společného s Instagramem, ale s tím, že to nebudu říkat ani před ní, když půjdeme po ulici. Ale že i oklikou může nastat taková věc. Teď mě napadl pěkný příklad. Byl jsem na tenise a chtěl jsem si dát do storíčka nějakou tenisovou písničku, tak mě napadlo od Ivana Mládka Ping pong, hrajeme ping pong, den co den ping pong a pak to jako pokračuje a není to vlastně ani o ping pongu ale o tom, jak on má milenky a chodí za nimi, takže jsem si říkal, aha, to je blbý jako vůči mojí přítelkyni.

Takže nad tím přemýšlíš tak, aby to nikoho neurazilo a podobně.

Jo, ale to děláš i v běžném životě.

Jako je hlavní fenomén u mě to, že já prostě nemusím tu pozornost mít. Takže když já ji mít nebudu tak mi to nevádí a neohroží mě to. Já mám svoji práci relativně jistou, nestojí to na tom, jak já se chovám, stojí to na těch výstupech, co já dělám, i třeba těch reklamních a Instagram. To je možná zajímavá otázka, řešit to z hlediska práce.

Rozhovor č. 25: Radek

Můžeš popsat, co vlastně přidáváš na Instagram?

Já toho popravdě moc nepřidávám, je to fakt sporadický. Ale když už, tak je to z nějakého výletu, nebo já nevím, mám psa, takže co udělala, provedla. Nebo fotku s přítelkyní nebo někde výlet, přírodu, nějaký zážitek z dovolené a tak. Je to takové všeobecné, nedokážu teď přesně vypíchnout, co.

Přidáváš i stories?

Občas jo, jasný. To jsou takové momentky. Ale jenom občas, když mě něco zaujme, něco sdílím, nějakým způsobem vtipnýho, někdy i poučného. Když mi přijde něco fakt zajímavý, tak mám pocit, že si z toho třeba někdo taky něco vezme.

Řekl bys, že se liší obsah, který sdílíš ve stories oproti tomu, který sdílíš do feedu?

To se asi liší, protože v tom storíčku to je spíš takového něco okamžitého ve smyslu, já nevím, teď mi roztrhal pes pelech doslova, tak v tu chvíli, protože něco provedla, byla provinilá, tak jsem udělal krátký video. Prostě něco v tom smyslu, když teď něco udělá, teď se nějak chová, teď byla provinilá, tak to ano. Ale kdežto ta fotka, když bych to pak dal do feedu, tak už by to nebylo tolik aktuální. Třeba například z dovolené můžu dát fotku třeba i po týdnu, ale v tom storíčku to beru jako to, co se fakt stalo v tu chvíli, v krátkém časovém intervalu.

Proměnilo se to, co sdílíš?

To si nemyslím, není to nějak rozdílné, je to takové stejné. Fakt říkám, já tam toho moc nedávám. Takže je to takový, že se to nemění. Myslím si, že to není tak, že bych tam teď dával něco nového, stále je to podobné zaměření, styl.

Kdybys měl nějak vyhodnotit z hlediska soukromí, řekl bys, že toho ze svých osobních informací sdílíš hodně?

Jak se to vezme. Někdo bere třeba fotku s přítelkyní jako soukromí, mně to přijde normální, běžná fotka. Takže záleží na úhlu pohledu.

Takže to, co tam sdílíš ty, nevnímáš jako soukromé?

Nene. To už by muselo být něco vysloveně... Tak je to z rodinného prostředí, s přítelkyní, ze soukromí, to ano, když to vezmu takhle. Ale na druhou stranu tam mám jen pár lidí, kteří vím, že mi v podstatě také dají nahlédnout do svých soukromých životů, takže to beru v podstatě podobně jako ti druzí, co tam něco sdílí. Tak se podobně zaměřuji i já. Nedávám tam nic, co by bylo až moc soukromé. Ale tady ty rodinné věci nebo to, to si myslím, že je v pohodě.

Co by pro tebe bylo právě už moc soukromé?

Už moc? To je těžká otázka. Asi už něco s intimitou. Nahotu to vůbec, to je jasný, tam je už úplně konec. Je to těžká hranice. Někdo může brát, že když si dávají pusy, už je to moc intimní. Tohle bych ještě v pohodě bral, ale něco už víc, by pro mě soukromé bylo. Nedokážu teď nic

vypíchnout, protože tam nic takového nedávám, takže si teď nedokážu sám vymyslet, co bych tam fakt nedal. Takže sdílím to, co se odehrává v běžném životě ať už nějaké události, výlety, to ano, ale nic jakoby víc. To se fakt blbě popisuje, nedovedu uvést příklad.

Ty tu máš opravdu převážně fotky s přítelkyní. Co třeba fotky s kamarády, s rodinou, přišlo by ti to stejné? Proč tu nemáš i fotku s rodinou a přáteli?

V podstatě, protože rodina není na Instagramu. Brácha Instagram nemá, mamku nemám a tatka už je starej. Takže tady ta technika jde mimo něj. Dejme tomu, že na Facebooku ještě ano, třeba nějaké rodinné akce, ale protože se i méně scházíme, protože jsem přece jen dál, tak už z toho důvodu to tam nedávám. Naopak tam mám spíš známé, co jsou mi tady blíž. I ti kamarádi tam vesměs nejsou. Já, když jsem si to zakládal v podstatě pozdě, ve svém věku a ti kamarádi už mají rodiny, a tak a nejsou tak zaměřeni. Většina z nich ten Instagram ani nemají, někteří možná facebook.

Chápu to dobře, že pokud tví známí nebo rodina nejsou na Instagramu, nechceš tam dávat ani jejich fotky?

Svým způsobem. Já bych byl rád, kdyby to i oni viděli, kdybych to tam dál. Tím, že tam nejsou, tak je to takové, že vlastně oni neřeknou jé, tam jsme na fotkách, protože to nevidí. Na tom Facebooku tam je to takový, že je tam lidí více zapojených. Takže tam mám i více kamarádů a rodiny. Já jsem si profil zakládal pozdě. A většina lidí, co mají facebook, tak už na ten Instagram nejsou. Je to i tím, že jsem starší ročník.

Můžeš se podívat na svůj profil a vypíchnout ty příspěvky, pokud takové jsou, kde jsi toho odhalil více?

To je těžký no...osobnější... Tak asi nějaký ten projev lásky, kde se tulíme nebo tak. To je takový už by člověk i řekl soukromý, svým způsobem i intimní. To ej asi takové nejvíc soukromějšího charakteru.

Rozepisuješ se někdy i více v popiscích fotek?

Ne, to asi spíš ne. Když už, tak jen nějakou krátkou větičku, abych to ještě podtrhl, ale to fakt málo. Jako nerozepisuju se.

Máš profil nastavený jako soukromý nebo veřejný?

Mám ho soukromý.

Z jakých důvodů?

Nechci asi moc, aby mi cizí lidi do toho viděli. To je v podstatě odpověď i na to soukromí. Nechci, aby lidi, kterým vyloženě nepovolím sledování, protože je to člověk, který znám, tak aby cizí lidi, nevidím důvod, proč by na to měli nahlížet. Je to vlastně spojené s tím soukromím. Kdybych tam měl tak všeobecně jen přírodu, psy, tak ok, ale tohle, co přidávám, už je soukromější, takže chci, aby to viděli jen moji známí nebo to nejbližší okolí. Nevidím důvod, proč by to měli vidět.

Nastavil sis to jako soukromé hned od začátku?

Myslím, že jo. Měl jsem to na začátku už soukromé. Ale teď nevím 100%. Víím, že jsem to i chvíli zkušel mít veřejné, ale pak jsem tam zase viděl, že mě sledují neznámí lidé. A nejsou, jak to říct, nepreferuji jako někteří třeba zdravý životní styl nebo něco, čím bych ostatní mohl inspirovat. Protože tímto podle mě nikoho neinspiruju, to jsou jen takové momentky ať už s hafanem nebo přítelkyní. Takže mám rád přehled o tom, kdo mě sleduje. Když víím, že toho člověka znám, ok. Ale asi by mi to svým způsobem vadilo, kdybych měl profil veřejný a viděl by ho každý.

Podle čeho posuzuješ žádosti o sledování? Jak se rozhodneš, jestli je přijmeš nebo odmítneš?

Podívám se na toho člověka, jestli má společné známé se mnou nebo s přítelkyní, potom ok, to mi nevadí. Nebo když je to někdo z blízkých, kamarádů, rodiny. Podívám se na ten profil, co je to za člověka, i když to nemusí úplně vypovídat o všem, něco to napoví a podle toho se pak rozhoduju, jestli jo nebo ne. Proto jich tam mám tak málo. Jako ano, mám to krátkou dobu, ale ani nechci mít nějaký šílený počet sledujících. Ani se tolik lidí o to sledování nehlásí, aby to

neznělo moc nadneseně. Ale hlídám si to, abych si aspoň v tomto ohledu to soukromí hlídal. Aby to nebylo pro všechny.

Ale nejsi v tom natolik striktní, abys to přijmul jen lidem, které osobně znáš?

Asi jo. Jak říkáš, nejsem úplně striktní, že bych úplně vyškrtal všechny.

Vidíš v tom i nějaké nevýhody?

V tom, že bych tam něco dal a někdo to mohl nějak zneužít?

Myslím spíš v tom, že máš profil nastavený jako soukromý.

Nevidím. Jak říkám, tím, že ty lidi znám a nemám tam až takový okruh lidí, tak mi to nevadí, že se to nějak nerozrůstá. Vím, že ani to sledování nic neznamena, že se s těmi lidmi nemusím bavit, můžeme se jen sledovat, občas si lajkujeme nějaké fotky. Ale opravdu si to v tomto ohledu chci hlídat a vadilo by mi, kdyby mi někdo svým způsobem narušil to soukromí.

Používáš někdy ve stories tu možnost, kdy si nastavíš užší skupinku lidí, kterým je pošleš?

Někdy jo, ale spíš stories posílám jednotlivým lidem. Protože vím, že někdo má rád takovou a takovou zábavu, v tom ohledu už se známe, takže v takovém případě jo.

Takže spíš kvůli tomu, abys zacílil nějaký specifický příspěvek?

Jo. Jako někdy to dám všem. Jak říkám, těch sledujících mám málo. To, co dávám na storíčka i to, jaké tam mám lidi a že vím, kdo mě sleduje, mi dovoluje to ukázat všem. Občas vybírám nějaké lidi, pokud má někdo nějaký zájem, většinou určitý člověk, kterému to chci poslat. Ale vesměs to zveřejňuji všem. Jak kdy.

Ty už jsi to nakousnul s riziky, která mohou nastat možná i u takto malé skupinky sledujících. Která rizika tě napadají?

To jsem řekl, to je pravda, ale přemýšlím. Teoreticky by někdo mohl, a teď si jako asi spíš vymýšlím, ale že by třeba moje bývalá manželka mohla nějakou fotku, třeba s mojí přítelkyní, nějak zneužít. I když vím, že ona by to neudělala. To jsou teď úplně vymyšlené hypotézy. Proto ji tam ani nemám, i když nic takového nikdy dřív nedělala. Takže odpověď je asi tak, že někdo z těch lidí, co mě sledují, by mohl nějak zneužít jinde to, co jsem zveřejnil. Ale není to nic, co by mě nějak zkompromitovalo. Nemám tam nic, za co bych se styděl. Dávám to vše veřejně najevo. Nemám tam tolik informací, že by mohl zrovna můj profil někdo zneužít, nemyslím si.

Tu bývalou manželku tedy nemáš ve sledujících?

Nemám.

A to kvůli tomu, že bys jí mezi těmi sledujícími nechtěl mít?

Ne to ne, ona možná ani nevím, že mám profil na Instagramu. Možná přes nějakou kamarádku, těžko říct. Ale na Facebooku, tam jsme kvůli komunikaci týkající se syna a hlídání v kontaktu. Ale tady ne.

Teď se dívám, že tady máš výběry ze svého zaměstnání. To nevnímáš, že by bylo příliš soukromé, sdílet svou práci?

To si nemyslím právě. Mě se líbí produkty, které máme jako takové a svým způsobem to беру jako reklamu pro firmu. Někdo se na to může podívat a říct si, to je fajn, to bych mohl někomu koupit. Dávám to tam s tím, že mě to něčím zaujme, líbí se mi to. A vesměs lidi reagují tak, že je to hezký, že je to fajn, že mám takovou práci. Takže to zrovna neberu jako soukromí. Lidé z mého okolí samozřejmě stejně ví, kde pracuju.

Jak se třeba díváš na to, že tě sleduje někdo z práce.

Beru to kolegiálně. Jsme kolegové, známe se. Kdyby to bylo hned první týden, tak je to takové, že se ani neznáme, ale tím, že už člověk spolupracuje a jsme kolegové, tak mi to přijde fajn, vidím i u těch ostatních, že třeba sdílí, že jsou do práce nebo něco takového, a tak to má pak člověk takové propojené, i když pracujeme na jiných pobočkách a tolik se nevidíme. Takže v tomto nevidím nic špatného. Nejsme cizí.

A šéf tě sleduje?

To myslím, že ne. Šéfa jsem sám od sebe začal sledovat, protože to mi doporučil jeden kolega, který s ním má společný zájem. A vím, že sdílí hodně výletů, takže je to zajímavý. Ale jestli on mě sleduje, popravdě ani nevím.

A byl bys s tím v pohodě, pokud by tě sledoval?

Asi jo, to já neřeším. Nemám tam nic, co bych měl před ním skrývat.

Kromě těch úplně cizích lidí, které si filtruješ, napadá tě ještě někdo, kdo bys nechtěl, aby tvé příspěvky viděl?

Já nemám nikoho, kdo by byl mým nepřítelem nebo někoho, kdo by se snažil dělat mi nějaké naschvály. Takže ne, nikdo mě nenapadá.

Jak se vlastně rozhoduješ, když máš nějakou fotku, zda ji sdílet nebo ne? Máš nějaká kritéria, která musí splňovat?

Přemýšlím. Musí mě ta fotka něčím oslovit. Musí mít, když to řeknu hloupě, nějakou hloubku. Nevyfotím tam nějaká vrata, která nikomu nic neřeknou. Ale něco, co pro mě má váhu nebo je to osobní, chci tím něco vyjádřit, zachytit nějaký okamžik. Musí to pro mě něco znamenat. Něco, co chci ostatním ukázat, když je to hezký nebo tak. Takže tam nedávám hlouposti. I když hloupost může být pro každého něco jiného. Musí to pro mě něco znamenat, být to nějaký zážitek, který chci předat dál, nebo mě to pobavit.

Mazal jsi někdy něco, co jsi zveřejnil?

Asi ne. Když už vyberu nějakou fotku, tak ji tam dám a stojím si za tím.

Máš nějakou zkušenost, kterou bys popsal jako narušení svého soukromí na Instagramu?

Hmm nemám. Nevzpomínám si, že by mě to nějak ovlivnilo. Že by tam nahlídnul někdo, kdo by neměl nebo mě někdo obtěžoval. Nene. Nejsem tam tak dlouho, nemám tam tolik lidí a v uvozovkách z venku mi nic nepřišlo.

Ještě jsi na začátku zmiňoval Facebook. Řekl bys, že na jiných sítích nebo konkrétně na Facebooku toho ze svého života sdílíš víc?

Více asi ne. Spíš bych dokonce řekl, že je to nastejno. Fotku, která se mi líbí, dám většinou na Instagram i na Facebook, protože tam je přece jen více lidí. Takže je to nastejno pro mě.

A nevádí ti to, že tam to právě vidí více lidí?

Nevadí. Je to zvláštní a nevím proč, ale tam mi to opravdu nevádí.

I tam máš ty sledující nějakým způsobem vyselektované, že? Protože i tam musíš přijmout žádost o přátelství.

Určitě, přesně. V podstatě je to jako na tom Instagramu, že mám i tam své přátele, jen je jich na Facebooku více. Vesměs tam ty příspěvky dávám právě pro ně. A je to tedy velmi podobné, možná úplně nastejno.

Za mě to bude všechno. Máš ty něco, co bys ještě doplnil?

Ani ne. Vidíš, že já jsem takový okrajový uživatel.

Rozhovor č. 26: Šimon

Máš jen jeden profil na Instagramu, nebo více?

Mám jeden, který používám, 2. jsem měl kvůli škole, protože když jsme jeli na Erasmu, byli jsme během pobytu povinni vést blog, o tom, co tam zažíváme včetně studia, mně se podařilo ukecat učitele, protože jsem prostě líný a nechtělo se mi dělat blog, abych mohl mít instagramový profil. Jenomže jsem absolutně nevydržel se tomu věnovat. Takže řekněme, že

se dají dohledat 2 pod tím a mým jménem, ale používám jenom ten jeden a ten druhý budu muset zrušit.

Používal jsi ho opravdu jenom tu dobu, kdy jsi byl na Erasmu, nebo i nějakou dobu potom?

My jsme byli nucení dělat blog, kde by se každý týden objevila nějaká zpráva o tom, jak ten Erasmus probíhá. Kvalita výuky, kvalita města, studentský život, finance, prostě úplně všechno. To je v nějakých požadavcích na ten náš magisterský obor a zároveň to asi slouží pro další studenty, kteří zvažují, že pojedou, tak aby měli kam sáhnout a přečíst si, jak to v které zemi opravdu funguje. Ten Erasmus trval tři měsíce a já jsem tam dal několik málo příspěvků, vlastně už ani nevím popravdě řečeno kolik. Mě to nějak nebavilo a nechtěl jsem to dělat, takže prostě pár příspěvků a pak jsem se na to vyprd. Když jsem vlastně rád, že mi to uznali jako splněnou povinnost.

Bylo to vyloženo pod tvým jménem?

Byl to nick. Křestní jméno ano, a tím, že jsem byl v Z., tak jsem to pojmenoval xx.

A celé jméno se tam nemusel uvádět?

Ono to byla taková velice interní věc spíše pro náš obor. Takže to sledovalo pár lidí z oboru a dvě pedagožky, které chtěli vidět, co se tam bude dít. A to bylo všechno. Takže jsem to vlastně nemusel nijak rozvádět a vlastně to mě ani nenutilo možná si s tím nějak více hrát, protože jsem věděl že to je třeba pro 30 lidí. Nebo pak jsem zjistil, že ona by to samozřejmě mohlo být i pro více, protože pak mě tam začalo sledovat pár Chorvatů, když podle nějaký hashtagů zjistili, že tam dávám něco z jejich státu, města, ale postupně se ty lidi odhlásili z toho sledování, protože jsem tam nic nedával a nebylo to asi tak zajímavý, jak si mysleli, že to bude. Takže toto je taková úplně nezajímavá věc.

Mě to hned zaujalo, protože to byla pro vás vlastně povinnost, ale tím že jste tam museli sdílet, tak jste museli nutně také odhalovat i něco za svého soukromí.

Jo jo jo, je to pravda. Spolužáci, co dělali na blogu, a my jsme to měli dělat na bloku, myslím že přes nějaké šablony, wix se to myslím jmenuje, takže stejně ti moji spolužáci, kteří to dělali

na bloku, poslali link jenom do našeho ateliéru. Ten link se dostal primárně ke studentům. Samozřejmě když by si někdo zagooglil, když by něco konkrétně hledal, tak by ty bloky našel. Nebo možná byly ty bloky i neveřejné, mě nevím, jestli nebyly ty bloky vidět jenom tím zaslaným linkem, že se to nedalo dohledat. Takže bylo to zveřejňování něčeho soukromého, ale pro známou skupinu lidí.

Ale konkrétně ten tvůj profil jsi neměl uzavřený?

Ne ne.

Tak se budeme asi povětšinou bavit spíše tedy o tom profilu, který máš teď aktuálně. Mohl bys popsat, co na něm zveřejňuješ?

Já si právě myslím, že prostě všechno. Myslím si, že je tam pelmel věcí, protože takhle, já mám ten Instagram pět nebo šest rok, když jsem se koukl teď na ty první příspěvky, tak jsou někdy z roku 2016, ale já jsem tam víceméně nevydržel toho moc přidávat, vzpomenu si na to vždycky párkrát za čtvrt roku. Pak si jednou za čas řeknu, že bych se tomu vlastně mohl věnovat víc, protože skrze ty aktivity své, které dělám, tak si někdy říkám, mně by se to hodilo, to nějak více udržovat, ale vlastně mě to vždycky přestane bavit. Takže asi jsou tam primárně věci z cestování, když jsem cestoval ať už po Čechách nebo někde za hranice, tak to je asi většina příspěvků. A něco málo tam bude právě z projektu, které dělám. Takže to jsou asi takto jednoduše dvě hlavní věci.

Používáš někdy stories?

Jo, je pravda, že stories používám vlastně hodně oproti tomu feedu. A do těch stories dávám i spoustu blbostí, zážitků všedního dne, klasický gastro, kamarády, s kterými se člověk potká, nějaké aktuální zprávy o tom, co člověk viděl, četl, doporučuje někomu třeba z kultury, tomu já se věnuji třeba hodně. Takže do těch storiček všechno možný.

Jak se rozhoduješ, co zveřejníš? Máš třeba nějaká kritéria, která tak projdeš, než se ta fotka dostane na tvůj Instagram?

No, já si myslím že to bude jako většina lidí. Buď mám pocit, že je ta fotka hezká, že se fakt podařila ať už světlo, obsah, něco, že je to zkrátka hezká fotka. Anebo když se tam podaří, když ne něco pěkného, vtipného vyfotit. A napadá mě, že do těch Stories ještě relativně často přidávám příspěvky z vlastní tvorby, nějaké ty texty. Že vlastně Instagram používám dost často na to, když něco sháním nebo potřebuji něco získat. Protože moje zkušenost je ta, že se mi to opravdu vyplácí. Když něco sháním, nebo i někdo pro někoho, klasicky to bylo nějaké bydlení, něco k zapůjčení, protože k tomu, co ve škole děláme, si potřebujeme občas něco půjčit, že to člověk nepotřebuje kupovat, tak vlastně přes ty sítě se to dá docela rychle sehnat.

A co tedy určuje to, jestli dáš nějaký příspěvek do stories, anebo ho dáš přímo do feedu?

Někdy to je opravdu jenom taková lenost vymýšlet k tomu zase jako nějaký popisek, jindy si zas jako řeknu že bych to tam mohl přidat do toho feedu, a tak si vždycky uvědomím, že jsem vlastně na tom s Instagramem nikdy pořádně nepřemýšlel a pak sám a to říkám si No už teď se tam nemá jako žádný koncert ale říkám si že vám tam dávat nebudu to vlastně takhle to bude zajímat aby to tam vysoko nebo ani pro mě není asi důležité aby ty to tam viselo nastalo takže to je tak jako jednou za čas mě přepadne chuť mám protože jsi fakt hrozná když tam takhle mám většinu fotek z těch nějakých svých výletu tak mám pocit že většinou když si zpětně po tom výletu prohlížím prostě fotky v galerii tak mě pak přijde že tam jsou docela jako pěkné obrázky a to mě třeba přesvědčí to tam šoupnut ale je to jednou za dlouho asi tomu zatím nerad věnovávám ten čas.

Kdybys to měl nějak sám vyhodnotit z hlediska soukromí, řekl bys, že tam toho sám o sobě odhaduješ hodně?

Vlastně si myslím, že zas tolik ne. Kromě toho, že vlastně někdo může vidět některé ze zemí, které jsem navštívil, nebo některá místa tady v Čechách, někdo tam vlastně vidí různé mé kamarády a spolužáky, tak si myslím, že ani v těch popiscích jako, vlastně nevím, tak jako otázka je, mám pocit vlastně, že z těch stories si stejně o nás jako vždycky člověk dozví, nebo respektive si myslím, že v těch jednotlivých příspěvcích asi odhaluju těch věcí málo, ale pokud to někdo sleduje soustavně a přečetl by si to, tak mu to samozřejmě nějaké větší obrázek může dát. Jakože nějaká oblíbená místa, zvlášť ze stories asi spousta lidí odhalí nějaké mé návyky, přesně by věděli, že jsem pomalu každý den v kavárně S., že mě tady najdou, když budou něco potřebovat. Ale já vlastně ani do těch popisek ani do stories moc nedávám jako nějaké své

úvahy nebo vyjádření k událostem nebo k něčemu, co se děje, takže tam svůj názor neprezentuje moc často, nevdá mi tam jako něco doporučovat, právě že si myslím že lidi z toho mohou vědět, co mám rád A co rád navštěvuji ať už je to právě divadlo, galerie, oblíbený antikvariát, kavárna, restaurace, mám pocit že je to vlastně takové povrchní v dnešní době, kdy si všichni právě přes ten Instagram doporučují všichni všechno. Tak si myslím, že to soukromé moc neodhaluje.

Myslíš, že je to v tom, že jsou to většinou jen fotky a ty popisky jsou takové většinou kratší, stručnější?

Možná asi taky, protože si myslím, že moje příspěvky budou lidi lajkovat asi hlavně z vizuálního důvodu. Protože tím, je tam k tomu nepíšu žádný ten příběh, na kterém je jako Instagram dost postavený, tak si myslím, že je to fakt jako hodně o té vizualitě. U mě. Nebo jako možná je to příspěvek od příspěvku. Že třeba tedy (ukazuje na příspěvek) se to lidem líbí po té vizuální stránce a tady je nějaký výlet, který byl hezký, a tady zase bylo něco kratšího k narozeninám Václava Havla, zase výlet, vizuálně, výlet, vizuálně. A tady byť, že informuji, co jsme dělali za projekt 17. listopadu, tak si myslím, že ve finále jde stejně zase o vizuální stránku tím, že tam mám nejen fotky z akce, ale také ilustrace, které jsme k tomu vydali. No a taky jsem si na tom všiml takové té instagramové klasiky, která se děje. Tím, že mě sledují převážně lidi, kteří mě znají, tak jsem si samozřejmě všiml, že v okamžiku, kdy na těch fotkách jsem já, tak o to víc lidí tomu dá like, jako že možná z kamarádství třeba nebo takové jojo. Třeba si myslím, že když si někdo projíždí ten feed a vidí tam zase jenom nějaké fotky z restaurace nebo z výletu, nějaké panorama, tak ho to vlastně třeba moc nezajímá, ale myslím si, že když tam někdy vidí fotku mě ať už je to selfie, nebo fotka od někoho jiného, tak to ti lidi dávají těm kamarádům tak pro radost nebo i z radosti, mám pocit. To jsem si všiml, že to tak občas u některých fotek mám, kde jsem já, tam je těch laiků víc. Myslím si, že se to na Instagramu děje normálně. Nicméně mě to zatím nedonutilo, abych se do každého příspěvku, každé fotky, projektoval sám.

Takže tě to nijak neovlivňuje?

Jako já mám ten Instagram zatím asi fakt jenom pro radost. Já jsem si ho zakládal s tím, že mě asi bude trochu víc bavit ten Instagram dělat, protože, teď to může znít jako hrozně blbě, ale já si fakt myslím, že zažívám docela pěkný věci v životě, protože dost cestuji a dost si ten volný čas užívám, jako nejsem člověk, co někde sedí, nebo když nikde necestuji, tak chodím hodně

za kulturou nebo vymyslím sám něco, jak se zabavit. A myslel jsem, že mě bude více bavit o tom lidem podávat obrázek. Pak jsem zjistil, že na to nemám možná tolik trpělivost, že se mi nechce pořád myslet na to, že musím udělat fotky, upravovat je, vymýšlet k tomu ty popisky. Takže zatím je to opravdu taková moje věc pro radost. Myslím si, že já Instagram používám, mnohem víc než ke své sebe prezentaci, právě k získávání novinek ať už jako o ostatních... Ještě takhle, myslím si, že zrovna já, koho sleduju, tak jsou opravdu primárně kamarádi a lidi co znám, a druhá věc co jsou instituce a zpravodajské kanály. A instituce fakt jako typu divadel. Konkrétně divadla, galerie, ministerstva, protože mě zajímá politika, nebo architektonická studia, takže spíš takové instituce, nesleduj influencery ani známé osobnosti, to mě právě zas tak nebaví koukat do toho, jak kdo žije. To udělám jednou za čas. Že jednou za měsíc jsi tak jako sednu a projdu pár profilu, které mi třeba někdy v minulosti zaujali skrze označení u někoho. Že mi třeba zajímá nějaký herec, herečka, spisovatel. Ale nevěnuji se jejich sledování soustavně, to mě moc nebere. A u sebe přemyslím nad tím, protože dostudovávám produkci a zároveň studiu herectví a v dnešní době takové to selfpromo je v herecké branži věc, která roste a roste. A já jsem nad tím začal uvažovat zejména v okamžiku, když jsem si uvědomil, že třeba v tom mém budoucím zaměstnání, je pro mě asi mnohem přitažlivější zůstat na volné noze, zůstat freelancerem a třeba podnikat ne jako v herectví, ale dělat své projekty v rámci té produkce. Tak jsem už několikrát přemýšlel nad tím, že bych si mohl jednoho dne sednout a přemýšlet, jak ten profil utvářet. Tím, že ho mám otevřený a stejně tam jednou za čas prezentuji něco ze své práce, že přesně, když někdy něco moderuji nebo pořádám festival, tak to tam dávám. A teď jdeme zrovna do toho období finise herectví, že od konce června budeme ve školním divadle, tak přemyslím, jestli to nezačít dělat nějak více poctivě s prezentací té své profese, protože to k tomu začíná asi už v téhle době patřit.

A chtěl bys to dělat tady na tom profilu?

Já bych se asi chtěl vyhnout tomu mít asi jako víc těch profilů. Takže buďto na tomhle, ale vzhledem k tomu, že jsou tady jako kamarádi, tak zároveň bych neviděl jako žádnou ztrátu tady tento profil jako třeba úplně vymazat a začít tvořit nějaký od znova. Ale zatím se mi do toho vůbec nechce tím, že se mi přesně nechce přemýšlet právě nad těmi otázkami soukromí. Že vlastně tady, když vím, ty mi sleduje pár kamarádů, tak tam klidně prezentují ty výlety a všecko. Na druhou stranu, když si říkám že bych ten profil začal vést nějak více oficiálně a třeba i s vědomím, že nějaká castingovka nebo režisér se na to může dívat, až o mně bude shánět nějaké

informace, tak vlastně se mi zatím asi nechce si sednout a vymýšlet, co bych pak vlastně teda měl na ten svůj profil dávat a co nedávat.

Možná bys musel i nějaké příspěvky vymazat, pokud bys pokračoval na tomto profilu. Ten koncept by se vlastně dost změnil, měl bys to vlastně spíše jako pracovní účet. Dokážeš si vlastně představit i variantu, že by to bylo namíchané, že bys stál přidával osobní věci, ale do toho i ty pracovní?

Jo jo jo, já myslím, že by to vlastně nemuselo být překážkou, protože zrovna vlastně v té naší branži si myslím, je to zajímavost obsahu u každého bude dána i tím, jestli ten člověk uspěje nebo už uspěl, protože přesně si myslím, že bude rozdíl, pokud bude úspěšný herec na volné noze, který může těm lidem prezentovat, že hraje třeba ve 3 divadlech, kde hostuje v pěti různých představení a k tomu že se mu daří něco třeba natáčet, působit v rozhlase, moderovat, má vlastně pořád něco zajímavého a spoustu nových projektů. Myslím si, že slabší to má třeba i herec, který má angažmá v jednom divadle. Tak tím, že se každá inscenace zkouší dva měsíce, tak si myslím, že to má takové stereotypnější. Že tam musí dva měsíce pracovat s tím, že se prokousává jednou rolí, o které třeba dopředu ani nesmí odhalovat vizuální věci, nebo u těch divadel často ani ty vizuální věci nejsou, že ta scénografie a kostýmy přichází až v posledních dvou týdnech zkoušení. Takže si myslím že i tam je těžší tvořit ten profil čistě jenom z práce a že to může ulehčit přemýšlení nad tím kontentem, když tam dá člověk občas i něco ze svého života a jak tráví volný čas, že jeho život není plný jen tou prací, že tam bude sdílet kulturu, které se účastní, a výlety a gastro, což dneska baví většinu uživatelů Instagramu.

To by mohlo být dobré i pro ty lidi, kteří by se tě tam hledali skrz práci, protože by viděli že jsi zkrátka také člověk, který má své zájmy.

To je pravda. A zajímavé je, že jsme už slyšeli od mnoha lidí, kteří dělají castings, ono se to dělá dneska vlastně normálně, když někdo navazuje s někým spolupráci na nějakém projektu, tak kromě toho, že si o něm přečtete oficiální věci nebo emaily a životopisy, které zašle ten konkrétní člověk, asi většina lidí stejně zkusíme projet Instagram nebo Facebook, jestli najdeme danou osobu a jak na nás působí v tom neformálním prostředí.

Setkal ses ty s tím, že by se ti někdo takto procházel na sítích?

V té profesní branži asi ne, protože to mám ztížený tým, že jsem v ateliéru, kde ta naše pedagožka nechce, bychom ještě během školy někde účinkovali nebo natáčeli, takže mě to zatím nevedlo k tomu ani žádnou velkou propagaci sebe dělat. Zatím, co mě třeba někdo oslovil k nějakým castingům, tak si mě našli, protože jsem třeba registrovaný ve dvou castingovkách, tak jako spíše kvůli natáčení reklam, ale už si mě tam našli třeba i z nějaké seriálové nebo filmové tvorby, takže zatím nevím. Ale jedna casting directorka, která s námi měla jeden kurz, tak říkala, že oni už to na těch castinzích začali dělat, protože klasicky když člověk přijde na casting nebo posílá nějakou selftape, kterou doma natočil, tak třeba tam není natolik přirozený jako ve skutečnosti dokáže být. A ona říkala, že je právě dost často zajímavá, jaký vjem z toho člověka budou mít z jeho neformálního, přirozeného vyjadřování přesně jako na sítích. Jakože ta uvolněná tvář pro kamarády, kdy to tvořím ne pod tlakem, ale z radosti a mám na to třeba čas mažu a přetáčím, přepisuji, tak vlastně, že se to už docela používá. Což mi přijde logické, nebojím se to. Myslím, že u toho herectví občas prodává všechno. Že ten člověk třeba na fotkách nebo na castingu působí nějak, ale když pak na Instagram bude dávat nějaký svý vtipná videa jako scénky, blbosti, co dělá, tak najednou si řekneš, aha on je komický. Nebo si někdo pojede ten profil a vidí, že tady ten kluk dělá 5-6 sportů a my bychom potřebovali teď sportovce. Tak si vlastně myslím, že to i může být dobrý.

Ale pokud by sis v tuto chvíli zjistil, že si někdo projížděl tvůj profil tímto způsobem, jaký bys z toho měl aktuálně pocít, když víš, že nyní netvoříš ten profil s tím cílem získání práce?

Já bych si z toho nedělal žádnou hlavu, asi bych tak v duchu pokrčil rameny a řekl bych si, že nevím, co se asi tak dozvěděl z toho profilu, že mu to o mně asi nic navíc nedalo, kromě toho, že mě viděl v různých podobách a v různé délce vlasů, ale to je tak všechno.

Jsou nějaké věci, které bys na Instagram nedal?

Jako jo, ale není to třeba primárně dané tím, že bych si tak jako pečlivě chtěl chránit soukromí, ale spíš, že mě tenhle ten content nebaví a nezajímá. Já jsem si tam asi nikdy nedával fotky s rodinou a je to i tím, že je třeba většinu času nevidím, ale v tomhle fakt nemám tu potřebu, protože tenhle content mě fakt nebaví, když mají všichni na sítích fotky z narozenin a Vánoc nebo že přijedou k rodičům a fotí si tam rodiče a sourozence, tak to mě třeba vůbec nebaví, takže tohle tam já nedávám. A stejně jsem to měl vždycky s partnerkama, mám pocit, že buď tam není žádná z mých partnerek, jo tak tady je jedna ex přítelkyně před lety a to jsem si přesně

pak jednoho dne i říkal, že jsme spolu chodili asi rok a půl a měli jsem tedy za tu dobu s ní jednu fotku, nebo možná dvě, tři, protože jsem tou dobou s tím Instagramem začínal a moc mě to nebavilo, no ale přesně, najednou bum, za rok jsme se rozešli a já když jsem za další čas procházel kvůli něčemu feed, tak mezi těmi asi 15 fotkami, které tam tou dobou byli, tak vidím že jsou tam dvě tři zamilované fotky s někým, s kým už ale člověk není. A nevím, chápu, že někdo si ten profil pročistí, že to fakt jako smaže, chápu, že někdo si ten profil nechává jako deník, takže to tam přizná, nechá, že se tam za dalších 10 fotek začne objevovat s někým jiným, to neřeší a neřešíte někdo okolo, ale já tam nesdílím a nesdílel jsem téměř nikdy, kromě toho začátku, fotky z partnerského života.

Ty jsi to tedy promazával z toho začátku?

Já se přiznám, že si to úplně nepamatuji. Víím, že jsem mazal nějakých 5,10 fotek nějakých prvních, kde jsem se s tím Instagramem učil ale dáváš jsem vlastně, jak se ten Instagram tvoří, co za fotku tam dát. A protože jsem ten Instagram tou dobou nepoužíval ani tolik na sledování ostatních, tak to bylo celé takové random. Ale teď když už víím, jak vypadají nějaké ty instagramové profily, tak jsem to promazal, nějaké ty fotky, co mi přišly hloupé, nezajímavé, že už se vlastně nelíbily ani mě nebo jsem nechápal proč jsem to tam dal, což bych stejně asi mohl promazat polovinu dalších, ale smazal jsem je a myslím si že i s tou expřítelkyní jsem smazal ale dvě, ale to si právě fakt nepamatuji, protože je to pět let.

A to jedno jsi tam nechal, protože to až tolik neřešíš, nebo jsi to tam chtěl mít jako vzpomínku?

Asi oboje a je vlastně pravda, já jsem vůbec nezkoumal, jestli nějaká z mých expřítelkyň mě Instagramu má nebo nemá a vlastně by možná stačilo se podívat tady do toho označení, jestli tam někdo něco má, ale to jsem vlastně nezkoumal. Tak tady (prochází označené příspěvky) jsou kamarádi, kamarádi, tady jsem označený u jedné, takže pravděpodobně mě tam ještě někde má. Takže ta, kterou jsem si tam já nechal, tak mě tady má na dvou na třech fotkách u sebe na feedu, jinak to jsou v koutkách kamarádi, což je taky dobrý, že tam člověku nikoho nevisí. Ale spíše mi to i jedno.

Tady jsi měl třeba fotku, kde vás bylo hodně. Ptáš se druhých lidí, než zveřejníš fotku, na které jsou?

Většinou ne. Nebo záleží, u čeho to zrovna bylo. Třeba zrovna tady, když jsme se fotili po ukončení projektu, tak jsme všichni věděli, že to dáme na sítě ať už jako osobní nebo profil festivalu, že to tam nasdílíme s poděkováním. A jinak se dívám, že tady mám asi dvě tři fotky s naším ročníkem, když jsme se taky fotily s tím, si to na ty sítě dáme buď všichni nebo většina z nás, po nějakých klauzurách. A když tam mám občas nějakého jednoho, dva kamarády, tak se jich neptám na souhlas. Mám vlastně pocit, že když někde jsme, třeba na výletě, a vyfotíme se, takže stejně počítáme s tím, že si to tam jeden z nás nebo všichni dáme.

A naopak ty to nějak řešíš, když tě někdo někde označí?

Vlastně na tom Instagramu se to neděje tolik, děje se to na Facebooku. Jako na Facebooku to řeším. Ještě vnímám, že ten Instagram opravdu používají mladší generace, které s tím nějakým způsobem umí a když mi někdo označí, tak ten příspěvek má často hlavu a patu, má nějakou kvalitu a nevadí mi to. Ten Facebook prostě používají i generace starší, kterého používají tak jako po svém a tím, že kvůli těm projektům někde něco prezentuju, nebo někdo k tomu chce něco vyjádřit, tak se mi tam stává často, že jsem označený u něčeho, u čeho nechci být označen. Že nemám potřebu to cpát lidem, co jsem kde dělal nebo říkal nebo čeho všeho jsem se zúčastnil. Ale je to i částečně daný tím, že mě ten Facebook přestává nějak bavit, že tam na zed' nepřidávám skoro nic.

A nevzpomínáš si, že by se stala taková situace, že by na tom Instagramu objevila fotka, se kterou bys nebyl ztotožněný?

Ne ne ne. Fakt jsem asi neměl problém s vizuálem, mám pocit, že jsem fakt asi dvakrát nebo třikrát zažil to, že jsem se kvůli škole vymlouval, že jsem nemocný a někde jsem byl a když mi někdo pak někde označil, tak jsem vysvětloval, že to musí dát pryč, že nemůžu mít ve škole průšvih, že jsem lhal, že nejsem ve škole z důvodu nemoci a pak někde cestuju. Ale jinak se to asi neděje.

Měl jsi vždycky ten profil veřejný?

Já mám pocit, na začátku jsem ho měl veřejný, pak jsem ho měl nějakou dobu uzavřený a pak jsem ho zase zveřejnil. Ale už si upřímně moc nepamatuju, co všechno byly ty důvody. Možná jedním z důvodů bylo, nepamatuju si to teď úplně přesně, ale že nejdou možná přesdílet stories,

když má člověk uzavřený profil. A bylo to jedno z období, když jsem já hledám bydlení nebo někdo něco, že jsem často sdílel do Stories jako nějaký požadavek, že mi lidi na to psali, že to nemůžou zveřejnit, sdílet dál, že mi nemůžou pomoci. Tak jsem ten profil otevřel no a je to.

Nevzpomeneš si, co tě přimělo mít ho dříve uzavřený?

Já se na to fakt nepamatuji. Víím, že dlouho jsem na ten profil nic nedával, že jsem si ho založil a mám pocit, že jsem tam tak třeba několik měsíců nedal vůbec nic. A tak jsem to právě neřešil. A pak když jsem tam začal dávat více fotek a tím že tou dobou to byla opravdu taková soukromá radost a tím, že jsem se s tím učil, tak jsem to možná uzavřel, protože jsem tam předával první příspěvky. Tak jsem si říkal, jsou to jednak nudný věci a že je to spíše pro kamarády, že přesně, jsem s kamarádama na jídle, na kafi, na výletě a asi nepotřebuji to sdílet dál. Zároveň jsem nepřemýšlel, kdo na to může koukat, ale asi jsem si říkal, že se tam chci pustit lidi, u kterých budu vědět a tam si tam jako schválím. Ale fakt si to moc nepamatuju.

A teď nad tím přemýšlíš, kdo se na to může dívat?

Jo Teď si to jako uvědomuji. Ale mám pocit, že zrovna já tam nedávám nic kontroverzního nebo i tím, že tam nedávám žádné takové věci, nic z toho echt soukromí. Nebo takhle, myslím si, že leccos, kde se dalo z toho profilu vystopovat a já si třeba i myslím, že to z toho nejde přečíst, ale někdo by to z toho třeba vyčetl, a tím, že tam nedávám žádné pikantnosti nebo tajnosti, tak je mi to vlastně celkem jedno.

Nenapadá tě někdo, koho bys tam nechtěl?

Ale jako napadli mě, ale to mám zase dané tím, že tam nedávám sice kontroverzní obsah, ale myslím si, že leckdy v životě jsem trošku kontroverzní, ne nějakými vyhraněnými názory, ale spíš tím, že se často nebojím říct, co si myslím, a že se asi moc nebojím lidem říkat i do očí, co mi na nich vadí. Mám prostě spoustu nepřátel. Ale to je mi vlastně jedno, jestli se tam na něco koukaj. Jasně, já se dá zneužít lecco, ale já s tím tu zkušenost nemám a neřeším to.

Napadá tě nějaká a konkrétní možnost zneužití obsahu?

Mě nenapadá nic konkrétního. Samozřejmě vím že v dnešní době fotomontáží a všeho se dá zneužít každá fotka, kde člověk rozpoznatelný a má to zveřejněné, tak k tomu má každý přístup a mohl by to zneužít, pokud bych chtěl, ale zároveň jsi to tak jako nekreslím. Jsou jako lidi, co mě nemají rádi, protože jsem jim řekl něco nepěkného, ale zase si nemyslím, že po světě chodí desítky těch, co by měli potřebu mě ničit, že by vymýšleli, co zneužít. Co je pro mě takové, ale spíš do budoucna, že jsem si všiml, že u celebrit obecně bulvární média používají jejich instagramy, že jsou tam nějaké třeba fotky v plavkách a nějaký příspěvek a ten bulvár si z toho vysoká něco a napíše to úplně jinak. Ale to teď vím, že to můj případ úplně není. A nechci přemýšlet nad tím, co bude za 10 let, když bych se náhodou prosadil a budu hrát v nějakém seriálu, budou na mě všichni koukat, že někdo si dá tu práci hledat, co jsem dělal před 10 lety. Může se to stát, ale zatím to neřeším.

Musel sis někdy někoho bloknout?

Mám bloklé třeba dva tři lidi, takové bývalé kamarády nebo kamarádky. Naše přátelství se prostě rozešlo, ale přišlo mi, že oni to opravdu nechtějí pochopit nebo nechtěli to přijmout, a tak mě to otravovalo, je mi pořád píšou a komentují fotky, i když jsme se reálně nebavili. Tak jsme se třeba potkali, abychom si to vyříkali a já jsem to bral jako konec přátelství, no ale ten člověk mě pořád psal, tak jsem si ho bloknul. A pak jenom klasika, vždycky mě strašně otravují ty spamy, co chodí na instagram, ale tomu se člověk nevyhne, takže fakt jenom blokuji každý týden, kolik spamů v těch zprávách.

Napadají tě třeba ještě nějaké nevýhody toho, že máš profil veřejný?

Mám pocit, že ne. Nebo nepřemýšlím nad tím tolik, protože nemám žádné negativní zkušenosti na Instagramu, tak nad tím nepřemýšlím, když kdyby ho býval neměl otevřený, tak by se to nestalo. Takhle, já samozřejmě nejsem žádná celebrita, ale v těch mých bublinách mě stejně spousta lidí zná, protože dělám hodně těch eventů ať už po té produkční stránce nebo něco moderuju, a tak možná i to mě nechává chladným, že stejně vím, a že se ke mně občas donesou nějaké řeči, co se o mě někde povídá. Něco je pravda něco jsou fakt jenom takové pomluvy, nebo ani ne pomluvy, že by to musela ublížit, ale překroucené informace, takže si říkám, děje se to bez Instagramu, může se to dít s Instagramem, je to úplně jedno. A vlastně pořád zažívám víc to, že někdo někde něco slyšel, překroučí se to a dostane se to ke mně jinak, ne že by to bylo na základě Instagramu.

Já bych tě poprosila, jestli bys mohl vybrat ještě třeba pár příspěvků, které ti přijdou, že jsou něčím osobnější, že jsi toho v nich odhalil víc.

Myslím si, že jo, že třeba ze dvou příspěvků, příspěvku na narozeniny Václava Havla a příspěvek o tom, že děláme festival k 17 listopadu, tak si myslím, že prozrazují mojí politickou orientaci. Možná ne úplně přesně, ale tak jak je dnes společnost rozdělena, tak každý ví, K jakému táboru bych se já předklonil. Takže to si myslím, že z toho jako číši, že to něco odkrývá. A osobnější, mám pocit, že třeba na tom posledním příspěvku doporučuji svůj oblíbený antikvariát v Hradci a popisuju tam, že je to takový můj rituál, když jedu do Hradce za rodičema, že navštívím tam oblíbenou kavárnu a antikvariát, takže to odhaluju nějakou rutinu. Ale jinak mám pocit, že nic extra osobního tady v tom není. To, že člověk někde cestuje a dá tam, je tady jsem v Makedonii, v Chorvatsku, na Kubě, tak si myslím že to až tak osobní není.

Co třeba fotky, kde jsi přímo ty, je to pro tebe něčím osobnější?

Asi ne, není. Když to vezmu, stejně to jsou fotky z nějakých výletů, akorát tam dá člověk sebe na upoutání nějaké pozornosti nebo takovou nějakou blbost. A tady jsem si dal jeden příspěvek o tom, že moderuji ty plesy, tak z jednoho plesu jsem si to tam dal. Ale asi ne, nemám ten pocit.

Rozhovor č. 27: Tadeáš

Můžeš popsat, co sdílíš?

Já bych to asi popsal jako soubor celkově nějakých vzpomínek. Že je to pro mě něco jako kdybych si doma udělala fotoalbum. Když ten Instagram otevřu, tak vím, že si tam můžu projet nějaký důležitý momenty v životě nebo za nějaký určitý období. Mám tady i spoustu svých fotek. Ale nejsou to většinou portréty, který by vznikly tak, že bych šel jako s tím, že se chci vyfotit, ale většinou je to spíše fotka od někoho cizího. Asi hodně tíhnu k těm momentkám, nemám potřebu se na tom IG nějakým způsobem stylizovat, ale baví mě tam asi nějaká uvolněnost, který by z toho mohla teoreticky nějakým způsobem vyzařovat. Nevím, jestli je to pravda. Hodně jsem se třeba minulý léto věnoval focení na analog, takže tady většinu mám nějaký výběr z toho jednoho filmu, takže je to za nějaký určitý období. Co se stories týče, tak tady třeba v těch výběrech mám nějaké výlety z minula, když to ještě bylo možný. To jsem měl vždycky takovou tendenci si tam udělat takový album. A teď přemýšlím, jestli tohle vlastně

dělám pro sebe? Protože úplně neočekávám, že by na ty alba někdo úplně koukal. Spíš vím, že když na ten Instagram půjdu, tak tam ty věci vždycky najdu.

Můžeš ještě více popsat, co sdílíš ve stories? Liší se to nějak od toho, co sdílíš ve feedu?

Jo, určitě. Já stories používám víc, takže tam vlastně nějaké, nevím, jestli můžu říct momenty dne, protože já už si teď uvědomuju, že třeba tohle léto, když projedu galerii fotek, nemám moc léto. Jako Instagram používám hodně aktivně, že jako všechny zprávy a tak směřuju na Instagram. Můžeme se třeba podívat do archivu, jak často používám stories. Do stories většinou předsílím takové ty vtipné věci, které někde objevím. Málokdy tu mám nějaké fotky. Ještě mám stránku s oblečením, tak tu si tam hodně sdílím, takže se snažím nějak propagovat tu druhou část Instagramu, kterou mám. Já asi jako sdílím primárně jídlo, mám pocit. Teď to tak nevypadá, když projíždím zpětně ty věci, ale... A málokdy ty stories postuju hned v tu danou dobu, když třeba někam jedu, tak si to nafotím a pak vyberu dvě tři fotky, který se mi líbí a mám pocit, že třeba nějak charakterizují ten víkend, kterej jsem prožil, a tak si to tam dám. Ale jsou to jako, ani vlastně to nebývají ani věci, kde bych byl já.

V tom feedu jsi ale docela častokrát. Máš tam i hodně fotek společně s kamarády.

Je fakt, že kdybys jako sjela dál do feedu, tak je fakt, že když ještě dřív frčelo, že lidi potřebovali mít strašně super feedy, tak jsem měl jako pocit, že jsem pořád hledal nějaký blbosti, třeba to, abych nafotil určitý barvy, abych nafotil něco, co bych mohl nějak poskládat. A to už v téhle době vůbec neřeším. A třeba když si projedu všechny ty fotky, třeba tady ten výběr, tak tohle je jediná fotka, kterou jsem fotil já. Že vlastně mám pocit, že můj Instagram je vlastně můj život pohledem někoho jinýho svým způsobem.

A ty to vlastně jen vybíráš.

Jojojo. Kromě teda tady té části analogových fotek. Ale když bych vzal tu poslední dobu, třeba půlrok zpátky, tak je to opravdu spíš můj život pohledem druhých lidí.

Když se rozhoduješ, jestli něco budeš sdílet, jaká zvažuješ kritéria?

To je vlastně těžký, protože já nevím, jestli nad těma věcma vůbec tolik přemýšlím. Jako sdílím primárně estetický věci podle mě, že si myslím, že je to hezký ta fotka, že z toho vyzařuje nějaká atmosféra, ale nemyslím si, že bych ty věci nějakým způsobem cenzuroval. Dřív jsem měl asi víc tendence k tomu tam něco nesdílet, protože jsem tam třeba vypadal divně, nelíbilo se mi to a měl jsem třeba strach z toho, že tam mám docela velký procento lidí, který vůbec neznám, ale už jsem se od toho oprostil poslední dobou. Zároveň tam ale taky nedám každou blbost. Myslím, že tím, jak je ten obsah malý, že tam nesdílím toho moc, tak tam dám spíš to, co se mi líbí, nějakou fotku, která se mi povede, u které mám pocit, že by to mohlo být příjemný pro oči ostatních lidí. Ale jinak jo asi když bys to myslela tak, jakou část života tam sdílím, tak mám třeba potřebu, když jdu do práce, pracuju v kavárně, tak tam sdílet, že tam budu. Tak to třeba postuju hned, protože si říkám, že to třeba podpoří to, že se tam někdo staví.

Ty jsi zmiňoval, že jsi dříve řešil víc, co tam dát, protože ses bál nějakého odsouzení. Můžeš to rozvést? Jak se to změnilo?

Mám pocit, že už to vlastně míň řeším, ty sociální sítě. Jako nějaká ta osobní sebe prezentace tam hraje určitě roli nějakým způsobem, ale mám pocit, že v tom mladším věku pro mě ty sítě byly stěžejní. Samozřejmě teď je to pro mě asi taky nějakým způsobem důležitý, protože pořád spousta lidí může nabrat první dojem tam. Někoho potkáš, ten člověk si tě najde na Instagramu a udělá si o tobě nějaký obrázek. Ale asi mi na tom nějakým způsobem přestalo záležet. Pro mě je to nějakým způsobem výstavní prostor teď, ale dřív, když někdo třeba sdílel nějakou fotku, kterou jsem měl pak předsdílet, tak mi vadilo, když jsem tam nevypadal úplně tak, jak bych si představoval, ale teď, možná i tím, že se mi přesunul ten komunikační prostor na Instagram a komunikuji tam s lidmi, se kterými se hodně setkávám denně, tak mám pocit, že tam nějakým způsobem pro mě není takový ohrožení. Nebo se možná celkově změnilo něco v mém životě, že jsou mi tyhle věci prostě najednou úplně fuk. Vlastně když to toho člověka přestane bavit nebo ho to nějak popudí, tak mě přestane sledovat, a to mi žíly neutrhne.

Jak bys sám zhodnotil množství osobních informací, které tam sdílíš?

Já si myslím, že sdílím asi docela minimum.

Takže když tam mám takto fotky s dalšími lidmi, kde třeba ukazuješ, s kým se vídáš, to pro tebe není osobní?

To pro mě určitě osobní je, ale třeba co se týče vztahu, když vezmu nějakou svoji vztahovou historii, tak to tady nemám skoro nic. Když vezmu třeba v minulosti, tak tady jednoho člověka mám, ale teď třeba aktuální vztah tady taky někde jednou na nějaké fotce vyobrazený je, ale není tam nijak konkretizovaný. Takže pro lidi, kteří o tom vztahu nic nevědí, tak se o tom z toho feedu nemusí vůbec nic dozvědět. To si myslím, že vlastně většinou takové věci vídáš na Instagramu, a to já moc nedělám. Je pravda, že tady hodně sdílím ty kamarády, ale taky to není úplně nějaká široká škála. Mám pocit, že těch pár lidí, kteří tam byli nějak jednou představeni, tak se tam objevují pořád dokola.

Dokázal bys z toho vyselektovat třeba nějaký příspěvek, který by z toho soukromí odhaloval víc?

Jo, tady jsem si myslel třeba, že jsem byl hrozně poetický, ale vůbec jsem nebyl. Měl jsem nějakou potřebu se tam vypsat. Určitě pro mě byl důležitý tady ten příspěvek, kde jsem spouštěl Instagram se svou značkou. Tady jsem se rozepisoval víc a asi jsem tam i ventiloval práci, která trvala delší časový období. Tady jsem sdílel fotky z dovolený, tak to si myslím, že byl taky větší náhled do soukromí i tím, že ti lidi tady nejsou nějakým způsobem nijak strojení na těch fotkách, tak to si myslím, že vybočilo. Já asi na těch příspěvcích tolik nelpím, když si pročítám ty popisky. Vždycky tam tak něco jen nahodím. Tohle pro mě třeba byl hrozný diskomfort, tyhle fotky jsem fotil s holkama a byl jsem ten den takovej nachcípanej, ale říkal jsem si, že bych jim hrozně rád zpropagoval ty mikči, ale vím, že když jsem to tam dával, tak jsem si říkal, že se mi úplně nelíbí, že to budu mít na Instagramu, ale dobře. Ten den jsem se vůbec necítil na focení, ale je to tam. Asi jsem tohle fakt už nějak překonal a nemám potřebu, jakože kdybych byl třeba na nějakým výletě a neměl bych žádnou úplně hezkou fotku, tak to tam stejně dám, protože to tam budu chtít mít zaznamenaný.

A je naopak něco, co bys tam nesdílel?

To je hrozně těžký, protože teď přemýšlím, co mi třeba vadí, když ostatní sdílí, a myslím si, že pro mě vlastně žádný obsah není alarmující. Co bych nechtěl, tak být ten člověk, co má každý den na stories dvacet fotek. Nerad bych v lidech vyvolal ten pocit, že já jsem na tom závislý, takže to je věc, co bych nerad dělal, že bych tam dával, jak ráno vstanu, jdu na kafe, pak jdu do

práce, pak jdu zase na kafe. Jako mít nějaký ten přehled toho dne. Když člověk udělá tohle, tak je to hezký, když to udělá někdo nenásilně, ale často vidím, že lidi používají Instagram k tomu, že tam dávají úplně každou věc, jako jsem to já měl třeba na twitteru. To se mi stala nějaká situace, a to jsem hned přemýšlel, jak bych si to sesumíroval, jak bych to tam naspal. A mám pocit, že to potom člověk hledá za každou věcí pak nějaký content, co může použít. Tak to bych nerad dělal. A asi nejsem ten člověk, co by tam dával příspěvky s nějakým sexuálníím podtextem. Ne, že by mi vadily, ale já bych se asi necítil komfortně, a to ne z toho důvodu, že tam sdílím něco sexuálního, ale že je to zase nějaká práce se svým tělem. Jsem s tělem jako ztotožněný a nemám s ním problém, ale nemám pocit, že by to mělo takovou estetickou úroveň a nejsem ve stádiu, kdy bych tomu dokázal dat tu přidanou hodnotu, která by lidi třeba povzbuzovala k tomu, že je to v pohodě v jakýmkoliv případě tam to tělo dávat na ten Instagram. Takže to si myslím, že je content, který bych teď nepřidával. Je možný, že někdy se k tomu dostanu, ale nemám k tomu motivaci. Pro mě je důležitý to, že já jsem se svým tělem v pohodě, ale nemám potřebu o tom přesvědčovat někoho dalšího a nemám ani tu sílu v tomto lidi aktivně ze své strany povzbuzovat, takže to je asi věc, kterou bych tam nedal. Mám teď vlastně otázku na tebe. Řešíš nějak v té práci i to, jak je to se sexualizovaným obsahem?

Vlastně ani ne.

Ono je to hrozně zajímavý, jak to má IG nastavený. Já si myslím, že ono se to i dost utlačuje tady ta stránka na Instagramu. Škoda, že tam nemají třeba něco, co by umožňovala takový obsah. Třeba že bys tam měla nějakou pornostránku a pokud bys na ni chtěla vstoupit, tak bys musela odkliknout, že je ti 18. Tohle bych si přál, aby fungovalo. Protože často tam vidím něco takového. A mě se to vlastně líbí, když je ten content udělaný nějak smysluplně. Ale často vidíš jenom, že to blokují, blokují, blokují.

Je pro tebe nějaký sexualizovaný obsah nebo odhalování těla už hodně soukromé nebo se zabýváš spíš tou estetickou hodnotou?

Jo, asi mi jde jen o to, jak to esteticky působí.

Takže ti nejde o to, že bys toho o sobě odhalil moc?

To asi ne. Protože já vím, že kdybych to udělal, tak bych to zase udělal nějak podle sebe, nějakým estetickým způsobem. Já vím, že mám s tímto problémem, protože mám takovou stavbu těla, že jsem hodně hubený, a necítím se v tom úplně komfortně. A to máš zase to, že tam máš cizí lidi. A kdybych tam měl jen ten okruh svých blízkých přátel, tak je mi to asi jedno, ale tím, že tam mám i cizí lidi, tak si myslím, že se stále snažím držet nějakou iluzi, že to tak vlastně není. Takže je to část, kterou v té sebezpřítání spíš zakrývám. Když bych měl nějakou fotku, kde si připadám až extra hubený, tak to tam asi nedám, protože bych se necítil komfortně. Takže jo, asi se to netýká vyložení nějaké sexuality, ale spíš nějaký tý otázky těla.

Ještě něco by pro tebe bylo moc osobní?

Jo, rozhodně nějaké rodinné záležitosti. Někaké úmrtí nebo takhle. Už když jsem byl mladší, v nějaký asi 13 letech, to si myslím, že tenkrát bych to asi vytáhnul na nějakou sociální síť, ale teď už to nedělám vůbec. Nenapadlo by mě to nikdy tam něco takového tam dát. Protože netoužím po té odezvě lidí a myslím, že by mi to v takových situacích ještě přitížilo, kdybych musel ještě reagovat. A teď nijak nesoudím, ale když bych to sdílel, tak bych vlastně sám byl potom otrávený, ale způsobil bych si to vlastně sám. Takže žádný rodinný záležitosti bych tam nesdílel, nesdílel bych tam vztahový problémy, to si myslím, že když už bych tam něco takového dal, tak by to bylo hodně abstraktním způsobem a asi by to bylo až po nějaký době, kdy to zpracuju. A nesdílím moc informace, teď třeba jak mám to studio, tak jsem si tam dal nějaký příspěvek, ale vlastně tam nebylo moc vidět. Vlastně mám takovou tendenci tam ty věci dávat, až když jsou hotové, jako takovou rekapitulaci. Instagram je taková rekapitulace vždycky nějaká.

Máš profil nastavený jako soukromý nebo veřejný?

Veřejný.

A bylo to tak vždycky?

Myslím, že to tak bylo úplně vždycky.

Jaké to má podle tebe výhody?

Výhodu to má určitě tu, že tam může nakouknout úplně každej. Přemýšlím, jestli se to nějak změnilo v momentě, kdy jsem si udělal druhý profil. Protože mám pocit, že když někdo najde ten profil, třeba když jsem s někým venku, někdo mě někde označí, někdo se podívá na ten profil a všimne si, že dělám ještě něco bokem, a tak se to vlastně spojí, protože já ten brand nemám vůbec postavený na osobní prezentaci. Takže ty lidi si to můžou už spojit se mnou. Což je výhoda ale pak už v rovině té práce. Ale je mi příjemný, že se tam může objevit úplně kdokoliv a můžeme se s tím člověkem, jako nemám vůbec problém se seznámit s úplně cizíma lidma, a pokud někoho třeba zaujme úplně cokoliv, co na tom profilu dělám, protože to se mi třeba stává, že když lidi jedou do nějakých měst, třeba jsem byl v Berlíně a sdílel jsem tam hodně kaváren, tak mi třeba někdo napíše, hej, nemůžeš mi napsat nějaký tipy. A to mě hodně těší, že si to lidi pamatují, to jsem ještě před covidem tyhle věci hodně projížděl. A mám pocit, že tam mám vytvořenou nějakou strukturu lidí, který třeba úplně neznám, ale se kterými máme nějaké podobné zájmy a na které ne, že bych se mohl úplně obrátit, ale že prostě... no jako líbí se mi ta diverzita lidí, že tam nemám vyloženě jen lidi, který znám, ale že se tam dostane úplně kdokoliv a tím, že je to fakt taková spíš galerie, tak nemám důvod tam před někým něco schovávat.

Napadají tě i nějaké nevýhody?

Jo tak asi člověk tím cítí aspoň nějakou minimální zodpovědnost nad tím, co tam postuje, protože pak se s někým potkáš a v dnešní době to tak prostě funguje, že si o tobě lidé udělají obrázek podle Instagramu, takže se s někým na chvíli potkáš a on si od tebe ten Instagram vezme, protože v dnešní době je to taková nejvíc vypovídající z těch sociálních sítí. Nebo nevím, já to tak mám nastavený, protože Facebook už nepoužívám skoro vůbec. Takže nevýhoda je, že tě může někdo rychle odsoudit. Jako nějaký spamy a takový věci. Ale asi to není věc, která by mě úplně rozhodila. Jako často se mi stává, že mi tam skáčou nějaký skupinový reklamy a takový věci, ale jako nemyslím si, asi na tom neshledávám žádnou nevýhodu.

Ty už jsi zmiňoval, že tam máš lidi, co znáš i neznáš. Můžeš trošku víc popsat, jak si představuješ skupinu svých sledujících?

Myslím si, že je to takovej mix lidí z minulosti. Mám tam určitě hodně lidí ze všech škol. Mám tak hodně lidí z gastra, takže lidi, který jsem navštívil v kavárnách nebo lidi z míst, kde jsem

pracoval, se kterým jsem se tam nějak potkával. Když pak vezmu třeba lidi, který já sleduju, tak se mi často stává, že se snažím to číslo redukovat a zjistím, že vlastně nemůžu, že jsou to často lidi, který sleduju já, když pominu nějaké známé lidi, umělce a pak třeba nějaké značky s oblečením a tady ty byznys účty, tak vesměs s každým tím člověkem jsem se někdy v životě viděl. Tak to jsou lidi, který sleduju já. A lidi, co sledují mě. Určitě tam mám pozůstatek minulosti, kdy dřív jsem sociální sítě fakt hodně hrotil, to jsem měl pocit, že když tam člověk nasbírá ten velký počet sledujících, tak má v životě hrozně vyhráno. Takže určitě velký počet lidí tam tady z tohoto období ještě zbylo, takže ty jsou úplně neznámí. Ale zároveň si myslím, že jsem s nimi někdy v kontaktu byl, když mi na něco třeba reagovali, i třeba nějakou blbostí, třeba reakcí na stories. Vesměs jako mám přehled, kdo mě sleduje. Jsou to lidi hodně z Brna, hodně z Prahy, mám tam i nějaký kamarády ze zahraničí. Ale nemyslím si, že bych tam měl obsah, který by nutil úplně lidi z venku to sledovat. Jakože nefotím žádné fotky dejme tomu krajin, nemám žádný blog ani nic podobného, a ani ty popisky nevybízí k tomu, aby si je někdo četl. Takže si nemyslím, že mě sledujou vyloženě cizí lidi. Myslím, že jsem se tak s 80-90 % těch lidí někdy setkal, proto je tam mám.

Je někdo, koho bys tam nechtěl mít?

Je to těžký popsat, abych tím tu skupinu jakoby neurazil. Ale takový ty basic prostě. Jakože mě to je asi jedno, kdo mě sleduje. Na druhou stranu si myslím, že ten obsah taky vybízí určitou skupinu, aby to sledovala, když už to začnou lidi sledovat a jsou cizí. A myslím si, že tu skupinu by to ani nezaujalo, ale když si vezmu vyloženě takový ty, nevím, ... Ne asi nemám skupinu, která by mi tam vadila. Protože si myslím, že kdybych takovou skupinu měl, tak by to byli lidi, který ten obsah stejně nebude zajímat. Občas se cítím trochu zvláště, když sdílím třeba právě něco trochu s nějakým sexuálním obsahem, ne mým, ale když třeba něco přesdílím, tak se cítím trochu divně, když mě sledují rodiče mých kamarádů nebo tak. Ale zároveň si jako říkám, s tím se musí prostě počítat.

A třeba tvoje rodiče tě sledují?

Mamka mě sleduje, ségra mě sleduje, tat'ka Instagram nemá. Ale nemám s tím vůbec problém. Asi na twitteru by mi to vadilo, ale tam teď moc věcí nesdílím. Ale vím, že dřív by mi to vadilo hodně a vím, že kdysi někdo z rodiny našel můj twitter a že jsem se cítil hodně divně. Ale asi

je mi to jedno. Asi nemám skupinu, u který by mi to vadilo. To jsou takoví spíš jednotlivci, kdyby mě někdo nějakým způsobem tam terorizoval, tak bych si toho člověka nějak odstranil.

Zatím jsi neměl potřebu to udělat?

Ne. Jako mám skrytý některý lidi na stories. Můžeme se podívat, jaký typ lidí jsem tam skryl.

Tak, aby oni neviděli tvé stories?

Ano. Tady to je. Aha, tři lidi. A jsou to přesně takový ty no name profily. Že jsem prostě měl pocit, že jsou ty profily nějakým způsobem divný, a tak jsem je prostě skryl, aby neměli přímo... ale zpětně ani nevím, co je to za lidi. A mám tady třeba close friends, ale to je vygenerovaný automaticky a vůbec to nepoužívám. Když už dám storíčka, tak close friends jsem použil asi jednou v životě?

Nemáš tu potřebu to používat častěji?

Vůbec. Měl jsem jednu dobu, to musím říct, ještě jeden Instagram, který jsem měl fakt pro blízký lidi. Tam jsem dával fakt takový ty ošklivé fotky, co člověk najde. Ale to jsem nepoužil už tak tři roky. Kdy člověk sleduje fakt sedm lidí. A tam jsem si dával takový věci, jako když jsem třeba otekl z alergie na kočku pět let zpátky. To bylo fakt tak pro zasmání.

To jsi měl uzavřený účet?

Jo, to jsem měl uzavřený. Ale používal jsem ho tak dva měsíce a pak mě to přestalo bavit, protože mi to přišlo zbytečný.

Ale příspěvků tam máš hodně.

Jojo. To byl takovej úlet, když jsem jeden čas bydlel v Praze a byla nás skupinka sedmi lidí, co jsme udělali to samý a navzájem se sledovali. Takže to fungovalo svým způsobem jako takovej společnej chat, jen to máš prostě na Instagramu.

Proč jste v tom nepokračovali dál?

Já nevím, nějak jsem si na to odvyknul, že jsem tam potom dával ty věci zpětně a už jsem měl pocit, že to tak nějak doháním a už mi to přišlo zbytečný.

Takže tam jsi dával to, co jsi nechtěl dát na ten původní profil?

Spíš to, co jsem věděl, že se tady tomu publiku bude líbit. Ono to bylo vlastně dost jiný i v tom, že jsi tam neměla tu směs lidí, ale že jsi tam fakt měla jen těch pár lidí. Takže to, co tam ty lidi dali, to jsi tam vždycky viděla, protože ti to neuniklo.

Setkal ses někdy s něčím nepříjemným z hlediska narušení soukromí?

Jo jako stávalo se mi, že pár lidí třeba, co byli v podobným věku jako já, se nějakým způsobem začali sexuálně objevovat a měl jsem pocit, že to na ten Instagram dávají nějak moc. Konkrétně, že tam moje kamarádka pak už sdílela některý části některých aktů sexuálních a přišlo jí to asi cool, že to jako sdílí s lidma, protože to začala objevovat později a asi měla pocit, že když to tam nasdílí, tak to asi umocní to prožívání objevování. Tak to mi tehdy vadilo, protože si myslím, že to člověk nemá zapotřebí a úplně nevidím tu motivaci za tím to takto dávat veřejně, i když si zúžila ten počet lidí, ale i tak jich tam bylo hodně. To mi přijde zbytečný. Mně to jako nevadí, ale spíš bych úplně řekl tomu člověku, hej, fakt to tam chceš dávat, když to uvidí úplně cizí lidi a udělají si o tobě nějaký obrázek? Takže vlastně tohle nějakým způsobem možná trochu podvědomě řeším. Takhle jako, v době, kdy máme Tinder a Grinder a tady takový věci, tak si myslím, že na mě na Instagramu vlastně takový nebezpečí cíhat úplně nemůže. Že vlastně když už si člověk stáhne takovou aplikaci, která nějakým způsobem funguje přímo k tomu, abys prostřednictvím ní navázala nějaký vztahy nebo pak už přímo nějaký sexuální vztahy a vystavíš se tomu vlastně dobrovolně, tak mi přijde, že když pak na mě něco takovýho vyskočí na Instagramu, tak mě to už tolik nezaskočí. Jako stává se mi, že mi tam někdo něco pošle, ale ty lidi jsou ale úplně cizí a vlastně to na mě působí tak, jak kdyby na mě někde na internetu vyskočil nějaký banner, že to prostě jen smažu, aby mi tam nesvítilo tady to čísílko a nestresovalo mě to, že mi tam svítí nějaká zpráva. Třeba teď jsem se setkal s tím, že někdo vytáhl na Instagram nějakou kauzu. Byla slečna, co dělala dredy a měla takovou spolupráci se slečnou, která dělala šperky a začaly na sebe vytahovat soukromý věci, co se týče jako psychických problémů, nějaké léčby a finančních věcí. Tak to jsou věci, který kdyby na mě někdo vytáhl na Instagramu, že by šli takhle do osobních detailů v rámci toho, že se nám pokazili vztahy, tak to by mě naštvalo hodně, spíše z toho důvodu, že já nemám potřebu takový

věci dělat a přijde mi to jako hrozně dětinský. A vím, že v ten moment, kdy jsem u toho seděl a viděl jsem, jak se to řeší, tak jsem si úplně říkal, na tohle mají lidi čas a chtějí na to plýtvat energií? Nedokážu si vůbec představit, že by se mi taková situace stala, že bych to na tom Instagramu musel řešit. Ale když se mi stane, že by mi tam někdo poslal nějaký dick pic nebo něco, tak z toho nebudu špatnej a prostě to smažu a zdarec.

Zamýšlíš se nad tím, jak dál mohou být zneužita data, která sdílíš?

Já přemýšlím, co tam mám třeba za email. Mně už Instagram několikrát hackli, a tak jsem si to několikrát musel získávat zpátky. Takže jsem vytvořil třeba tak komplikovaný hesla, že teď už ani nevím, jaký tam mám. A pokud se tam budu muset někdy znovu přihlásit, tak budu muset znovu žádat o to, aby mi tam obnovili přístup.

Takže přímo IG účet jsi měl hacknutý?

Jo.

A vždy ses k němu dostal zpátky nebo sis musel založit nový profil?

Vždycky jsem se k tomu dostal zpátky, ono je to hrozně těžký to tam jako vyklikat. On je to jako jednoduchý proces, ale musíš se tam nějak tady přes to nastavení a přihlašování dostat jakoby na stránku, kde vyplníš svůj e-mail a oni ti zpátky pošlou email s nějakým kódem a ty se s ním musíš vyfotit a poslat jej zpátky a oni na základě toho, že ty máš nějaký svůj obličej nebo něco na Instagramu, tak oni ti pošlou heslo, že ty se můžeš dostat znovu k tomu profilu. A je hrozně těžký tohle najít. Já jsem to dělal sobě už asi pětkrát i dalším lidem a je hrozně těžký to najít. Musíš se tam proklikat snad přes deset stránek, aby ses dostal tady na to. To mě trochu štve, že to nemají pořešený líp. Já třeba na Instagramu už nemám zadaný e-mail, který bych reálně používal, takže kdyby mi chodily nějaký reklamy, který by mi zprostředkoval Instagram, tak se k nim ani nedostanu. Mám tady telefonní číslo, což, vidíš to, já už tady na ten Instagram neznám heslo, tak už se k němu možná ani nedostanu. No nevádí. Já tady nemám třeba ani datum narození, protože já nesdílím s lidma to, kdy mám narozeniny. Takže lidi na Instagramu mohou vytušit nějak období. Ale tohle je věc, kterou nesdílím na sociálních sítích a nechci, aby to tam bylo vidět, protože netoužím po tý pozornosti v době těch narozenin, aby mi lidi psali z toho důvodu, že si toho všimli na internetu. Takže já tady nemám data, který

úplně... nebo já nevím, který data z Instagramu je úplně možný zneužít, ale jako reálně jediná věc, kterou se tam může někdo dozvědět, je moje telefonní číslo, který se dá teda třeba prodat dál. Ale nestává se mi, že by mě někdo obtěžoval přes telefonní číslo, že by mi přicházely nějaké reklamy nebo mi přehnaně často někdo volal.

Jakože v rámci nějakých algoritmů mám pocit, že můj instagram je docela v pohodě. Mám pocit, a není to jako vždycky, některý věci mě tam jako serou, ale mám pocit, že ty algoritmy tak nějak... Často se mi stává, že i když na počítači Instagram nemám, tak mi i na Instagramu vyskakují věci, co vyhledávám na počítači. Ted' jsem třeba hledal nábytek, a ne že bych vyloženě třeba navštěvoval nějaký stránky s nábytkem, ale spíš jsem se díval na Marketplace, což je vlastně propojený s tím Instagramem, žejo? Což je blbý. Že mi tam vlastně skákal nábytek. A přijde mi, že se to stále drží v takový rovině, že to není, že by mi tam skočil jen tak nějaký nábytek, ale že mi tam vyloženě vyjede nějaká třeba malá firma nebo malý živnostník, takže mi přijde, že ty algoritmy pracují jako se mnou. Že jakoby já tomu úplně nepodlehnu, že bych si něco hned koupil, ale pokud z toho někdo něco čerpá, tak jsme asi docela v symbióze. Já jim dám nějaké informace a oni mi pak za to poskytnou nějaký content, který mě i zajímá. Takže neobtěžuje mě to. Zas tak juicy informace jim neposkytuju, takže je mi to asi jedno.

Mazal jsi někdy nějaké příspěvky?

Jo, mazal jsem určitě příspěvky z minulosti, jako z toho úplně začátku Instagramu.

A z jakého důvodu?

Asi stud za předchozí vizáž. Že to bylo v nějakým tom období, kdy jsem měl pocit, že vývoj mě i toho, jak jsem vypadal, byl nějakým způsobem jako markantní. A tím, že jsem měl vždycky vztahy s klukama, tak navazování těch vztahů nějak probíhalo vždy přes ten Instagram a bylo to pro mě vždycky jednodušší, člověk to nemusel vyhledávat v té společnosti, ty začátky se často odehrávaly právě na Instagramu. A já jsem neměl pocit, že tam mám úplně dobrou vizitku a tím, že ten první dojem si lidi udělají z toho, tak jsem chtěl nějakým způsobem naprezentovat ty neaktuálnější věci, aby ti lidi neměli úplně možnost si dohledat, jak jsem vypadal třeba před půl rokem. Ale ted' tyhle příspěvky, co jsem tam dával někdy v roce 2015, tak ty bych úplně s chutí smazal, ale vlastně mám pocit, že už je tam těch fotek tolik, že jestli už bude někdo mít chuť k tomu projet až dolů, tak už v té situaci ho lituju a ten zbytek je mi asi jedno. Jako je to vlastně docela sranda, že tam člověk vidí nějaký vývoj.

Ty tam sdílíš hodně fotky s ostatními lidmi. Proto se zeptám, jak třeba s nimi řešíš to, co tam chceš dát?

Já nejsem úplně člověk, co by ty fotky postoval hned, jak se mi dostanou do ruky. Takže když mám třeba ty fotky z analogu, tak první, co udělám, tak to pošlu těm lidem. A tím, že vlastně mají možnost si ty fotky předem projet a nepříjde nějaká odezva, jako ježiš tahle fotka je hrozná, že to nikam nedáš, tak to jako neřeším. Já mám vlastně pocit, že to lidi moc neřeší. Pak mám jednu kamarádku, která vím, že se hodně často necítí moc dobře ohledně toho, co i ona sama dává na Instagram, a i to hodně maže, takže s tím mám občas problém, že mi napíše třeba hej T. tohle smaž. A vlastně mi to přijde trochu zvláštní. Nevím, co by tam musela někdo dát se mnou, abych tohle podniknul. Ale jako často jsou ty fotky na tom Instagramu zdablovány. Vím, že tuhle fotku tam má i kamarád na svém profilu, tahle už je tam myslím taky, tahle tam už taky existuje. Víc nad tím přemýšlím, pokud je to člověk, co třeba nemá Instagram. Tak to tam dám, ten člověk ví, že jsem tu fotku pořizoval, ale občas nad tím přemýšlím vlastně, jak se člověk musí cítit ohledně toho, když pak třeba řekne „já jsem se byla teď někde koupat“ a nějaký kamarád toho člověka řekne „jo, já jsem to viděl na Instagramu“. Tak to si ten člověk musí říkat „aha, tak já ani nejsem na Instagramu, ale jsem někde na internetu a nemám nad tím vlastně vůbec kontrolu, co tam ostatní lidi vidí“. Ale když mi někdo napíše, ať to smažu, tak to prostě smažu.

Ty sám jsi to někdy řešil, že bys chtěl, aby někdo smazal fotku, kterou s tebou zveřejnil?

Snažím se na to jako nepřihlížet. Občas to třeba řeším, že se mi ta fotka úplně nelíbí, ale vlastně když je to nějaká momentka... prostě se na to zvládnou povznést, protože si říkám, že ty lidi v reálu ví, jak vypadám, když se s nimi stýkám a furt jako vlastně ten obsah mého Instagramu je tak nějak, já nevím, já se pořád tak plácám v tom, že jako nevím. Ale pamatuju si třeba, že někdo dal na Instagram nějakou fotku, kde jsem zrovna seděl před kavárnou, nějakou jako momentku, kde se směju, kde jsem měl pocit, že mám úplně deformovanej obličej a vypadám tak o pět let mladší, než jsem. Tak to jsem si připadal trochu divně, že to shodí takovou nějakou moji image. Já se třeba i vyžívám v tom, že když mám možnost jet s lidma někam přes noc do přírody a vidí mě trošku jako v crashi a je to pro mě takový intimní a mám pocit, že mi to trošku otevře nějaký vrátka ve vztahu s těma lidma, takže mi to asi nevádí, ale musí to mít nějakým

způsobem atmosféru. Takže tu otázku řeším spíš v sobě, než že bych tomu člověku napsal, smaž to.

Takže by to musel být nějaký extrém?

Jo, nebo si prostě řeknu, hele, za 24 hodin je to pryč. A to, jak já projíždím storíčka, jakou rychlostí, tak vím, že to nemá žádný větší význam.

Rozhovor č. 28: Tomáš

Jak bys sám popsal obsah, který sdílíš na Instagramu?

Sdílím obsah, vybírám nějaký fotky, který mě baví. Sdílím tam vlastně minimum věcí, než co tvořím a fotím. Jelikož nevnímám Instagram jako že bych tam dával třeba věci ze svého života jako ve smyslu, že jsem někde s někým, nebo že jím nějaký jídlo, co dělají ostatní lidi. Spíš to vnímám jako nějakou platformu, kam si ukládám nějaké fotky, u kterých vnímám nějakou pseudouměleckou hodnotu. Mám to jako nějakou svoji osobní galerii. Jelikož jsem línej si třeba vytvořit svoje vlastní portfolio, kam bych si to sypal na webu, i když by to bylo pro mě pocitově příjemnější než ten Instagram, kterej už je trochu zprasenej. A navíc mě štve ty formáty v tom a celej proces toho sdílení mě prostě obtěžuje a ty popisky a hashtagy a blbosti, co tam po tobě chtějí, a to, že si nemůžeš vybrat formát jaký chceš, nebo ti to ořeže, to je taková věc, co mě na tom frustruje nebo neba, ne frustruje, spíš nebaví. Takže vnímám to jako nějakou platformu pro, řekněme, vizuální vyjádření toho, co mě baví.

Používáš i stories?

Používám stories minimálně. Občas používám stories, když jsem nalitej a dostanu nějakou filozofickou náladu a píšu tam úplně nějaký sračky.

A to zpětně mažeš třeba druhý den nebo to tam necháš?

Ne. Neřeším to. Je mi to jedno úplně.

Proměnilo se nějak to, co sdílíš?

Jako dřív jsem tam dával právě nějaký takový ty věci ze života. Jako nebylo toho moc, ale občas jsem tam dal takovou nějakou lifestylovou věc nebo jak to říct, ale to už asi teďka vůbec, nevím, popravdě taky si úplně nepamatuju ten svůj obsah, ale myslím si, že tam mám spíš už ty fotky, kterým dávám nějaký význam na nějaké umělecké bázi řekněme, než že by to byl prostě lifestyle. Takže asi tak se to proměnilo.

Když přemýšlíš, jakou fotku zveřejníš, kterou ne, jaká máš kritéria?

Tak většinou zveřejňuju nějaké fotky, který se líbí mě a zároveň v tom mám takový sociální experiment, že někdy mám nějaký fotky, který vím, že jsou líbivý, ale třeba mě tolik nebaví. Pak mám třeba fotky, který mě baví z toho stejného nějakého momentu, kdy jsem to fotil, ale který třeba vím, že nebudou tak líbivý a naschvál tam dávám ty líbivý i ty, který se líbí jenom mě, a pozoruju ty lajky, protože pak tak jako vidíš, jak jsou ti lidé svým způsobem jednoduší, že berou na první dobrou prostě a máš vždycky nejvíc lajků. Tak to mi přijde zajímavý pozorovat, že často ty fotky, co se mi líbí, jsou prostě upozaděný v rámci těch lajků oproti těm, co se mi nelíbí, nebo ne nelíbím, ale prostě vím, že jsou to prvoplánově jednoduchý fotky, který jsou prostě líbivý.

Když jsi tam dřív dával i více fotek ze života a podobně, co se změnilo, že jsi přestal?

Nevím no, asi jsem jako dospěl do nějaký fáze, že si nemyslím, že bych potřeboval nějakým lidem na sociálních sítích sdělovat, jak vypadá můj život. Jako obecně, nejenom ten Instagram, obecně vnímám sociální sítě tak že nejsem člověk, co by tam extrémně sdílel svůj život, nepotřebuju to platformu pro sdílení svého života. Vnímám to víc jako platformu pro sdílení občas nějakého názoru, ale to tak velmi málo, nebo prostě nějakých, jak říkám vizuálního vyjádření.

Dokázal bys i přesto uvést nějaké příspěvky, možná tedy i z těch starších, které třeba podle tebe zobrazují více tvé soukromí?

Asi bych řekl, že z toho, co tady mám, tak tahle fotka vyjadřuje moje soukromí, protože to jsme se fotili s bráchou a jeho synem maličkým, tak to byla taková, že to mám rád tuhle fotku celkem a nevím, proč ji vlastně pořád ještě v tom feedu mám, v kontrastu s těma ostatníma fotkama, ale je taková jako soukromá. Pak asi tady to selfičko v tom zrcadle. A pak už nevím,

pak je to... Ony ty fotky jsou všechny svým způsobem soukromý, protože já většinou fotím na nějakých svých, já nejsem jako fotograf, fotím jen když jedu někam na výlet a tak, protože v tom všedním prostředí už se necítím tak jako v tom Brně inspirovaně nebo nejsem fotograf, abych to vyhledával aktivně prostě ty místa, ale když jedeš pryč, tak tě ta místa motivují prostě úplně jinak, že jo.

Jsou nějaké fotky, třeba z těch starších, které jsi zpětně promazával?

Jojo, já vlastně ty fotky archivuju. Že to jako nemažu, ale dávám to do toho archivu, který je na tom Instagramu, takže potom se zpětně třeba můžu na tu fotku podívat. Což vlastně dělám jednou za rok, když si vzpomenu, že ten archiv existuje a že tam třeba nějaká fotky leží.

Máš ten profil nastavený jako veřejný nebo soukromý?

Veřejný.

A z jakého důvodu?

Nevím, necítím potřebu mít to soukromý, ať se tam podívá, kdo chce.

A má to podle tebe nějaký nevýhody?

Tak asi člověk, který by tam sdílel svůj osobní život, tak to pro něj může mít nějaký nevýhody, že třeba lidi, kteří by o jeho osobním životě nemuseli vědět, tak o něm ví. Ale já tam asi nemám ani uvedený své jméno, nebo vlastně nevím, jestli mám nebo nemám.

To máš hned tady na začátku.

Jo, takže si mě může někdo dohledat, třeba nějaký klient nebo já nevím, někdo si mě může asi dohledat tady ten profil.

Dobře. Takže se ani nezamýšlíš nad tím, jaká rizika by mohlo přinášet to, že tam zveřejňuješ nějaký obsah?

Asi ani ne. Protože já to neřeším. Já nejsem člověk, který by se jako nějak tím blokoval, a i když tam třeba sdílím občas ty filozofický úvahy v těch storíčkách, když jsem nalitej, který jsou občas třeba tvrdšího rázu. Teda ne že bych byl nějaký rasista a šovinista, to ne, spíš takový existencialista. Takže jako se to dotýká trochu jako bytostí univerzálně, ne na základě jejich barvy nebo pohlaví nebo čehokoliv. Tak si z toho nic nedělám a je to jako na každým, co si z toho vezme, a nepovažuji to za materiál, kterej by mi mohl jako kompromitovat, jelikož nemám v plánu pracovat v žádné veřejné správě, nemám v plánu pracovat v korporátu, kde by to mohl někdo nějakým způsobem využít. Jsem svobodomyšlněj člověk, kterej dělá svobodomyšlnou práci a nemá v plánu to jako měnit. Nebo i kdybych tu profesi měnil, tak bych zůstal na stejné vlně. Takže ne, necítím se kompromitován. Až se rozhodnu být prezidentem, tak možná budu nahranej, ale co se dá dělat.

Měnil jsi někdy to nastavení profilu, nebo jsi to tak měl vždycky?

Od začátku, od začátku to mám veřejný.

Máš nějakou představu o tom, kdo ty fotky vidí, kdo tě sleduje?

Tak jako vím cca nějakej typ lidí, co mě tam sledují, protože já nemám těch sledujících tolik, nějak to neřeším, moc mě to netlačí, nikomu to neříkám, jako podívej se na můj profil. Takže tak nějak mám asi přehled o tom, co tam mám za lidi cca, samozřejmě nevím to přesně, ale vím, že jsou to tak zhruba lidi, který jsou nějaký kámoši, nějakí kolegové, nějaký kámoši kámošů, nebo prostě někdo... Myslím si, že úplně cizí lidi jich tam mám třeba bych řekl tak 5 procent možná 10 procent, že to jsou takový ty profily, jak někoho lajkneš, on tě potom lajkne taky. Ale spíš to jsou asi lidi, který jako nějak znám.

Dokážeš si představit nějakou skupinu lidí, u kterých by ti vadilo, kdyby tě sledovali?

Jako možná kdyby mě nějakí moji klienti, který mám v práci, se kterýma nějak spolupracuju, sledovali. Jako asi bych musel dělat takovou tu, jako kdybych věděl, že mě aktivně sledují, oni mě mohou sledovat, jenom mě nemají nafollowovanýho, tak kdybych věděl, že mě aktivně sledují, tak možná bych cítil nějakou potřebu sebecenzury v některých věcech.

Co bys třeba cenzuroval?

To nevím. Asi občas v těch storíčkách bych musel. Ale to říkám, to se stane dvakrát do roka, že tam napíšu nějaký blábol. A stejně bych to asi neudělal, tu sebecenzuru, jenom bych cítil prostě asi bych se mohl cítit jako že bych měl se hlídat nebo provádět nějakou sebecenzuru, ale nevím, nedělám to, nemám tam obsah, který by někoho urážel, takže asi...

A blokoval jsi někdy nějaké konkrétní lidi?

Nene. Popravdě ani nevím, jak se to dělá, takže...

Setkal ses někdy s nějakou situací, která by se podle tebe mohla označit jako narušení tvého soukromí?

Jako je možný, že někdy jsem se v nějakých označených storíčkách mohl objevit, kde bych nechtěl, ale nemůžu si vzpomenout, že by ta situace jako nastala, takže asi ne.

Co třeba vnímáš u ostatních, pokud nad tím tedy tak přemýšlíš, jako příliš soukromé?

Asi jako nemám tady tohle hodnotící kritérium. Jakože každéj má právo ukázat kolik chce. Ať je jeho hranice, kde je, tak je to jeho věc. Možná, kdyby tam někdo třeba dával video ze své autonehody, kdy leží jeho rozmlácená manželka nebo partnerka v autě, tak to už bych si asi řekl, že je to už moc, že by si mohl nechat nějaký věci pro sebe, ale jako dokážu si představit, když to má nějakou pozitivní notu, tak ať je to třeba klidně i z porodu, když to chce člověk ukázat. Jako nevím, asi to nedokážu takhle, asi jsem dost otevřený tomu, ať si každéj dělá, co chce a je na tom člověku, kterej to sleduje, aby nějak udržel své emoce na uzdě, a na tom, co to postuje, aby byl sebevědomej nebo jistej tím, že to, co postuje, je v pohodě.

Měl bys ještě něco, co bys k tomu chtěl dodat?

Vlastně není to důvod, že bych tam ty věci nesdílel, že bych se třeba o to soukromí bál nebo tak. Spíš jako nemám vůbec tu potřebu. Myslím si, že to může být každému ukradený, jaký je moje soukromí a nemám potřebu to nikomu říkat a ukazovat a tak. A když to chce někdo vědět, tak ať kdokoliv přijde a zeptá se, já mu to řeknu a ukážu, s tím nemám problém. Ale nevím, proč bych to měl někde vyvěšovat na internet, takže tak to nějak vnímám. Myslím si, že když

je člověk v nějaký pozici, že ho to může kompromitovat, tak si to hlídat musí. Musíš prostě dělat tu sebecenzuru, který prostě v dnešní době už existuje a je asi mnohem silnější než cenzura, která byla za minulých režimů, protože si jí na sobě člověk páchá sám, ale je to bohužel trest nebo je to nějaká... trest za ty sociální dítě a za to všechno, že člověk už nemůže být v těch sděleních tak otevřený jak mohl být dřív, protože se to teď všude zapisuje a když jsi prostě Dominik Feri a děláš prostě co děláš, tak holt se to s tebou ponese celý život nakonec a směla prostě. Takže člověk se má chovat slušně v první řadě a nesdílet to na internetu, kde je všechno k dispozici všem.

Protože jak ukázal snowden (?)... A pomáhal vyvíjet nějaký systém, kterej dokázal sledovat každého Američana přes webový kamery v zařízeních a nemuselas mít tu kameru zaplout, tobě stačilo mít ten počítač zaplejt a oni se mohli dívat skrz tu kameru. A on tyhle informace vynesl ven a teďka už po něm jdou Američani 10 let. On teda má azyl v Rusku, protože ti mu ten azyl rádi dali žejo. A on jako odhalil hodně věcí tady o tom, jak to sledování přes ten internet bylo a je. A říkal že je důležitý si dávat pozor na takovýhle věci. A on říkal v nějakým rozhovoru, že si lidi myslí, že když si vypnou telefony, tak se něco stane, ale dokud je v tom telefonu baterka, tak on neustále vysílá signál a může se tam každěj, jakkoliv připojit, když to umí a nemusí ten telefon ani zapnout a dát najevo, že se připojil, stačí zapnout tu kameru nebo mikrofon. Proto každěj agent používá starý telefony, ze kterých vytáhneš baterku. Takže to je úlet.

Tak to mě napadá, že na tom Instagramu i když tam posíláš někdy zprávy, tak jestli tohle všechno víš, se třeba... já nevím, posíláš tam někomu zprávy? Protože to je taky docela soukromé.

Já nevím, jako jenom s jedním kámošem, ten mi nestále posílá nějaký fotky, tak mu na to vždycky pošlu nějaký jednoslovný odpovědi a to je tak všechno. Ale tak on je ten messenger ještě horší, že?

Rozhovor č. 29: Vašek

Mohl bys popsat, co vlastně sdílíš na Instagramu?

Já se žívím hlavně fotkou, takže ten Instagram používám jako portfolio. Dávám tam svoje fotky, všelijaké věci, úseky zakázek, zároveň v podstatě furt fotím všechno, takže i fotky z výletu, lidi kolem sebe, trochu lifestylu, trochu práce.

Proměnilo se to nějak?

Proměňuje se to furt, určitě. Instagram používám už tak 10 let. Dřív jsem tam dával určitě víc nesmyslů typu stupidních opilých videí a debilní selfiček a všeho možného. Tomu se už teď snažím trochu vyvarovat. V podstatě tam sebe a svoji tvář neukazuju. Samozřejmě tedy v těch označených mě lidi občas na něčem označují a můžou si tam dohledat, jak vypadám. To se nesnažím skrýt, ale ani to tam nějak on purpose nedávám.

Dokázal bys popsat, v čem spočívá ta změna, že už to tam nechceš dávat?

Jedna věc je, že jsem si furt nebyl schopný udělat normální web a pořádný portfolio na nějaký profesionální úrovni. Pracuji na tom, ale je to náročný. Takže používám Instagram jako svoje portfolio převážně. Takže když chci někomu ukázat, co dělám nebo tak, tak nechci, aby to bylo plně stupidních věcí, aby to nějak lidi třeba odrazovalo, zároveň taky nemám tu potřebu ty stupidní věci jsi někam nahrávat a sdílet, takže buď si je vyfotím jen tak do galerie nebo si je užiju na místě.

Takže chápu to dobře, že používáš Instagram i ke své sebeprezentaci více v takovém marketingovém pojetí, aby lidé věděli tvé fotky a případně tě kontaktovali?

Dá se tak říct.

Co třeba ve stories, sdílíš tam trochu jiný obsah, než přímo do feedu?

Určitě jo. Ve stories v podstatě sdílím věci, co jsou míň komplexní. Jakoby ta ideologie je podobná jako u těch příspěvků, ale může se tam objevit soubor fotek, který nejsou třeba tak kvalitní, aby šly sem, tak to dám do stoliček. Nebo když jich je třeba hodně, a sdílím nějaký photoshoot, tak tady (ukazuje na feed) je jedna fotka, ale z toho místa jsem měl třeba 100 fotek, tak to nahážu do stoliček, kde to zmizí a nezaplaví mi to celý profil. Občas samozřejmě i natočím něco jenom mobilem, nějakou blbost.

Dáváš do Stories častěji něco takového osobnějšího nebo zkrátka něco ze svého běžného života, nebo je to taky spíše o těch fotkách?

Je to spíše o těch fotkách a o nějaké propagaci něčeho. Protože vedle focení dělám taky v gastru, tak když potřebujeme na promovat nějakou akci, tak na to používám ty storíčka. Tady převážně prostě fotky různý, ale tohle je zase náhled do soukromí, když jsem byl před chvílí na kerce a dal jsem si to tam, takže zase by si člověk dokázal o mě něco zjistit.

Co všechno bys řekl, že se o tobě člověk dozví, když se podívá na tvůj profil?

To asi záleží, jak je dobrej a jak hluboko by zabrouzдал, jak moc by ho to zajímalo. Kdyby ho to zajímalo hodně, tak je asi schopnej zjistit dost. Nevím, jestli vyloženě přes můj profil, ale skrz to, že ho nemám nijak zamčený, takže skrz ty označený věci třeba, který se dají najít z jiného profilu. Ve věcech, ve kterých jsem označený, tam jsou si schopni zjistit nějaký věci. Když se podívám tady do označených, tak uvidí, že rád lidem kouřím v tatarských studiích a nechám si čmárat po nohách blbosti. A to je věc, kterou já jsem nesdílel, ale zase nemám nějakou paranoi, že bych si myslel, že mi to může nějak ublížit.

A z těch fotek, které tam sdílíš přímo ty?

Třeba teď jsem se docela dost stěhoval a vždycky jsem si vyfotil, já nevím, třeba průběh zařizování pokoje nebo třeba hodně blízké okolí svého bydliště. Zároveň v tom pokoji jsou předměty a věci, co jsou mi blízké, takže z toho člověk dokáže něco vyčíst. Například tady mám fotku svého kola v pokoji nebo nějaký literatury, takže člověk dokáže zjistit, co mě nějak zajímá nebo jaké majetek v tom pokoji mám. Ale není to úplně tak, že bych si tam nahrával selfička, mluvící hlavy a vylíval si tam srdíčko s názorem, to vůbec ne.

Mohl bys to ukázat na konkrétních příspěvcích?

No rozhodně víc tady těch příspěvků může odhalit třeba kulturu nebo nějaký sociální bubliny, skupiny, ve kterých se pohybuju. Tady třeba, s jakýma lidma se stýkám, na jaký akce chodím, fotím pro nějaký akce nějaký kluby třeba. Svoji přítelkyni dávám na Instagram, takže mohou lidi zjistit, že jsme spolu. Tady můžou Moji rodiče zjistit, že kouřím, až se podívají na příspěvky, kde mám popelník.

A sleduji tě rodiče na Instagramu?

Jo. Nebo máma, táta ho nemá. Tady jde třeba vidět, že mám v pokoji kola a bydlím v téhle části, když někdo znáte ulice, tak to dokáže zjistit.

Píšeš někdy nějaké popisky, ze kterých by bylo také něco možné poznat?

Málokdy. Na copywriting jsem strašně špatnej, takže u většiny příspěvků napíšu buď úplnou blbost nebo jenom nějaký jeden emoji. Tady třeba je emoji koníka na kolotoči na pouti, for no reason. Tady u těch příspěvků píšu spíš po těch lidech, tady třeba Kamarádce jsem udělal takový krátký popisek. Vlastně mám pocit, že na tom Instagramu popisuji víc o jiných lidech než sám o sobě. Jak jsem zmiňoval, že přes můj profil jsem mu že někdo prokliknout do označených a zjistit tam věci o mně, tak bych řekl, že přesně takhle může dobře fungovat můj profil, že odhaluje hodně věcí na hodně lidí, protože fotím hodně a hodně věcí tam dávám. A kdo ví, jakou špinu tam kdo na koho najde.

Jak tohle řešíš? Ptáš se lidi vždy na souhlas předtím, než s nimi něco zveřejníš?

Ve chvíli, kdy fotím nějaký lidi, co znám, tak se jí samozřejmě zeptám, jestli třeba chtějí být na Instagramu, nebo nechtějí. A zároveň taky hodně fotím blízké kamarády, u těch vím, že jim to je jedno a jsou s tím v pohodě, znám nějaký jejich názor. A ve chvíli, kdy fotím nějakou velkou akci, jako nějakou zakázku, akci, kde je spousta lidí, tak se samozřejmě zeptat nemůžu. Když to jsou jako umělci, tak hádám, že to samozřejmě není potřeba, ale když tady stojí nějaký lidi v crowd, tak těch se samozřejmě neptám, protože není ani moc jak.

Jak to máš ty s tím, když tě ostatní označují na fotkách? Jsi rád, když se tě nejprve dotýčný zeptá?

No moc to neřeším. Nestalo se mi, že by mě někdo označil v něčem, co by bylo nějak moc kontroverzní, problém, nebo tam odhaloval víc mého soukromí, než bych si přál. A moc to neřeším. Spíš naopak, když fotím pro někoho fotky a pak mě někdo osloví, jestli by je mohl použít. Ale to je nějaká otázka slušnosti okolo byznysu než okolo soukromí.

Říkal jsi, že máš ten profil nastavený jako soukromý?

Ano.

Můžeš říct jaké to má výhody?

Výhody, dostane se ke mně více lidí. Což v podstatě, jak to používám primárně jako portfolio, jsem za to vlastně rád, protože je to účel.

Ani jaké nevýhody?

Nevýhody? Nemusím lidem nic vykládat, protože už všechno ví. Jak ses měl na výletě? Jo, já vlastně vím, protože si to tam dával.

Takže tohle se stává, i když tam mnoho osobních věcí nedáváš?

Nějaký větší negativní zážitek jsem v tomto smyslu asi neměl. Spíš takový chytáky v konverzacích, no já jsem byl tam. Jo, já vím. Ájo, tak proč ti to vůbec říkám. Ale nic, v podstatě jen tady ty chytáky, nic Proč bych se cítil nějak insecure.

Měl jsi veřejný profil vždycky nebo se to změnilo?

Jo, měl. Ale soukromý profily jsou taky zajímavý marketingový tah, že když má člověk otevřený profil, tak ho kdokoli může kdykoliv vyhledat, prohlédnout si ho, nedat sledování a zase vyjet pryč. Ale když má někdo soukromý profil a někoho zajímá co tam je, tak musí zažádat o sledování a jakmile to ten člověk potvrdí, tak už málokdy to ten člověk oddělá. A je to zajímavý strategický tah, jak v podstatě nabrat sledující a zároveň mít trochu skrytý soukromí, řekněme.

Nezvažoval si to taky z tohoto důvodu?

Nezvažoval. A to hlavně z toho důvodu, že když na mě někdo někde předá kontakt, jako hledáš fotografa, znám tohohle týpka a ukážu ti jeho profil, tak nemůže, protože je zavřený, tak by to ztratilo vlastně smysl.

Hlídáš si soukromí pomocí nastavení nějakým jiným způsobem?

Jo, měl jsem na Facebooku, na Instagramu zablokovaný nějaké lidi z rodiny, když jsem nechtěl, aby věděli, co tam dávám.

A stále máš?

Myslím, že už ne, že jsem to všechno odblokoval. Ale bylo to dřív, když jsem měl asi potřebu se na Instagramu a internetu vyjadřovat nějak zkráceně řečeno byl jsem mladý debil. A teď, jak tam nedávám tolik věcí, tak je to úplně v pohodě. Nemám vlastně skoro nikoho nějaké blokaci.

Můžeš se třeba podívat, jestli tam někoho máš?

Myslím, že jsem dával blokace na nějaké reklamy nebo na nějaké otravné profily. Jo, když se na to tak podívám, tak jsou to vyloženě věci, co měli otravné reklamy, protože nic z toho neznám.

Spíš s Instagramem mám problém, co se týče soukromí jakoby v reálném světě. Že mi to žere strašně moc času a pozornosti, že mívám třeba vyplý veškerý notifikace, nastavený nějaký denní limit a tak.

A pomáhá ti to?

Maličko, moc ne. Ale mrzí mě trochu, že se z Instagramu stává nejaktuálnější komunikační kanál. Že už člověk nepíše ani sms ani na Messengeru, ale píšou se dms na Instagramu, takže mi tam pinkne zpráva, já se na ní podívám, odepíšu a všimnu si, že mezitím, než ten člověk odepíše znova, tak se dívám na nějaký debilní videa, kde kočky padají na hubu, a mám z toho dost přehlcený mozek. Spíš teda cítím, že Instagram nabourává moje soukromí tímhle směrem, než, že by vypouštěl nějaký informace, který by měli nějak něco.

Ještě vzhledem k tomu nastavení, máš před někým skryté stories?

Myslím, že ne. Nějakou dobu jsem tam nějaký lidi měl, hlavně skrz nějaký nevhodný sociální situace řekněme. Ale myslím, že teď jsem tam už nikoho skrytého neměl.

Používáš někdy funkci close friends?

Používám. Teď koukám, že tady mám 89 lidí. To je docela dost. A tam třeba dávám, já nevím, když jsem ve městě a nemám co dělat, takovou tu klasickou zprávu, někdo oběd, někdo kafe? Tak to dávám takhle a nedávám to na ten hlavní kanál, protože Zároveň jsem se díval na ty průzkumy, kdo mě sleduje, a jsou tam i nějaký lidi ze zahraničí třeba a nechci jim cpát ty otravný věci nicneříkající. Takže v podstatě Close Friends bych nebral úplně v doslovném překladu, spíš lidi, kteří vím, že jsou v pohodě s tím, vidět nějaký debilní obsah, který je ale neurazí.

Je to tedy podle tebe spíše o tom zacílit ten obsah, nebo skrýt něco před těmi ostatními?

V podstatě obojí. Zároveň neobtěžovat lidi, to ani není tolik o tom, že bych chtěl ty věci držet v tajnosti, ale spíš jsou to věci, který vím, že ty lidi nezajímají, a naopak je jimi budu obtěžovat. Takže ať to vidí jenom lidi, kteří žijí nějak kolem mě. A proč by se měl někdo v Oklahomě dívat na to, jak si chci dát pivo.

Jak bys popsal publikum, které tě sleduje?

Já tady mám nastavené firemní profil, takže se to tady dá i někde najít. Co jsem to naposledy hledal, tak většina lidí je z Česka, z Brna, jakože hodně lidí, malý město, všichni se tady znají se všema. Ale pak hodně lidí skrz ten fotografický kanál, jde vidět po celém světě pár. Jak hodně fotím lifestyleovou fotku, věci kolem mě, tak to tak hodně splývá.

Jsou nějaké ať už skupiny lidí, nebo konkrétní osoby, u kterých ti není úplně příjemné, že si mohou zobrazit tvůj profil?

Asi ne. A řekl bych, že jsem natolik vyrovnaný s tím, co tvořím a co sdílím, že ve chvíli, kdy se ti to nelíbí nebo s tím máš problém, tak whatever. A kdybys to našel u mě, tak se to stejně dozvíš jinde.

Napadá tě nějaké riziko, něco, co by se mohlo stát v důsledku toho, že jsi aktivní na Instagramu?

Třeba kdybych udělal nějaký průser, který jsem zatím neudělal, doufám. Ale kdybych třeba něco udělal a rozjela se nějaká kauza, ale taky nejsem žádná veřejně známá osobnost, nemám příliš sledujících, takže tak.

A třeba něco, co by se týkalo přímo narušení soukromí?

Tyjo...

Pokud tě nic nenapadá a vlastně nad tím moc nepřemýšlíš, tak to je taky úplně v pohodě.

Občas si tak třeba různě spojujou, já nevím, jestli je to narušení, ale nějakým způsobem zasažení toho soukromí to je, když třeba fotím nějaký lidi a další lidi si pak projíždí ten profil, tak si mě automaticky třeba můžu zaškatulkovat do nějaké skupiny, jako ty znáš toho, takže asi budeš chodit tam a tam, a vnímám, že to tak občas fakt funguje, že když na nějakým profilu nejdu třeba lidí, co znám a mám na ně nějaké negativní trochu obrázků nebo naopak pozitivní, tak se dá snadno škatulkovat. Ale asi jsem s tím, co dělám, natolik vyrovnaný, že když někdo bude mít blbý názor na to, jak se prezentuje na internetu, tak whatever.

A máš takovou zkušenost, že bys třeba někde zaslechl, že si tě někdo takto mylně zaškatulkovat?

Třeba skrz drogy nebo tak, že jsem dával často fotky z nějakých akcí, z nějakých hudebních klubů a pak jsme se bavili s někým o drogách a já říkám, nic neberu a on, že mi to nevěří, že furt vidí, že chodím na nějaký techna. No Bro.

Všimla jsem si, že tam máš odkaz ještě na další profily. Tak bychom se mohli pobavit i o tom.

To jsou v podstatě nějaký projekty, které dělám já nebo s kamarády. Tady M., takže kavárna, ve který pracuju a starám se jím o Instagram, takže jsem to z části tak i vzal jako část portfolio z gastro scény. Tady to (další profil) už trochu víc a zapadá do nějakého soukromí, kde natáčíme nějaký zábavný videa, kde jezdíme na kole a děláme blbosti. To je právě hodně spjatý s kolem, pivem a výlety.

Takže tam se ukazujete i s kamarády?

Jojo, tam jde všechno vědět i trochu víc.

A je to veřejný profil?

Jo, to je veřejný profil. T., to je takový malý módní brand, který děláme. Tam se vlastně nedá soukromý vystrchat téměř nikde. To jsou v podstatě jenom fotky produktu. A tohle je takový náš gastroprojekt, kde děláme různé barmanské akce, pop-upy, nějaké vaření, DJoviny, jo, blbosti. Tady v podstatě taky moc takových soukromých interních věcí není. Spíš bych řekl jako byznys a nějaký portfolio.

Mně samozřejmě zaujal ten profil, kde sdílíte s kámoši kolo, pivo a tak. Jak to tam řešíte třeba z hlediska soukromí, když vás tam přispívá více, není třeba těžší se shodnout, co tam dáte a co ne?

Mnohdy ne. Když je zase něco, co se nehodí, tak to mezi kamarády víme. Třeba když někoho natočím při nějaký nehodící se blbě situaci, tak to tam na truc nedáme, protože víme, že by mu to mohlo udělat nějaký problém. A zároveň když to tam někdo dá, tak si říkáme Ok, co už, neměl jsem to dělat. Ale většinou to funguje, že jsi prostě pošleme videa a pak je nějak dohromady sestříháme.

Napadá tě příklad toho, kdy by taková situace nastala, že se tam objevilo něco trochu nevhodného?

Většinou je to spíš o tom, že lidi říkají, tam vypadám blbě, tam se sobě nelíbím než vyloženě, že bych někoho přistihnul při něčem usvědčujícím nebo tak. Ale přemýšlel jsem nad tím. Teď jsem třeba stříhal video pro festival, oficiální aftermovie, a bylo tam hodně lidí, který se k sobě nějak měli, líbali se, objímali, nevím, něco, v různých takových situacích. A říkám si, doufám, že je to tvoje žena, protože já jsem to natočil a nevím to a použiji to. Jestli není, sorry, neměls to dělat. Kdybych to zároveň nemohl použít tak přijdu o hodně materiálu a zároveň o hodně energie, který to video může mít. Spíš na to mám tak trochu obecný názor, když seš na veřejnosti dělat něco, co nechceš, aby lidi viděli, tak to nedělej, protože tě u toho někdo může vyfotit nevědomky.

Musí fotka splňovat nějaká kritéria, abys ji zveřejnil?

Určitě jo, nějakou obsahovou, estetickou nebo nostalgickou, nějakou hodnotu musí mít. Takže jako dávat tam nějaké věci jen tak pro pozornost to nedělám. Nějaký shitposting a tak.

Napadá tě k tématu ještě něco pro doplnění?

Jakoby nemám tolik zkušeností s obsahem na Instagramu jako mohou mít lidé, co mají Instagram plný sebe. Kluci holky, všichni ostatní, co si fotí jenom selfička, natáčí si tam svoje životy, tak tam bych řekl, že je tam možnost zásahu do soukromí mnohem větší, když se tam člověk pořád vyjadřuje k něčemu. A když třeba pak nemá co říct, ale přitom tam se neustále vyjadřuje, tak je to pak někdy i úsměvný. Snáz se rozšíří drby, pomluvy, cizí lidi si z toho mohou dělat legraci. Ale já bych řekl, že tady mám takové věci, v podstatě žádný s nějakým šíleným názorem, tak mě nenapadá tolik možností, proč by se tam měli hledat nějaké drby. Samozřejmě ty, jako tvoje fotky se mi nelíbí, tohle máš nahovno kompozici, tohle máš přepálené, to samozřejmě, ale není to, tady máš blbej názor. Takže spíš bych řekl, že jsou rizikový tyhle typy účtu, kde lidi sdílí jenom svůj život.

Ty jsi na začátku zmiňoval, že tam moc nedáváš osobní věci kvůli tomu, že by se pak míchali s těmi fotkami, které chceš prezentovat. Nezvažoval jsi teda mít tohle úplně oddělené, mít nějaký vyloženě osobní profil a potom mít ten jako portfolio?

Zvažoval. Jeden takový profil mám, ale asi dva roky jsem ho nepoužil vůbec. Tady jsou prostě takový úplně náhodný blbosti, který tam jen tak visí a existují. A nepoužíval jsem ho právě proto, že mě nebaví žít dva profily najednou. Zároveň tady, když jsem chtěl založit nový profil, tak mi Instagram už napsal, že nemůžu přidat další, tak si říkám, ugh.

A tento osobní profily jsi měl uzavřený?

Tenhle je taky veřejnej, ale přemýšlel jsem, že bych ho možná úplně smazal. Ale taky v podstatě, co se tady člověk dozví? Tím jsem byl předtím a kam chodím na jídlo. To jsou věci, který bych mu stejně řekl, kdyby se zeptal.

Takže žádné tajnosti.

Asi tak. Jak někteří lidi mají skryté profily, kde natáčí svoje narkomanský večírky, mají to plný nahotinek a tak. To je taková nějaká hranice soukromý na úplně jiné úrovni. Tyhle věci vůbec neprodukují ani nemám potřebu sdílet.

Když to tak zmiňuješ, sleduješ nějaké profily, kde bys to takto hodnotil, že sdílí už příliš soukromý obsah?

Nějaký asi určitě sleduju a pár jsem jich taky objevil. Párkrát jsem byl třeba v šoku z nějakých kamarádů, který jsem si myslel, že znám třeba trochu jinak, než když jsem pak viděl ty skryté profily. Ten třeba měl v ruce cizí mobil, projížděl jsem Instagram a říkám si co to je, otevřu to a zjistím, že jsou ti lidi třeba trochu jiní, než jsem čekal.

Zároveň z veškeré aktivity na internetu se o mě člověk může určitě dozvědět nějaké věci z mého soukromí, ale nic moc z ničeho, co by mi mělo být nepříjemný nebo nebezpečný.

Napadá mě ještě, jestli toho na jiné síti odhaluješ víc?

Nejvíc používám Instagram. Na twitter dávám věci úplně minimálně, na Facebook téměř vůbec, snapchat naštěstí je už víceméně pryč, tam to bylo zlé, tam jsem toho dával hodně. Ale tam jsem dával strašně moc všelijakých opilých videí, povídání, hovadin. Tam by ta diskuze byla úplně o něčem jiném.

Myslíš, že tam hrálo roli, že tam zůstával ten obsah jen chvíli?

Tam to právě bylo úplně oddělené. Instagram ještě nebyl vykrádáním všeho, snapchatu, aliexpressu, messengeru, jako teď, ale byla to jenom galerie hezkých fotek. A Snapchat, ten byl úplně samostatně, s úplně odděleným okruhem lidí. A mohl jsem si tam dovolit dělat jiné věci než na té druhé síti, protože mi to třeba nekazilo nějakou sebereprezentaci.

Rozhovor č. 30: Veronika

Mohla bys popsat, co vlastně zveřejňuješ na svém profilu?

Samozřejmě tam zveřejňuju samý krásný fotečky, aby byly co nejbarevnější, protože mám ráda barevnost. A většinou tam zveřejňuju výlety, cestování a fotky s přáteli. To je asi takový, co tam mám nejvíc. A krásu přírody, protože to miluju. A všechno, co mám ráda. Vlastně si tvořím takový vlastní album s tím, že je vlastně zveřejněný na sociálních sítích, aby se na to mohl podívat každý. A nejen každý, ale hlavně je pro mě, protože já si to takhle projíždím, nedívám

se prostě do albíčka fotek, co mám vyfocené v mobilu, ale podívám se spíš tady na takový ty pro mě nejvýraznější okamžiky v životě.

Když vybíráš fotku, kterou bys chtěla zveřejnit, co všechno při tom zvažuješ?

Aby byla co nejbarevnější a aby samozřejmě nějak hezky vypadala, o tom si myslím, že hodně přemýšlím vždycky. A co ještě? Aby se líbila mně, ale aby se líbila i ostatním. Aby padla to toho konceptu barevnosti.

Používáš i stories?

Stories jo, používám. A tam spíš dávám fotky, který nechci úplně dávat do toho feedu tak, že se tam objeví jenom na chvíličku.

To jsou třeba jaké fotky?

To jsou, třeba teď z dovolený, tak tam dávám, aby to ve feedu nebylo úplně přehlcené těma stejnýma fotkama moře a přírody, tak to dám do těch insta stories. Že si opravdu vyberu ty, co se mi nejvíc líbí, ty dám do toho feedu a ten zbytek dám to těch storíček s tím, že teďka nově si tvořím i ty výběry a když třeba procestujeme nějakou zemi, tak to tam dávám schválně, abych označila ta místa a na základě toho, když by třeba někdo z mých známých nebo kdokoliv jiný chtěl jet třeba na Zanzibar, tak si klikne potom na ten výběr a uvidí ta místa, co jsem já doporučila.

Takže co se týče těch témat, tak jsou stejná ta, co dáváš do stories i ta, co dáváš do feedu?

Ano, také. Ale teď jsem si vzpomněla, že to storíčko používám také na to, když něco hledám, třeba pronájem, nebo když hledáme někoho do práce, tak třeba i na takové, co cílím mezi ty kamarády, taková trochu i inzerce, ale jak to říct, ne úplně taková násilná, ale spíš orientační, že se tam těch lidí třeba i ptám na jejich názory v té anketě.

Změnilo se to, co zveřejňuješ ať už ve feedu nebo ve stories?

Je pravda, že dřív jsem přispívala mnohem pravidelněji a častěji a teď už je to takový, že spíš ani není tak ten čas na to, abych tam ty fotky přidávala tak často. No a už nemám focení, který jsem tady dřív měla, jako vlastně úplně profi fotky, tak ty jsem tady měla hodně. Protože jsem vždycky měla těch fotek hodně, tak jsem to tím úplně zahltila. A změnil se mi jako styl, že teď mám ráda takový spíše minimalistický styl, tak se to snažím tím směrem ubírat. Tady vlastně můžeš vidět, že pořád sdílím fotky s kamarádama, tady z focení, to už bylo dřív a pak ty výlety a příroda, to se tam opakuje pořád, na tom se nic nezměnilo.

Řekla bys, že to, že teď zveřejňuješ příspěvků míň, je hlavně kvůli tomu času?

Asi nejvíc procent bych dala právě tomu času, že já si to vždycky připravuju, co k tomu napíšu, a chci, aby to mělo nějaký smysl a význam nebo třeba i nějaké poselství a když mám zrovna náladu, tak si na to dávám víc záležet, a proto tam dávám těch příspěvků teď míň. Je pravda, že jsme teď také míň cestovali, takže i z toho důvodu. Protože jinak tam opravdu dávám tu přírodu a když jsme teď byli na té dovči, tak jsem to tam trochu zaspamovala. Takže asi trochu záleží, v jaký životní fázi se zrovna nacházím.

Jak bys sama hodnotila to, nakolik tam soukromí odhaluješ?

Tak určitě se v popisku dozví, že dělám svatby, takže tam je to dost veřejný, taky se určitě dozví o tom, že mám partnera, že mám spoustu přátel. Jde o to, co je považováno za to soukromí. Soukromé je podle mě bydlení, to je takové...

Takže to tam třeba nedáváš?

Dávám.

Ale uvědomuješ si, že je to takové osobnější?

Ano, ano. A asi kdybychom měli mimčo, tak jsou soukromé fotky s miminkem, ale to zatím nemáme.

A uvažovala jsi nad tím, zda bys tam fotky s miminkem zveřejňovala?

Jo, my jsme se o tom právě s přítelem bavili, mám zákaz.

A ty sama bys byla pro?

Já bych byla klidně pro, ale druhý člen v naší rodině se k tomu staví jinak. Určitě bych to nijak nezahlocovala, ale pár fotek bych tam dala. Ale zase jde o to, zda bych ukázala tvář, protože to dítě samo o sobě nemůže rozhodnout, jestli chce být viděno nebo nechce, takže pak je to takový, že jestli vůbec. Toť otázka, ale jak říkám, to ještě vůbec nemůžu jako hodnotit, protože to teď momentálně neřešíme.

No, nakolik působí osobně. Jako z toho profilu lze vyčíst docela dost, stran toho, jak vypadám, jak si žiju, jak se máme krásně, jak cestujeme a užíváme, protože fakt jako jsou tady samý výlety a jídlo, protože my jsme gurmáni.

Mohla bys ukázat pár příspěvků, které jsou podle tebe osobnější?

Asi tenhle, protože jsou mi tam vidět nohy, jsem tam v plavkách, i když teda zezadu, ale na mě to je úplně už dost. Ale vlastně jo, mám tady jednu fotku z jednoho focení, jestli jsem ji ale nesmazala, teď si teda nejsem úplně jistá, jestli jsem ji tady nakonec nechala. Jo, tady takhle (ukazuje fotku, kde jde vidět spodní prádlo), ta už je víc jako, ale mě se prostě hrozně líbí, takže jsem to tak cítila, že bych ji tam chtěla mít, protože má něco do sebe ta fotka.

Takže to, že se ti vizuálně líbila vlastně převážilo i to, že ti to přišlo hodně osobní?

Jo. Osobní by určitě bylo, nebo co bych tam nikdy nedala, tak kdybych tam měla odhalená prsa nebo nějakou tu nahotu, tak to mi přijde už jako přes čáru. Jako právě já tam nic takového, co by mi přišlo už jako dost, tak bych tam nic takového jako nedala, ale jsou to fakt asi u té nahoty, tam se vždycky zastavím. No ne že bych nějakou nahotu jako fotila, ale byly časy, kdy k tomu to tělo bylo takový otevřenější. Myslím, když jsem vypadala ještě krásně.

Máš tam i příspěvky, kde bys více odhalila popiskem?

Tak to, co si tak nejvíc vybavuju je ten, když měla kamarádka svatbu, tak tam jsem se víc rozepsala. Většinou to mívám takový kratší. Jo, tady jsem se rozepsala, jaká ta svatba byla, co na té svatbě bylo, že to bylo vlastně senzační. Když se na to tak dívám, tak tady opravdu byly

takový kratší. A o tom našem produktu jsem se hlavně hodně rozepisovala. Ale aby to odhalovalo víc soukromí, to asi úplně ne. Myslím, že to bylo vždycky tak jako obecně nebo třeba spíš k těm svatbám, protože dělám koordinátorku, tak spíše popis té práce.

Stalo se ti někdy, že jsi chtěla něco zveřejnit, ale pak ses třeba zarazila, že je to hodně osobní, že to tam nechceš dávat?

Jo, to bylo tady u těchto fotek, to bylo vlastně focení pro jednu brněnskou firmu a hodně jsem u těch fotek přemýšlela, zda chci zveřejnit svou aktuální postavu, protože jsem nebyla v tu danou chvíli úplně spokojená. S tím že t jsou už fotky jako plus size nebo je to takový, že tam mám boky a tak. Takže tam jsem se hodně sama s sebou dohadovala, jestli to tam chci. Ale pak jsem si řekla, že to není jenom o tom, aby modelky byly hubený, takže tím chci ukázat i ostatním holkám, že i takováto holka krev a mlíko může být hezká. A vlastně svým způsobem jsem vděčná, že mám takovou postavu a mám boky jako skříň, to jsem tam i napsala. Jo, tak je pravda že u tohoto jsem hodně přemýšlela, ale pak jsem si říkala, jo ale jsem to vlastně já v tu danou chvíli v roce 2018 jsem takhle prostě vypadala, takže to jsem potom zveřejnila. Ale u toho jsem se zastavila.

Ale je dobře, že jsi to tam dala.

Jo, určitě. Protože ty sociální sítě, a hlavně ten Instagram nás ženou k tomu, že tam máme dávat jen samý vyretušovaný fotky, jen samý hubený ženský, se vším umělým, na co si vzpomeneš a pak jako trošičku to rozstřelit a dát to tam tak, jak to je a trošku to vlastně uvést na pravou míru, to je taky jako fajn.

Stalo se ti někdy, že bys nějakou fotku smazala potom, co jsi ji zveřejnila?

Myslím, že to se mi asi nestalo. Možná jenom takhle tady z těchto obrázků, aby mi to zapadlo, protože jsem si dělala nástěnku, aby mi to jako takhle vycházelo. Takže jsem možná smazala jen to, protože mi to nezapadalo do toho konceptu.

Sdílíš na svém profilu hodně fotek s dalšími lidmi, ptáš se jich předtím, než je zveřejníš na souhlas?

To je otázka. Záleží, jak u koho. S přítelem si to vždycky řekneme a ten je s tím v pohodě víceméně kdykoliv. A co se týče kamarádů, tak většinou, když se fotíme, tak si řekneme, že to máme abychom si to mohli dát na instáč, tak s tím každý souhlasí. Ale když jsou ty svatby, tak teď by skrze gdpr každý měl s tím souhlasit, což s tím každý souhlasí, takže to беру tak, že to tam jako dát můžu.

A ty sama jsi ráda, když se tě ostatní zeptají?

Ano, já to tam mám i nastavený, že odsouhlasím označení, protože nemám ráda, když mě, třeba na facebooku, označují u každé blboviny a pak mám celej ten profil plnej jenom tím, že mě někdo označil na nějaký fotce. Nebo to tam mám taky na facebooku skrz cvičení, protože naše cvičitelka je blázen, ona nás pořád označuje u každýho příspěvku i když tam nejsem na fotce. A když tam teda jsme, tak ona se nás třeba zeptá, tak to jasně, souhlasíš, ale pak tu fotku vidíš a teď jsi tam úplně totálně splavená a všechno zrovna úplně rozplizlá, takže takovou fotku nechceš úplně zveřejnit. Takže to tam tak mám nastavené, že vždycky se mě musí zeptat nebo přijde to oznámení, jestli to potvrdím nebo ne.

Akorát to schvaluješ pouze to označení, ale ta fotka tam zůstane, jen ji ty nemáš na svém profilu, je to tak?

Jo. Ale Instagram ten to tak teda nemá, tam když tě někdo označí, tak ti to tam rovnou vyskočí. Takže pokud mám veřejný profil, tak mě může kdokoliv označit.

A stalo se ti někdy, že by tě právě na Instagramu označil někdo na fotce, která by se ti nelíbila? Možná někdy z nějaké párty, kde jsem byla úplně ožralá, měla jsem vylitý oči a někdo to tam dal a označil mě, třeba někdo z kamarádů to tam dal jako srandu, tak to jsem tam úplně nechtěla mít. A to vlastně bych si na svůj profil taky nikdy nepřidala.

Profil máš nastavený jako veřejný, že?

Ano.

Měla jsi to tak vždy?

Je pravda, že jsem to měnila. Na začátku, když jsem začala pracovat v R. tak jsem si to uzavřela, ale pak se to změnilo tím, že máme druhý profil s produktem a muselo to být nějak propojené, že jsem musela mít veřejný profil, abych mohla zároveň sdílet věci i tam a nějak to označovat. Teď už to možná jde jinak, já jsem to nezkoumala. Mám ho veřejný i z toho důvodu, že tam mám svoji práci, jako tu svatební koordinátorku, tak i na to. A ani mi nevadí, když se na to dívají ostatní lidi a když mi dají like ostatní lidi, prostě je to takový jako, přijde mi to fajn.

A proč jsi to dříve měla soukromé?

No, aby hned neviděli všichni.

Takže kvůli novým kolegům?

Jojo, kvůli novým šéfům, ředitelce i kvůli kolegům. Aby to nebylo takové to, že já, ona si jede zase na dovolenou. Na začátku jsem to řešila, teď to neřeším. Teď i naše paní ředitelka mě sleduje a jsem s tím v pohodě, ještě mi i komentuje fotky. Takže jsem s tím už v pohodě a říkám si, že to, co chci, tam stejně dám. A jo, říkala jsem si, že bych si to zase někdy uzavřela, ale vlastně jako proč, nemám takovou potřebu.

Jako soukromý jsi si ten profil nastavila už když jsi šla na pohovor nebo až poté, když jsi do práce nastupovala?

Jako v té době jsme ještě neměli deníček, takže to znamená, že tou dobou to ještě bylo soukromé. Ale asi jsem nad tím takto úplně nepřemýšlela, protože já jsem hlavně na Facebook dávala tou dobou každou prkotinu, takže ten Facebook o mě vypovídal mnohem víc než Instagram.

A teď to tak máš stále?

Nene, teď na Facebook sdílím jednou za uherskej rok, a to právě třeba Deníček jako dárek a teď jsem si tam po dlouhé době dala z dovolené souhrn, protože to ve mně zanechalo velmi silný zážitek, takže to jsem se chtěla podělit s ostatními. Jinak ten Facebook teď používám fakt víceméně kvůli produktu a kvůli Messengeru, na komunikaci s ostatními, a na vytváření událostí.

Napadají tě nějaké nevýhody veřejného profilu?

Tak asi kdokoli si mě může vyhledat a může vidět, kde jsem byla. A třeba ve chvíli, kdy postnu fotku, že teď momentálně jsme na dovolené, tak pokud ví, kde bydlím, tak může přijet a může nám to tu vybílit. Tak to je asi taková jediná, co mě napadá. Musela bych se víc zamyslet, ale tohle je to první, co mě napadne.

Co třeba nějaké zneužití dat, přemýšlela jsi nad tím někdy?

Jo, že to může někdo zneužít, ty fotky. Že si může někdo založit fake profil a dávat tam moje fotky a nějakou nahotu a řekne, že jsem tam já. Takže zneužití těch fotek určitě... Jako nevýhodu to má takovou, že kolegové vidí, kam cestuješ, takže když cestuješ, tak jde vidět, že asi nějaké peníze máš, tak potom závidí.

Setkala ses s tím, že by někdo přímo záviděl?

Nevím, jestli přímo můžu říct, že závidí, ale takové ty řeči, že jste byli zase na té dovolené, to se asi máte hodně dobře. Ale to jsou kolegyně v práci, a to jsou spíš takový jen štiplavý poznámky. Nebo co ještě komentovali? Asi jenom tu dovolenou, co si teď tak vybavím. Vnímám, že mě sledují, protože když jsem i třeba někde v kavárně nebo v nějaké restauraci, tak mi pak třeba v práci řeknou, tak ty jsi byla v Kroměříži, jo? Takže to nechci říct, že jsou to narážky, ale prostě o tobě vědí, co děláš, kde jsi byla.

Kromě kolegů, máš povědomí, kdo další tě sleduje?

Tak na stories se dá podívat, kdo to viděl. Dřív jsem to sledovala, ale teď mě to upřímně nezajímá. Někdy to jen tak prolítnu, ale baví mě to jen tak u prvního takhle přjetí a pak to jako zakliknu. Ale dřív jsem to jako hodně řešila nebo jsem se dívala, jestli to viděl tamten a tamta. To ještě když jsem nebyla s přítelem, tak jsem se dívala, kdo se díval, jací kluci, jestli je znám, to jsem sledovala. Teď třeba vím, že mě pořád sleduje můj bejvalej. Což je takový paradox, protože on vůbec nepoužívá sociální sítě a má jen založený profil a podle mě to má jen na to, že jen sleduje.

Nezvažovala jsi, že bys ho zablokovala?

To mě ani nenapadlo. Jen ať vidí, že se mám hezky. Ale koho jsme si teda blokla v příbězích, tak svoji nadřízenou. To jsem si pozastavila, protože jsem nechtěla, aby ona viděla, kde se nacházím, i když jsem třeba měla dovolenou nebo jsem třeba měla sick day. Aby jako neměla důvod. Ale už jsem to zase oddělala, už to mám zase pro všechny.

Změnila jsi to, protože teď víš, že tam nedáváš nic, co bys nechtěla, aby viděla?

Jo, jako u konkrétního příběhu, kde bych věděla, že nechci, aby to viděla, tak bych si to znovu nastavila. Třeba když jdeme s kolegyněmi z práce po práci na kafe a jí neřekneme, tak třeba i z tohoto důvodu, protože ona je naše nadřízená a my prostě s ní nechceme trávit každý večírek nebo tak, takže i z tohoto důvodu, když tam něco takového přidám, tak si jí bloknu.

A celý její profil jsi si nezablokovala, protože by to tak zjistila?

Přesně. Protože mě tam sleduje spousta dalších kolegů, kteří by jí to mohli říct a ona by najednou zjistila, že ji mám zablokovanou, takže tomu jsem se také chtěla vyhnout. No a pak jsem si řekla, že tam nebudu dávat takové věci, co by třeba vadili pracovně, ale nevybavím si teď, co by vadilo, možná jen když mám ten sick day.

Možná to není vždy o tom, co by vadilo, ale jen, že nechceš některé věci sdílet s nadřízenými.

To je pravda. Třeba když jsem dělala ten personalistickéj kurz, tak jsem tam záměrně nesdílela, jaký to byl konkrétní kurz, protože jakmile bych to tam dala, už by kolegové věděli, že mám něco navíc, že mi firma zaplatila něco navíc a jim ne. Jako mohli si třeba myslet, že jsem si to zaplatila sama, ale vím, jak to je. To by bylo jo, tak tě zase někam firma poslala. A nás ne. Takže to jsem tam schválně nepsala, co to bylo.

Máš nějaká další nastavení profilu, která by například někoho blokovala? Můžeme se možná podívat na tvé nastavení?

(díváme se na seznam blokovaných účtů) vůbec nevím, vůbec nevím, ale tuhle vím, to je moje bejvalá zaměstnavatelka, se kterou jsme se hodně nepohodly, takže tu jsem si blokla. No vidíš, to ani nevím, že ji tu mám. A tohle byly asi nějaké spamy. Vidíš to, to jsem vůbec nevěděla. A ztišené účty. To je zase pracovní. Tady ten kolega už u nás nepracuje, ale jako nechtěla jsem,

aby mi tam skákaly všechny ty fotky, protože každý den přidával, ale zajímalo mě, kde bude dál v práci.

Ty jsi říkala, že sice konkrétně neprojízdiš, kdo viděl tvé stories, ale máš zhruba představu, kdo tě na Instagramu sleduje?

Nejbližší okolí, to asi určitě, jako rodina, kamarádi. Kolegové z práce, určitě. Pak určitě i nějaké random účty, to jsou. Na to se můžeš jednoduše podívat v těch výběrech... jo, aha, ono už to nejde, to jsem myslela, že jde. No ale jinak pak to jsou určitě takoví ti známí ze školy, pak třeba si mě opravdu ti random lidi najdou, protože třeba vidí, že dělám svatby, takže ti mě sledují asi i kvůli tomu, aby si mě tak jako uložili. Fakt hodně těch známých ze školy a z dětství a pak ze zábav a diskoték. Ti, co neznám tolik, ale někde jsme se potkali.

Teď trochu přeskočím, ale máš pocit, že obsah, který zveřejňuješ, nějak ovlivňuje ten fakt, že máš nějaký produkt, který chceš propagovat? Jestli i když je to tvůj účet, nad tím také přemýšlíš, že bys třeba měla být i aktivnější?

Jako taky, taky nad tím tak přemýšlím. Právě občas tam dám i storíčko s tím, že je to třeba fajn tip na dárek, tak tím, že mám ten profil veřejný a mám docela dost sledujících, tak i na ně tím můžu takto zacílit. Takže ze strany toho produktu určitě. Protože kdybych to měla soukromé, tak cílím pouze na ty nejbližší, na ty moje kamarády a nedostala bych se dál.

Vnímáš někdy u lidí, které ty sleduješ, že toho sdílí moc ze svého soukromí?

No, u maminek s dětma. U kamarádek, co mají děti. To jako vnímám, že je to až moc. Třeba moje švagrová to už někdy taky dost přehání, nechci jí nic říkat, ale už mi to přijde moc. Nechci říct, že na to není nikdo zvědavěj, ale kdyby to posílala rodině, tak já na to budu zvědavá každé den každodenně, ale když to takto pouští do lidí, tak to už mi přijde moc. No anebo když třeba nějaké známé osobnosti nebo influencerky, které sleduju, tak mají každý den třeba čtyři příspěvky s reklamou, tak to už jim dám potom unfollow. Nebo na co jsem teď vysazená jsou takové ty fitnessky, které každý den přidávají fotky svého těla se silikonovými prsy, to už nechci sledovat. Teď o Vánocích jsme si mohli všimnout, že samé zasnuby a samá miminka.

Použila jsi někdy na stories možnost nastavit si close friends?

Ne, nikdy. Ale vím, že jedna moje kamarádka to dává pořád. Ale já, když už jdu něco sdílet, tak to sdílím s tím, že to sdílím celému světu. Že přemyslím, aby to nemělo nějaké důsledky třeba v práci nebo tak, takže to už tím filtruju.